15.1.361.

Digitized by Google

# CATANÆ ILLUSTRATÆ

## *LIBER XII.*

## CIVIUM EXCELLENTIA

Præmittitur Hiſtoria ab anno MDCC. ad MDCCXLIII.

## PARS QUARTA.

OPERA, & STUDIO

S. T. D. D. VITI M. AMICO, & STATELLA

Benedictino-Caſinenſis Prioris in ejuſdem Urbis Academia Publici Civilis Hiſtoriæ Profeſſoris.

---

CATANÆ MDCCXLVI.
Ex Typographia Joachim Puleji Impreſſ. Acad. Ætnęorum.
*Superiorum Facultate.*

Digitized by Google

# INDEX

LIBRORUM, & CAPITUM.

CATANA SUB BORBONIIS pag. 1.
CATANÆ ILLUSTRATÆ LIB. XII. CIVIUM EXCELLENTIA pag. 33.

CAp. I. Cives Sanctitate Illuſtres 44.
Cap. II. Cives Vitæ Perfectione, Morumque Innocentia Præclari 75.
Cap. III. Cives Eccleſiaſtica Dignitate Inſignes 111.
Cap. IV. Cives Militia, Togis, Obitiſque Supremis Muneribus Illuſtres 146.
Sub Northmannis 147.
Sub Suevis, & Gallis 148.
Sub Aragonenſibus 149.
Sub Caſtellanis Aragoniæ Regibus 157.
Sub Auſtriacis 168.
Sub Borboniis 186.
Cap. V. Cives Scientia, Editiſque Operibus Clari 192.
Scriptores Sacri 196.
Scriptores Civiles, ſive Prophani 230.
Cap. VI. Cives Arte Aliqua, aut Fama Celebres 256.

De Inſcriptis Lapidibus Appendicem, quam promiſeram, in aliud diſtuli tempus; quum enim, tum in S. Nicolai Muſeo, tum in altero Ignatii Paternionii nimium illi excreverint, peculiari libro, quo de hiſce Muſeis fusè agere eſt in animo, eoſdem unà cum aliis vetuſtatis monumentis, ac numiſmatis noviter inventis dabimus.

ADDENDA,

PAg. 394. *lin.* 9. *poſt verba* : 1. Novembris MDXLI. *adde* : Actum hoc anno de muniendis contra Turcarum incurſiones præcipuis Inſulæ Urbibus. Et Catanenſes novum ſibi vectigal ſponte quidem imponentes, opus ſtrenuè aggrediuntur, curantibuſque Hercule Statella, Vincentiò Gravina, Stephano Cajetano, ac Petro Viviciito viris patriciis menium ad meridiem prima ponunt fundamenta.

*Pag.* 397. *lin.* 32. *poſt verba* : ſuo loco dicemus *adde* atque in eadem Baſilica conſecrationis inſignibus, Romano Pontifice indulgente, decoratur.

*Pag.* 400. *lin.* 10. *poſt verba* : Equitum Hiſtoria *adde*: Agente interim Catanæ Joanne Vega, Regni Comitia, menſe Majo MDLII, ibidem celebrantur. Convenere Proceres in S. Franciſci Minorum Fratrum Cœnobio; Militare nempe *Brachium*, ita appellamus, in Sacrario; Eccleſiaſticum in Templo, Demaniale in Triclinio. Panormitani, & Meſſanenſes Nuncii, qui à noſtris ſummâ pompa, & frequentiâ fuerant in urbe excepti Conſilio intereſſe ob loci præcedentiam renuerunt.

*Pag.* 413. *lin.* 13. *poſt verba* : v. Idus Auguſti 1566. *adde* : Circa ejuſdem anni exitum Ætna Mons deflagravit, igneoſque torrentes, quà ortivum hyemale Solſtitium reſpicit, ſupra Linguægroſſæ opidum evomuit; quumque ad dies aliquot per ſubjectas regiones incendium debacchatum, non levia finitimis damna intuliſſet, tandem quievit. Laudatum alibi m. ſ. Chronicon: *Anno* x. *Indict.* 1566. *menſe Novembris die prima menſis ejuſdem in Monte Ætna apertum eſt ingens, ac metuendum os ſupra regionem Opidi Linguægroſſe ex quo ignis ardentiſſimi fluvius horrificus aggredi videbatur, lentè juxta morem decurrens, perduravitque ad dies*....... De hoc Incendio Natalis Comes Hiſt. ſui temporis, Bulengerus Boſius, Spondanus, aliique; Ex Siculis Samperius.

*Pag.* 414. *lin.* 10. *poſt verba* : non habeo; *adde* : Hinc forte de præcedentis anni Incendio intelligit, quod paullo ante ſequentis initia erupit.

CA-

# CATANA
## SUB BORBONIIS.

Ann. Xpi. 1700 I. SÆculo xviii. ineunte Kal. Novembribus Carolus hujus nominis II. Hiſpaniarum, & Siciliæ Rex, humanis exemptus, Philippum Borbonium Sororis nepotem hæredem dixit, quem ſub anni exitum Matriti inauguratum, univerſa mox Sicilia, & Catana cum primis viii. Kal. Februarii MDCC. in legitimum agnovit Dominum, ac ſollemni pompa, quam typis editam habes, Regem ſalutavit. Sub idem tempus Andreas Pontifex ſedi ſuæ reſtitutus Templis, ſacriſque ædibus inſtaurandis, juribuſque Eccleſiæ tuendis majori animi
1702 contentione, ac maturitate incubuit. Sequenti Anno viii. Idus Martii circa medium noctis ſpatium Ætna mons ex imis ſedibus, veluti concuti, magnoque cum fremitu, ac mugitu ſubinde, ruptis fornacibus in Orientali latere, & *Trifoglietti* regione, quatuor ferme paſſuum millibus a ſummo vertice, liquidos, ac ferrugineos ignitos lapides triplici hiatu eructare cæpit; qui diebus aliquot in ſubiectas valles deſcendentes, amęniſſimum *Calannæ* agrum veluti ſepientes, pomaria, vineta, ac quidquid circum eſſet gignentium, ſumma jactura obruerunt, perennibuſque inſuper aquarum obſtructis venis, eo ſubſidio incolas privarunt. Ubi vero aliis quoque terris ab eo incendio excidium impendere Catanenſes animadvertunt, ad divinam implorandam opem ſacras inſtituere ſupplicationes curant. Epiſcopus hinc Clero univerſo, ac Magiſtratu, innumeraque totius populi frequen-

tia ſuppliciter veniam implorantis comitatus, ad S. Mariæ de Concordia aream extra mœnia, e conſpectu montis cum thaumaturgo B. Virg. Agathæ velo procedit, ac ſuper altare ad id decenter ornato, ſacris precibus recitatis, ignem adjurat; ex quo ſane tempore, non ſine magna Civium lætitia, incendia conſtitiſſe nunciatum, fumo, flammiſque in ſupremo cratere per dies aliquot perdurantibus, quæ non diu poſt evanuere. Hiſce acceptis nunciis VI. Idus Maji ſollemni gratulatione Superis litatum eſt. *Ann. Xpi.* 1702

II. Menſe Octobri Franciſcus Judex S. R. E. Cardinalis, Siciliæ Prorex, navi vectus Catanam appulit, atque ad princeps Templum inter Proceres, ac Magiſtratum progreſſus, Eccleſiæ Urbiſque privilegia de more ſervanda juravit. Hinc ad S. Nicolai Benedictinum Cœnobium ſe recepit, poſtque dies aliquot Syracuſas ad arces inſulæ meridionales inviſendas contendit. Tum ſequenti anno Præceſſorum literas juta, ac privilegia Catanenſis Academiæ firmantes, examuſſim ſervari pręcepit Meſſanæ pridie nonas Martias, editiſque publicis reſcriptis, ac in tranſgreſſores pęnis decretis, idipſum altero anno Panormi XVI. Kal. Aprilis ſanxit. Nec minori munificentia Philippus Rex, quæ Cardinalis ſtatuerat, ſuis literis IV. Idus Februarii Matriti obſignatis, rata voluit; quo ſanę Regio decreto, ac lata inſuper Panormi in *Contradictorio* ut ajunt, ſententia Petro Pizzuto Regni Archiatro, qui ejuſdem Academiæ jura ſępius temerare auſus fuerat, ſilentium impoſitum. Egit Urbis noſtræ partes Nicolaus Tezzanus, de quo fuſius ſuo loco, qui literas, decreta, ſanctioneſque typis etiam edendas curavit. Tunc Andreas Epiſcopus elegantiſſimum è vario marmore ſepulchrum in ſacello S. Agathę
1703 (beside "meridionales … Tum ſe-")
1704 (beside "pęnis decretis … XVI.")

ſibi

Ann. Xpi. 1705 ſibi conſtituit cum epigraphe: *Illuſtriſſ. Et Reverendiſſ. Dominus D. Andreas Riggio Anno Salutis* MDCXCIII. *Quo Exitiali Terræmotu Urbs Tota E Fundamentis Quatitur, Epiſcopus Catanenſis Divina Nuntiatus Providentia, Veluti In Lapidem Ad Univerſalem Sacrarum Ædium Inſtaurationem Erectas, Ut In Caput Anguli Fieret, Ad Hujus Sacelli Ornatum, Atque Ad Æternum Divæ Agathę Cultum, Hanc Sepulchralem Sibi Struxit Molem Anno Domini* MDCCV.

1706 III. Proximo anno Iſidorus de la Cueva, Bedmaris Marchio, Siciliæ Prorex ſuum quoque calculum Præceſſoris ſui literis addidit; mox verò Antonium Santanderium Hiſpanum, Arcis Urſinę Præfectum, Supremum ad Arma Ducem cum poteſtate Catanæ conſtituit. Id Urbis noſtræ privilegiis refragari quum ſępius Patres Conſcripti, ſed fruſtrà oſtendiſſent, rem ad ſupremum Hiſpaniæ Conſilium deferre, atque ab humaniſſimo Principe Philippo literas obtinendas curarunt; quibus XX Kal. Decembris Matriti, cum Regentium Italiæ voto præcepit Rex, ut ſarta tecta Catanæ jura ſervarentur, nec niſi unus è Regni Proceribus extra ordinem Proregis vices, ſummamque authoritatem penes noſtros, ut olim cau-
1707 tum, gereret. Die igitur XVI. Maji MDCCVII. conceſſas olim Catanæ gratias, moremque obſervari amplo diplomate Prorex idem Regiis Adminiſtris præcepit; Antonium verò Auguſtæ Præfectura donavit. Subinde XVI. Kal. Julii Fridericum Neapolim Refuttanę Principem Generalis Vicarii titulo Catanam delegavit. Inter hæc Caroli Auſtriaci literas per Urbem hoſtes diſſeminarunt, quas, ut fidem conteſtarentur ſuam, Panormum ad Proregem Catanenſes tranſmiſere, ac meritas ab eodem laudes peculiari chirographo reportarunt.

Anno

Digitized by Google

IV. Anno MDCCVIII. Amenani Aquæ exundantes Urbi perniciem intulere, incaleſcente enim tempore, morbos adeo graves corruptus nimia humiditate aer ſuſcitavit, ut brevì cives innumeri perierint; novis hinc ductibus Senatus operâ inſtitutis, affluentes rivuli aliò derivati, ac malo utcumque, ſublatis cauſſis, occurritur. Bonaventuræ Paternionii Ordinis Capuccinorum ex Biſcaris Principibus, morum innocentia, ac vitæ ſanctimonia celebris, annum MDCCIX. mors pretioſa illuſtravit. Sub idem tempus XIII. Kal. Quintiles, Andreas Riggius Catanenſis Pontifex primum ædificii lapidem, multis cæremoniis ſacrum in principe Baſilica ab ſe reparari cœpta, unà cum arcula lapidea, ubi Sanctorum Reliquiæ conditæ, ſollemni ritu, in magna totius Urbis frequentia, populo univerſo plaudente, poſuit. Sequenti verò Carolus Antonius Spinola Marchio Balbaſius, ac Inſulæ Prorex Catanam IV Idus Aprilis appulit, atque in equo, medius inter Villæfrancæ Principem, & Urbis Senatorem Hieronymum Aſmundum ad principem Baſilicam proceſſit; ubi de more privilegia firmavit; in Urbe per dies aliquot, militibus urbanis excubias agentibus, verſatus, Syracuſas inde contendit. Nec diu poſt in Templo, quod a Fornace S. Agathæ nomen habet Clericorum ſodalitatem ſub Deiparæ *Septem Dolorum* titulo Andreas Pontifex fundavit; cujus eſſet inſtitutum Sacri Ordinis Viros eidem adſcriptos valitudine laborantes, ſuppetiis adjuvare. Huic nedum ipſe Andreas, ſed Epiſcopi Franciſcus Raymires, Agrigentinus, Aſdrubal Termini, Syracuſanus, & Joſephus Caſtellus, Mazarienſis, qui tunc Catanæ verſabantur, nomen dedere, quæ & hodie florentiſſima viget.

Ann. Xpi. 1708 · 1709 · 1710

V. Jam verò Cathedralem Eccleſiam, quam 1712

ante

Ann. Xpi 1712 ante triennium idem Andreas moliri cęperat anno MDCCXII. penè abſolutam XIX. Kal. Septembres ſollemni ritu luſtrali aqua ſacravit, primuſque in eo ingenti pompa in magna Civium, & Opidanorum frequentia, ipſo Aſſumptæ Virginis feſto, ſacram ſynaxim celebravit. Impendiſſe Andream in ejuſdem molitione L aureorum millia tradunt; Et ſane, magnitudine, ornamentis, atque elegantia, (ex albo enim Syracuſano lapide affabre elaborato, juxta Corinthii Ordinis regulas tota conſtat) antiquæ illi ab Rogerio Duce olim conditæ non abſimilis, nullique per Siciliam ſecunda, non injuria creditur. Dum porro eidem inſtruendæ, omnibuſque numeris concinnandæ impigre incumberet, ut Romanæ Sedis decretis obſequeretur, Regios Adminiſtros offendit, Edictum Siculæ Apoſtolicæ Legatiæ perniciofum evulgando. 1713 Id revocare quum nollet, juſſus Regno excedere, urbem Catanam, ejuſque Diœceſim ſacris interdixit, ac Romam profectus eſt. Inde malorum iliades viros complures Eccleſiaſticos excepere. Regiæ enim Monarchiæ fretus authoritate Franciſcus Barbara, S. Luciæ de Mylis Abbas, Catanam veniens Cenſuræ ſententiam injuſtè latam cenſuit, utque publicè ſacra de more fierent, præcepit. Verum Romanus Pontifex acta ab Epiſcopo probans, majores minatus eſt pœnas in tranſgreſſores, veritique complures ſupremi Paſtoris authoritatem, ac Moniales præ cæteris, ejuſdem obſequuntur mandatis.

1714 VI. Inter hæc Victorius Amedeus, Allobrogum Dux, Anglica claſſe in Siciliam appulit, ac Regni dominium juxta pacis conditiones in Comitiis Ultrajecti initæ, aſſequitur: Corona hinc Panormi donatus, Catanenſes Nuntios Vincentium Bicocchæ Dynaſtam, ac Joſephum Alvarum Pa-

ternionios benignè excepit; Senatui tertio Idus Novembris reſcripſit, Urbiſque privilegia paullo poſt VII. Kal. Martii MDCCXIV firmavit. Tum alio decreto ſanxit, ut Peditatus Acenſis, qui bello ingruente, ad Catanæ cuſtodiam deſtinatur, Tribunus, ejuſque Legatus ex Patritiis Catanenſibus, juxta morem aſſumeretur, atque ad id muneris Joannem Paternionium, ac Jacobum ejus filium delegit. Menſe ſubinde Aprili unà cum Anna Aurelianenſe, uxore, Regiña Urbem noſtram ſua præſentia per biduum exhilaravit, ac Meſſanam inde XIV Kal. Maji profectus, ibi Catanenſis Academiæ jura firma, ac rata voluit. Sub id temporis, quum multi è ſacro cętu clam ſeſe ſubducentes, in Italiam tranſmigraſſent, nonnulli hàc illac per inſulam diſperſi, non levi Urbis noſtræ detrimento errarent, reliqui demum in varias abeuntes ſententias factiones foverent, ſacra omnià peſſum ire videbantur. Ann. Xpi 1714

VII. Anno MDCCXVII Andreas Catanenſis Pontifex Patriarchatu Coſtantinopolitano, aliiſque honorum inſignibus dudum à Romano Pontifice decoratus, XVIII Kal: Januarii Romæ mortale exuit, ac in S. Mariæ Majoris Baſilica humatus, ſollemni funeris pompa honorari meruit. Nec diu VIII Kal. Aprilis Feria VI inſequentis anni, quum ad Dominicæ Paſſionis memoriam celebrandam in S. Mariæ de Jeſu Minorum Fratrum Eccleſiam, Catanæ extra męnia, Cives ingenti frequentia conveniſſent, oborta repente vox, Terræmotum factum enuncians, adeo omnes exterruit, ut turmatim, præcipiti fuga extra ſacram ędem ſeſe proriperent. Quo in tumultu triginta circiter diverſi ſexus à multitudine ſuffocati periere, plures luxati, reliqui ex vano concepto timore vix tandem confirmati, ęgrè domum ſeſe receperunt. 1717 1718

Poſt

Ann. Xpi 1718 Poſt menſes aliquot Kalendis Julii Hiſpana Claſſis in Siciliam appulit, ac Regi Philippo Inſulam univerſam rurſus penè aſſeruit. Catana porro exemplo cæteris fuit; accepto enim certo nuncio Hiſpanis copiis Panormi Sabaudos locum ceſſiſſe, ibidemque Philippi nomen conclamatum, unanimi voto Cives Philippum in Regem ſalutarunt; Arciſque præfecto, ac præſidiariis militibus cuſtodiæ mancipatis, Urbem contra hoſtes Meſſanæ, ac Syracuſis agentes munierunt.

VIII. Tunc ſupremo Principis decreto Pontificiæ ſanctiones, cenſuras confirmantes, omnino ſervatæ; Hiſpanæ legiones ſummo plauſu exceptæ, quæ primum ſub Mareſchallo *de Puteo*, dehinc 1719 ſub S. Vincentii Marchione *Pignatello* diu Catanæ perſtitere. Rebus interim cum Romana curia compoſitis, Eccleſiaſtici viri ad patriam revocati, ſublataque ab Joanne Rizzaro Apoſtolico Vicario, & Cathedralis Archidiacono, ſumma populi gratulatione, ac publico ritu, Idibus Auguſtis, in Principe Templo *Interdicti* ſententia, cuncta ad priſtinum ſunt reſtituta. Mox Philippus Sidotus Panormitanus, qui diu ſumma cum laude ſui Archiepiſcopi vices geſſerat, Catanenſis Pontifex à 1721 Rege deſignatur. Verum, Regno ad Carolum Auſtriacum Roman: Imperatorem delato, Albarus Cienfuegos Hiſpanus Societ. Jeſu, S. R. E. Cardinalis noſter Præſul deſignatur, menſe Novembri MDCCXXI; conſecrationiſque inſignibus XVII Kal. 1722 Junii donatus, ſequenti anno, poſſeſſionem adeptus, ſuas vices, menſe Octobri, Petro Gravinæ Eccleſiæ Priori delegavit. Nec diu Paulum Stabilem Bovenſem Pontificem, qui Diœceſim luſtraret, ac paſtoralia obiret munia, tranſmiſit, quibus ille per menſes aliquot perfunctus, inde ad propria remeavit.

Anno

IX. Anno MDCCXXIII IX. Kal. Decembris Ætna è ſupremo cratere ignes ſolito majores effudit, *Ann. Xpi* 1723
qui ſecundùm montis naturam, ejus proclivitatem ſecuti, immenſa alluvione, rapidoque curſu, Brontis opidi, & Myrti fines, ad octo paſſuum millia obruerunt, vaſtatiſque agris, ac non exigua nemoris parte, quod à *Vitullis* appellant, conſumpta, incolas grandi metu affecere. Poſt menſes demum quinque VII. Idus Aprilis refrixerunt. Qui verticem inde ſubiere, craterem omnino diverſum, quàm antea videbatur, ſilicibuſque ferrugineis ſulphuris colore maculatis oppletum invenerunt. Poſt biennium Pontifex noſter Albarus ad Archiepiſcopalem Montiſregalis ſedem translatus, Catanenſem Eccleſiam ſacro S. Victorini Martyris corpore, argentea theca decenter incluſo, donavit; cujus vices Alexander Burgos, & Iſvaglies, Meſſanenſis, Ordinis Minorum, orbi literario ſatis notus, pridie nonas Octobris opportunè ſubiit. Hic perhonorificè, quum ad examen coram Benedicto XIII ſiſteretur, habitus, conſecrationiſque munere XII Kal. Martii decoratus, Meſſanam ad ſuos remeavit, Catanam inde III Nonas Julii hora noctis circiter ſecunda, ſed diutino, quo affictabatur morbo, gravatus venit, pauciſque elapſis diebus XIII Kal. Auguſti ſummo Civium dolore, ex humanis exceſſit, magnifico elatus funere, ſed communi tumulo infoſſus. Proximo anno pridie Kal. Majas Andreæ Rigii, dudum Catanenſis Epiſcopi cadaver Catanam, ut ipſe poſtremis tabulis præceperat, delatum, ad S. Mariæ Novælucis templum extra mœnia primum, mox funebri pompa ad Cathedralem Baſilicam deportatum, ubi parentalia in ſumma Urbis frequentia eidem perſolvuntur, ac tumulo, quem ſibi jam defoderat, hoc dyſticon inſculptum:

1725 (beside "biennium Pontifex")
1726 (beside "ſteretur")
1727 (beside "infoſſus")

*I. Me Felix Genuit. II. Paſtorem Clara Recepit.*
*III. Urbs Tenuit Vivum. IV. Mortuus Huc Redeo.*

Ann. Xpi 1727 I. *Felix*, ideſt Panormus 10 Martii 1660. II. *Clara*, ideſt Catana 20 Aprilis 1693. III. *Urbs*, ideſt Roma 20 Aprilis 1723. IV. *Huc*, ideſt Catanam 30 Aprilis 1727.

X. Sub idem tempus Clericorum Theatinorum, ſub S. Cajetani titulo, domus Catanæ conſtituitur, Innocentio Raphaele Savonarola Patavino ejuſdem inſtituti alumno agente, ac certatim cujuſvis ordinis civibus ſuppetias ad id opus conferentibus. Brevi namque veteres S. Juliani Monialium Cęnobii ædes, prope Urbis męnia, ad ortum, quæ ab anno MDCCIX Noſocomio S. Marci ceſſerant, ægrotis in locum opportuniorem paullo ante translatis, tunc vacuas, Innocentius ex piorum eleemoſynis ſponte oblatis ſibi comparat; ſacra, ac domeſtica ſupellectile inſtruit, atque ad congruos ſuorum uſus aptat, templum aperit, animarum curæ ſociis adſcitis, ferventiſſimo zelo incumbit, enaſcentique domui præclariſſimis vitæ exemplis conſulit. De ea rurſus lib. IX. Interim Raymundus Rubi Barchinonenſis generoſis parentibus ortus, Carthuſienſis Inſtituti, Catanæ Præſul deſignatur, qui quum ex humilitate onus reſpuiſſet, à Romano Pontifice ſub obedientiæ præcepto aſſentire coactus, ab eodem in S. Mariæ Angelorum Romæ VI Idus Decembris conſecratus, Cathedræ poſſeſ-
1728 ſionem VIII Idus Januarii MDCCXXVIII iniit; mox IX Kal. Martii ingenti plauſu, ac lętitia à noſtris exceptus, optimum ſeſe paſtorem exhibuit. Subinde Carolus Cæſar, ut Catanenſis Gymnaſii leges, ſanctioneſque ab Ill: Comite S. Stephani olim editæ ſervarentur, ſuis literis præcepit IX Kal. Octobris. Hinc Proregis juſſu, prædictæ Leges novis declarationibus munitæ, ac quibuſdam in locis pro temporum conditione emendatæ vulgantur, illarumque obſervantia profeſſoribus, & Cancellario cum primis, inculcatur.

XI. Circa idem tempus Meſſanenſes apud Viennam Auſtriæ, ut Serici Artificium, *Conſulatum* appellant, Catanæ deleretur, nullum non movebant lapidem; noſtri verò Patriæ jura ſtrenuè tuebantur; tandemque Raymundi opera decretum, ut circumſcriptis aliquot conditionibus eo Catanenſes fruerentur. Dum porro majora de tanto Pontifice cives expectarent, ſummo omnium dolore xv Kal. Februarii, è vivis ille piiſſimè, ut vixerat, abiit. Illius in pauperes munificentiam, religioſam modeſtiam, atque eximiam humilitatem cum ingenti animi magnitudine conjunctam pro merito commendare nemo unquam poterit, ut inter maximas patriæ jacturas ejuſdem immaturum fatum queat dubio procul recenſeri. Jacet, & ipſe in communi Pontificum, & Canonicorum ſepulchro conditus. *Ann. Xpi* 1728 1729

XII. Damnis hiſce compenſandis Petrus Gallettus, Panormitanus, ex Principibus Fluminis Salſi, S. Cataldi Marchionibus è Pactenſi Eccleſia translatus, Præſul Catanenſibus adſciſcitur. Fuerat olim Petrus S. Antonii Panormi Parochus, deque Rebus Fidei per inſulam univerſam unicus Quæſitor, ac morum elegantiâ, doctrinâ, aliiſque virtutibus viro Eccleſiaſtico dignis ſeſe commendaverat. Ut porro Catanam appulit, fauſtas inter acclamationes exceptus, xv kal. Februarii MDCCXXX Conſtitutiones ad publicam Academiam ſpectantes à Prorege editas, typis vulgandas curavit; tum Cathedrale templum variis ornamentis, ac ſacra ſupellectile ſplendidius reddidit, atque ad ejuſdem proſpectum perficiendum converſus, Ædificiorum præfectos (operæ Magiſtros dicunt) excitavit; concinnandis mox majori ſacello, tum minoribus intentus, veteres ſuperſtites tabulas, celebris penicilli opus, reſtituit, iiſque, ac novis ab ſe inſti- 1730

tutis

Ann. Xpi 1730 tutis ligneas coronas opere anagliptyco ſculptas, aureiſque bracteis contectas, addidit; Organa demum elegantiſſima, Pontificalia indumenta, opere phrygio elaborata, Umbellam è ſerico Villoſo cremeſino, aureis teniis diſtinctam, argentea candelabra, ac lipſanaria, aliaque ejuſdem Baſilicæ ornamenta, magnificentia quam maxima juſſit.

1731 XIII. Sub idem tempus Carmelitarum S. Mariæ Annunciatæ Cęnobium Fratres ejuſdem inſtituti, ſed ſtrictioris, ut vocant, obſervantiæ, juxta Rom: Pontificis decretum XIII kalend. Julii MDCCXXXI incolendum ſuſceperunt. Reformationem hanc, ſive Obſervantiam in S. Alberti Siculam Provinciam Andreas Statella Panormitanus, ſed Catanâ oriundus, ex Marchionibus Hyſpicefundi introduxerat, rem probante Gaſpare Pizolanti Generali Ordinis Magiſtro, ac Benedicto XIII. Rom. Pont. menſe Junio MDCCXXIV nec non Carolo Rom. Imperatore confirmantibus. Ex bonis enim paternis Syracuſani, & Hyſpicefundi Cœnobiorum fortunas auxit, profeſſuſque Ordinem ſub nomine F. Salvatoris à Ss: Trinitate, impigre opus promovit, ac feliciſſimè, innumeris exantlatis laboribus, tandem abſolvit; quumque pro ejuſdem Obſervantiæ ſtabilitate, ad generalia Ordinis Comitia contenderet, in Carmelo Ariminenſi X kalend. Maji MDCCXXVIII prope quinquagenarius, meritis plenus, magna ſanctitatis opinione occubuit. Enituit porro Andreas adhuc in ſæculo nedum ingenii præſtantiâ, ſed morum etiam probitate, miſericordiâ in pauperes, pęnitentiæ, & contemplationis ſtudiis, quas quidem virtutes novis in clauſtro cumulavit. Horum ęmulatores ejuſdem aſſeclæ quotidie ſeſe produnt, ſacriſque ſcientiis, aſſiduis pro animarum ſalute curis, ac piis operibus intenti, quin & Cęnobii, templique ædificiis promovendis quotidie addicti, ſeſe commendant.

XIV. Anno MDCCXXII Regium Caroli VI. Cæſaris diploma Catanenſis Gymnaſii jura firmantis cum *Privativa* ut ajunt, cives noſtros exhilaravit. Illud hìc exſcribere, quamvis typis vulgatum omnium manibus teratur, ſuperfluum properanti non erit. *Carolus &c. Memoriæ commendamus tenore præſentium ſignificantes quibus expedit univerſis: Quandoquidem ſublimitas Cæſareæ, Regiæque Majeſtatis, in quam Omnipotens juxtà ſupernam providentiam ſuam Nos deſtinavit, & collocavit per fulgentiſſimi throni ſui vigorem quamplurimis, celeberrimiſque exornata eſt, ex quibus cum ſagi, tum togæ præſtantiſſimi prodiere viri; adeoùt quò majoribus privilegiis, libertatibus, & gratiis vetuſtiſſimæ, ac celeberrimæ Univerſitates, illarum virtute, ſcientiâ, & meritis eximiorum Virorum intuitu donantur; eò excelſior hæc ipſa Cæſarea, Regiaq; Majeſtas appareat, ipſique ſubditi agnitione noſtræ Cæſareæ, Regiæque Clementiæ ad debita, atque etiam majora obſequia, ad heroicas, & incorruptas virtutes, ad fidelem, firmam, & continuam operam invitentur, ac incendantur; Cum itaque Senatus, Populuſque Fideliſſimæ Civitatis noſtræ Catanæ, nec non ejuſdem celeberrima Univerſitas Studiorum in noſtro ulterioris Siciliæ Regno exiſtens humillimè, ac officiosè Majeſtati noſtræ Cæſareæ, Regiæque expoſuerint ipſorum aſſiduam, indefeſſamq; cum ſagi, tum togæ curam quamplurimos Sereniſſimis Prædeceſſoribus noſtris Hiſpaniarum ibidem Regibus fidelitate, Zelo, ac ſtrenuitate procreaſſe viros eximios, qui non in caſtris minus, quàm in juridicis reipublicæque ambagibus alteſatis Majeſtatibus ſuis incorrupta præſtiterunt ſervitia inque Regni utilitatem, Patriæque commodum munere ſuo perjuncti, majorem in dies excellentiam, atque integerrimæ obſervantiæ meritum adepti ſunt; Eoſdem*

Ann. Xpi 1732

dem proinde Divos, & Illuſtres recolendæ memoriæ Prædeceſſores noſtros, ac ſpecialiter Sereniſſimum Regem Alphonſum anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quarto, maturè Fideliſſimæ Urbis noſtræ Catanæ, quàm opportunis diſcuſſis ſervitiis, ſummique momenti publica immediateque dicti Regni communi beneficio, quàm utilia motiva ponderantem Regio ſuo mandaſſe Diplomate, ut Catanæ ſcientiarum omnium Univerſitas erigeretur, quæ in omnibus, & per omnia Sanctitatis ſuæ Eugenii IV. conceſſioni, ac Univerſitatis Bononienſis regulis conformis eſſe deberet; atque alio ſuo Regio Diplomate Anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quinto hujuſmodi Univerſitatis Studiorum Generalium Catinæ erectionem confirmaſſe, adjecta clauſulâ privativa in hujus tantum ſavorem, quæcumque alia Loca, Urbeſq; Ulterioris Siciliæ Regni excludentem; ac pro ejuſdem Univerſitatis Lectorum, Rectorum, ac Officialium neceſſaria, & decora ſuſtentatione proventus aſſignaſſe: Hinc Sereniſſimos Succeſſores Regis Alphonſi felicis memoriæ uſque ad Sereniſſimum Regem Philippum IV. poſteaquam dicta Capitula, & Privilegia confirmarunt, expreſsè prohibuiſſe, ne ullus unquam juridicum munus quodcumque in dicto Regno exercere auderet, qui in dicta Univerſitate Catanenſi gradu, laureaque inſignitus non eſſet, omnibus aliis Ulterioris Siciliæ Regni Urbibus Studiorum Generalium, ſive Univerſitatis erectionem inhibentes. Ex inde Sereniſſimum Hiſpaniarum Regem Carolum II. Avunculum noſtrum glorioſæ recordationis his omnibus, ſimulque quidquid in confirmationis exhibitæ Diplomate Anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi octavi fuſiùs reperitur, quod hìc proinſerto habeatur, ſpeciale Civitatis Catanæ cum privativa clau-

*ſula Privilegium concernens, quod ea ſolùm Almo Scientiarum omnium Liceo frui poſſet, & valeret funditùs, maturèque expenſis, inſtantes Civitatis noſtrę Panormi preces, quæ omnium ſcientiarum Laurea condecorare poſſe, modo, quo Catanæ fieri ſolebat, ac ſolet, ſummoperè expetebat, omninò rejeciſſe; Et anno milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo ſecundo præfatum Sereniſſimum Regem Carolum II. pro deletione Univerſitatis Urbis Meſſanæ alio ſuo regio reſcripto Illuſtris Comitis ſancti Stephani tunc temporis in illo* Regno *Proregis, Locumtenentis, ac Capitanei Generalis Conſtitutionibus anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi noni adhærentem ſecunda vice antiquiſſimum Privilegium, quod Catanæ tantùm privativè obtineri Laurea poſſet, confirmare dignatum fuiſſe, uti ex regiis literis, ſeu Diplomate diei ſextę menſis Septembris anni milleſimi ſexcenteſimi octuageſimi ſecundi pleniùs conſtat. Cum verò dictus Senatus, Civitaſque Catanæ, nec non Univerſitas Studiorum in eadem exiſtens, præſentientes, Seminariorum Nobilium Felicis, ac Fideliſſimæ Civitatis noſtræ Panormi noviſſimè erectorum Convictores ſupremam Majeſtatem Noſtram Cęſaream, Regiamque ſupplices deprecari velle, ut ipſis Privilegium omnium Scientiarum* Laurea *benemeritos diſtinguendi impertiri dignemur. Eò quòd hoc omnimodè adverſatur Privilegio Univerſitatis Studiorum Generalium dictæ Civitatis Catanæ eidem vi tot* Regiorum *mandatorum privativè conceſſo, & poſtremò Majeſtatis noſtræ Cęſareæ, Regiæque Imperialibus, Regiiſque litteris anni milleſimi ſeptincenteſimi vigeſimi octavi, denuò confirmato, in illis jubentes ad hoc ut Studia dictæ Univerſitatis Catinenſis optimum conſequantur ordinem, ac normam inviolabilem Conſtitutionum pro eiſdem à*

*Comite*

*Comite S. Stephani, tunc in dicto* Regno *Proregis præſcriptarum obſervantiam, in quorum Cęſareorum*, Regiorumque *noſtrorum mandatorum executionem emanatę fuerunt obſervatoriæ, ſeu exequutoriæ literę, ac in pręſentiarum dicta Univerſitas præſatis ſe conformat Conſtitutionibus; Et quia in his expreſsè mandatur, quòd nemo Laurea inſigniri valeat, niſi priùs in albo Univerſitatis vulgo* Matricola *inſcriptus Catinæ quinque annorum decurſu Studiis operam navaverit; Summam Majeſtatis noſtrę Clementiam devotione congrua demiſſis poſtulent ſupplicationibus, ne Convictoribus Seminariorum Nobilium Civitatis Panormi petitum ab ipſis Scientiarum omnium Laurea condecorandi privilegium unquam elargiri velimus, neque ſupradictis Convictoribus, aliiſve cujuſvis Communitatis Studentibus, ut Laurea decorari poſſint, facultatem tribuere, si ex ipſorum patentibus innoteſcat literis, eos extra Univerſitatem Catinę ſtudia abſolviſſe: Hoc enim non ſolùm nullam, irritamque tot Sereniſſimorum Prædeceſſorum noſtrorum ibidem Regum mentem, voluntatemque redderet, qui ſingulari hac privativa clauſula Catinæ meritum diſtinguere, & remunerari dignati ſunt; Verùm etiam expreſſo Majeſtatis noſtrę mandato adverſum eſſet, qui Comitis S. Stephani tunc temporis Proregis, pręſatas confirmavimus Conſtitutiones, earumque obſervantiam in omnibus, & per omnia mandavimus. Inſuper si Urbs Catanę hujuſmodi* Privilegio *privaretur, concurſus Studioſorum deficeret, ac conſequenter Univerſitas non ſolùm pręgrande pateretur detrimentum, ſed etiam extremum reperiri deberet exterminium, tùm quia ex tali Studioſorum copia maximam percipit utilitatem, tùm quia eorumdem numeroſior concurſus applicationem, ac in Studiis glorioſam, ac prorsùs lauda-*

*laudabilem æmulationem univerſali cum utilitate excitat, atque incitat: Ad extirpandas igitur in perpetuum hujuſcemodi injuſtas petitiones, ſimulq; tàm gravia Catinę removenda damna, cum eadem* Fideliſſima Urbs, Univerſitaſque Studiorum *in eadem exiſtens, ac Senatus expreſsè tot Sereniſſimorum* Regum *Prædeceſſorum noſtrorum, ac pręcipuè* Sereniſſimi Regis *Caroli* II. *{glorioſę memorię} menti inhærentes, à Majeſtate noſtra Cęſarea*, Regiaque *Catholica ſuppliciter petant, ut clementiſſimè confirmatione noſtra Privilegium muniamus, quòd ſola* Univerſitas Catanenſis *omnium Scientiarum* Laurea *exornare queat cum clauſula privativa aliis omnibus Siciliæ Urbibus*, Locis, *ac* Regionibus, *& quòd adamuſſim quò ad omnia puncta Comitis S. Stephani tunc in dicto* Regno *Proregis* Conſtitutiones *à Majeſtate noſtra Cæſareà*, Regiaque *confirmatæ ſervari debeant, quarum tenor pro majori illarum obſervantia per ſequentem Auguſtalem* Paginam *diffusiùs apparet*.
Hic conſtitutiones inſeruntur, de quibus ad Annum MDCLXXIX.

*Inde eſt quòd Nos attendentes præclara devotionis obſequia, quæ Senatus, Populuſque Fideliſſimę Civitatis noſtrę Catinę, nec non Univerſitas Studiorum in eadem exiſtens ab antiquo tempore tam fideliter, quàm devotè non tantùm Sereniſſimis noſtris Prædeceſſoribus exhibuere, & quibus hodie dum continuis Supremam Majeſtatem noſtram Cęſaream*, Regiamque *venerari ferventiùs, & vigilantiùs, ut debent, & tueri non deſiſtunt: meritò ex ſupradictis, aliiſque pluribus Cæſareum, ac* Regium *Animum noſtrum rationibus moventibus, pręfatis ſupplicationibus favorabiliter (ut infra) annuentes, tenore pręſentium ex certa noſtra ſcientia, animo benè deliberato, & conſulto, motuque*

*proprio*,

*proprio, ſana, ac matura Sacri Noſtri Supremi Hiſpanicæ Monarchię Conſilii accedente deliberatione, & de Cęſareę, Regiæque poteſtatis noſtrę plenitudine etiam abſolutę, ac omnibus aliis melioribus viis, & cauſis, quibus meliùs, & validiùs poſſumus prędictas ſupplicationes dicti Senatus, ac Fideliſſimæ Civitatis noſtrę Catinæ, nec non Univerſitatis Studiorum in eadem exiſtentis quò ad Noſtram Cæſaream, Regiamque Majeſtatem attinet, clementiſſimè attendentes omnia, & ſingula Capitula, Conſtitutiones, Statuta, Privilegia, Litteras, Indulta, & alias cujuſvis generis Conceſſiones, Gratiaſque tam generaliter, quàm particulariter per Sereniſſimos Noſtros Prædeceſſores conceſſa, & indulta dictę Clariſſimę Civitati Catinæ, ac ſuprainſertas Comitis S. Stephani olim Regni Siciliæ Proregis Conſtitutiones, ſeu Inſtructiones juxta earumdem, & cujuslibet earum ſeriem, & tenorem, clauſulaſque in præfato ſupplici illorum libello expoſitas, à prima eorum linea uſque ad ultimam incluſivè pro ut, & quatenus prędictæ Inſtructiones Comitis S. Stephani uſque nunc obſervatæ fuerunt, ac deinceps obſervari debent, laudamus, approbamus, innovamus, ratificamus, & præſentis reſcripti patrocinio confirmamus, ſtabilimus, & si opus eſt de novo concedimus, & gratioſè elargimur, noſtroque hujuſmodi laudationis, approbationis, ratificationis, & novæ conceſſionis munimine, ſeu præſenti confirmationis noſtræ Privilegio roboramus, & validamus, ita ut ſola Celeberrima Univerſitas Catinenſis in prædicto noſtro Ulterioris Siciliæ Regno omnium Scientiarum Laurea exornare queat cum clauſula privativa aliis omnibus Siciliæ Urbibus, Locis, Convictibus, Collegiis, ac Regionibus, & quòd adamuſſim quò ad omnia puncta Comitis S. Stephani*

*ni tunc in dicto Regno Proregis Conſtitutiones exaratæ pro regimine dictæ Univerſitatis Studiorum Generalium, à Munificentia Noſtræ Cæſareæ, Regiæque Majeſtatis confirmatæ, juxta earumdem tenorem, ac obſervantiam ex tunc ſtabilitam, ac ſine judiciali deciſione, vel controverſia huc uſque uſu receptam ſervari debeant. Statuentes hanc eamdem Civitatem Catinę gaudere debere publicorum Studiorum Privilegio, unà cum ſolita, ac privativa facultate Doctorandi, Laureandi, Habilitandi, aut Licentiandi in ſcientiis illis, quę docentur in dicta Studiorum Univerſitate Catanenſi, quarum curſus expreſsè in ſuprapoſitis Conſtitutionibus regulatur, ſuntque Theologia Speculativa, ac Dogmatica, Jus Civile, ac Canonicum, Philoſophia, Mathematica, Medicina, Chirurgia, omniſque alia ſcientia, quæ in dicta Univerſitate docetur. Decernentes inſuper, & mandantes, ut nullus poſſit in ſupradicto noſtro Ulterioris Siciliæ Regno Laureari, Habilitari, vel Licentiari, niſi priùs Studiis operam navaverit Catinæ ſecundùm modum, & methodum in iiſdem dictis Conſtitutionibus præſcriptam, ordinatamque; ob id expreſsè inhibentes quamcumque diſpenſationem, relaxationemque dictarum circumſtantiarum, ita quod nullus, qui Lauream Doctoralem peteret, poſſit eamdem conſequi innixus teſtimonio Studiis alibi incubuiſſe, Studiorumque curſum perfeciſſe, quem Catinę omnino explere debet. Inhibentes denique, ac prohibentes relaxationem ſuper his poſſe ab eadem Studiorum Catinenſium Univerſitate concedi, aut obtineri, darique à quacumque perſona, cujuſcumque dignitatis, aut magiſtratus, etiam si eadem Viceregia poteſtate fulta eſſet, de eſſentia namque ad Doctoratus Lauream in prędicto Regno adipiſcendam, conſtituimus, & confirmamus regu-*

*las*

*las præſcribentes (ut ſupra) Doctorandorum aſſiſtentiam perſonalem in prędicta Univerſitate Catinæ, temporiſque pręfixionem, & ſerio omnibus, & ſingulis prohibemus, ac ſtrenuè ordinamus prę̨ſcriptiones poſitas in ſuprainſertis Comitis S. Stephani olim Viceregis dicti Sicilię Regni Instructionibus circa Studiorum Curſum Catinæ conficiendorum nullo modo prętergredi, & quia ſummopere deſideramus, ac volumus nedum prædictorum omnium omnimodam obſervantiam, ſed etiam ſubditorum noſtrorum in dicto noſtro Ulterioris Sicilię Regno degentium profectum, tam in Scientiis, quàm in Virtutum Moralium, ac Chriſtianarum acquiſitione, proinde confirmamus authoritatem, facultatemq; à noſtris Prędeceſſoribus conceſſam corripiendi, puniendique quoſcumque ſupradicta Privilegia, immunitates, prærogativas, facultates, & quæcumque alia Univerſitati Catinæ impertita tentantes infringere, ut tali medio omnes tollantur introducti abuſus, & enixè injungimus Summo Cancellario, ac ſingulis Rectoribus, & Lectoribus dictæ Univerſitatis, ut paternè invigilent, ac totis viribus incumbant pro conſervanda in Studioſis vitæ honeſtate, ac morum probitate; volentes, & decernentes, quòd præſens noſtra approbatio, confirmatio, novaque conceſſio quò ad Noſtram Majeſtatem attinet, præfatæ Fideliſſimæ Civitati Catinę valida, realis, ſtabilis, fructuoſa ſit, & eſſe debeat, nullumque in Judiciis, aut extra experiatur impugnationis incommodum, aut noxæ cujuſlibet alterius detrimentum, ſed in ſuo ſemper robore, & firmitate perſiſtat. Quò circa mandamus Illuſtri Proregi Locumtenenti, & Capitaneo Generali Noſtro præſenti, & futuris Spectabilibus, Nobilibus, Magnificis, dilectiſque Conſiliariis, & Fidelibus noſtris, Magiſtro Juſtitiario, Præſidibus*

*bus Magnæ Regiæ Curiæ, Patrimonii, ac Sacræ Conſcientię Judicibus dictæ Magnæ Regię Curiæ, Magiſtris Rationalibus, Theſaurario, & Conſerv. R. P. Fiſci Patronis, Judicibus Conciſtorii Sacræ R. Conſcientię, Advocatis quoque, & Procuratoribus, Fiſcalibus, cæteriſque demum univerſis, & ſingulis Officialibus, & Subditis noſtris maj. & min. in dicto noſtro Ulterioris Sicilię Regno conſtitutis, & conſtituendis ad quos ſpectat, & ſpectabit, quatenus formâ præſentis noſtræ approbationis, & confirmationis, & novę conceſſionis per eos, & eorum quemlibet diligenter attenta, ea omnia, & ſingula, prout ad unumquemque ipſorum ſpectat reſpectivè, teneant firmiter, & obſervent, tenerique, & inviolabiliter obſervari faciant per quóſcumque juxta earum ſeriem, continentiam, & tenorem, itaut omni dubio, contradictione, & ſiniſtra interpretatione ceſſantibus ratione aliqua, ſivè cauſa pro quanto dicti Officiales, & Subditi noſtri gratiam noſtram charam habent, ac pręter irę, & indignationis noſtræ incurſum pœnam Unciarum Mille noſtris inferendarum Ærariis evitare cupiunt: Harum teſtimonio Litterarum Manu Noſtra ſubſcriptarum, & Sigilli noſtri Ulterioris Siciliæ Regni appenſione munitarum.*

*Datum in Carlsbat Die ſecunda menſis Julii Anno à Nativitate Domini Milleſimo Septingenteſimo trigeſimo ſecundo; Imperii noſtri Romani Vigeſimo primo, &c.*

XVIII. Sub ejuſdem anni exitum v. Idus Decembris Ætna mons è ſupremo cratere fumum, flammaſque eructavit, nec diu poſt igneus torrens erupit, montiſque occiduas regiones occupans, proximi nemoris vetuſtiſſima dumeta vaſtavit; inde verò menſe Januario quieſcere viſus. Vere ineunte belli theatrum Italia evaſit, Caroluſque Borbonius 1733

Ann. Xpi. bonius Hiſpaniæ Infans, Palmæ, & Placentiæ Dux, Magnuſque Ætruriæ Princeps Regno Neapolitano armis ſibi vindicato, ad Siciliæ avitam coronam, Philippi Patris ceſſione, capeſſendam, altero anno
1734 claſſem, legioneſque deſtinavit. Tunc Comes Saſtagus Chriſtopharus de Corduba, Supremus Inſulæ pro Carolo Cæſare Præfectus XVII kalendas Julii Catanam venit, mox die altera Syracuſas contendit. Pridie Idus Septembris Carolus Borbonius, Rex Catanæ ſalutatur, Hiſpanus miles ſumma lætitiâ excipitur. Arce ſubinde Meſſanenſi expugna-
1735 ta, non tam armis, quàm ſola nominis famâ, novus Princeps Siciliam adiit, atque Urbis noſtræ Legatos Franciſcum Rizzarum Trium Myſteriorum Ducem, & Joſephum Joenium humaniſſimè kalendis Aprilibus ad ſe venientes data die admiſit, Patribuſque Conſcriptis omnibus benevolentiæ ſignis reſcripſit. Ne porro acta, & Cæremoniæ in hujuſmodi Legatorum exceptione ex hominum memoria exciderent, ut in publicos libros Regni Protonotarii inferrentur, præcepit; Catanæ demum privilegia ſupplici in libello expoſita, in generali totius Inſulæ Jurium confirmatione, rata habere promiſit.

XVI. Menſe Septembri novum S. Nicolai de Arena Cœnobium, quo nil habet auguſtius Sicilia, Caſinenſes Monachi incolendum ſuſceperunt. IV. Nonas Octobris Ætna rurſum horribiliter exarſit, ac circa x. ſequentis diei horam flammarum globos, ingenteſque lapides ad Cœlum uſque emittens, ſupremo tandem cratere exundante, contra Maſcalas, Linguægroſſæ, & Brontis opida torrentes igneos trifariam diviſos, evomuit, qui lento curſu, nonniſi verticis ſuperiora loca occuparunt. Præceſſerant porro à die ejuſdem menſis ſecunda proximi incendii prodromi, horribiles nem-

pe boatus, ingenſque fragor, adeout penè integro triduo veluti à fundamentis corruere mons videretur, exauditusque ad xxx. circiter milliaria terræ motus, & Catanæ vel maximè, ubi noctes pene insomnes, metu perculſi, tonitruiſque non intermiſſis ſtupefacti duximus. Sub idem tempus *Mons Pietatis*, ut dicunt, ad pauperum miſerias ſublevandas, quęſtuſque ex fęnore illicitos extirpandos, Nobilium, piorumque quorumdam opera inſtitutus; quem auctum iri, auſpice Numine, ſperamus. Tum *Chriſtianæ Doctrinæ*, & *Miſſionis* ſodalitas ſub titulo Beatiſſimæ Virginis Deiparæ à Lumine, ex viris Eccleſiaſticis coaleſcens in S. Mariæ de Epiſtola templo, Joannis M. Ricciolii Cathedralis Baſilicæ Canonici opera fundatur; Sodalibus porro incumbit cura pueros, puellaſque fidei Catholicæ elementa per Urbem edocendi, ac Miſſiones ſacras, ut appellant, quotannis Catanæ, proximiſque in opidulis celebrandi. Ann. Xpi. 1735

XVII. Proximo anno VIII. Kal: Auguſti ad Septembrem uſque mons Ætna innoxiis flammis conflagravit, cineresque è ſummo cratere profudit. Tunc Hieroglyphica Columna è lapide Sienite, vulgo Obeliſcus, lapideo vetuſtiſſimo Elephanto inſidens, marmorea ſubſtructa baſi, fontibus, ſtatuis, inſcriptionibus utrinque inſtructa, ære publico in Templi principis area erecta. Columnæ verticem Civis dulciſſimæ, ac Patronæ Agathæ inſignia occupant, palmæ ſurculus, & Lilia, Virginitatis hæc, illa martyrii ſymbolum, atque Angelica Tabella cum Epigraphe M. S. S. H. D. E. P. L. orbi ſuperpoſita. Circa minorem baſim vetus illud Catanæ elogium inſcriptum: *Invictos ſupero, Caſtigo Rebelles.* Elephantis ſtragulum è pario marmore Urbis ſtemma præfert, Palladis nempe Signum. Stylobates, ſeu major Baſis vario marmore 1736

more

Ann. Xpi. 1736 more contexta, hæc exhibet Epigrammata. Sub Symęthi Statua

*Nomina* Rex *olim tribuit mihi clara Symęthus,* Servius in Æneid. lib. 9.
*Hìc mea ſed poſtbac Clarior unda fluet.*

Sub Amenani ſimulacro.

*Nunc fluit, interdum ſuppreſſis fontibus aret,* Ovid. metam. l. 15.
*Aſt huc perpetuas fert Amenanus Aquas.*

In fronte *Carolo Borbonio* Rege.

*Obeliſcum Arcanis Ægyptiorum notis diſtinctum, Inter pręcipua Siculæ Vetuſtatis monumenta facile Principem, Patriæ Magnificentiæ, Avitę Religionis, atque Initialis Minervę Symbolum, Ut Priſcis Honorem, Præſentibus ſtimulum, Poſteris memoriam* S. P. Q. C. *Erigendum curavit Anno* MDCCXXXVI.

A poſtica verò facie

*Vetus Catanę Inſigne Elephas, ab Æquitate, Prudentia, Docilitate Urbem Clariſſimam, ejuſque Cives commendat. Hoc, ut lateret neminem, ejuſdem ex Ætnęo lapide Simulacrum, Heliodori olim pręſtigiis celebre,* S. P. Q. C. *Docto oneri ſubſtratum voluit Anno* MDCCXXXVI.

1737 XVIII. Ampliſſimo ſubinde Privilegio Carolus Rex Catanam, ejuſque Academiam decoravit, quo gratias omnes, exemptiones, immunitateſque à ſuis olim Præceſſoribus noſtris conceſſas, in ſupplici oblato libello per ordinem expoſitas, uti dudum Carolus II. ſuo ſpeciali diplomate probaverat, rata voluit, & firmavit Neapoli VI. Idus Maji MDCCXXXVII. Illud habes exſcriptum Panormi III. Kal. Junii eodem anno. Vere inſequenti 1738 Amenanus fluvius exundans humiliores Urbis regiones occupavit;at Magiſtratus opera novis ductibus inſtitutis, vetuſtiſq; ampliatis, aquę brevì extra męnia corrivantur, ac aeris ſalubritas reſtituitur; ne poſteris autem temporibus, obſtructis venis, ex hujuſmodi

modi fluminis eruptionibus, Urbi deinceps pernicies inferretur, occultas vias cum veteres, tum novas in publicis tabulis adnotandas Patres mandarunt. Ann. Xpi. 1741.

XIX. Neapolitani ſub idem ferme tempus enixè à Rege poſtularunt, ut aditus ad Reipublicæ munia, ac dignitates iis etiam in Sicilia pateret, quos magiſtrali laurea in Salernitana Academia decorari contingeret. At mordicus noſtri in Regia ſuprema Curia obſiſtentes, ne Catanenſis Gymnaſii juribus quidquam derogaretur, impetrarunt, editiſque hac de re doctiſſimis diſputationibus, ut farta tecta illius privilegia ſervarentur ſatagentes nullis impenſis pepercere. Anno MDCCXLIII. undecimo Kal: Martii hora XXIII. ingens terræ concuſſio per Inſulam facta eſt, Urbeſque aliquot circa fretum, ac in Neeti valle, labefactatis ædificiis, afflixit. 1743 Quum porro atrociſſimo bello à morte Caroli VI. Cæſaris univerſa pene Europa interea conflagrante, ſumma pace Sicilia frueretur, Januenſis navis, Neapolis inſignibus inſtructa, Meſſanam appulſa diriſſimam in eam, pagoſque finitimos peſtilentiam invexit. Salutis ſyngrapham publico munitam ſigillo, omni, vel levi ſuſpicione carentem, Anellus Bava navis rector (Larvatum id nomen; verum quippe erat: Jacobus Bozzus) XX. Martii, qua die portum tenuit, VI. Viris Incolumitatis Curatoribus obtulit, ac jure jurando, nec alicubi conſtitiſſe, neque aliunde merces excepiſſe, juxta morem affirmavit; Frumentis hinc, laniſque in Lemocomii officinas expoſitis, conſuetas trahere moras juſſus, ante octiduum lue correptus interiit, quem alter ex nautis ſecutus. Reliqui hinc fraudem confeſſi, quod merces ſcilicet aliquot adhuc in navi eſſent, quas ipſis invitis, utpote contagione obnoxias, Rector admiſerat, loco ab aliis longe ſecre-

Ann. Xpi. 1743 to ſub arctiſſima cuſtodia ſervantur, debitis pęnis, ubi evaſiſſent, ob publicam violatam fidem plectendi; lanæ, & frumenta in fornace ad id parata, navis, omniſque nautarum ſupellex in freto contra S. Placidi Cęnobium flammis deduntur.

XX. Sed quorumdam è plebe aviditas omnem Magiſtratus diligentiam eluſerat, atque in Urbem noctu, ut poſtea vulgatum, merces infectas clam invexerat; hinc ſub exitum Aprilis, ac Majo ineunte, ſerpere morbos, in ea præſertim regione *à Pellizaris* appellata, compluresque è populo conficere; Hos tamen, falſa perſuaſione, immiti tempeſtati, malignoque ſyderum aſpectui, vel ipſi artis Medicæ periti tribuendos dictitabant. Tertio proin Idus Maji, Hymnus pro gratiarum actione in templo principe, populo frequente, eſt decantatus, quòd in tanto diſcrimine Urbem Optimum Numen, Deipara patrocinante, incolumem ſervaſſet. Non defuiſſe tamen tradunt ex Medicis quemdam, luè afflatum potius illam ſubmurmurantem, proximaſque patriæ jacturas indolentem, qui & *Pellizarium* regionem cuſtodiendam inclamavit; Sed ejus cum riſu excepta præſagia. Invaleſcente malo, aliaſque regiones, ac vicos occupante, cives aliquot ſibi conſulere, atque in vicinia dilabi ſtatuunt, præque aliis Nicolaus Ciampolus, vir patritius, cum uxore Tauromenium delatus, luem Meſſanę graſſari enunciat, communemque ſalutem privatis ſtudiis præfert. Męnibus Tauromenitani illum nihilominus arcent, datiſque ad Catanenſem Senatum literis, de periculo admonent. Xv. Kal. Junii undique è Catana ad proximas Urbes nuncii advolant, qui, ut rebus provideant ſuis, publicæque proſpiciant incolumitati, ſerio Magiſtratus hortando, ſolicitant. Nec ſegniores Mylenſes, aliique ab aquilonari plaga finitimi populi ſibi caven-

teſ, rem ad Proregem deferunt, qui Joſephi Grimau Supremi Meſſanæ Præfecti, ac Magiſtratus literis acceptis, veluti vanam diſſipare eam de Peſte Meſſanenſi opinionem primum conatur, ſed aliis mox nunciis inſtructus, opportunis remediis ingruenti malo occurrere cogitavit. Et vero Grimaus, VI. Viri Sanitatis Curatores, nec non Senatus, Urbiſque Primates circa Maji exitum omnes Medicæ facultatis Profeſſores, ut judicium de morbo ferrent, in unum coegerant, tribuſque exceptis, unanimi voto Epidemicum eſſe, minime verò Contagioſum triginta & amplius ex his clariſſimè edixerant; quod ſane conſilium ſingulorum nomine ſignatum Grimaus Panormum tranſmiſerat. Pia quoque opinio de invento S. Rainerii Epiſcopi corpore in rurali S. Pauli Eccleſia ſub S. Placidi Cœnobio Civium animos erexerat, quæ tamen non diu evanuit. *Ann. Xpi. 1743.*

XXI. Ex urbe porro Catana ſub idem tempus Meſſanam delegatus, qui de rei veritate edoctus, Senatui illi ſuppetias, annonam, atque amica auxilia exhiberet. Naves hinc onerariæ complures omnis generis commeatu complete non ſemel tranſmiſſæ, Civibus aliquando opportuno auxilio fuere. Peritiſſimos quoque, è Panormo duos, Catanenſem tertium, qui de morbi natura, ac ſymptomatis penitius inſtruerentur, Prórex eò deſtinavit, ac Dynaſtas inſuper, Malvagnæ, & Reſuttanæ Principes, Ducemque Carcacis Legatos ſuos ſumma cum poteſtate conſtituit, qui Regionem undique circumvallandam curarent, afflictiſque Meſſanenſium rebus ſimul opitularentur. Interim IV nonas Junii, pio quidem, ſed non ſatis prudenti conſilio, ad Summi Numinis iram avertendam, publicas ſupplicationes Meſſanenſes inſtituunt, ſequentique die, quo S. Mariæ de Epiſtola feſtum

cele-

Digitized by Google

Ann. Xpi. 1743 celebrabatur, ægri, incolumeſque turmatim in Principe Baſilica conveniunt, ſummaque fiduciâ ab amantiſſima Deipara, Tutelari, ac Patrona opem implorant; exhomologeſes, preces, conciones, Thoma Vidali, Archiepiſcopo præſertim hortante, undique habentur, quin etiam è vicinis pagis, ſuburbiiſque ingens multitudo dilabitur; hinc factum, ut mutuo eo per Urbem, ſacriſque in locis commercio, omnes afflarentur, ac promiſcuè luem contraherent. Ex tunc ergo nonniſi confuſio, exitium, funera, mortiſque imago diverſa. Creſcente enim in dies ægrorum, ac defunctorum multitudine, adeout octingenti, ac mille, & amplius quotidie, nec ſemel bis, ter, & quatuor mille confecti numerarentur, nec Sacerdotes, virique religioſi, qui ſacra, nec Medici, qui corporalia remedia miniſtrarent, nec qui mortuos efferrent, inveniebantur; Frater fratrem, filii parentes, atque hi viciſſim filios, mariti uxores, deſtituti, & ipſi omni prorſus auxilio, ſemimortuos, atque inſepultos, publiciſque in compitis expoſitos relinquere cogebantur; Quumque Archiepiſcopus, qui zelo eximio aliquando ubique occurrens, ac ſuper cadavera è feneſtris ejecta imperterrita conſtantia incedens, animarum ſaluti proſpexerat, peſte & ipſe cum ſuis percuſſus, mundoque exemptus, Nobiles, Dynaſtæ, Curatores, Magiſtratus communi clade conſumpti periiſſent, unuſque ex Curatoribus, alter Senator, ac Præfectus ſuperſtites, in tanta rerum perturbatione, nec conſternatę multitudini leges præſcribere, neç ullum ruinę modum imponere ſatis eſſent, vaſtitas undique ſecuta eſt.

XXII. Malis hiſce fames acceſſit. Piſtores omnes ad unum perierant; Novi à Præfecto ſubſtituti intra biduum exanimes inventi; privatos intra lares, qui cibis conficiendis intenderent, non erant;

erant; hinc ad dies circiter decem, pane venali deficiente, innumeros etiam inedia confecit. Ignis alicubi ad conſumenda cadavera excitatus incendia ſparſit, quę militum opera ęgrè extincta. Sceleſtiſſimi quidam ędes diripere, pretioſa quęque expilando, ſibi vindicare, rapinis omnia complere auſi; quorum tamen audaciam Pręfectus, aliquot ex illis laqueo publicè ſuſpenſis, repreſſit. Perſtitit porro facies hęc Meſſanę ad Julii menſis Kalendas, quo ex tempore Deiparę patrocinio morbus vires remittere viſus; panis affluentiſsimè è Catana, Mylis, aliiſque locis, Carnes, Olera, ac cujuſvis generis, etiam ad delicias, cibaria, comportata ſuperſtites erexerunt. Hinc naves decem è portu Neapolitano omni commeatu onuſtas, Peritos in arte medica, magno ſtipendio conductos, pharmaca, ſubſidia Piiſſimus Rex Meſſanam direxit; illinc Senatus Panormitanus ſuppetias largiſſimè tranſmiſit; certatimque Generales Vicarii omnia ad vitam neceſſaria ſuppeditarunt; Nec ullus in Sicilia locus, populus, aut cętus fuit, qui ſacra, aut humana pręſidia dilectæ, ac potentiſſimę Urbi ultro non offerret, ejuſque vices condolendo, Dei Omnipotentis vindictam lenire, placationis hoſtiis, ſupplicationibus, ac votis non affatim curaret. Ann. XVI. 1743

XXIII. Sed quę tunc Catanę exhomologeſes actę pręſertim fuerint, hìc recenſere, non incongruè ſuſcipiam: Supremus Magiſtratus, qui totius Inſulę incolumitati proſpiceret, fuerat Panormi opportunè à Rege inſtitutus; Hinc Catanenſis Senatus, penes quem curandę Sanitatis authoritas, ſocios aliquot ex Patritiis, quibuſcum onera partiretur, extra ordinem ſibi adſcivit. Hi porro, ubi diſpoſitis terra, marique cuſtodiis, ad patrię tuitionem, nihil omnino omiſiſſent; cęleſti-

bus

*Ann. Xpi.* 1743 bus præſidiis Urbem muhire ſtatuunt; indicta hinc die XII. Junii ſollemni ſupplicatione, Sacrum Corpus amantiſſimæ Civis, & Patronæ Agathæ, hora XIV. publicæ venerationi proponitur. Quæ voces, quæ lacrymæ, ut ſalutaris ille vultus apparuit! Ad dignos pęnitentię fructus edendos, hortantibus interim multitudinem, efficaciſſimis verbis, piis, quibuſdam Sacerdotibus. Senatus in atris veſtibus, cultuque ad animi dolorem, ac humilitatem profitendam apto, ſacro epulo reficitur; cujus exemplum Viri nobiles, omniſque cętus viri, ac mulieres ſequuti; Preces ſubinde ab Eccleſia inſtitutæ decantantur, ac Virginis Deiparæ Pſalterium, ab univerſa multitudine ſumma religione, nec ſine lacrymis, & ſingultibus recitatur; hiſque, ac aliis id genus piis exercitiis, nec temporis momento interruptis, ad veſperas uſque dies inſumitur, quem jejuni omnes ferè cives tranſigunt. Religioſæ exin cujuſque Ordinis familiæ ad ſacra lipſana veneranda, nudis pedibus, loriſque ſeſe verberantes conveniunt, moxque Sæculares Eccleſiaſtici omnes, qui variis etiam modis populum ad pietatem accendebant; ac hora circiter XXII. ſupplicatio per Urbem inſtituitur.

XXIV. Præibant Laicorum ſodalitia, tum uterque Clerus, omnes atrati, nudipedes, quorum innumeri flagris ſe cruentabant; Corpus Beatæ Agathæ à Canonicis viciſſim ſuccedentibus, in ferculo delatum ſequebatur, tum ingens mortalium turba, ut eam vix areę ampliſſimæ, ac ſemitæ caperent, religioſam claudebat pompam. Ubicumq; contingeret ſacrum deponi onus, concio à Sacerdote habebatur, quæ ad pęnitentiam excitabat, fletumque ubertim, ſuſpiria, ac lamentabiles eliciebat ſonos. Ut ad aream majoris Baſilicę ſupplicatio regreſſa eſt, populo inſtante, extra portam,

quæ mare ſpectat, ferculum effertur, quumque in proximum littus ſeſe civium frequentia effudiſſet verba rurſus ad eos fecit ferventiſſima ſacer Dei præco, aliuſque non minori zelo, & efficacia antequam in ſacello reliquiæ conderentur, peroravit, cujus extremas voces ingens totius multitudinis, pietatem, ac miſericordiam à Deo, præſidium, ac tutelam à dulciſſima Cive implorantis clamor excepit. *Ann. Xpi. 1743*

XXV. Poſtridie Corporis Chriſti ſolemnitas eſt celebrata, divinumque Euchariſtiæ Sacramentum per Urbem, non inſigni illa, atque hilari juxta morem pompa, ſed lugubri potius, quæ præſenti temporum conditioni reſponderet, in ſacco, & cilicio delatum. Nulla ſubinde ad menſis exitum dies præteriit, qua non aliquis ſive Clericorum, ſive Regularium, ſeu denique Laicorum cętus, ſtatutis horis ad divinam opem implorandam variis pęnitentiæ modis excogitatis, ad camdem principem Eccleſiam conveniret; Sequioris ſexus collegia, innoxiæ ætatis pueri, ac puellæ ex ſingulis paręciis adfuere. Signa denique omnia Divorum, patratis prodigiis, præſtitiſque beneficiis illuſtrium, peculiari religione culta, è propriis ſacellis in magna populi frequentia per publicas areas deducta. Nonis Julii Sanctiſſimum Domini Clavum Caſinates Monachi protulerunt, quem ſępius in præſenti neceſſitate, ceu firmum pręſidium Catanenſes experti, longo agmine ſunt comitati. A die porro XIX. ejuſdem ad XVI. kal. Septembris preces rurſus publicæ in Cathedrali templo ſunt inſtitutæ. Singulis enim diebus adſtitere viciſſim ſodalitates, ac omnium prima Nobilium Alborum, Civiſque amantiſſimæ invocato nomine, & ſacris lipſanis fidelium venerationi propoſitis, apti ad mores componendos, fovendas virtu-

tes,

Ann. Xpi. 1743 tes, nec non ſiduciam erigendam, ſermones habebantur. Feſto hinc Translationis ejuſdem Virginis occurrente, univerſi penè cives divinis perceptis myſteriis, Numen Optimum novis obſequiis demereri, ac Patronæ potentiſſimæ tutelâ, ſe non indignos reddere ſtudent.

XXVI. Interim circa Julii medium nuncii non incerti de Meſſanenſium clade perlati, ex civibus vix millia undecim ſupereſſe, quum quadraginta & amplius antea numerarentur, vulgarunt; quamvis ad duo circiter millia in proximos pagos, villaſque, ac extra Inſulam dilapſos, proindeque lue confectos nonniſi octo & viginti in Urbe, compertum proceſſu temporis fuerit. In pagis verò ejuſdem ditioni obnoxiis, auſtrum ſpectantibus, millia decem; in iis verò, qui ad aquilonem vergunt, ſex. Cujus quidem ſummæ ratio, antequam morbus penitus eſſet extinctus, inita. De aliis porro opidis extra ditionem, certi nihil tunc vulgatum; ſęviebat enim adhuc contagio, apud Nyſam præſertim, ubi incolas penè omnes abſumpſit. A feſto autem Aſſumptæ Virginis die, in Urbe noviter afflatum neminem tradunt; VIII. Idus Septembres, Deiparæ rurſus Nativitati ſacro, peſtilentiæ ſigna omnino evanuiſſe, pauciſque exceptis in lęmocomio S. Alberti, quos virus, chronicum induens morem, ad menſes vexavit, reliquos optima valitudine uſos. In pagis denique paullo ſerius luem conſopitam. Anno MDCCXLIV. ineunte
1744 Civitas expurgari cępta, ac feliciſſimo ſucceſſu, Petri Poloni opera, quem Sereniſs. Veneta Reſpublica, Carolo Rege inſtante, ad opus cum aliquot ſociis tranſmiſerat, in priſtinam faciem menſe Martio reſtituta, ut Petrus ipſe publico inſtrumento ſub die XIX. Aprilis teſtatus eſt, quod habes typis Meſſanenſibus cuſum.

Catanæ

Digitized by Google

XXVII. Catanæ interim minimè à piis operibus vacandum Cives cenſuerunt, atque à Nonis Januariis ad diem uſque feſtum Beatiſſimæ Civis Agathæ, pro gratiarum actione, ſacris ejuſdem reliquiis in ara decenter ornata collocatis, ingenti frequentia quotidie in templo maximo conveniebant, comptaque oratione, collata ab amantiſſima Tutelari in patriam beneficia recenſebantur, illudque non ultimum, quod ſuos ab excidio, & peſte incolumes ſervaſſet, dignis laudibus commendebatur. Sollemnitate abſque pompa celebrata, Sacrum Corpus die octava ad S. Agathæ Eccleſiam, de Fornace appellatam, inter plaudentium voces defertur, ſubindeque eodem cultu reductum, proximam maris oram luſtravit, mox ſollemni cantu veſperis exſolutis, univerſa multitudine acclamante, ſua in abſide conditur. Nonis Martii hora noctis x. vehemens terræmotus univerſam penè Inſulam concuſſit, ædificia alicubi citra mortalium perniciem, labefactavit. Menſe Aprili Ætna mons è ſupremo ore ingentem arenæ vim per dies aliquot evomuit, adeout tumulum ad auſtralem crateris oram undique conſpiendum ediderit. Tertio Nonas Junias pro Gratiarum actione in Catanenſi Baſilica, ſollemni pompa, Hymnus decantatur; Divæ Agathæ, cujus lipſana in ara principe populus colebat, ſuperiſque, ob liberatam à Peſte Patriam, grandi lætitia, ac religioſo cultu litatum. Qui ſacer quidem ritus, hoc anno, rurſus, pridie Nonas Octobris, majori ſollemnitate ſervatus, quo Meſſanæ urbi, ſummo totius Inſulæ bono, commercium reſtitutum. Ann. Xpi. 1744 1745

CA-

# CATANÆ ILLVSTRATÆ
# LIBER XII.
## CIVIUM EXCELLENTIA.

FŒcundiſſima Heroum parens Catana, uti alienis non indiget, nec inhiat, ſic propria tueri decora eò majori debet animi contentione, quò per ſummam injuriam inclytos quoſque Cives ſibi præreptos, ac veluti è ſinu evulſos filios immerita dolet, ſuiſque ſpoliis divites, Urbes complures impunè incedere advertit. Et fatalis hæc quidem illi calamitas, ut ita dicam, ab exordio accidit; Scriptorumque vel oſcitatione, vel malitia obnitente, nullo deinceps ævo quivit vim hanc ab ſe propulſare, adeout perpetuis veluti concertationibus vacandum ei fuerit; nobiſque, qui Patriæ cauſſam ſuſcipimus, idipſum in præſenti contingat. Itaque illius jura hoc in Libro aſſerere, conſueta moderatione cogimur; nihil enim antiquiùs honeſto viro eſſe ducimus, quàm à dicteriis abſtinendo, in ſui patrocinium nonniſi rationes adſciſcere, quodque citra veritatis diſpendium nequit aſſequi, lucrum minimè reputare. Præſtat porro ab iis Civibus auſpicari, qui veram, ſolidioremq; patrio ſolo gloriam pepererunt, atque in ſupernam Civitatem adſcripti, ſuis præſto eſſe non deſinunt; Tum alios virtute, ſcientiâ, muniis, ac dignitatibus illuſtres, ſervata temporum ſerie, percenſere, ac demum illos aliqua nominis fama celebres memorare.

morare. In eorum verò Elogiis, quos pietate in Deum, morumque innocentiâ eximios prædicamus, non aliam noſtris deberi fidem verbis, niſi humanam, quamque Summorum Pontificum, & Urbani VIII. vel maximè decreta permittunt, ſanctè profitemur.

## CAPUT PRIMUM

## CIVES SANCTITATE ILLUSTRES.

SS. Martyres ſub Nerone.

I. SAncti Martyres *Stephanus*, *Pontianus*, *Attalus*, *Fabianus*, *Cornelius*, *Sextus*, *Flos*, *Quintianus*, *Minervinus*, *&* *Simplicianus*, de quibus Romanum Martyrologium pridie kal. Januarias. Quamvis autem, qua gliſcente perſecutione, quove mortis genere Jeſu Chriſto teſtimonium dederint, omnino lateat, eos ſub Nerone in Annalibus ſtatuimus. Hiſce S. Hieronymi Martyrologium alios adjungit, *Coſtam*, *Ammonium*, *Fortunatum*, *Secundum*, *Sequentem*, *Amonem*, *Caledonium*, *Evelpiſtum*, *Exuperantium*, *Saturninum*, *Agnetem*, *Paulinam*, *Donatam*, *Nominandam*, *Rogatam*, *&* *Somnionem*; Illudque Bedæ inſuper *Donatum*, *&* *Paulum* addit, qui forte cum *Paulina*, *&* *Donata* confundi poſſunt. De illis conſule lib. 3. cap. 1. n. 12.

S. Agatha V. M.

II. *S. Agatha* Virgo, & Martyr. Hæc, ſi non tempore, meritis, ac celebritate omnium prima inter Catanæ cives agmen ducit, de cujus tamen natali ſolo acris, & antiqua inter Catanenſes, & Panormitanos viget controverſia, quam idcirco paullo fuſius examinandam ſuſcipimus. Illud autem occurrit primo: An ante Seculi XVI. medium Agatham veluti civem ſuam Catana reverebatur, ſeque naturalem illius patriam dictitabat.

De Agathæ Patria controverſia antiqua eſt.

Joſe-

Joſephus enim Bonafides in ſuo de S. Agathæ Patria libro ſcribere non erubuit, non ante annum MDLII, quo Placentinum prodiit *Breviarium*, ubi ſcriptum: *Agatha Catanæ nata*, controverſiam hanc excitaſſe Catanenſes, ſuaque poſſeſſione gaudenti Panormo litem intentaſſe. Verùm quàm turpiter à vero aberret Bonafides, unius Thomæ Fazelli teſtimonium clariſſimè evincit. Ait enim hic decad. 1. lib. 3. cap. 1. *Tulit Catana viros illuſtres complures*; & poſt multa: *Catanæ urbi etiam Sepulchro Divæ Agathæ Virginis plurimum ornamenti acceſſit ... Tametſi Panormitani de ejus Patria contendant*. Ejuſdem ſubinde decadis lib. 8. Celebres Panormi cives recenſens ſcribit: *Maximè inſignis effecta eſt* Panormus *ortu Olivæ, & Nymphæ Virginum, & Martyrum*. Nec hilum de Agatha habet. Prodiit Fazelli opus, Panormo vel maximè addictiſſimi, anno MDLVII, in eoque elucubrando annos XX, ut ipſe teſtatur, inſumpſit, quo temporis intervallo controverſiam à Catanenſibus excitatam confingit Bonafides. Et mirari certe ſubit id Fazellum latuiſſe, nam inter Panormi Heroidas Agatham minimè enumerat, Panormitanoſque de ejuſdem patria, contendere, ac veluti Catanæ gloriam præripere tradit.

Non hìc Scriptores alios proferam, Mauritium nempe Catanenſem Epiſcopum, qui translationem B. Agathæ ſæculo XII. ſcripſit; Nicolaum Tedeſchium, Catanenſem, vulgo Abbatem Panormitanum, qui ſub Alphonſo, ſæculo XV vixit; Matthæum Silvagium, qui ſuum opus anno MDXLII edidit; Antonium Philotheum de Homodeis, cæteroſque longo agmine à Petro Carrera congeſtos, quorum una eſt ſententia: Catanam Agathæ Patriam eſſe, Agatham Catanæ natalem habuiſſe, ut hinc veluti fabulam rejicias, apertique mendacii illorum eſſa- *Catanenſ. vetus opinio de Patria Agathæ.*

eſſatum arguas, Catanæ nonniſi circa ſæculum XVI. opinionem de S. Agathæ patria viguiſſe, Placentini Breviarii occaſione. Quid quod Michaelis de Platia vetuſtum Chronicon, quod manu exaratum eruditorum manibus teritur, ac magna ex parte in noſtris Annalibus exſcriptum habetur, Catanæ ortam ſępiſſimè Agatham inculcat? Claruit porro Michael circa annum MCCCXXX. Nec habet diſſimilia Nicolai Specialis Hiſtoria, dudum typis vulgata, atque initio ſæculi XIV. ab authore conſcripta. Jam ab externis Hiſtoricis in medium adducendis abſtineam; fortaſſe enim dicet aliquis, ex vulgi potius opinione id illis excidiſſe; Siculi autem omni exceptione majores cenſendi, quos utique æmulatio duas inter præcipuas Inſulæ Urbes latere non potuit.

Panormit. ab antiquo etiam ia ſentiũt. Neque is ſum, ut novam apud Panormitanos de Patria S. Agathæ ſententiam velim obtrudere, inauditamque Panormi, ante annum MDC, circa quod tempus Breviarii Reformatio fuit inſtituta, ut perperam nonnulli opinantur. Digna prorſus inclyta virgo, quam ſibi vindicent, ſuiſque civibus accenſeant præclariſſimæ urbes, unde illis honor præcipuus, ingenſque gloria accreſcat. Quid quod Panormo ſuffragantur Græca Acta apud Metaphraſtem, Menęa, Anthologia ab XI ſęculo exarata; Nec pauci ex Latinis, qui Sanctorum Vitas ex Gręcis codicibus collegerunt, unanimi veluti voto Agatham Panormi natam vulgantes? Sanè Marianus Valguarnera, qui Patriæ partes Romæ coram Summo Pontifice egit, enunciato anno MDC, in ſupplici libello, quem habes apud Invegium Annal: Panor: tom. 2. omnia, quæ ad cauſſam evincendam congeri poterant, argumenta proferens, non inanibus quidem conjecturis, ſed ſolidis Scriptorum teſtimoniis, jam hinc à pluribus ſæculis id ſibi decus Panormum aſſeruiſſe demonſtrat. Sed

Digitized by Google

Sed age, ut ad rem propriùs accedamus, has rationes Panormo faventes, authorumque teſtimonia ab eodem Valguarnera, atque ab aliis poſt ipſum, Invegio, Pirro, Bonafide expenſa promamus. Tres itaque codices Græcos, eoſque vetuſtiſſimos, manu exaratos primo in agmine conſtituit Valguarnera, *quorum unuſquiſque*, ait, *ſi peritorum judicio ſtandum eſt*, 600, *aut* 700. *minimùm vetuſtatę annos excedit. Unum in Vaticana Bibliotheca, alterum in Sfortiana, tertium Criptæ Ferratæ, in quibus non ſemel, atque iterum, ſed ſępius Panormitanam Beatam Agatham fuiſſe legitur.* Hos non ab uno authore conſcriptos contendit, & ſi duo abſque authoris nomine veniant; quibus quartum addidit è Farneſiana Bibliotheca, & quintum è Meſſanenſi S. Salvatoris, unde ad eum vita deſcripta, & publico Urbis ſigillo obſignata, miſſa fuerat. In his clarè B. *Agatha in Civitate Panormitana inſigni ſanguine orta dicitur*; moxque prope finem ſubditur: *Quintianus cum audiſſet, eam expiraſſe, ſtatim res Virginis curavit habendas, & cum omnibus ſuis prætorianis Panormum petiit.* Concinunt Græcum Menologium, ubi de S. Agatha: *Ea erat ex urbe Panormo apud Siciliam.* Antologium, ſive *Breviarium* Græcum è Vaticana Bibliotheca erutum, & anno MDXCVIII. de mandato Clementis VIII. R. P. vulgatum; ac Baſilii Imper. Martyrologium, vetuſtiſſimum, omnique exceptione majus, quorum teſtimonia ex integrò produxit. Denique Vitam à Metaphraſte menſe Februario inter alias SS. Hiſtorias digeſtam protulit, à Surio, & Lippomano latinè verſam, communique calculo ab Agiographis receptam. Eorumdę rationes ex Grecis Codicibus

Hiſce Græcorum authoritatibus ſubſidium à Traditionibus comparavit: *Miſſas*, inquit, *facimus traditiones omnes noſtras, ne cui forte levio-* Traditiones, & Cōjecturæ.

*res videantur, quod ſuam Panormitani Civem Divam Agatham aſſeverant: domum, in qua illa orta eſt, Vineę aream, ubi nunc Eccleſia de ejus nomine eſt condita, Saxum illius veſtigia, cum Panormo Catanam deſerretur, divinitùs inſculpta pręſeferens*. Denique conjecturis agendo rem firmare contendit; & primo inter ſolemnes ſupplicationes ab immemorabili Panormi inſtitutas, ea eſt præcipua, quæ in honorem S. Agathæ quotannis celebratur; *quas*, inquit, *nonniſi Sanctis Tutelaribus, ac Civibus majores noſtri decreverunt*. II. Tot Eccleſiæ ab antiquo ſub ejuſdem Virginis titulo conſecratæ idipſum probant. III. Ado Treverenſis Epiſcopus, aliique ex Latinis ſcribunt Quintianum cęſa Virgine, cum ſuo ſatellitio ad occupanda ejus bona, atque ad illius parentes occidendos, conſcenſis equis maturaſſe. At ſi Agatha Catanenſis, fruſtra alibi Prætor bona, ac prędia diripienda, affineſque mactandos quæreret. IV. In Lectionario SS; Romæ in S. Cæciliæ aſſervato, Quintianus inducitur prędia, ac domos Catanæ Virgini Agathę promittens; non igitur domus, ac bona Catanę illi erant. De parentibus denique interrogata reſpondit: *Non ſolùm ſum ex illuſtri, & nobili genere, ſed ſunt etiam mihi cognati inſignes divitiis*. Si Catanenſis Agatha, cur Catanę degens Prętor de familia, deque affinibus ab ipſa edocetur? Hæc Valguarnera, in ſupplici libello, de quo diximus ad Pontificem.

Epiſtola Catanenſium ad Panormit. Suum adjecit Pirrus calculum illis verbis: *Coronidis loco addam Catanenſes ipſos Panormitanis de ſoluta Caroli obſidione gratulatos, eam perſcripſiſſe epiſtolam, quæ in tabulario Eccleſiæ Agrigentinæ reperitur. Ejus Epiſtolæ initium id eſt*: Panormitanæ Urbi Civitas Catanenſium reverentiam, & ſalutem. Felix, & inclyta Urbs, nobilis, & pręclara,

præclara, Caput Regni, Exemplum fidei, &c. *In calce verò Epiſtolæ ſubdunt:* Ne oblivifcaris inter omnes tuæ virtutis actus laudabiles, ac defenſores illius Sacratæ Virginis Agathæ, quam in te ortam fama prædicat, & ſcriptura declarat, vexillum erigere, quæ in Chriſto Jeſu martyrio coronata, liberationem Patriæ impetravit, &c. Dat. Catanæ Anno 1305. Huc uſque Pirrus in not. Eccl. Panor. Producunt denique ex Latinis Breviariis duo: Maguntinum ubi: *Agatha Virgo Panormi claris natalibus oriunda*; & Spirenſe in quo: *Agatha Virgo Catanenſis Panormi claris natalibus nata*, legitur. Tum ex Scriptoribus Latinis Surium, Lippomanum, Flammam, Ribandineram, Sigonium, Sylvanum Razzi, Renatum Benedictum, Ughellium, alioſque genticos, ac præ cęteris Jacobum Adriam Mazarienſem, qui ſęculo xv ſcripſit. Quibus omnibus id credunt evincere Gręcam Eccleſiam, Gręcoſque Hiſtoricos pro Panormi cauſſa ſtare, Catanam, vel proprii oris confeſſione in laudata Epiſtola idipſum ante Sæculum xiv tenuiſſe, nec niſi ex eo tempore hanc de S. Agathæ Patria quæſtionem excitaſſe.

Hactenus Panormitanos audivimus, juvat nunc, Urbis noſtrę vindiciis expenſis, æquam ferre ſententiam. Suæ igitur cauſſæ patronos præ aliis ſę habere Catanenſes gloriantur *Notarios*, ſive Tabelliones, qui Romani Pontificis mandato Martyrum in qualibet provincia res geſtas literis conſignabant; oculatos porro fuiſſe teſtes, quorum unus pluris eſt, Plauto teſte, quam auriti decem, negabit nemo; hinc Græcis, ipſoque Metaphraſte fideliores; Ex illo enim firmiſſimo apud Hiſtoricos principio conſtat, Synchronos, & fortiùs oculatos longè aliis authoribus præferendos. Hinc Cęſar Baronius in Apparatu ad Roman. Mattyrologium

Catanenſium Vindicię

gium ſcribit: *Eſſe illa Martyrum Acta pura, & ſincera, quæ, cum de illis quæſtio haberetur à Notariis, publiciſque Exceptoribus in Acta publica, quæ Proconſularia dicta ſæpe invenimus, inferebantur, atque inter alia publica documenta aſſervabantur.* Et in Annalibus Eccleſ: ad An. CCXXXVIII. idipſum repetens ſubdit: *Porro hæc ipſa Acta, vel illorum potius exemplum à Chriſtianis, collata pecunia, redimi ſolebant, & inter Acta Martyrum ſedulo conſervari.* Hæc, de quibus loquimur, Sanctæ Agathæ Acta, non ab Exceptoribus conſcripta, ſed à Notariis, uti monuimus, Chriſtianis, ex publicis Actis, atque ex iis, quibus ipſi præſentes interfuere, exarata. Scio Tillemontium Tom.3. par. 1. illa veluti minus legitima improbare, ac nulla noſtræ Virginis Acta, quæ ſynchrona dici poſſunt, admittere; ſed optarem viri clariſſimi aſſertum aliquo rationis momento probatum. Ex hiſce aliunde teſtimonium profert S. Auguſtinus in Lib: Solil: cap. 22. nec ipſi adverſarii de illorum fide aliquid uſquam obtendere ſunt auſi, ut merito exhibilari Invegius poſſit, Græcos codices iiſdem præferre audens, cujus mox cenſiones refellam.

Ex Actis S.Agathæ latinis

Jamvero Actorum teſtimonia expendamus: Poſtquam accuratè B. Virginis paſſionem deſcripſiſſent, ac mortem, dum ſacrum Corpus aromatibus condiretur, adveniſſe ſubdunt Juvenem quemdam, atque ad illius caput brevem ex marmore tabellam poſuiſſe hiſce characteribus literatã: *Mentem Sanctam, Spontaneum Honorem Deo, Et Patriæ Liberationem.* Hunc porro Juvenem eſſe Virginis Angelum ſuſpicati, poſt pauca inquiunt: *Ut autem evidenter Scriptura, quam Angelus Dei poſuerat, firmaretur, poſt anni circulum circa diem natalis ejus, Mons Ætna eructavit incendium, & quaſi fluvius torrens, ita ignis vehemens, & ſa-*

xa,

*xa, & terram liqueſaciens veniebat ad Catanenſium civitatem. Tunc Paganorum multitudo fugiens de monte deſcendit, & venerunt ad ſepulchrum ejus, & auferentes velum, unde erat coopertum ſepulchrum ejus, ſtatuerunt illud contra ignem venientem ad ſe, & ipſa hora ſtetit ignis diviſus. Cępit autem ignis die Calendarum Februariarum, & ceſſavit die Nonarum earumdem, qui eſt dies ſepulturæ ejus; ut comprobaret Dominus noſter Jeſus Chriſtus, quod à periculo mortis, & incendii eos Sanctæ Agathæ meritis, & orationibus liberaſſet.* Quis, quęſo, hæc legens, ac Græcos omnino ignorans codices, in eam non ibit ſententiam, Agathæ natale ſolum eſſe Catanam? Quis Patrię nomen hìc uſurpari pro ea, in qua cęlis enata, non verò pro Urbe, ubi temporaliter mundo exorta illa fuit, in animum induxerit? Si enim ab initio narrationis alibi natam dixiſſent, hìc *Patriæ* nomen illas ſortiri interpretationes oporteret, quas illi appingunt Panormitani. At quum ex ſuperioribus Notariorum mens lateat, atque, ubinam nata illa fuerit, ſilentio obvolvant, Patriam Agathæ Catanam hoc loco appellantes, de temporali, ut aſſolet communiter accipi, intelligere illos, optimè colligimus.

Sed reponet aliquis Notarios nec Panormo, minus verò Catanæ ſuffragari; hinc, quum aliunde Virginis Patria ex Græcis conſtet, illud *Patrię* vocabulum nonniſi allegoricè Catanæ aptari poterit. Aſſumptum multis oſtendit Joſephus Bonafides, qui poſtquam Acta latina præ cæteris probavit, eiſque primum attribuit locum, id animadverſione dignum dicit, quod exordientes Tabelliones B. Agathæ paſſionem in urbe Catanenſium, hanc Virginis patriam minimè aſtruunt. *Paſſionis Beatiſſimæ Virginis, & Martyris Agathæ, quę* Objectio I.

*paſſa eſt in Provincia Siciliæ, in civitate Catanenſium ſub Decio &c. recitamus hiſtoriam*. Quæ enim opportunior occaſio dicendi, *quæ orta, & paſſa eſt in Provincia Siciliæ in Civitate Catanenſium*. Hæc Bonafides. Verùm ſi recta hæc foret argumentandi via, Agatha neque Sicula dicenda: *Quę paſſa eſt*, inquiunt Tabelliones, *in Provincia Siciliæ*; igitur neutiquam orta in Sicilia; quandoquidem, quia paſſam Catanæ, non verò ortam affirmant, Catana ab eo honore repellitur. Deinde illam quemadmodum Siculam dubio procul vulgarunt, quod paſſam ſimpliciter in Sicilia, non aliunde ex remota provincia delatam tradidere, ita & Catanæ ortam ſatis innuere ſibi ſunt viſi, quia Catanæ ſimiliter paſſam, non aliena ex Urbe advectam literis conſignarunt.

Refellitur

Jam aliud adverſus Catanam non minoris efficaciæ momentum, ejuſdem Bonæfidei judicio, produnt illa Aphrodiſiæ, quibus hæc Tyrannum alloquens ajebat in iiſdem Actis: *Ego domus, & prædia ſuburbana repromiſi, ego varium ornatum domus, ego familias diverſi ſexus, & ætatis exhibui*. Ut quid enim Agathæ Catanenſi nobili, æquè, ac diviti promiſſa hujuſmodi? An domus, prædia, ornatus, famuli Catanæ illi deerant? At quis hæc non ridebit? Nobilis quippe Agatha, & ditiſſima, prædiis, domibus, famulis augeri poterat, & Catanæ, ubi alia habebat, augeri, ubi illi omnia, Proconſulis juſſu, fortaſſe ſublata. Uni Virgini integra civitas non erat, nec rerum tanta affluentia, ut locus dari ambitioni non poſſet. Qua quidem reſponſione id, quod ex Legendario S. Cæciliæ objecit Valguarnera, prorſus ruit. Illud obtendet alius, quod quintæ conjecturæ ejuſdem Valguarneræ vim addit. Habent Acta, & Lectionarium, quod ex Actis conflatum: Quintianum de gen-

Objectio II.

Refellitur

Objectio III.

de gente, ac proſapia Agatham ante tribunal ſtantem interrogaſſe. Quorſum hæc petitio Virgini Catanenſi, cujus nullo pacto ingenua conditio debuit ignorari? Verùm id ab adverſariis primum quæro: Si Agatham uti nobiliſſimam ſibi copulare, ut ſuæ famæ conſuleret, Tyrannus cupiebat, ejuſque nuptiis inhiabat, ut Greci codices ineptè tradunt, jam de nobili Agathæ genere inſtructiſſimus habebatur, ut quid igitur illam de genere, ac parentibus interrogat? Quid, ſi de progenie impius percontatur Judex, ut exprobrandi ſervilem Chriſtianorum vitam ſibi occaſionem aſſumat? Denique mos in hujuſmodi Judiciis is erat, ut de ſtirpe, patria, parentibus, profeſſione rei ſciſcitarentur, quod ex aliis SS. Actis ſit palam. Refellitur

Sed venio ad Achillem: *Tunc Quintianus*, Verba Actorum ſunt, *corripuit iter cum ſuo officio ad inveſtigandas facultates ejus, & ut teneret omnes de parentela illius, qui judicio Dei in medio flumine periit*. Quid, ajunt, clarius? Si Catanenſis Agatha, ubinam parentes ejus, facultateſque extra Catanam inveſtigande? At ſi vetuſtis traditionibus ſtandum, Agathæ bona, ac prædia ultra Symethum in agro nunc Leontinenſi, ſita fuiſſe conſtat. Subdit Carrera ſcapham trajiciendo flumini inſervientem, vulgo *Jarrettam*, priſca ætate à Quintiano appellatam in demerſi tyranni memoriam. Quod ſi alibi hunc periiſſe contendas, Catanenſis ager, ubi Catanenſium bona, longe ultra Symethum protendebatur, uti ſupra dixiſſe memini in Apparatu. Parentes quod attinet, capta ob Chriſtianam confeſſionem Virgine, fugam capeſſiſſe, ne & ipſi eodem nomine comprehenderentur, facile eſt opinari; neque id incongruum; nam Majeſtatis rei Chriſtifideles habebantur. Ad hos igitur de fuga retrahendos, atque ad bona invadenda

Objectio IV.

Refellitur

vadenda Quintianus cum officio iter, conſcenſis equis, arripuit. Horrenda Quintiani morte ſubinde inaudita, *timor venerationis*, tradunt Acta, *erga B. Agatham crevit, & nullus deinceps moleſtus fuit generi ejus*. Veneratio, cultuſque ſacris Agathæ exuviis ab Judæis, Gentilibus, & Chriſtianis Catanæ impenſus paullo ante in Actis memoratur, mox adeo creviſſe dicitur, ut nemo ſit auſus deinceps generi ejus moleſtiam inferre. Ubi ergo Parentes Agathæ, niſi Catanæ, inque ejus finibus tunc temporis, quo Perſecutio deſçviebat; ſemel ac, qui in illos animadverteret exinde, fuiſſe neminem, innuitur?

Alia ex Actis Latin. ratio pro Catanenſi Patria. Illud hìc minimè diſſimulaverim, quod in ſçpius laudatis Actis lego: *Quintianus Conſularis audiens*, inquiunt, *ſanctam opinionem Virginis Deo dicatæ Agathæ multifaria intentione perquirebat, ut ad eam pertingeret*. Et poſt pauca. *Ut libidinoſus autem ad aſpectum Virginis pulcherrimæ oculorum ſuorum concupiſcentiam commovebat, & ut avarus ad facultates ejus cupiditatis ſuæ fræna laxabat*. Quis hæc prolata de Virgine, diſſitam longè Urbem incolente, niſi cçcutiat, unquam crediderit? Tanta ne inter Siculas fçminas pulchritudine, divitiis, nobilitate, ac gratia prçfulſiſſe Agatham putabimus, ut longè poſitum Siciliæ Proconſulem alliceret? Quod ſi ad Virginis aſpectum amoris igne, ſtimuliſque agebatur concupiſcentiæ, quis in remota degentem civitate, niſi imprudenter, illam crediderit?

Scriptorū teſtimonia. At quid Ego his immoror? Quotquot Latina Acta, Grçcis, aut non attentis, aut tamquam falſis rejectis, probarunt, quos inter præcipui Sanctus Ambroſius, S. Iſidorus Hiſpalenſis, duo Adones Viennenſis, & Trevirenſis, S. Adelelmus Schiriburgenſis, S. Antoninus Florentinus, Sanctus Vin-

Vincentius Ferrerius, Vincentius Belluacenſis, Jacobus de Voragine, Claudius Rota, Petrus de Natalibus, Antonius Sabellicus, Jacobus Bergomenſis, Raphael Volaterranus, recenſentur, hi, inquam, communi calculo Agatham Virginem Catanenſem, Catanenſes ejus cives, Catanam Agathæ Patriam dixere, Agatham idcirco Catanæ natam autumarunt. Quod & alii fermè innumeri omni penè ęvo ſunt faſſi, eorumque nomina ex ordine Petrus Carrera Tom. 2. Groſſus, & Franciſcus Blonditius m. ſ. opuſculo de Patria S. Agathæ uberius recenſent. Et ſi enim Patavinum Antonium Ulyſſipone ortum, Barenſem Nicolaum, Tolentinatem alium Nicolaum vulgo audiamus, quod Bonafides opponit, Patavium nihilominus Antonii Patriam, Barenſes, Tolentinates Nicolai Cives dixit hactenus nemo. Actum ſanè agerem hæc uberius proſequendo; ſufficit indicaſſe.

Interim de fide Græcorum codicum illud tonſis, ut dicitur, clariſque verbis profero: Nullimode circa ea, quæ in Actis Latinis deſiderantur, Græcis eſſe deferendum. Neque id auderem niſi in Bollando ingentis eruditionis ſacræ viro legiſſem. Nec ſola viri authoritas, ſed & ratio me movit; Quotquot enim extant Græci Codices, vel ab uno Metaphraſtis fonte profluxere, vel non majorem ſibi vindicant fidem, quam, quæ Metaphraſti debetur. Quod agmen hic duxerit, negat Invegius: Acta quippe Græca omnino oportuit ante Metaphraſtem in Grecanica urbe, qualis Catana, ipſo Divæ Agathæ ævo, de geſtis ejuſdem exarari; Hinc illa Codicis Vaticani Actis etiam Latinis præferenda cenſet, ex quibus alii, & Metaphraſtes cum primis ſua exſcripſere. Verum hoc eſt prorſus ariolari, ipſeque Valguarnera in his allegandis codicibus, ante 600, aut *Acta Græca ſubleſtæ fidei*

700. annos conſcriptos illos vulgavit. Neque tunc temporis Catana, quando paſſa, ac torta B. Agatha, Urbs Græcanica dicenda, ſed potius Latina; tum quia Romanorum Coloniam ab Auguſto acceperat, tum quia Sedes Romani habebatur Proconſulis, qui Romanæ dialectus ſervabat uſum. Idipſum evincunt Agathæ cum Tyranno colloquia, à Notariis fideliſſimè literis conſignata. Denique Angelus ille, qui ad ejuſdem Virginis merita in Catanenſi populo evulganda, tabellam detulit lapideam, latinis literis illam ſignaſſe perhibetur. Accedit doctiſſimi Cajetani cenſio in Iſagoge cap. 42. qui, etſi Grecum in Sicilia ſermonem Romanorum ætate etiam viguiſſe aſtruat, frequentiorem nihilominus Latinum in Coloniis præſertim, quæ lege Romanorum vivebant, fuiſſe ſcribit; Quod potuerint ergo ab initio Greca acta exarari, non inficior, quod fuerint, aut debuerint, gratis confingitur. Codex ergo Vaticanus, quum ex loco vetuſtatem minimè aſſequatur, ex Metaphraſte deductus, aut ſi ex alio credunt derivatum, ejuſdem eſſe authoritatis, ac Metaphraſtis ſcripta.

Baſilii Menologium, &c. Sed numquid idem judicium de Baſilii Menologio, de Antologio, ac Meneis ferendum? Idem prorſus, ex Metaphraſte ſcilicet fuiſſe conflata, Bollandus protulit; primus enim ille inter Grecos SS. vitas collegit, ac in menſes digeſſit, datiſque ad Provincias Greco ſubjectas Imperio literis, Acta ſibi comparavit. En Bollandi verba: *Menologium non eſt niſi Meneorum compendium, Meneorum verò collectores in Sanctis celebrandis Metaphraſtem ſequuntur, atque ipſa ejus quandoq; retinent verba.* Scio, quod apud Hiſtoricos de Metaphraſtis ætate non convenit; Alii enim ſeculo nono vixiſſe tradunt cum Baronio Annal: tom. 10. ad Annum 859. num. 13. Andreas Scotus in Bibliot. Patrum

Patrum tom. II, in ſeculum XI. illum rejicit. Vulgata tamen opinio, uti in notis ad diſſer: 2. Artic. 4. Honorati à S. Maria legitur, fert, eum florere cępiſſe ſub exitum ſæculi IX, & ſub initium ſequentis, atque anno circiter CMXII, Imperatoris Porphirogenetę hortatu, operam ſuam de geſtis SS. navandam ſuſcepiſſe. Cęterum quamvis Baſilius, cujus auſpiciis Menologium vulgatum dicitur, anno DCCCLXVII. Imperii habenas fuerit aſſecutus, adeoque, cum ipſum Menologium, tum Menęa ante Metaphraſtem exarata credi poſſint, non inde hęc majorem exigunt fidem; quum ea, quæ de Metaphraſtis authoritate circumferuntur, fortius de illis codicibus, unde hic veluti è fontibus hauſit, valeant produci.

Age jam, quę Metaphraſti, ejuſque Collectioni ab clariſſimę notę Hiſtoricis appinguntur, proferamus. Bellarminus lib: de Scriptor: Eccleſ: *Illud autem eſt obſervandum*, ait, *à Metaphraſte ſcriptas fuiſſe de vitis SS. hiſtorias, multis additis ex proprio ingenio, non ut res geſtæ fuerunt, ſed ut geri potuerunt. Addit enim multa colloquia, ſeu Dialogos Martyrum cum Perſecutoribus, aliquas etiam converſiones adſtantium paganorum in tanto numero, ut incredibiles videantur; denique miracula plurima, & maxima in everſione Templorum, & Idolorum, & in occiſione perſecutorum, quorum nulla mentio apud veteres Hiſtoricos.* Baronius in quolibet Annalium tomo, ubi de Actis SS. à Metaphraſte deſcriptis ſeſe offert occaſio, variis illum cenſuris ſugillat. Ejus nempe enarrationes *certo auctore carere; in multis fide vacillare; multa in iis admiſceri commenta, ut nullam prorſus mereatur fidem; in non paucis errare, atque hallucinari; quæ dicit in ſuſpicionem merito poſſe adduci; Acta ejus alia periphraſibus* circum-

Metaphraſtes dubię authoritatis ex Bellarmino.

Ex Baronio.

*circumducta, à priſtino candore admodum aliena, magno præjudicio Eccleſiaſticæ antiquitatis, alia, nec ſine veritatis diſpendio edita, ſcatere erroribus, hiſtoricæ veritati refragari, varia plane delira continere.* In notis verò ad Martyrologium idipſum pluribi confirmat, arguitque eumdem authorem, ejuſque Acta veluti *inſincera, ac erroribus gravida* prodit, ut ex his omnibus plane eluceat, quanti Metaphraſtis opera Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ parens faciat, & quonam loco ipſi habeantur.

Ex Bollādo Mitius de tanto viro ſe loquuturum ſpondet Bollandus, die v. Februarii; nihilominus, ubi de geſtis, & Patria S. Agathæ, exemplum ex Actis S. Eupli Græcis cum Latinis collatis adducens ſubdit: *An non idem in S. Agathæ geſtis ſuſpicari poſſumus, addita nempe fuiſſe ab eodem Metaphraſte, aut ejus Amanuenſibus ex ipſorum ingenio, quæ in Latinis minimè habentur?* Et Simonis Wangherechii cenſionem exſcribit: *Denique*, ait ille, *ſerio putem, quædam, quæ minus ſubſiſtunt, Vitis SS. inſperſa fuiſſe per illam ingentem Scribarum Simeonis multitudinem, vel voluntate, vel caſu. Unde jam nihil mirandum, quod in vitas à Metaphraſte conſcriptas quædam minus apta irrepſiſſe videantur. Non enim omnia ſpalmata auctor tam occupatus, utpote Magnus Imperatoris Logotheta, ſeu Cancellarius advertere potuit, à librariorum vel ruditate, vel auſu profecta. Hinc minus mirum illud videbitur,* concludit Bollandus, *quod toties in ſuis Annalibus Baronius errare, & hallucinari Metaphraſtem ſcribat.* Nec diſſimilia habet Joannes Decterius: *Pietatem*, inquit, *Metaphraſtis laudo, facilitatem non probo in credendo; ut credulus fuit, ſic multa miſcuit, quibus vulgares, nedum doctę aures arriguntur. Excuſandus eſt, quod, ut Ego puto, ſuam non revidit, nec diſcre-*

vit

*vit maſſam. Cęterum pietas non eſt patrona falſi.* Divinum, ergo, Sanctiſſimum, Panormitanæ Patriæ aſſertores Metaphraſtem deprædicent. *Pietas non eſt patrona falſi.*

Sed præſtat Recentiores audire, atque cum primis Tillemontium in Admonitione pag. 13. qui loquens de PP. Eccleſiaſticorum teſtimoniis: *Non credidimus*, ſcribit, *eumdem gerendum eſſe morem Gręcorum Menęis, aut Metaphraſtis actis, ſive aliis authoribus recens exortis, ętate ſcilicet, qua hiſtoriæ veritas popularibus traditionibus, & haud raro figmentis, de induſtria compactis, turbata erat, non credidimus, inquam, ullum gerendum eſſe talibus Hiſtoriis morem.* Progreditur Baillettus Orat. de Vit. SS. pag. 59. aitque: *Teſtari apertè poſſumus, propterea quod nimium exquiſitam mentiendi artem teneret, Authorem iſtum à nonnullis Hęreticis Calumniatoris, & Falſarii loco habitum fuiſſe, ad monſtra parienda à natura compoſitum, & licentiorem iis omnibus fabulis, quas pro Diis ſuis Gręcia gentilis invexit.* Idem in Admonit. pag. 14. *Abſtinui quoque diligenter Authorum adeo perditorum uſu, atque ipſa appellatione, uti ſunt inter Græcos Metaphraſtes, & Nicephorus.* Hinc Honoratus à S. Maria differ: 2. Artic. 4. *Metaphraſtes nihilo magis geſtorum SS. collectione, quam exigua ſcribendi accuratione notus, uſque adeo in pręſentiarum perditi apud nonnullos nominis author eſt, ut hiſtoriam aliquam ipſius fide recitare, idem prorſus ſit, atque illam ad fabulas detrudere; Vi, atque poteſtate nominis ipſe ſecum videtur ſuam ferre damnationem, atque in eo, neſcio, quid injucundi deprehendunt, quod non modo eis interdicit, quominus authoris hujus ſuffragio aliquid muniant, verum tanta illos religio obſtringit, ut ne in operibus ſuis appellent quidem, quin nomen horreant,*

Ex Tillemontio

Ex Baillettto.

Ex Honorato à S. Maria.

*horreant, atque averſentur*. Et poſt multa: *Quoties indicare volunt Tillemontius, & Baillettus hiſtoriam aliquam fallacem eſſe, aut fabuloſam, ſufficit ipſis dixiſſe: Per manus Metaphraſticas traditam eſſe, aut Metaphraſtis ſtylum olere.* Fert quidem ſubinde ipſe Honoratus ſuum de Metaphraſte judicium, commendatque virum ob ingens, quod molitus eſt opus, ſed nimiæ credulitatis accuſat.

Unde Lapſus in Metaphraſtis ſcriptis.

Unde verò in Metaphraſtis collectionem tot lapſus irrepſerint, facile eſt judicare; ea enim, qua pollebat authoritate ad ſubditas Imperio Provincias ſcribens, undique ſibi afferri exemplaria, Acta, Vitaſque SS. præcepit; tum ex Bibliothecis, quotquot poterant inveniri comparavit, ac ternis Amanuenſium claſſibus uſus, Vitas SS. concinnavit, diſtribuitque per menſes. Quumque imperii negotiis occupatus, cunctis intendere non poſſet, hinc factum, ut aliqua SS. Acta à Scribis concinnata, nonnulla ab ipſomet compacta ex iis, quæ ab Amanuenſibus fuerant oblata, quædam denique ab illis digeſta, ejus examini curſim ſubjecta prodierint. Non ergo vir ſanctus, ac doctus falſa pro veris voluit nobis obtrudere, ſed ita ſcripſit, uti in exhibitis exemplaribus adnotata invenit; Ceterum, quod mendoſa, & corrupta exemplaria ſit nactus, ipſe non erroris, ſed credulitatis notandus. Id maximè firmatur, quo ad S. Agathæ, aliorumque Siculorum vitas; quandoquidem occupantibus tunc temporis noſtram hanc inſulam *S*aracenis, legitima SS. Acta ad Metaphraſtem minimè fuiſſe delata credendum. Hinc minus ſinceris exemplaribus ille uſus, in tot impegit errores.

Lapſus in vita S. Agat. ex Metaph.

At quinam hi lapſus toties decantati in S. Agathæ vita? Me tempus deficiet ſingulis recenſendis. Unum, aut alterum utpote patentiſſimos exhi-

exhibeam. Apparitores ſtatim Catanâ egreſſi, Agatham Panormi degentem inveniunt, eique Prętoris decretum denunciant. Agatha Panormo patria relicta, inter lictores, Virgo tenerrima, & nobiliſſima, pede ſeſe itineri committit, mox nulla interpoſita morâ, Catanam ingreditur, ac Quintiano ſiſtitur, quaſi non ſint Panormus, & Catana minimùm centum viginti milliariis diſſitę. Compactam ſanè eam vitam ex Latinis actis ad Annum CCLI. exſcriptis non inficior, ſed ubi ab illis diſcedit, ac diſſentit Author, in turpiſſimos labitur errores, quos ſingillatim Eruditiſſimus Groſſus detexit, eumque præivit Franciſcus Blanditius Societatis Jeſu vir Græcè doctus, qui ſpartam hanc exornavit, ſolidiſque argumentis Græcorum mendis occurrit. Id interim Ego ab illis, qui Græca omnino probant, peto: Si vero adamuſſim reſpondent, quæ in Latinis deficiunt, produntque Græci authores, oſcitantiæ arguendos fore Tabelliones, nemo negaverit. Nonne ad Agathæ paſſionem, cujus hiſtoriam enarrandam aſſumpſerant, quæ Panormi ſunt acta, pertinebant? Neque Bonafides obtendat, quæ geſta ſunt Catanæ, literis conſignanda ſibi Tabelliones propoſuiſſe, hinc parum ſoliciti de actis Panormi, citra culpam ea præterire poterant. Eſt enim aliud *Paſſionis B. Agathæ, quæ paſſa eſt Catanæ, Hiſtoriã texere*, ut ſpondent; aliud *B. Agathæ paſſionem, quam paſſa eſt Catanæ, recitare*. Non ergo id, quod Catanæ geſtum, ſed quod ad Paſſionem B. Agathæ, Catanæ paſſæ, videbantur ſpectare, eorum narrationis erat ſcopus. De incuria igitur notandi, qui Panormi acta veluti ex induſtria reticuerint, neque aliunde adveсtam Catanam indicarint. En quomodo ex ſilentio Patriæ Panormitanæ in Latinis evidens inde argumentum pro Catanenſi eruitur.

Num

Græcorū Codices pro Catana

Num porro ſuos non fortitur etiam Catana Græcos inter Agiographos fautores. Illa huc non advoco Græca Acta à Conſtantino Laſcari tranſlata, atque in Gazophilacio Meſſanenſi aſſervata, quæ etſi, uti corrupta ab eodem Laſcari, ubi de Patria agunt, Bonafides hariolando vulgaverit, id ſaltem dubio procul evincunt, Laſcaris nempe ætate, ac circa ſæculi xv. initium, ita penes omnes inconcuſſum, Agathæ natale ſolum fuiſſe Catanam, ut Græcus Scriptor, maluerit Acta emendare, quod perperam aſtruunt Panormitani, quam ita corrupta ad Latinos tranſmittere. Verum hęc obiter. Tot Græcis codicibus ab Adverſariis productis unum Petri Siculi Encomium in S. Athanaſium Methones Epiſcopum, Patria Catanenſem oppono. Petrus hic domo Siculus, deque Sicula hiſtoria præ aliis inſtructiſſimus, Metaphraſte vetuſtior, aut æqualis, vitę ſanctitate, ac doctrina illuſtris, Argivorum Pontifex, tantæ denique apud ipſum Valguarneram authoritatis, ut ingenuè ſit faſſus, quum id Encomium vidiſſet, ſi Romæ productum à Catanenſibus fuiſſet, ſtatim ſe liti ceſſurum. Hic inquam Petrus ſic de Catana ſcribit: *Catana in Sicilia longè inclyta, cujus, nunc ſi vellem, liceret eximia recenſere, ſitum, pulchritudinem, aeris temperiem, aquarum naturam, ingentes feracium, & ſterilium arborum ſylvas, frequentem virorum ſapientia, prudentia, juſtitiaque illuſtrium multitudinem, quos inter longè celeberrima Agatha Chriſti Martyr in hac nata, atque educata, nec non cruciatibus affecta, Sponſo ſuo Chriſto grave teſtimonium impertiens, martyrii palma donata eſt; quæque, ut ſacroſanctę ſui corporis reliquiæ in charitatis patriæ ſinu conquieſcerent, gratum, acceptumque habuit, quæ liquidis ignibus ex multiplici ſuperimpendentis Ætnę fauce, fluminum ritu,*

Petri Siculi

*tu, defluentibus, & longè, latèque divagantibus, arcanam quamdam attulit neceſſitatem, ſuas reliquias venerandi; quemadmodum olim pium, ſuperiſque gratum illud onus, ſenio confectos parentes filiorum humeris impoſitos, reveriti ignes juſſi ſunt recedere*, &c. Quæ ſanè verba detorqueant ad univerſam Siciliam adverſarii; an Catanæ debeant omnino aptari, nec niſi de Catana intelligi poſſe, quæ ſacras Agathæ reliquias ab exordio veneratur, ac poſſidet, quæ ab Ætneis incurſibus ſe toties, ejuſdem meritis, immunem profitetur; quę ſuperimpendentem eamdem Ætnam habet; quæ denique Piorum fratrum illuſtri facinore nobilitatur, penes æquum, prudentemque æſtimatorem judicium eſto.

Hìc S. Methodii Siculi etiam teſtimonia ſatis clara expendendi locus eſſet, doctiſſimo Bollando inrefragabilis fidei omnino credita, ſed ab illis conſulto abſtineo; truncam quippe extare in Vallicellana Bibliotheca, Romæ, S. Methodii de Agatha orationem teſtatur Leo Allatius, opuſculo de Methodii ſcriptis, reliquum à Siculo quopiam diſcerptum, quum lis de Patria ejuſdem Virginis eſſet adhuc ſub judice ſcribit, invida certè manu, ne tanti viri ſuffragio Panormus cauſſa ſua excideret. Cęterum ex eodem fragmento id eruo, Methodio nempe Panormitanam patriam inauditam. Relata enim oratione Agathæ ad Deum habita poſt auditum Decii Tyranni contra Chriſtianos decretum, ſubdit: *Exaudierat enim Agatha mulierculam quamdam peſſimis artibus deditam cum Quintiano de ſe communicantem.* Hæc Aphrodiſię cum Prætore tractatus innuunt, Catanæ habitos, quos certè Panormi inaudire Agatha neutiquam potuit. Poſt pauca ſcribit Methodius: *Itaque ſumma mentis conſtantia ad Tyrannum perducitur* S. Methodii

*inter liſtores lætabunda, cum de ſui generis nobilitate, magniſque, & multis rerum fortunis nihil planè meminiſſet.* Cur hìc, ne verbum quidem de his, quæ geſta Panormi vulgantur, & minimè quidem reticenda, ingerit Orator? An Methodius Conſtantinopolitanus Patriarcha, & natione Siculus ea ignoravit, quæ in Menęis ſcripta, per omnium ora ferebantur? Ignoravit plane, quia, vel nondum ejuſdem ætate confiсta, vixit enim circa annum DCCCXL, vel uti omnino falſa, fabuliſque reſperſa, relatu indigna putavit. Reliquum Methodianæ Orationis, ingenuè fateor, ſuppoſititium habeo, hinc ad alia propero. Quod enim ad Traditiones ſpectat, de domo, vineę area, lapide veſtigium referente, ſupplicationibus, ſacriſque ędibus, & variis Agathæ dicatis, non inficior hæc omnia ſatis oſtendere, quod apud Panormitanos pia de Agathæ Patria opinio multis ab hinc ſæculis inoluerit; Ut porro, non abſimiles conjecturæ, ductæque à veteribus Traditiones de domo Catanæ, de familia, de ſuburbanis prædiis, Catanenſibus ſuffragari negant Adverſarii, pari omnino ratione, nec iiſdem lætari poſſe Panormitanos, Catanenſes mordicus aſſerimus. Supereſt Epiſtolæ authoritatem à Catanenſi Magiſtratu, ad urbem Panormitanam hìc expendere. Sed Author Chronici, ubi Epiſtola inſerta, quam ſibi fidem conciliet, ſtatim ab initio ſuæ prodit Hiſtoriæ, ubi Menelaum Siciliæ, & Italiæ Regem, Elenam in Sicilia apud Tindaridem raptam ſomniatur; Epiſtolam porro omnino confictam arguunt ſtylus, nam multa interſerit Scripturæ ſacræ teſtimonia, viri Eccleſiaſtici eloquentiam ſapiens; ſcribendi formulæ, Urbi inter primarias inſulæ, qualis Catana, prorſus indignę, ac alia paſſim incongrua, quæ Petrus Carrera ſolertiſſimè detegit, ac ſugillat. Extat

Traditiones, & Cōjecturæ pro Panormi Patria nullę

Epiſtolæ authoritas vana

tat Bartholomæi de Neocaſtro, Meſſanenſis, Hiſtoria ejuſdem ęvi geſta expendens, ubi varias etiam Epiſtolas offendere quiſque poterit, ad eadem paſſim ſpectantes, à Neocaſtro ſuapte ingenio compactas; hinc Chronici author Epiſtolæ etiam dicendus; quin, & reliqua in eo relata monumenta, quum in publicis tabulis non extent, ex Chronographi mente prodiiſſe, nemo, qui ſapit, negaverit. Addunt præterea Panormitani de ſuo, *Agathæ* nomen, diem, & annum, quæ tamen omnia in Autographo, atque in Muratorii, & Martene editionibus deſiderantur. Verba demum illa, quæ Panormitanis partibus favent, veluti lacinia ad Epiſtolæ calcem videntur aſſuta, ut non immerito Epiſtolam totam chimeram quamdam Blanditius appellarit. Hæc curſim de Patria civis dulciſſimæ, atque amantiſſimę excerpſi, longè majora, ac digniora ex libris tot illuſtrium Scriptorum in lucem editis proferri poſſe non dubito. Cui noſtra diſplicent, illos conſulat. Non is porro ſum Ego, qui contradicendi animo, à quo ſane vitio videor alienus, hęc voluerim pauca proferre, ſed ut Patriæ vices rependens, uni vero ſtuderem, auctamque inclytę Civi, ac Tutelari, celeberrimarum Urbium contentione, gloriam gratularer.

Gręca Acta attexere, uti alibi promiſi, ſupervacaneum duxi; paſſim enim apud Surium, Lippomanum, alioſque occurrunt, iiſque demptis, quę cum Latinis Actis concordant, reliqua jam ſuperius expunximus. De domo, traditione ajunt, olim illam ſitam, ubi hodie S. Placidi Monialium Ginęceum, hinc in rei monumentum, Epigraphe parieti auſtrum reſpicienti ſub Divę Agathę ſtatua appicta. Ad gentem, ſive ſtirpem, quod attinet, nonnulli ex Aſmaris progenitam Agatham dicunt,

Domus S. Agathæ Catanæ ubi ſita

Gens, ſeu Stirps S. Agathæ. dicunt, Petrus Carrera ex Columnenſibus Lib: 2. Tom. 2. At quis in tanta vetuſtate rem decernere auſit? Raum denique, & Pollam Virginis progenitores appellatos perhibent, quod nullo Scriptorum ſuffragio, ſed vulgari quadam traditione probant. Reliqua, quę ad vitam S. Agathę, Translationem ejus Corporis, Velum, Sepulchrum, Tabellam, Tutelamque Patrię, atque ab Ætnæ ignibus liberationem ſpectant, paſſim in Annalibus habes.

SS. Martyres ſub Decio III. *SS. Saturus*, Revocatus, *Gelaſius*, *Felix*, *& Saturninus* Martyres ſimul cum Agatha. Hos exhibet Martyrologium ſub S. Hieronymi nomine vulgatum, de quibus ad Annum CCLI. Lib. 3. cap. 2. num. 2.

S. Everius Epiſc. IV. *S. Everius* Catanenſis Pontifex, ac fortaſſe etiam Civis. Mos enim Eccleſiæ vetus fuit, ut ex Eccleſia propria Pontifices aſſumerentur. Floruit circa Chriſti annum CCLXII. De eo nos lib. 3. cap. 2. n. 33. ubi ejuſdem geſta expendimus.

S. Euplus M. V. *S. Euplius*, ſeu *Euplus*, cujus Acta Gręca ad annum CCCIV. recitavimus, hìc verò Latina à Baronio, & Cajetano exſcripta exhibemus, digna plane, quę Gręcis omnino pręferantur.

Latina S. Eupli M. Acta *Diocletiano octies, & Maximiano ſepties Coſſ. pridie Idus Auguſti, in Catanenſium civitate, cum eſſet extra velum Secretarii Euplius Diaconus, qui ab exploratoribus legere Evangelia, & docere Chriſtianos deprehenſus, ab illis tentus eſt, & perductus cum libro, proclamavit dicens, Chriſtianus ſum, & pro Chriſti nomine mori deſidero. Audiens hæc Calviſianus Conſularis, dixit, ingrediatur, qui clamavit. Et cum ingreſſus fuiſſet Euplius Secretarium Judicis Evangelia portans, unus ex amicis Conſularis nomine Maximus, dixit, non decet tales chartas eum tenere contra regalem præ-*

*præceptionem. Calviſianus Conſularis dixit ad Euplium, unde hæc ſunt? De domo tua exierunt? Euplius reſpondit: Non habeo domum, hoc & Dominus meus Jeſus Chriſtus novit. Calviſianus Conſularis dixit: Tu ea huc deportaſti? Euplius dixit: per me ea huc deportavi, ſicuti & ipſe vides; invenerunt me cum illis. Calviſianus dixit: lege ea. Euplius aperiens legit:* Beati, *qui perſecutionem patiuntur propter juſtitiam, quoniam ipſorum eſt regnum Cælorum.* Et *alio in loco: Qui vult venire poſt me, tollat Crucem ſuam, & ſequatur me. Cum hæc, & alia legeret, Calviſianus Conſularis dixit: Hoc quid vult eſſe? Euplius dixit: Lex Domini mei, quæ mihi tradita eſt. Calviſianus Conſularis dixit: à Quo? Euplius reſpondit: à Jeſu Chriſto Filio Dei vivi. Calviſianus Conſularis interlocutus dixit: quoniam innotuit ejus confeſſio, interrogetur ſub tormentis, tradatur tortoribus; & cum traditus eſſet, cępta eſt ſecunda cognitio per quæſtionem.*

*Diocletiano octies, & Maximiano ſepties Coſſ. pridie Idus Auguſti Calviſianus Conſularis dixit ad Euplium poſitum in tormentis: quæ per tuam confeſſionem hodie dixiſti, quid dicis modo de eis? Euplius libera manu ſignans ſibi frontem dixit, quæ tunc dixi, & nunc confiteor, me eſſe Chriſtianum, & Divinas ſcripturas legere. Calviſianus dixit, quare apud te habuiſti, & non tradidiſti has lectiones, quas Imperatores vetuerunt? Reſpondit Euplius, quia Chriſtianus ſum, & tradere non licebat; magiſque expedit mori, quàm tradere; in his vita æterna eſt; qui tradit, vitam æternam perdit, ut eam non perdam, vitam meam do. Calviſianus interlocutus dixit: Euplius, qui ſecundùm edictum Principum non tradidit ſcripturas, ſed legit populo, torqueatur. Cum torqueretur, dixit Euplius:* II. Actio


plius:

*plius: Gratias tibi, Chriſte, me cuſtodi, qui propter te hæc patior. Dixit Calviſianus Conſularis: Deſiſte Eupli ab inſania hac, Deos adora, & liberaberis; Euplius dixit: adoro Chriſtum, deteſtor Dęmonia, fac quod vis, Chriſtianus ſum; hæc diu optavi; fac quod vis, adde alia; Chriſtianus ſum. Poſtquam diu tortus eſſet, juſſi ſunt ceſſare carnifices, & dixit Calviſianus: miſer adora Deos, Martem cole, Apollinem, & Æſculapium. Dixit Euplius: Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum adoro. Sanctam Trinitatem adoro, præter quam non eſt Deus. Pereant Dii, qui non fecerunt cęlum, & terram, & quæ in eis ſunt. Chriſtianus ſum. Calviſianus Præfectus dixit; ſacrifica, ſi vis liberari. Euplius dixit: ſacrifico modo Chriſto Deo me ipſum; quid ultra faciam, non habeo; fruſtra conaris, Chriſtianus ſum. Calviſianus pręcepit iterum torqueri acrius; cumque torqueretur, dixit Euplius: gratias tibi, Chriſte, ſuccurre Chriſte, propter te hæc patior, Chriſte, & dixit ſæpius, & deficientibus viribus, dicebat labiis tantùm, abſque voce hæc, & alia; Calviſianus intra velum interius ingrediens ſententiam dictavit, & foras egreſſus afferens tabellam legit:* In Euplium Chriſtianum edicta principum contemnentem, Deos blaſphemantem, nec reſipiſcentem, gladio animadverti jubeo; ducite eum. *Tunc appenſum eſt ad collum ejus Evangelium, cum quo apprehenſus fuerat, proclamante hæc Præcone: Euplius Chriſtianus, inimicus Deorum, & Imperatorum: Euplius dicebat ſemper lætus: gratias Chriſto Deo; & cum ad locum perductus eſſet, genuflexus, prolixius oravit, & iterum gratias agens, præbuit jugulum, & à carnifice decollatus eſt. Sublatum eſt poſtea Corpus ejus à Chriſtianis, & conditum aromatibus ſepultum eſt.*

Extant

Extant ejuſdem S. Martyris Græca Acta emendatiora apud Cotelerium, quæ inferius dabimus. Habes tom. I. SS. Siculor. Cajetani notas in Acta Latina ſuperius recitata, ac duo inſuper miracula Euplii meritis in urbe Neapoli, ubi ejuſdem extabat Eccleſia, patrata, mulieris nempe manus elephantiaſi correptas habentis, atque à Diabolo exagitatæ, nec non alterius Energumenæ; quę priſtinæ ſaluti ſunt redditæ.

Acta Græca S. Eupli Mart. ex Jo: Bapt. Cotelerio, latinè reddita. I. *Dominis noſtris Diocletiano* IX, *& Maximiano* VIII. *Conſulibus, ante diem tertium Kalendas Majas, in Illuſtriſſima Catanâ in Secretario ante Velum, ut clamavit Euplus dixit illis: mori volo, Chriſtianus enim ſum. Calviſianus clariſſimus Corrector dixit: Ingredere, qui clamaſti. Utque in Secretarium introiit Beatus Euplus, immaculata ferens Evangelia, ad eum ait clariſſimus Maximus: minimè decentem rem tenes, & contrariam edictis Imperatorum noſtrorum. Calviſianus Corrector interrogavit: Hęc undenam ſunt? An è domo tua delata fuerunt? Beatus Euplus reſpondit: non habeo domum, id verò Dominus novit. Calviſianus excepit: Tu ne illa huc apportaſti? Repoſuit Euplus: A me hùc allata ſunt, ut ipſe vides. Calviſianus Corrector dixit: Et Ego ſcio à te producta eſſe, me præſente, ac in conſpectu meo. Quænam ergo illa ſint, lege, ac affer mihi. Cumque legiſſet ſecundùm Matthęum, ſecundùm Marcum, ſecundùm Lucam, ſecundùm Johannem, Sancta Evangelia, Calviſianus Corrector dixit ad Beatum Euplum: Quidnam iſta ſunt? Et Beatus Euplus: Domini Dei mei, inquit, lex eſt, quam ſuſcepi ab eo. Calviſianus: A quonam acceperis ea, eloquere nobis. Beatus Euplus: Jam dixi tibi, quod à Domino meo Jeſu Chriſto filio* Græca Acta.

*Dei*

*Dei ipſa habuerim. Calviſianus pronunciavit: Quandoquidem innotuit nobis ipſius confeſſio, in Acta publica referatur.*

II. *Dominis noſtris Diocletiano* IX, *& Maximiano* VIII. *ante diem primum Idus Auguſtas in Catanenſi urbe ante tribunal aſtitit in medio Beatus Euplus, cui Calviſianus Corrector inquit: Quæ profeſſus es, deſcripta fuere. Quid ergo hodierna die loqueris, declara nobis. Beatus Euplus dixit: Quæ tunc protuli, ecce nunc profiteor eadem. Calviſianus Corrector ait: Tenes Lectiones prohibitas? Beatus Euplus: Teneo. Calviſianus ad eum: Et ubi ſunt? Videamus, quoquomodo complectantur. Beatus Euplus dixit: Apud me ſunt. Calviſianus inquit: Si nunc habes ea, hic profer nobis. Beatus Euplus: Hic ſunt. Tum Calviſianus Corrector: Extendatur Euplus, ac verberibus afficiatur, donec promiſerit ſe Diis ſacrificaturum. Multa igitur paſſus tormenta, tandem martyrii certamen ſuſtinuit, fideique Orthodoxæ reportavit coronam. Calviſianus Corrector iterum ſententiam tulit: Adverſarii, & hoſtes maximorum Deorum noſtrorum, quique non ſubmittunt ſe, nec obtemperant Dominis Imperatoribus ſemper Auguſtis, in ipſos ſe ſponte peccantes, cito debent diſperdi. Quapropter jubemus, ut Euplus impiè nefarius, qui ſtultas ſyllabas nobis prędicavit in ęquiſſimo Tribunali noſtro, gravibus ſuppliciis ſubjectus, gladii damnationi ſubdatur. Atque ita Beatus Euplus coronam immarceſcibilem percepit à Chriſto Deo noſtro. Quia ipſum decet gloria, & honor, cum ſanctiſſimo, immaculato, & vivifico Spiritu, nunc, & ſemper, & in ſęcula ſęculorum. Amen.*

Vides in hiſce Actis Calviſianum Correctorem vocari, qui in Latinis *Conſularis* appellatur. Et Conſulares quidem, quamvis Conſules numquam

quam fuiſſent, Conſulari nihilominus jure Provinciam adminiſtrabant, quibus Correctores quantum ad poteſtatem, officiumq: ſpectabat, ſuppares fuiſſe putaverim, Conſularis enim, uti & Corrector ſua ſub poteſtate habebant Principem in eodem officio, Cornicularium, Tabularios, Commentarienſem, Adjutorem, Ab actis, Subadjuvam, Exceptores, & cęteros Cohortalinos, uti ex notitiis Imperii Romani eruit Pancilorus, quamvis alia eſſent Proconſulis, alia Correctoris inſignia, uti apud eumdem.

VI. *S. Serapion* Epiſcopus, ac fortè Martyr, de quo S. Hieronymi Martyrologium, atque alii Agiographi. Hunc S. Eupli Diaconi ſocium nonnulli credunt. Videſis, quæ de illo diximus lib: 3. cap. 3. num. 11. & rurſus lib. 4. cap. 3. n. 1. & 2. S. Serapion Epiſcop. M.

VII. *SS. Nericia, & Veneria* Martyres, an etiam Virgines, incertum. Earum pura nomina in Martyrologiis ſæpius laudatis leguntur. Eodem ferme tempore, quo Euplius, ac Serapion, ſub Calviſiano Proconſule, mortem pro Chriſto oppetiiſſe dicuntur, uti ibidem lib: nempe 3. cap. 3. n. 10. innuimus. SS. Nericia, & Veneria.

VIII. *S. Severinus* Catanenſis Epiſcopus circa Chriſti annum CCCXII, cujus purum extat nomen in Actis Translationis S. Agrippinæ Martyris. Hujus enim Eccleſiam conſecraſſe Męnis memoratur. De eo Cajetanus, Pirrus, Groſſus, aliique. S. Severinus Epiſc.

IX. *S. Joannes* Syracuſanus Pontifex. Ejus vitam idem Cajetanus ex Epiſtolis S. Gregorii Magni concinnavit, quam nos in epitomen redactam dabimus. Joannes Catanenſis Eccleſiæ, dum ad ejuſdem clavum Leo, hujus nominis primus, ſederet, Archidiaconus, ob vitæ innocentiam, ac in ſacris rebus peritiam Gregorio Summo Pontifici apprime charus, ejuſdem operâ, poſt Maximianum S. Joannes Epiſc. Syrac.

virum Sanctiſſimum Syracuſanus Pontifex deligitur, ac pallii uſu decoratur. Scripſerat ad Cyprianum Romanæ Eccleſiæ patrimonii in Sicilia Rectorem Gregorius, ut in Joannem Catanenſem Archidiaconum, ſibi, qui Maximiano ſuccederet, digniorem viſum, Syracuſani convenirent, quammaximè exoptare, proin ut is eligeretur, ſumma cum prudentia ageret, operam verò cum Leone Epiſcopo præſtaret, ut orbari ſe Archidiacono ſuo facile pateretur, majore Chriſti Eccleſiæ bono; remque ad votum Pontificis Cyprianus, qua pollebat dexteritate, diſſidiis in plebe, ac clero compoſitis, abſolverat. Inauguratus verò Joannes nedum pallium, uti diximus, ſed & Syracuſanæ Eccleſiæ privilegia, ut rata haberet Pontifex, impetravit; presbyterumque, quo in Catanenſi Eccleſia uſus fuerat, ac in novæ regimine uteretur, poſtulavit, atque obtinuit. Gregorius enim eidem Cypriano commiſit, ut id etiam ſubſidii Leo Catanenſis Joanni, ejus ſe Archidiaconum profitenti, præſtaret. Strenue mox adverſus Venantium Patricium pro Eccleſiaſtica juriſdictione Epiſcopus decertavit, meruitque à Gregorio commendari in literis ad Venantium, ubi illum SS. Pontifex objurgat, quod in Epiſcopi domum homines armatos immiſiſſet, probeque noſſe ait, qua Joannes gravitate, manſuetudine, & ſanctitate polleret.

S. Joannis in pauperes Largitas. Jamvero, quum Langobardorum armis Italia vexaretur, idemque Gregorius redimendis captivis inſigniter operam præſtaret, Joannes noſter illius ſtudia æmulatus, pecunia per Candidum miſſa, Pontificem juvit. Hic verò Epiſcopi charitatem complexus, per epiſtolam gratias egit, magnifico largitatis ejus elogio, quod, quum penes ſe greges pauperum eſſent, ſemota adeo loca ad explendã miſericordiam perquireret. Molitus ſubinde

Joan-

Joannes profectionem ad Limina Apoſtolorum, etſi primùm iter vetuiſſet Gregorius, Eccleſiæ Syracuſanæ bono, mox facta poteſtate, ut opportuno tempore Romam navigaret, primo vere anno DCII. profectus, ſacraſque Urbis ædes veneratus, ſummis benevolentiæ ſignis à Pontifice affectus, ad ſuam Eccleſiam remeavit, & ſacri Patrimonii curam ſibi commiſſam per annum fideliter, ac ſolerter adminiſtravit. Ex negotiis porro Joanni Epiſcopo ab Gregorio commendatis, quantum ejus integritati, virtutique hic ſubniteretur, facile cognoſci poteſt. Nam Decii cauſſam Lilybetani Epiſcopi, nec non Lucilli Melitenſis cognoſcendam B. Joanni demandavit; Accuſationem Bizaceni Primatis Provinciæ Africæ ad illius arbitrium retulit, hoc addito præconio: *De ejus amore, in Omnipotentis Dei cauſſa certum eſſe; exequi ne dubitaret, quod Joannes ageret, putaret egiſſe Gregorium.* Controverſiam de agrorum finibus inter Abbates S. Joannis de Bajas, & S. Luciæ prope Syracuſas eidem commiſit; utque in Catanenſis Eccleſiæ Diaconos in calceis compagis procedere auſos inquireret, præſcripſit. Summa demum cum laude Joannis meminit ſæpenumero Gregorius: *Virum* quippe *providi conſilii* appellat, laudatque ejus mores, juſtitiam, ſapientiam, charitatis ſtudium, rerum Eccleſiæ curam; Aliàs, ſcire ſe ait, ſanctitatis ejus diſcretionem, & inditam illi tranquillitatem, de ejus ſanctitate, & ſolicitudine certum eſſe, quod amorem ſuum, quoties ſe offerret occaſio, in B. Petrum præferre non ceſſaret. Quæ quidem Joannis Epiſcopi præconia, quanti ſint facienda omnes intelligunt, quum ex S. Gregorii graviſſimo, ac integerrimo judicio proficiſcantur. Aliæ virtutes.

Cæterum Joannem Epiſcopum prophetiæ ſpiritu clarum Author hiſtoriç S. Zoſimi prodit; Defuncto Prophetię donū.

functo enim S. Fauſto, Abbate Monaſt. S. Luciæ, quum de ſucceſſore inter Monachos certaretur, reſque ad Joannem delata eſſet, hic Zoſimum Sepulchri S. Luciæ, & Eccleſiæ cuſtodem à Conventu illo ſacro neglectum, ad ſe accerſitum, in Abbatem Monachis dedit, ac ordinavit. Quot porro annos in Epiſcopatu vixerit, incertum, forte S. Gregorio ſuperſtes fuit, pieque, ac ſanctè ex hac vita migravit, uti ex Scriptoribus, qui poſt eum floruerunt, abunde conſtat. S. Joannis in Eccleſia Syracuſana feſtus dies 10. Kal. Novemb. colitur.

S. Agatho Rom. Pōt. X. *S. Agatho* Romanus Pontifex; Thaumaturgus à Græcis appellatus, ex Monacho Ordinis S. Benedicti ad ſupremam Petri Cathedram evectus, illam inſigni vitæ ſanctitate illuſtravit, rexitque annis III. menſ. VIII. dieb. XV. Hunc falſo Ciaconius Samnitem, & Aquilanum, in Valle Siculiana ortum dicit; inſulſe Maraphiotus Rheginum appellat; Utrorumque rationes Cajetanus convellit, & Mongitorius noviſſimè expungit in Bibliot: Sicula Tom. I. Siculum Agathonem Panvinius, Opmeerus, & Arnoldus Belga, quin & Panormitanum evulgant; Anaſtaſius Bibliot: Siculum ſimpliciter affirmat; Hinc nonnullis Catanenſis creditur, vulgarique fama apud noſtros inter Cives recenſetur. Obiit Anno DCLXXXII.

S. Leo II. Rom. Pōt. XI. *S. Leo*, hujus nominis ſecundus, ſupremus Eccleſiæ Paſtor. Hic etiam Ciaconio, Maraphioto, Flori, aliiſque Calaber, vallis nempe Sicilianæ, & Cedellenſis, ſive Rheginus dicitur; ſed vere Siculus, atque ab eodem Ciaconio in m. ſ. libro, quem Sixto V. P. M. Breviarii Romani reformationem molienti, obtulit, Catanenſis appellatus, quamvis Panvinius Aydonenſem, ſive Herbitenſem vulgaverit; nonnullis enim, & Fazello cum primis, Aydonum recens oppidum ex ruinis Herbitæ

bitæ vetuſtiſſimæ Urbis ſurrexiſſe perſuaſum; licèt, fortaſſe verius, alii Herbitam prope Nicoſinam Civitatem ſtatuant. Cæterum Bonfilius Meſſanenſibus Leonem accenſet. De eo nos lib. 4. cap. 1. num. 22. ubi Effigiem S. Leonis plaſtico opere à dextris aræ principis in majori Baſilica Catanæ olim extare diximus cum epigraphe: *Sanctus Leo II. Papa Catanenſis*. Illius vitam habes apud Anaſtaſium, & Cajetanum. Deceſſit ſub annũ Chriſti DCLXXXIV. Seditque menſes 10. dies 18.

XII. *S. Jacobus* Catanenſis Epiſcopus, & Martyr ſub Leone Iſaurico, de quo ad annum DCCXL. lib. 4. cap. 2. n. 3. ubi ea expendi, quę de Jacobo apud Scriptores circumferuntur.

XIII. *S. Sabinus* urbis Catanæ Pontifex, & Civis. Conſule ejuſdem Libri, & Cap. num. 6. Succeſſorem habuit S. Leonem Thaumaturgum hujus nominis ſecundum, qui, quod patriam Ravennam habuerit, ab hoc catalogo excluditur. Ejuſdem acta, ſi lubet, vide laudatis locis à num. 8. S.Jacobus Epiſcop. Mart.

XIV. *SS. Serapion* Epiſcopus, & *Euplius* Diaconus Confeſſores. De Serapione paullo ſuperius num. 6. Eum enim nonnulli Eupli Diaconi, & Martyris collegam faciunt; alii Confeſſorem, & ſæculo VIII. effloruiſſe tradunt; hinc collegam illi, ac ſocium Euplium Diaconum, & Confeſſorem aſſignant. Conſule lib. 4. cap. 3. num. 1. & 2. SS.Serapion, & Euplius.

XV. *S. Severus* Catanenſis Epiſcopus. Purum nomen, ac cultum exhibet S. Severi noſtri Cajetanus: *Celebratur Catanæ ad 9. Kal. Apriles S. Severus Epiſcopus*. Similia habent Ferrarius, Pirrus, & Groſſus. Floruit ante Saracenorum in Sicilia tyrannidem. S.Severus Epiſ.

XVI. *S. Athanaſius* Methonenſis Pontifex, cujus vitam Petrus Argivorum Epiſcopus, natione Siculus ſcripſiſſe dicitur. Hunc ad annum S.Athanaſius Epiſ.

DCCCLXXXV. ſtatui lib. 4. cap. 3. cum Cajetano, ſed quum Petrus anno DCCCXXX. in Græciam profugus è patria tranſmiſerit, ac Baronii judicio Ann. tom. 8. anno DCCCLXX. floruerit, vereor, ne Athanaſii ætas, ac mors pretioſa ad ſuperiores annos ſit revocanda, & circa ſæculi IX. medium reponenda. Utut ſit, ex Petri Epitaphio hæc de geſtis noſtri Athanaſii eruimus. Athanaſius religioſis parentibus Catanæ natus, unà cum iiſdem, Saracenorum tyrannidem declinans, Patras Peloponneſi Urbem ſe contulit; ibi aliquandiu piis operibus intentus, terrenis rebus nuncium remittere cupiens, monaſticum inſtitutum amplexus eſt, ſibique, ac Deo vivens contemplationi, & ſolitudini jugiter vacans, brevi virtutum omnium exemplar evaſit, adeout ab Antiſtite Monachorum primùm collegio ſuo, quamquam reluctans præfectus, moxque per omnes Eccleſiæ gradus ad Epiſcopalis dignitatis apicem ſublatus, Methonenſi Cathedræ in Peloponneſo imponeretur. Sacerdotio auctus, longè majoribus ſanctitatis effulſit radiis; otio numquam indulgens, commiſſum ſibi munus explevit, utque bonus paſtor Domini ſui oves, proprias reputans, vitam periculis exponere, reliquos in rebus difficillimis præcedere, nudis tegumentum, famelicis cibum, mœſtis conſolationem, viduis, pupilliſque patrocinium impendere non deſtitit; nullo demum habitó delectu, omnibus omnia factus, gregis formam ſeſe exhibuit ex animo.

*Ejus Virtutes.* Quis autem commemoret longas, aſſiduaſque vigilias, labores, ſollicitudines, animi manſuetudinem, liberalitatem, prudentiam, æquitatem, vigilantiam, ardentiſſimum erga Deum, & proximum amorem, aliaſque virtutes, quibus antiquorum Patrum geſta æmulatus, illis jureoptimo comparari meruit?

meruit? Adveniente hinc ejus profectionis tempore, vili lectulo jacens, ſaluberrimis monitis ſuos, qui propriam, atque Eccleſiæ jacturam inconſolabiliter lamentabantur, adhortatus, oculis in cęlum ſublatis inter illa verba: *In manus tuas Domine* **Mors, & miracula.** *commendo ſpiritum meum*, jucundus, ac placidus, animam ab Angelorum multitudine jamjam deducendam, exhalavit. Ad illius ſepulchrum veluti ad perennem curationum fontem, ex longinquis etiam regionibus, ingens fit ſtatim accurſus, Deoque ſervum ſuum glorificante, maxima prodigia patrantur. Athanaſium denique, qui rigida potentioris manus tyrannide oppreſſi patronum invocant, quibuſque per calumniam aliena facinora adſcripta ſunt, vel per immeritam criminis inuſtam notam ad forum rapiuntur, ſtrenuum propugnatorem agnoſcunt, ac ſentiunt. Hæc per compendium ex prolixa Petri Siculi jam laudati oratione digeſta, ad Athanaſii merita leviter adumbranda vix quidem ſufficere probè novimus, ſed brevitati ſtudenti ſatis eſſe credidimus. Qui uberiora cupit, eamdem orationem apud Carreram Tom. 2. lib. 1, & Cajetanum conſulat.

XVII. B. *Angelus Seniſius*, Ordinis S. Benedicti Abbas. Cataniæ ingenuis, piiſque parentibus **B. Angelus Seniſius Abbas.** ortus, in S. Leonis Cęnobio, quod alteri S. Nicolai de Arenis, & S. Mariæ de Licodia adnexum erat, hodieque Ætnęis lapidibus obrutum jacet, Deo conſecratus, ad eam vitæ ſanctitatem brevi pervenit, ut Monaſterii Præpoſitus fuerit renunciatus. Quum verò ad S. Nicolai Cęnobium Emmanuel Spinola Montis Regalis Archiepiſcopus fortè divertiſſet, & Monachos aliquot ab Abbate Jacobo de Soris, quorum opera S. Mariæ de Maniacio Monaſterium reformaret, poſtulaſſet, ad id munus noſter Angelus electus, cum Joanne fratre

tre germano, ac decem aliis Monachis anno MCCCXLII. Maniacium ſub ejuſdem Archiepiſcopi auſpiciis contendit, & Bonamico illius Monaſterii Abbati ſe totum ſubdidit. Multis autem inſidiis, & injuriis à Monachis, quos è Maniacio Archiepiſcopus deturbaverat, non ſemel appetitus, Deo protegente ex omnibus evaſit. Septimo poſt menſe nihilominus ab Abbate cum ſuis ejectus, ad propria remeavit. Verùm ab Jacobo S. Nicolai ad Emanuelem remiſſus, & ab hoc rurſus pia fraude ad Jacobum deſtinatus, Meſſanam ſe contulit. Ubi, quatuor illos viros nobilitate celebres obvios habuit, quibuſcum Benedictinæ regulæ inſtitutum, ac S. Placidi memoriam inſtauravit. Dum hæc agerentur, ab Uberto Spinola Archiepiſcopi fratre Angelus cum aliquot ſociis Montemregalem revocatur. Hos Emanuel in ſua Cathedrali Eccleſia, ut Monaſticæ diſciplinæ cultum collabentem in ea repararent, collocavit. Sed quum illos hominum, locique frequentiæ tęderet, ad antiquiſſimi Monaſterii S. Martini ruinas è populorum tumultu longè diſſitas inſtaurandas, ultro ſe dederunt. Manus igitur ad opus admoventes, conſtructis cellulis, & Oratorio, ſedulum Deo famulatum inibi exhibent, ac primò quidem Angelus in Priorem ab Archiepiſcopo electus, ſubinde à Summo Pontifice Abbas creatus, ejus renaſcentis Monaſterii regimen diu tenuit. Quot miris virtutum exemplis ipſe, ac ſocii ibi effulſerint Pirrus ex Anonymo Authore de Reędificatione S. Martini, enarrat. Joannes autem Angeli frater, Cęnobio S. Benedicti de Burgetto præpoſitus, ibi etiam ſeſe commendavit. Angelus uno & quadraginta annis magna dexteritate, & vitæ ſanctimonia Abbatis munere perfunctus, anno MCCCLXXXVII. die 11. Novembris ad cęlos evolavit. Cujus corpus ſub

ſub S. Gregorii ara in eodem Cœnobio tumulatur, ac nobili epigraphe, quam Groſſus in Decachordo exſcribit, ſubinde in Sacrarium infertur. Meminit de eo Cajetanus in Idea, Borellus de Præſt: Regis Cathol. cap. 2. Groſſus, Pirrus, & S. Nicolai Chronicon.

XVIII. B. *Paganus* Mediolano oriundus, nobilibus parentibus Catanæ natus, in S. Leonis laudato Monaſterio vitam Monaſticam profeſſus eſt. Hic omnium virtutum genere excultiſſimus, jejuniis, orationi, atque humilitati præcipuè addictus, maximam vitæ partem, hominibus ignotus, in pago Carbonis prope Randatium ſolitarius ſanctiſſimè tranſegit. Ad clauſtra reverſus, ubi ſpiritum gratiæ à Deo acceperat, vitæ ſpiritum reddidit IV. Idus Februarii. (Incertum quo anno) Ejus corpus variis poſt obitum prodigiis illuſtre, in eodem Monaſterio conditur, ſed quum temporis decurſu ſepulturæ locus ignoraretur, illum Paganus ipſe per ſomnium quibuſdam aſcetis manifeſtum voluit; unde eductum, atque in S. Nicolai tranſlatum, in Sacrario decentiſſimè ſervatur, ubi noſtris adhuc diebus penc integrum perſeverat. De eo Cajetanus, Pirrus, Groſſus, S. Nicolai Chronographus, ac nos in Monaſtica Sicil: Hiſt: Not. 4. B. Paganus Monachus.

XIX. B. *Guillelmus de Paulo*, aliis *Scammacca*, Catanenſis, S. Nicolai de Arena alumnus; ac Maniacii Abbas, & Reformator, quum id Cœnobium ſanctiſſimis inſtitutis, ac præclaris vitæ exemplis ad priſtinam diſciplinam revocaſſet, ibidem ad cælos evocatus, plenus dierum piiſſimè obdormiit, pridie Kal: Decembres. Annus ignoratur; quamvis enim Cajetanus circa MCCCXV. reponat, multa ſunt, quæ per id tempus illum claruiſſe, prohibent affirmare, uti notit: XIV. in Hiſt. Sicula Monaſt. diximus. Sacrum Guillelmi cor- B. Guillelmus Abbas.

pus multis poſt annis penitus incorruptum, cucullo nulla etiam ex parte corroſo, ſub Choro inventum, & in arca decenter reconditum à finitimis populis, ac Brontenſibus maximè, præcipuo honore colitur. Illum commendant Cajetanus, Pirrus, Groſſus, ac S. Nicolai Chronicon.

B. Alexander Mart.

XX. B. *Alexander* Ordinis S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum pro Chriſti fide in Africa Martyr. Natus Alexander anno MCCLXXXIV, Catanæ nobilibus parentibus, ac piè, ſanctèque educatus, quum ad XVIII. ætatis perveniſſet, divino actus ſpiritu, patriam relinquens, peregrinationem ad præcipuas, celebreſque in Sicilia ſacras ædes incognitus ſuſcepit, eluſiſque exploratorum, qui ejus inquirendi cauſa à parentibus miſſi fuerant, induſtriis, Meſſanam appulſus, conſcenſa navi in Sardiniam navigavit. Horribilem in itinere tempeſtatem perpeſſus, mox ut Calaris littus tenuit, Deiparæ, cui addictiſſimus erat, templum prope Calaritanum portum, ſub Titulo S. Mariæ de Bono Aere, ingreſſus, votum ſolvit, moxque inter fratres, adjuncti eidem templo Cęnobii, Ordinis de Mercede, Redemptionis Captivorum, enixis precibus admitti poſtulavit. Anno MCCCVIII. ętatis XXIV. Voti compos effectus, virtutes omnes viro religioſo dignas, obedientiam vel maximè, humilitatem, erga Deum, ac proximos amorem ſedulo excoluit; unde Sacerdotio inſignitus, à ſupremo Ordinis Præfecto Valentiam in Hiſpanias tranſmiſſus, ibi etiam vitæ innocentia, morum integritate, aſſiduiſque ad populum ſermonibus, ac divinarum rerum ſcientia ſeſe commendavit.

Calaris Ordini S. Mariæ de Mercede nomen dat.

Tunetum proficiſcitur.

Anno MCCCXIV. moderante Mercedariam familiam Arnoldo de Roſcignolo, qui poſtremus fuit ex Laicis Equitibus Magiſter Generalis, Jacobo,

Adulpho,

Adulpho, & Franciſco Ottorico, qui ad opus Redemptionis Tunetum ſunt deſtinati, ſocius Alexander adſciſcitur, circa Decembris exitum. Dum porro in ea urbe ſuas exequerentur partes, incidit Alexander in captivum quēdam natione hiſpanum, qui penè animam ęgrotus agebat; Hunc, ut redimerent, Iſmael impius Apoſtata enixè religioſos viros rogabat, ſibique pecuniam numerarent; quumque alii, quod moriturum paucas intra horas putarent, renuiſſent, ſumma in Deum fiducia Alexander ad ſemivivum converſus, eumque, ut in Jeſum Chriſtum, cujus fidem ſectabatur, conſtanter confideret, adhortatus, mox ſanitati reſtituit, ſolutoque pretio à ſervitute exemit. Ad hæc Iſmael, qui patre Judęo natus, Appulus, ſacriſque aquis ablutus, Leonardus antea dicebatur, atque à fide defecerat, Alexandro ingentem pecuniæ vim ſpondet, ſi ſanandi ęgros virtutem ſecum communicaret. Nactus idcirco vir Apoſtolicus occaſionem, nequiſſimo nebuloni apoſtaſiam exprobrat tanta verborum efficacia, ut divina intus operante virtute, Iſmael, ſive Leonardus de repente mutatus, fugam cum Alexandro, & ſociis paciſceretur. Aurum igitur pro Captivorum redemptione offert, atque è lupo in agnum converſus errores ſuos deteſtatus, impia dogmata damnat. Conducto navigio, nocte intempeſta omnes evadere ſtatuunt; Verum de Iſmaelis defectione edoctus Muhammedanus Princeps, fugientes intercipere conatur. Et navis quidem inoſſervata è portu ſolvit, ſed in cymba deprehenſus Alexander, reductuſque in Urbem, verberibus primùm, & contumeliis afficitur, mox Satrapum concilio præſentatus, quum Chriſti Domini fidem clara voce, conſtantique animo extolleret, impiique Muhammedi legem deteſtaretur, ejuſque ſectatores argueret,

Mortem pro Chriſto paſſus ret, morti addicitur. Excitato igne ante palatii fores, in rogum nefarii ſatellites Alexandrum piis precibus agonem ſuum Domino commendantem injiciunt, ubi brevì conſumptus ille ad cęlos evolavit. Reliquiæ corporis à Chriſtianis clam inde ſublatæ loco honorifico conduntur.

Hæc ex Alexandri vita, quam Seraphinus à S. Catharina Ordinis Mercedarii per Italiam Chronographus concinnatam anno MDCCXII. Catanam transmiſit, ac per acta Dominici Zappalà Publici Catan: tranſumptam eodem anno die III. Auguſti Indic: V. legimus. Eam porro ex Generali Ordinis Chronico Tom. I. cap. 16. pag. 302. exſcripſiſſe fatetur Seraphinus, cujus author, Alonſus Remon. Conſonat porro iis, quæ de eodem Alexandro habentur in Bullario ejuſdem Ordinis in vita 7. & ultimi Magiſtri Generalis num. 3. Meminit denique Alexandri Ribera, & Talamanca in lib: *Merces Mariæ Coronata.*

B. Bernardus Scammacca Ord. Pręd. XXI. *B. Bernardus Scammacca* Ordinis Prædicatorum generoſo ſanguine Catanæ ortus. Hic adoleſcentiam licentiorem egit, quam Chriſtiani mores paterentur, donec in rixa gravi vulnere accepto, dum lecto decumberet, ſerio de animæ ſalute cogitans, vitæ anteactæ pęnitudine duceretur. Ad meliorem itaque frugem revocatus, religioſum S. Dominici habitum, mox ut convaluit, expoſcens, poſt multas preces obtinuit. In clauſtro magnis virtutibus emicuit, ſummaque vitæ aſperitate, pręterita errata diluens, cunctis exemplo præluxit, ab intima cum Deo conjunctione maximè commendatus. Sacerdos factus, animarum ſaluti ſummo zelo incubuit, regendiſque fratribus adhibitus, eximiis moribus omnes ſibi devinxit, atque ad perfectionem excitavit. Sępiſſimè divina paſſus, dum contemplationi ferventius inhæreret

ret Angeli familiari apparitione dignatus eſt: hinc aliquando, eumdem Bernardo aſſidentem, ac lucernam dum legeret miniſtrantem Cœnobii Præfectus, aliique Monachi viderunt. In horto divinis laudibus intento aviculæ ſuavi concinentes melodia, ac circumvolitantes aſtitere. Pane, dum Cœnobio præerat, deficiente, calathos annona refertos impetravit. Viro nobili, honeſtæ puellæ inſidianti, ſuaſque admonitiones reſpuenti, mortem infra triduum prædixit, quam ille infeliciter ſubiit. Sanctiſſimè III. Idus Januar. MCCCCLXXXVI. in patria deceſſit, ubi ejus corpus incorruptum die IV. Februarii à confluenti populo colitur.

XXII. *B. Thomas Clemens* vitæ innocentia, ſanctitatis opinione, ætate demum Bernardo omnino æqualis; ejuſdemque ordinis alumnus. Floruit circa annum MCCCCLXXXV. In Cœnobio S. Citæ Panormitano, ubi piiſſimè obiit, ſepultus. De eo Pirrus, & Groſſus, qui Thomæ Schifaldi Dom. m. ſ. opuſculum apud Hyacinthum Montaltum allegant. B.Thomas Clemens Ord.Prędicat.

XXIII. *B. Euſtochium Calafata, & Romana.* Multa de Euſtochii patria circumferuntur, nonnulli enim Catanæ generoſis parentibus natam evulgant; Siculi pene omnes ex Patre Catanenſi, Matre verò Meſſanenſi, Meſſanam habuiſſe patriam affirmant. Euſtochii Elogium conſule apud Cajetanum, & Perrimezium. B. Euſtochium Virgo.

XXIV. *Beatus Joannes de Falco.* Hunc Netinum aſtruunt Pirrus, Littara, aliique ex Siculis. Philippus verò Paruta, Carrera, & Groſſus Catanenſibus accenſent. Prædicatorum inſtituta in S. Dominici Catanæ Cœnobio profeſſus, abſtinentia, humili ſui ipſius deſpectu, orationis ſtudio celeberrimus, magnam ſibi comparavit ſanctitatis opinionem; ſacris, ac divinis literis eruditus, B.Joannes de Falco.

ſalutares conciones quotidie ad populum habens, innumeros è vitiorum cœno ad ſalutis viam traduxit; Plura ſui ordinis Cœnobia ſanctiſſimè rexit, atque è fundamentis nonnulla excitavit. Illum æquè populares, ac Dynaſtæ ſumma veneratione proſequebantur, hinc Groſſo memoratum, quod obvius ei aliquando Antonius Moncada Adrani Comes, equo deſiliens, manum publicè pronus exoſculatus, ejus ſe precibus commendarit. Nec prodigia defuere, quibus à Deo honoratus, eximiæ virtutis ſuæ famam immenſum auxit. Anno MDVII. Spiritum Creatori reddidiſſe Joannem Groſſus enunciat; ſed ſuperſtitem adhuc anno MDXXIII, ac Friderici Abbatelli Cameratæ Comitis ultimo ſupplicio afficiendi, noxarum confeſſionem excepiſſe ſcribit Decad: 2. lib. 10. Fazellus, piiſſimumque, ac religioſiſſimum Virum appellat. Conditus jacet in eodem S. Dominici Catanenſi Cœnobio. In quo m. ſ. codex Petri de Natalibus de Vitis Sanctorum extat, ad cujus calcem

*Viſitatio Reliquiarum B. Agathæ V. M. habita in anno 4. Indic. 1501. 19. Aprilis die Lunæ 2. noctis hora*, legitur cum hac nota: *Hoc notamentum extat regiſtratum manu P. Fratris de Falco Catanenſis Ordinis Prædicatorum*.

✝

# CIVES VITÆ PERFECTIONE, MORUMQUE INNOCENTIA PRÆCLARI.

I. Paulus Camuglia Eremita. PAulus *Camuglia* ſolitariæ vitæ ſtudiis delectatus, diu extra patriam, omnibus ignotus, ætatem traduxit; ad ſuos reverſus, atque extra Urbem anguſta cellula incluſus, ex eleemoſynis ſponte oblatis victitans, ſenex tandem piiſſimè in Domino obdormiit, cujus corpus ſumma veneratione dignum eſt habitum. De eo Groſſus Decach: m. ſ. Chor. 9. Claruit anno MDXIII. Pauli virtutes æmulatus *Petrus Montana*, & ipſe Cataneniſis in proximum Urbi collem ſecedens, Eremum ibi condidit, è loco *Lanecchą* appellatum. Id verò nomen inditum à Muhammedanæ ſuperſtitionis antiquo fano, uti alibi dictum. Nonnullos ſubinde propoſiti ſocios Petrus ibidem habuit, ac *Paulum Sigonam* nobiliſſimis majoribus ortum, vitæ, morumque probitate præcipuum, ſucceſſorem eſt nactus. Commendatur porro Paulus hic noſter ab eruditione etiam, & in ſacris literis peritia præſertim, quæ ad Conſcientiæ Quæſtiones attinet. Deceſſit verò piè, ut vixerat, ſuarumque facultatum Anachoretam eamdem hæredem ex aſſe inſcripſit anno MDLXXVI.

Petrus Montana Eremita.

Paulus Sigona

II. *Alexander à Catana* Ordinis Minorum, quos *Capuccinos* appellant, de quo in Annalibus hæc Boverius tradit. Alexander à Catana in ipſo tyrocinii, ac Religionis ingreſſu velut erumpens gemma, magna ſanctitate floruit, ac virtutum odorem efflavit, humilitatem quippe, ſuique ipſius contemptum, obedientiam, paupertatem, ac orationis ſtudium, præcipuè coluit, maximaque vitæ auſte- Alexãder Ord. Capuccin.

auſteritate cęteros pręcelluit, ſed modeſtia cumprimis, animique, & corporis caſtitate enituit, ut ne vultum quidem muliebrem, poſtquam ſeſe ordini addixit, uſquam aſpexerit, aut oris ſui cuipiam fęminę facultatem fecerit. Graviſſimo morbo tentatus, invicta conſtantia diutinos, graveſque dolores ſuſtinuit; eoque tandem excoctus, in ipſo juventutis flore Agyrii anno MDCXXII. humanis rebus exemptus ad cęlos migravit. Ipſa autem nocte, ac hora, qua deceſſit, piæ cuidam fœminæ tertii Ordinis ſeſe videndum præbuit; illud ſubdens, ut die craſtina ad Capuccinorum templum ſe conferret; ibique deſiderium, quo videndi Alexandri diu tenebatur, expleret. Mane ſummo illa Eccleſiam adit, atque Innocentiſſimi Juvenis exanime corpus à fratribus deferri intuetur, obituſque horam eamdem fuiſſe didicit; qua ille ſeſe per viſum conſpiciendum dedit. Claruit ſubinde, uti idem Boverius teſtatur, noſter Alexander miris etiam prodigiis, unde illius effigies inter illuſtres ejuſdem Ordinis pietate viros condigno cum elogio videtur. De eo etiam Groſſus.

Agatha Platamonia. III. *Agatha Platamonia*, ut natalibus, ita & virtutibus inclyta. Hæc ubi primum Clariſſanum Montis Virginum Cęnobium ſub arctiſſima paupertate inſtitutum Catanæ intellexit, è ſuo S. Luciæ, in quo ſub S. Benedicti Regula profeſſionem emiſerat, in illud transferri obtinuit. Ibi inſignis pęnitentiæ exemplis effulſit, traditque Groſſus, quod ex uno ad aliud commigrans Agatha Monaſterium, totum viæ ſpatium flexis genibus inceſſit. Solitudini verò adeo addicta fuit, ut claustra, aut numquam, aut vix percurrere viſa, ſibi ipſi ac Deo vacare perpetuo ſtuduerit. Paupertatis amantiſſima, redditus, pecunias, ac prædia ſororibus ſponte etiam oblata conſtantiſſimè recuſavit.

cuſavit.

cuſavit. Prophetiæ dono illuſtris multa prædixit futura, tanta denique ſanctitatis opinione nota, ut Philippus II. Hiſp: & Siciliæ Rex, ejus orationibus ſe commendarit, ut Regales literæ in Senatus Tabulario aſſervatæ teſtantur. Sanctis denique operibus cumulata anno MDLXV. ad Dominum migravit.

IV. *Paulus à Catana* ordinis Capuccinorum, divinis revelationibus clarus, ac tantæ cum Deo unionis, ut ſecreta animarum, ac intimos conſcientię receſſus apertiſſimè cognoſceret, ac nobili cuidam ſibi familiari occultas cogitationes, quas ſive bonas, ſive malas conceperat, ſæpiſſimè revelaret. Orationis ſtudio præcipuus, divina non raro patiebatur, atque in ecſtaſim aliquando raptus, omni prorſus ſenſu, ac motu carere viſus, ubi ad ſe rediit, *Ob quam terribilia*, ait, *ſunt judicia Dei, iis præſertim, qui neglecta cęleſti vocatione, ordinis ſui legibus ſegniter ſatisfaciunt*. Catanæ fatum invenit anno MDLXXIX. commenditurque Boverio, & Groſſo, Viriſque à vitæ Sanctimonia præclaris accenſetur. Paulus Ord. Capuc.

V. *Leo Catanenſis* ex Minoribus etiam Capuccinis, cujus merita variis prodigiis Deus manifeſta voluit. Natus honeſtis parentibus Leo, piiſque exercitationibus adoleſcentia traducta, ut ordini nomen dedit, humilitati perpetuo ſtuduit, obedientiam, paupertatem, caſtimoniam, aliaſque virtutes religioſo viro dignas ſumma contentione ſectatus, ab animi manſuetudine præcipuus evaſit, ſtygiiſque furiis terrori fuit. Frangendo corpori continuò intentus, dies, noctesque cum Deo tranſigebat, eo mentis ardore, ut pluries è terra elevatus, ac divina paſſus, radiis undique circumfuſus, flammaſque ex ore emittens à fratribus videretur. Quin oranti aliquando de nocte una Leo Ord. Capuc.

cum Andrea populari ſuo, ac collega, de quo inferius, Randatii in Eccleſia, globus igneus ſupra ædis tectum à ruſtico quopiam viſus adſuit; nec ſemel malignus ſpiritus fragore, ac ſtrepitu terrori eſſe incaſſum conatus, eluſus, victuſque diſceſſit. Literarum expers de rebus divinis mirè loquebatur, ſaluberrimiſque conſiliis, quotquot ad eum, veluti ad oraculum confugiebant, ſæpiſſime juvit. Familiari Beatiſſimæ Virginis colloquio dignatus, ab ea Fratris Cypriani Catanæ defuncti ſortem edoctus, aliaque humanæ menti impervia, ac futura etiam didicit; Dominici Rodii manes inſtar columbæ candidiſſimæ in cęlum evolare, conſpexit. Randatii, ubi oſtiatim pro fratribus alendis diu mendicans, vixit, adeo ſanctitatis ejus fama percrebuit, ut certatim pallii fimbrias, laciniaſque veſtis homines tangere, atque exoſculari contenderent, particulaſque inde ſibi pio furtu ſurriperent, quæ ſane opinio per Inſulam quoque univerſam permeavit, cui firmandæ miracula acceſſerunt; inſanabilibus enim morbis crucis ſigno medebatur, emigrania vel maxime laborantes ſinu excipiens ab omni moleſtia liberabat. In Patriam remiſſus, quum graviter ad mortem ægrotaret, ac nocte intempeſta ad ejus cellam infirmorum miniſter accederet, acriter primo illum contendentem, dulciſſima mox miſcere colloquia audivit; ingreſſus, radiantem undique cellam videt, quæ tamen lux ſubito diſparuit, percontatuſque quidnam id eſſet, reſpondit Leo, Dęmonum turbas diu peccata præterita, per pęnitentiam deleta ſibi objeciſſe, ſed penè ſuffocatum, in ſummum diſcrimen adductum miſericordiæ Matrem precibus ſolicitaſſe, quæ ſereno vultu ſuo, abactis erebi furiis, illum ſolata, ad cęli gloriam invitaverat. Quibus prolatis placidiſſimè expiravit. De eo Boverius, Groſſus.

*Ejuſdem mors pretioſa.*

VI. *Vincentius Morſellus* Catanæ honeſto loco natus Eremi S. Hieronymi, vulgo *Lamecca*, incola, profunda animi demiſſione, charitate in pauperes, orationis ſtudio præcipuus, ac Prophetiæ dono etiam illuſtris. Illum Philippus II. Hiſpaniarum, ac Siciliæ Rex licèt abſentem per epiſtolas ſæpius conſuluit, ab eoque de Patriæ ſtatu, viriſque ad regimen aptis edoceri voluit, ejuſdemque orationibus, ſe, Regiamque prolem commendare conſuevit. Regis literas, egregium Vincentii ſanctimoniæ monumentum, Franciſcus Aſmundus, Vir Patricius, teſte Groſſo, aſſervabat. Piis tandem operibus, eximiiſque virtutibus cumulatus, die, qui ab Annunciata Deipara religioſus habetur, Martio menſe anno MDLXXX. eadem, quam prædixerat, hora, Miſſæ peracto ſacrificio, ſpiritum Creatori reddidit. Vincentii virtus in eo ſummopere enituit, quod amplum patrimonium, nedum in vita, ſed poſt mortem quoque pauperibus ſublevandis, ac puellarum Virginum dotibus perſolvendis addixerit. Sacello enim Chriſti Domini è Cruce pendentis in principe Catanenſi Baſilica, hærede ex aſſe inſtituto, ejuſdem Rectoribus curam ultimæ ſuæ voluntatis exequendæ commiſit.

Vincentius Morſellus Eremita.

VII. *Blaſcus Statella*, generis nobilitate illuſtriſſimus, Mungiolini Dominus, Arcis Urſinæ Præfectus, ac primus Hyſpicefundi ex hac familia Dynaſta. Hic adoleſcens Reipublicæ admotus honores omnes percurrit, intimuſq; Caroli V. Cæſaris Domeſticus, & Pincerna, eidem ob ſingularem prudentiam, morum integritatem, animique virtutem charus in paucis fuit. Extincta Uxore, ex qua liberos ſuſceperat, in eo caſu fluxam, atque caducam humanarum rerum conditionem ſerio animadvertens, anno ætatis LV. loco Vincentii filii,

Blaſcus Statella Soc. Jeſu.

qui

qui in Mamertino Societatis Jeſu Tyrocinio piiſſimè fatum invenerat, ſeſe eidem Societati addixit. Literarum non omnino expers oblatam Sacerdotii dignitatem repudians, abdicatiſque delicatioris vitæ commodis, atque honoribus, laborioſum, infimumque *Coadiutorum Temporalium* ordinem impetravit, in quo humilia queque, ac ſordida munera in deliciis habuit. In Tyrocinio Meſſanenſi pauliſper commoratus, Catanam remiſſus eſt, ut in ea civitate, in qua ſummos geſſerat honores, virtutum ſuarum ſpectaculum nobilitati preberet ipſa novitate præclarum. In Collegio igitur Catanenſi Janitorem agens, ut publico eo obſequio animi cupiditates frangeret, & humane glorie appetitum temperaret, decimo tandem menſe, ex quo Societati ſe adjunxerat, ibidem ſumma virtutis opinione è vivis exemptus eſt, poſtridie Idus Aprilis anno MDLXXIX. Hæc ex Emmanuele Aguilera eruimus de Ortu, & Prop: Soc. Jeſu in Sicil: par. 1. pag. 223. Qui ſequenti anno *Ignatii Paternionii* meminit, in ipſo adoleſcentie, & ſtudiorum curſu Meſſane defuncti, preclariſſima indole, ac morum innocentia præditi, ſed miro cum primis obtemperandi ſtudio etiam in arduis, nec non Chriſtiana ſimplicitate inſignis. Commendat quoque idem Aguilera *Eraſmum Marcheſiam* Catanenſem ejuſdem Societatis, qui graſſante peſtilentiali morbo infirmorum curæ totus incumbens, univerſamque Civitatem inviſens, luſtrans, contagionis vitio & ipſe comprehenſus, vitam pro amicis ſuis conſtantiſſimè profudit; anno MDLXXVII. Quo demum mortis genere ſublatum memorat F. *Marium Bonaccoltum* Temporalem Coadjutorem Compluti in Hiſpania. En illius verba cap. IX. *Mortem, quæ parum à martyrio abſuit, Compluti nactus eſt, dum peſtilentiâ correptis in Colle-*

Janitorem agit.

Ignatius Paternionius Soc. Jeſu.

Eraſmus Marcheſana Soc. Jeſu.

Marius Bonaccoltus.

*Collegio noſtro Complutenſi inclytam navat operam, & ipſe tabe afflatus, & extinctus.*

VIII. *Seraphina Portia* in S. Mariæ Magdalenæ Monaſterio Alumna, charitate, humilitate, ſummiſque aliis virtutibus illuſtris, quæ obitus ſui diem ante ſex fere menſes ſororibus denunciavit, eodemque, quo prędixerat, tempore ſpiritum cęlo tranſmiſit anno MDXCII. De ea Groſſus in Decach: Chor. 2. Hujus Conſors, & ſocia *Apollonia Zuccarello* Catanenſis, mira in diuturno perferendo morbo Phagedęnico; ( Eſt Cancri genus cutem, carnemque ſubjectam continuò depaſcentis) patientiâ, humilitate, ac ſui ipſius deſpectione prędita, ita ut ſępiſſimè, & ex animo ſe nihil & inane fateretur, ac veluti lutum calcari exoptaret; Pęnitentiâ verò ſingularis, nudis enim, quo ad in clauſtris vixit, pedibus ſemper inceſſit, lacrymis, cordiſque contritioni uſque ad exitum largiſſimè indulſit, piè demum anno MDCIII. defuncta. De qua idem Groſſus. Seraphina Portia Apollonia Zuccarello.

IX. *Andreas à Catana* Ordinis Minorum, quos Capuccinos appellamus, cujus vita non interruptus pęnitentię curſus, aſſiduuſque de virtute in virtutem progreſſus à Boverio dicitur. Vili ſemper amictu indutus, frangendi, domandique corporis ſtudiis perpetuò intentus, jejuniis, vigiliis, diurnis, nocturniſque flagellis, ac ſæpe cruentis viriles annos exercuit, tres quippe hebdomadæ dies ſolo pane, & aqua contentus tranſigebat, à feria quinta ad Dominicam diem ſemel cibos guſtare ſolitus, perenne jejunium ſervabat, ſuper nudos cubans aſſeres, cilicium rude corpori ſemper admovit. Dęmones infeſtos habuit, qui ſpectris, verberibuſque, ab inſtituto deterrere conabantur, ac variis quandoque phantaſmatibus ad Venerem incitabant; hinc ille nudus verno tempore algidis Andreas Ord. Capuccin.

aquis immerſus, libidinis ignes extinguebat. Charitate in Deum præcipuus, integras penè noctes in templo orando conſumebat, ac divina nonnumquam paſſus, ſublimis in aera rapiebatur. Erga proximos nimio etiam amore flagrabat, cujus non leve ſpecimen Meſſanæ dedit, ubi peſtilentia laborantibus ſolicitè adfuit. In qua denique Urbe anno MDXCVIII. piiſſimè conquievit.

Ferdinandus Paternionius Soc. Jeſu.

X. *Ferdinandus Paternionius* Soc. Jéſu, anno MDXL. ex Thoma, & Margarita ejuſdem proſapiæ Paternioniæ, Catanæ ortus, undevigeſimo ætatis anno, primus ex Catanenſibus patritiis Societati nomen dedit, in qua ſummos progreſſus cùm in ſcientiis, tum in religioſa pietate fecit. In Hiſpanias negotiorum cauſſa profectus, Regius perpetuus Concionator in Philippi Regis aula appellatus, Annæ Reginæ à ſacris confeſſionibus fuit, quę ſane munia tam piè, ac ſapienter geſſit, ut collatis conſiliis munifici Principes illum ad ſacras Infulas evehere conſtituerint, quo nuncio ille perculſus, Regi gratias agens, paullo poſt quaſi per valetudines diſcedere cogeretur, commeatum exoravit. Januæ quatuor votorum Sacramento nuncupato, Siciliam repetiit, ſed mox Romam accitus, Tiburtino Collegio præficitur, unde Siculorum procerum operâ, in Hiſpaniam Regni Legatus ad Philippum remigravit, ut cum eo de remittendis vectigalibus propter diuturnas annonæ difficultates ageret. Quamdiutiſſimè ibi commoratus, Regi rurſus ſuam virtutem, ſingularemque religionem probavit, familiaremque cum Aloyſio Gonſaga, qui inter Ephebos Didaco Regio Infanti aderat, conſuetudinem contraxit, ejuſque conſcientiæ moderatorem egit. Quum verò Beatiſſimus hic Juvenis à Deipara Virgine in mandatis habuiſſet, ut de adeundę Societatis propoſito cum Ferdinando

S. Aloyſio Gonſaga à Confeſſionibus.

dinando communicet, hic oraculi fidem probat, utque à Patre commeatum petat, ſuadet; Gonſaga Pater Ferdinando ſuccenſet, quod conſilii authorem illum crederet, ſed ſapientiſſima oratione Ferdinandus irati principis animum pacavit, & ad mitiora conſilia traduxit. Redux ex Hiſpania Panormitanam domum regendam ſuſcipit, aliaque Provinciæ munia laudabiliter gerit; ſed calculi dolore tentatus, omnibus ſe abdicat, morboque ingraveſcente, Neapolim profectus ibi excelſa animi fortitudine veſicam ſecari, & immanem ſilicem per vulnus extrahi paſſus eſt, quo ex vulnere B. Tereſiæ beneficio, fauſtiſſima curatione convaluit. Provinciæ redditus, Lilybętani Collegii inſtitutionem inauguravit, iterumque valetudine tentatus, Rhegii Julii primo cęlum ſaluberrimum expertus, ac illius Collegii magiſtratu functus, anno MDCIII. Catanam maturavit, ubi revocatis è turpi quæſtu mulieribus Gynęceum condidit, ejuſque perpetuitati, corrogata ex civium liberalitate pecunia, conſuluit. Qui ſupremus fuit laborioſæ ejus vitæ actus, calculi enim dolore, calculis denuo coagmentatis, extinctus eſt VII. Idus Februarii MDCIV. Ætatis LXIV. Illuſtre ejus facinus memorant priſci, illius Joſephi virtute, ac hiſtoria dignum; Aliquando enim, quaſi ad excipiendam honeſtæ mulieris confeſſionem de nocte accerſitus, ac remoto Socio in ſecretum conclave admiſſus, puellarum ibi chorum reperit, quæ obſeratis illico foribus inopinantem invadunt, atque ad turpia modis omnibus ſolicitant; In tam gravi periculo Ferdinandus ſe non deſerit, ac divina implorata ope, viribus rem gerit, omnes dejicit, ac diſſipat furias, evulſiſque foribus, ſe inde mira celeritate victor ſubducit. Hæc ex Aguilerio Par. I. De Ortu, & Progr: Soc. Jeſu.

Illuſtre ejus Caſtimonię argumentū.

Ber-

Bernardus Colnago Soc. Jeſu.

XI. *Bernardus Colnagus* ex Joanne Antonio Mediolanenſi, & Margarita Catanenſi XVII. Kal. Octobres MDXLV. ortus ingenium inter æquales ſummum ſortitus eſt à natura, indolem erectam, atque verecundam. Græcis, Latiniſque literis ſub Scipione Porcio, varia eruditionis gloria præclaro, ac Philoſophicis artibus imbutus, ut vocāti Deo reſponderet annos natus XIV. Patre nequicquam reluctante, religioſæ vitę tyrocinium apud Patres Societ. Jeſu Meſſanæ collocat, ſtrenuamque virtutibus dat operam. Sacris ſcientiis addictus, ac Sacerdotio initiatus Meſſanæ primùm, Romæ ſubinde Philoſophiam profeſſus eſt; Meſſanam rurſus evocatus Theologicam facultatem biennio, mox in Neapolitano Collegio eamdem incredibili ſemper auditorum frequentia edocuit. Sacris interim confeſſionibus excipiendis ſedulo incumbens ad infima quęque ſeſe obſequio demittere, junioribus miniſtrare, ſtabulum lubens ſordibus purgare, quamvis pręmaturè ad Profeſſorum ordinem promotus, ſollemne habuit.

Illuſtre ejus Humilitatis exemplū.

Admirabile porro facinus ſublimiori ejuſdem ſanctitati initia dedit. Quum enim propter eximiam ingenii laudem, & ſcientię, ac probitatis commendationem optimè eſſet Neapoli cognitus, negligendi, frangendique ſui ſtudio, perperam indutus, amenti ſimilis, & ſolus, venia tamen ab Collegii Rectore impetrata, domo exit, civitatem luſtrat, ludibriis, atque irriſionibus infimę plebis ſe exponit. Ut autem amicis, ac diſcipulis agnitus, pueros, ne in eum inſultare pergant, prohibentibus, acutiſſimos ſenſit pudoris aculeos, perſtitit nihilominus in eo ludrico, ac mimo admirabili conſtantia, donec ab illis, qui largo fletu caſum ejus miſerebantur, quaſi per vim detineri, ac in proximam Profeſſorum domum abripi paſ-

ſus

ſus eſt, ubi pauliſper recreatus, poſitis amentiæ inſignibus, in Collegium, adulta jam nocte, ſumma oris hilaritate ſe recipit; ab aliquot è ſuis magnis objurgationibus, ab Alphonſo tamen Salmerone, & Collegii Rectore ęquis ęſtimatoribus, quaſi ex triumpho redux exceptus, qui eum caſum magnarum fore rerum initium ſunt ominati; neque auſpicium eventu caruit; ex eo namque tempore divino veluti igne conflatus jam non is erat, qui fuerat, ſed à ſe ipſo quam longiſſimè alius, vitam inſtituit nedum elegantem, atque emendatam, ſed prope ſupernam, atque divinam.

A Deipara, quæ præſens Bernardo aſtat, eumque alloquitur, ut ad animarum ſalutem ſe convertat, admonitus, ſacræ eloquentiæ munus aggreditur, in quo plurimum valet, peragratiſque pręcipuis Italiæ urbibus, maximo ſemper audientium concurſu, ac emendatæ multitudinis emolumento Conciones habet, ſignis quandoque, & oſtentis miram ejus in declamando vim confirmantibus. Anno hinc MDLXXXVII. Catanam remiſſus, ut patrii cęli beneficio corpus extrema macie confectum, aſſiduiſque laboribus defatigatum reficeret, Panormum mox evocatus, ut majoris jejunii feriis verba ad populum faceret, viribus licèt extenuatus conciones aggreditur, & convaleſcit; Alicubi, ne multitudine obrueretur, cum ſtipatoribus ad dicendum prodit; ſæpius ne auditus quidem, ſed eminus viſus cęleſtes aculeos injicit, admirabili quadam luce fulgere obſervatus, corpuſque ſoli obverſum non umbram poſt ſe, ſed jubar ſole clarius rejicere, quod motum, geſtumque ejus penè imitaretur. Quum porro in animarum lucris procurandis nimius videretur, ſummas in Provincia ſuſtinuit Colnagus domeſticas inſectationes; hinc apud fidęi Quæſitores accerſitus, ſapienter ſe ex-

Dei verbum cum fructu diſſeminat.

 purgat;

purgat; à Provinciæ moderatore ſeveriſſimè habitus, ex ea amovetur, Romamque contendere juſſus, ibi præclarum librorum cenſoris munus obit, diuque occultus conſedit. Subinde ad conciones in Lateranenſi Baſilica habendas adlectus, inuſitatis confluentium plauſibus excipitur, ac non levibus Chriſtianæ diſciplinæ incrementis auditur. In Urbe diu moratus, Cauſſam de Patria S. Agathæ ſtrenuè propugnavit, ac patriam egregiè ſibi demeruit.

Romæ cauſsâ de Patria S. Agathæ defendit.

Biennio ante mortem, ſexagenario major, Palæſtinæ peregrinationem efflagitat, ac poſt diuturnas preces impetrat. Ut Januam porro venit, & navigandi occaſionem præſtolatur, Pauli V. Rom. Pont. juſſu revocatur, quod in animum haberet ſummus Antiſtes, tantum virum penes ſe retinere, & Purpuratis Patribus accenſere; Sed Bernardi lacrymis, & obteſtationibus ea ſpe dejectus, facile paſſus eſt, ut in Siciliam à ſuis evocatus Roma abeſſet. Catanæ ingenti procerum, ac populi frequentia exceptus, ſupremas ibi in jejunio majori conciones habet, atque ad noviſſimam octavo ante die, populum invitat. Summam interim ſuperioris vitæ expiationem aggreditur, condictoque die ad aram prodit, & ſacrificium, quod æternitatis viaticum futurum erat, longius, quam conſueſſet, protrahit. Ex ara ad ſugeſtum procedens, quum proœmium clauderet, in ipſo dicendi conatu vox intercipitur, languore correptus, animo linquitur, in genua defluit, pronuſque in faciem decidit. In cubiculum per manus delatus, ibi reſtitutus, concionem de Boni Paſtoris conditionibus ducit, & abſolvit, ac paulo poſt apoplexia comprehenſus, ad fatalem uſque horam ſiluit.

Ejus præclara mors.

Extremi olei religionem nutibus poſcit, vociſque dumtaxat expers, cæterum ſui compos, dies fer-

mè quinque in eodem ſtatu corporis immobilis, ſed divina, ſine cibo, & potu, patiens permanſit. Morienti Deipara, B. Agatha, Antonius Patavinus, Franciſcus Paulanus, Catharina Senenſis, quibus fuerat addictiſſimus, ac cęlitum plerique adfuere, dieque hebdomadis VI, ut ipſe multo ante prædixerat, Chriſti cruciatibus ſacra, hora VI; XI. Kal: Maji anno MDCXI. ætatis LXVI. ad illa verba: *S. Agatha ora pro eo*, vultu ad lætitiam commutato; ſubridens, caputque acclinans extinctus eſt. Funus celebri pompa ſupra modum, Senatus decreto, curatum eſt, ac per triduum corpore inhumato, ut confluenti multitudini fieret ſatis, prolatum. De ſacris ejus honoribus egit poſtea Senatus noſter cum Paulo V. Rom. Pont: & ab Urbano VIII. impetravit, ut Siculi Antiſtites de geſtis ejus Acta conflarent, quod naviter impletum. Prodigia, quæ funus ejus, vel ad ipſam ſandapilam conſecuta ſunt, vix ingens volumen complecteretur. Cubiculum, ubi animam efflavit in ſacellum domeſticum commutatum, quod quum ex terræmotu corruiſſet, reparatur, ubi hodie Sodalitas Secreta. Scripſit Bernardi vitam miris virtutibus, divinis illuſtrationibus, ac miraculis plenam Laurentius Finoclarus, & noviſſimè ſtylo elegantiſſimo Emmanuel Aquilera (*a*) ejuſdem Societatis, ex quibus pauca hæc delibavimus, illas conſulas. Ejuſdem meminere Pirrus, Groſſus, Mongitorius, aliique; nonnulla & nos inferius quoque dabimus, ubi de Scriptoribus. *Tom. 1. Iſt. Soc. Jeſ. Sic.*

XII. *Aloyſia Vigintimillia* clariſſimis parentibus N. Paſſaneti Dynaſta, & Maria Vigintimilliis anno MDLX. Catanæ ſata, corporis, & animæ pulchritudine ab ipſa infantia emicuit. Septennis Vincentio Macrì nobili æquè, ac diviti promiſſa, mox ut adolevit viro conjuncta, ſanctis moribus, **Aloyſia Vigintimillia.**

ac virtutibus etiam crevit, Matroniſque, licèt juvenis, exemplo fuit. Marito poſt annos octo defuncto, ſecundas inire nuptias à ſuis coacta, Hectori Joenio nupſit anno MDLXXXIII., cum quo filiam Franciſcam, & Georgium filium procreavit. Ad Deiparæ Virginis prodigiis claræ templum in Monaſterio albo, proximo Catanæ opidulo, ſitum aliquando progreſſa, quum diu ante illius ſignum oraſſet, ubi domum rediit, perfectioris vitæ rationem obire cœpit, ac Marito annuente, quem ad thori ſeparationem induxiſſe traditur, S. Franciſci Paulani inſtituta profiteri ſtatuit; veſte hinc lanea deinceps, & vulgari, cibiſque quadrageſimalibus utens, mundum muliebrem in Eccleſiaſtica ornamenta erogavit, ſuoque exemplo nedum eumdem conjugem, ſed Matrem, aliaſque nobiles fœminas ad id vitæ inſtitutum quoque pertraxit. Feſto Nativitatis Domini die ad convivium invitata, ut Marito præcipienti morem gereret, carnes guſtavit, ſed huic divinæ ultionis pœnam prædixit, quam mox ille ſubiit, reatumque agnoſcenti ſanitatem à Deo impetravit. Hoc etiam ſubinde amiſſo, anno ætatis XXXV, majori animi contentione ad ſummum ſanctitatis apicem properans, tenerrimum corpuſculum jejuniis, flagellis, ciliciis, duriſſimè habuit, ſolita ſuper aſſeres ſomnum parciſſimè capere, ac majorem anni partem ſolo pane, & aqua, paucisque oleribus, aut legumine additis tranſigere. In pauperes munifica, nullum à ſe abire permiſit, quin aut ſtipite, aut cibo recrearet. Erga Deum ferventiſſima, quidquid à domeſticis curis illi ſupererat temporis, rebus divinis dabat, aut lectioni nempe, aut contemplationi, cui ad horas die, noctuque incumbebat, hinc rerum humanarum ſolicitudinem omnem ita abjeciſſe videbatur, ut unicum ſibi Deum velut initium, ac finem

S. Frãciſci de Paula fit Tertiaria.

Ejus virtutes.

finem cogitationum ſuarum, & conſiliorum propoſuerit, unum Deum eſſe, cui placeret, ac voluntati ſerviret, reliqua periiſſe ſibi, quo ad vixit, perſuaſum habuerit. Hinc factum, ut ab omnibus veluti perfectionis Chriſtianæ ſpeculum haberetur, ac *Sanctæ* nomine vulgo cujuſque cętus homines illam prędicarent; nec immerito, Matrem namque ſe omnibus pauperibus, deſtitutis, pupillis, viduis, afflictiſque perfugium exhibuit. Lethali denique infirmitate correpta, quum omnia Eccleſiæ ſacramenta ritè percepiſſet, ſacra inter colloquia hilaris mortem aſpexit anno ætatis LIX. Domini verò MDCXIX. Quartodecimo Kal. Novembris in Cęnobio S. Franciſci de Paula, ubi nobiliſſimæ gentis Joeniæ adhuc hodie ſepulchrum. De ea Pirrus Not. Eccleſ. Catan. Lanovius in Annal. Ordin. Minim. ad Ann. 1618. & in Appendice 2. & 4. & tandem in Diario ad diem 19. Octobris, ubi Aloyſiam miraculis etiam claram deprædicat, & Groſſus Chorda IX. *Benedicta* N. ejuſdem Ordinis S. Franciſci de Paula *Tertiaria*, ut dicunt, Cataneñſis, animi, corporiſque innocentiâ, & puritate inſignis, magniſque virtutibus conſpicua; Cujus corpus incorruptum diu perſeveraſſe teſtatur idem Lanovius ad Ann. 1612. num. 15. & alibi in Appendice, & Diario ad diem 12. Januarii, quo illam pie obiiſſe ſcribit. Memoratur etiam Groſſo Chor. IX.

Mors pretioſa

Benedicta N. ejuſdē Ordinis.

XIII. *Franciſca Cantarella* Carmelitarum Inſtituti ſtrictioris obſervantiæ, ſive ut vulgo dicitur, de Monte Sancto Tertiaria, quam Chriſtus Dominus in ſponſam ſibi delectam annulo ſuo, ut referunt, ſubarravit; Cęleſtium ſpirituum, Beatæ Virginis Deiparæ, ac S. Agathæ, aliorumque divorum apparitione ſæpius dignata, heroicis virtutibus, moribuſque incorruptis conſpicua. Fuit

Franciſca Cantarella Carm. Ord.

ejuſdem conſcientiæ moderator egregius vir Deſiderius la Placa Catanenſis, ejuſdem Inſtituti Catanæ, & alibi promotor, & author, quo Magiſtro miros in Chriſtiana perfectione progreſſus fecit. Petrus Carrera (*a*) illam in S. Philippi vico ortam dicit, atque anuli à Cœleſti ſponſo dono accepti meminit. Hunc, quoad vixit, nulli mortalium obſervatum Franciſca geſſit; verum paullo antequam ex hoc mortali corpore excederet, tribus, qui aderant, inſigni ſpectaculo, in ejuſdem ſanctitatis, & innocentiæ teſtimonium, viſibilis apparuit. Mortis ſuæ præſcia, die Dominico amicis, ac ſodalibus valedicens, quarta feria ſeſe ad Deum vocatam iri, & ſi viribus integris, florentique ætate gauderet, edixit, idque rei exitus probavit; mox enim brevi morbo conſumpta anno MDCXII. ſanctam obivit mortem. De eo Groſſus in Decach. Chor. IX.

*Mem. Hiſt. tom. 2. l. 2.*

*Seraphinus Colũbus Eremita.*

XIV. *Seraphinus Columbus* S. Hieronymi Eremita, frangendi, domandique ſui corporis ſtudio inſignis, ardentiſſimæ in Chriſti pauperes charitatis, nihil unquam illis denegare ſolitus; nam fœmoralia aliquando, quibus tegebatur, pauperi, ac nudo ab eo petenti, quum nil, quod elargiretur, haberet, donavit. Stygiis furiis, quas diu multumque moleſtas habuit, terribilis; ab illis enim dum inſtanter, ac prolixè orationi incumberet, quod exercitium illi familiare diu, noctuque fuit, variè exagitatus, ut luſtrali aqua faciem abluit, eas in fugam egit. Prophetiæ dono illuſtris, die Sabbato, uti prænunciaverat, Dei Genitrici, quam ſumma religione proſequebatur, ſacro, Julio menſe, anno MDCXVII. humanis rebus exemptus, miris poſt mortem prodigiis à Deo illuſtrari meruit. De eo Groſſus in Decach: Chor. 9. m. ſ. qui *Hieronymum Scarſillitum*, *Sigiſmundum à Valle*, *Hieronymum Inguantem*, *Fridericum*, & *Paulum Sigonam*, de quo

*Alii Eremitæ.*

quo ſupra, germanos fratres ejuſdem Eremi incolas memorat, majorumque gloria illuſtres, propriò virtutum decore inſignes, ſanctis denique morum exemplis clariores Chor. 2. mod. 14. deprędicat.

XV. *Clara Cajetana*, Eliſabeth, ſive, ut alii ſcribunt, Angela in ſacro Baptiſmate appellata, generoſiſſimis parentibus Antonino Cajetano, & Franciſca Paternionia Catanæ progenita, pietatem cum lacte imbibit, adultior orationi, jejuniis, piiſque operibus incumbens, atque à mundi vanitatibus abhorrens, inter ſacras Deo Virgines adſcribi ardentiſſimè exoptavit, ſuis nihilominus majoribus obtemperare coacta, nobili Leontino in matrimonium locata, vitæ propoſitum aliquando retinuit, paſſim verò ſæculi negotiis implicita, uni mundano ſponſo placere ſtudens, ex quo filiam ſuſcepit, Dei ſui obliviſcitur; ſed revocata religioſis ſtudiis denuo animum adjecit, ac prioribus vitæ cęleſtis exercitationibus ſeſe adjunxit, hinc viro defuncto, Seraphici Patris habitum induit, aliiſque ejuſdem Ordinis alumnis (Tertiarias vocant) adjuncta, arctiorem vitam inſtituit, & Clara vocari voluit. Cavens porro, ne à fratribus denuo ad nuptias compelleretur, patriam, dilectamque filiam, opes, ac mundum relinquere, cumque electis ſociis duabus clam profugere decrevit. Pedes igitur, & incognita ad Leocatæ oppidum, longo emenſo itinere perveniens, extra pomerium anguſtiſſimam ſibi domum delegit, ubi deinceps labore manuum vitam ſubſtentans, orationibus, ſanctiſque operibus intenta ad ſeptennium perduravit, ac ſecura latuit. Mortuis ſodalibus, piæ cujuſdam Leocatenſis fæminæ ſervitio ſeſe addixit; mox ſociam æqualis propoſiti, atque inſtituti, nomine Eliſabetham nacta, rurſus extra Urbem in humili caſa vitæ ſolitariæ ſtudia ſectatur, atque in Chriſtianæ perfe-

Clara Cajetana Ord. Sancti Franciſci.

E patria egreditur

Leocatę conſedit.

ctionis

ctionis paleſtra biennio ſeſe exercet. Quum autem fama ſanctitatis ejus exciti, undique ad locum populi convenirent, gloriæ impatiens, clam ſe ſubduxit, ac Panormum cum ſocia, nemini agnita, contendit, ubi non longè à mœnibus in anguſtiſſima cella piorum eleemoſynis conſtructa, aliquandiu degens, concurrentis etiam multitudinis tædio affecta, prope Cœnobium S. Mariæ à Jeſu longius ab urbe habitavit, ibique honeſtæ, ac piæ mulieris Innocentiæ Lazaræ ſuppetiis adjuta ad mortem uſque perſeveravit; quam feria VI. pridie Kal. Julii anno MDCXVII. inter illa verba: *Maria Mater Gratiæ* &c. ſanctiſſimè obivit. Commendant vitæ Scriptores in noſtra Clara præcipuam humilitatem: vilia enim atque abjectiſſima quæque munia obire geſtiit, à ſodali ſua, ſicut inter ipſas convenerat, contemni, verbis, & contumeliis affici, pedibus conculcari, funeque ad collum ligato per domum raptari per diem voluit; quin à quibuſdam improbis graviſſimis injuriis laceſſita ad patientiæ miraculum, alacris omnia ſubſtinuit. A nobilium matronarum colloquiis, ac Parentum, quibus tandem innotuit, conſortio abſtinuit, dataſque ad ſe Filiæ epiſtolas, ne quidem oculis dignata, mox ut recepit, igni tradidit, nec, ut in patriam rediret, ſuarum, ac filiæ enixis precibus ſolicitata, potuit unquam adduci. Pœnitentia quoque inſignis fuit; ſuper duros enim aſſeres pauciſſimas horas quieti dabat, ferrea catena librarum ſeptem pondo ſuper nudam carnem præcincta, aut nodoſa zona ferrea incedebat, lanea, & hiſpida veſte utens, ſolo pane, & aqua vitam traducebat, nec niſi rariſſime herbarum obſonium adhibens, ſola pelle, & oſſibus conſtare videbatur. Oratione, & contemplatione nimium delectabatur, nec ſine lachrymis de Chriſti Domini paſſione loqui

Panormū proficiſcitur ubi piiſſimè obdormiit.

Ejus virtutes.

loqui, aut cogitare poterat; eximia demum in pauperes, ægrotoſque eminuit charitate, in quorum levandis miſeriis tota fuit. De ea Petrus à Panormo Ord. Min. Reform. in Sicil: Chron: par. 2; Antonius à Venetiis in Legend: SS. Ord: Tognoletus, aliique, & Groſſus in Decach: Parad.Seraph. To.1. l.2;

XVI. *Joannes Baptiſta à Catana*, Sacerdos Capucinus, illuſtre ſibi nomen apud omnes comparavit eximia in Deum charitate, ut nihil omnino ex ejus ore, niſi divinum excideret, atque efficaci in dicendo vi, mira ſuavitate conjuncta, ut avidiſſimè, dum verba faceret, ab univerſis, cujuſque eſſent ordinis, aut conditionis, ac cum ingenti lucro, & religionis incremento audiretur. Ligneum Chriſti Domini è cruce pendentis ſignum in cella habebat, quod ſecum, quocumque pergeret, deferens, ut divinæ paſſionis typum præ oculis ſemper haberet, majoreſque in dies illius ignis flammas excitaret, qui cordis ejus intima depaſcebat; hinc antequam ſacrum offerret, coram eo proſtratus ad plures horas orationes protrahebat, flagriſque ſeſe cruentabat. Corpore fatiſcente, nuſquam ejus zeli ardor intepuit, nam in decrepita etiam ætate, ut olim, quando vires integræ ei conſtabant, diriſſimè ſe tractabat. Octogenarius denique in Paternionenſi Cœnobio nudis ſcapulis, flagellum manu tenens in cella exanimis repertus eſt. Cujus effigies papyro ex ære excepta inter alias illuſtrium Ordinis Virorum cum epigraphe, quæ vitæ geſta per compendium exponit, circumfertur. Illum laudat Marcellinus de Piſa Annal. Capuc. Tom. 3. ad annum MDCXXI, quo piiſſimè deceſſit. Joannes Baptiſta Capuc.

XVII. *Franciſcus Pappalardus* ex Minimis S. Franciſci Paulani, quem Pirrus *Joſephum* perperam vocat, morum integritate, ſui ipſius deſpicientia, Fräciſcus Pappalardus Panenſis.

cientiâ, charitate, cęteriſque virtutibus clarus, qui orationis ſtudio perpetuè intentus, noctes penè integras in templo tranſigebat, ac meritis quamplurimis dives in æde S. Mariæ Tyndaritanæ prope Poctas, quum Panormo Meſſanam enavigaret, anno MDCXXIII. mortales ſarcinas depoſuit. Servi ſui eximiam perfectionem, ac collatum gloriæ pręmium plurimis Deus declaravit; nam morientem lux quædam inſolita ſupra illius ſacrę domus tectum noctu coruſcans, mirabiliter nautis, ſociiſque deſignavit, illuc enim accurrentes Franciſcum flexis genibus orantis inſtar, exanimatum non ſine ſtupore obſervant, Deique ſervum, quem viventem neſcierant, mortuum venerari cęperunt. Conſule Groſſum in Decach.

Carolus Romanus Soc. Jeſu.

XVIII. *Carolus Romanus* Societatis Jeſu, glorioſa proſapia Catanæ natus, Antonio patre, Anna Averſa, & Tornamira matre, quæ Cataneuſe Collegium ſuarum fortunarum hæredem teſtamento nuncupavit. Caroli infantia ſingularis, numquam enim aut vagitum, aut ploratum edidiſſe fertur, ſed ab incunabulis miram oris exeruiſſe jucunditatem, quam in omni vita invariatam retinuit. Pueritiam pietate, ac bonis artibus excultam ubi traduxiſſet, duodevigeſimo ætatis anno Meſſanæ prima Societatis ſtipendia fecit, in qua virtutum officina divinæ charitatis abundantiam hauſit. Tyrocinio, & Rhetoricæ ſtudiis exactis, poſt Grammaticas inſtitutiones magno diſcipulorum fructu traditas, ſeverioribus diſciplinis Panormi imbuitur, ubi pietatis ſuæ eximium ſpecimen dedit; Marianæ Adoleſcentium ſodalitati ſummo eorumdem incremento ſubinde præfuit; mox Societatis candidatos incredibili etiam lucro excolendos ſuſcepit, Sacerdotio interim initiatus Meſſanam contendit, ibique ex aſſiduis, magniſque la-

boribus

boribus in cultura animarum graviſſimam contraxit valetudinem, ex qua Deiparæ ſuæ beneficio incolumis evaſit. Tum ad Panormitanum Tyrocinium adminiſtrandum ſeptimo ætatis luſtro nondum expleto evocatus, magiſtratum ita geſſit, ut parem habuerit neminem, in quo, & bienniumⱼ collocavit; quum enim, ut ſe eo abdicaret, à Societatis ſupremo Præfecto non obtinuiſſet, ab amantiſſima Matre impetravit; in ſurditatem quippe protinus incidit, qua tamdiu affectus eſt, quoad onus deponeret. Lauretanam peregrinationem aggreſſus, ex ea in Provinciam redux, Panormi ſe totum juvandis proximis dedit, niſi quod interdum in expeditionem exibat, & Inſulam concionando luſtrabat. Adeo porro ſalutares excurſiones illæ fuerunt, ut accedenti obviam prodirent oppida, & civitates, & tamquam hominem à Deo lapſum exciperent, audirentque. Coleſani demum, ut ſtrenuus Chriſti miles in acie extinctus eſt, dum enim ibi ſacram expeditionem Quintili menſe aggreditur, lethifera febre percuſſus XVII. Kal. Septembres ſuaviſſimè conquievit annos natus quatuor, & quadraginta; Cujus corpus Calatanixeċtam lectica importatum, ſummiſque honoribus elatum in templo Societatis conditur, addito hujuſmodi elogio: *P. Carolus Romanus è Societate Jeſu, profundiſſimæ humilitatis, ardentiſſimæ charitatis, qua totum mundum complectebatur, Angelicæ puritatis, & perfectæ unionis cum Deo, rerum creatarum contemptor, omni virtutum genere ornatiſſimus, obiit* XVII. *Kal. Septembris Anno Domini* 1624.

Fit Tyronum Magiſter.

Coleſani moritur.

Fuit præcipuè Romano in amoribus Deipara, cujus aliquando preſentia, & alloquio dignatus, tanta in eam religione ferebatur, ut nedum familiares ſermones ad illius obſequium ingenua dexte-

Deiparę viſione dignatus.

dexteritate traduceret, ſed in publicis, privatiſque concionibus numquam ſine laudum ejus mentione peroraret, hinc divinæ Matris Concionator vulgariter eſt appellatus. Laureti dum eſſet, eamdem inuſitata ſpecie meruit videre, & una ſponſum ejus Joſephum, medium verò puerulum Jeſum. Nocturnis divinarum rerum contemplationibus jam ab adoleſcentia aſſueverat, ut eas interdum ſomni immemor de genu ad lucem duceret. Minimi fuit cibi, quod ſi forte concurrerent, qui culpis exponendis ſecretum poſtularent, inediæ immemor diem, noctemque jejunos perſtabat. Attulit ad corporis imbecillitatem, & perpetuò affectam valetudinem, jejunia, vigilias, cilicia, & quotidianam cruentorum flagrorum conſuetudinem; ſed qui ſibi auſterus, & immitis, aliis humaniſſimum ſe præbuit præſertim in magiſtratu. Iratum nemo vidit unquam; indumenta corpori non admovit niſi vetuſtate detrita, ac reſarta; Inopes pro viribus juvit, neminem triſtem, aut vacuum ab ſe dimiſit. Occulta, ac futura prænovit, quæ ſecum animo agitabant, perſpexit, mira demum alia patravit, quæ Tornamira cognatus ejus, & noviſſimè Emmanuel Aguilera, ex quo hæc noſtra deprompta, literis conſignarunt.

Ejus virtutes.

Deſiderius la Placa Carmel. Inſt.

XIX. *Deſiderius la Placha*, Ordinis Carmelitarum, Catanæ honeſto loco ortus, profundæ eruditionis, prudentiæ, ac dexteritatis eximiæ, ſed religionis cum primis, ac morum innocentiæ præcipuæ. Bis in patria Academia ſacræ Scientię publicus profeſſor, ſepties S. Alberti Provinciæ Præfectus, Vincentii Cultelli Catanenſis Epiſcopi in univerſa Dięceſi vices functus, arctioris vitæ deſiderio, Alphio Licandro ejuſdem inſtituti Magiſtro ſocio ſibi adſcito primęvum Ordinis candorem ad præſcriptum Innocentii IV. Rom. Pont.

in

in S. Mariæ ſub titulo Directionis Templo revocare cupiens, arduum opus ſumma felicitate, nec minori ordinis ſui gloria abſolvit anno MDCXVI. Hinc à Gregorio XV. ad idem Inſtitutum propagandum Generalis *Commiſſarius*, ut ajunt, datis Romæ literis menſe Februario MDCXXI. adlectus, nedum Catanę, ſed in Acis oppido etiam illud conſtituit. Ob doctrinæ opinionem, ac vitę integritatem Viris principibus apprime charus, à Philippo IV. tanta nominis fama permoto Epiſcopus Agrigentinus deſignatur; ante inaugurationem ſanctam obivit mortem, III. Nonas Auguſti MDCXXIV, & in eodem Catanæ Cęnobio terræ mandatur. De eo Pirrus, & Groſſus cum laude ſcribunt. Congregationis de Monte S. author

XX. *Michael Florius* Catanenſis inter Societatis Jeſu Adjutores adſcriptus, ad quam prodigio vocatus, nil tam ſtuduit, quam ſibi bellum indicere, ac ſtrenuè gerere; numquam enim niſi ægritudine cogeretur, jacens ſomnum ſumpſit, ſed ſedens, & imbutus; cruento ſe flagello ſingulis noctibus verberavit, neque utramque torquendi ſui conſuetudinem octogenarius dimiſit. Ruſticis curandis prædiis admotus, vitam ruri egit ſilveſtrem, ſed Deo conjunctam, & innocentem. Ex viridario, quod in ſuburbana Syracuſana exquiſitiſſimis plantis diuturno labore conſevit, lectum pomum guſtavit numquam. Nullas novit literas, ex aſſidua tamen cęleſtium rerum contemplatione intima quadam ſcientia eruditus, de chriſtianis virtutibus tam diſertè loquebatur, ut plurima ſe ex ejus ore, quam ex codicibus didiciſſe viri docti faterentur. Religioſę paupertatis amantiſſimus, quidquid deterrimum domi eſſet, ſibi reſervatum, ac debitum exiſtimabat, pudicitiam in rebus chariſſimis habuit. Euchariſtiam tanta religione ſumere conſuevit, ut qui divinam ei dapem mini- Michael Florius Soc. Jeſu. Ejus virtutes.

ſtraret cęleſtis hominis faciem ſibi intueri videretur. Supremę valetudinis vim ſtans, & ad conſueta officia diſcurrens, admirabili ſuſtinuit fortitudine, nec niſi morti proximus lecto ſe dedit, eodemque, quo deceſſit die, cruento ſe flagro cecidit anno ætatis LXXXII. Nonis Novembris. Et ipſa hora, qua animam efflavit, Syracuſanum Collegium luce circumfuſum apparuit, quo oſtento Florium ad ſuperos evolaſſe civibus eſt declaratum. Elatus eſt magno civitatis concurſu, & acclamatione Sanctitatis, & quę circa ipſum eſſent, religioſa quadam cupiditate diſtracta, quibus admotis ægri complures ſtatim ſaluti redditi feruntur. Ex Aguilera de Ortu, & Rebus Geſtis Siculę Provinc: Societ: ad annum MDCXXI. Meminit idem Author *Jacobi Amati*, Adjutoris etiam Panormi anno MDCXXIV, dum peſte afflatis miniſtraret, glorioſo fine ſublati, & *Joannis Baptiſtæ Amati*, Adjutoris itidem, apud Thermas Selinuntias eodem mortis genere anno MDCXXVI. defuncti.

Jacobus Amatus, & Joan: Bapt. Soc. Jeſu.

Vincentius Raymundus Soc. Jeſu.

XXI. *Vincentius Raymundus* Societ. Jeſu, cui ſe quadragenario major addixit. *Catanæ ortus anno* MDLXIX. *in ea diſciplinarum arce*, Aguileræ verba uſurpamus, *ſummum, & altum ingenium literis, & artibus omnibus, humanis, æquè ac Divinis optimè excoluit, & ita Civitati probavit, ut Adoleſcens in florentiſſima Academia ſacri juris prudentiam tradiderit, tanto Auditorum concurſu, atque proventu, quantum ejus ætatis memoria neque majorem, neque parem laudaviſſet. Sed ſingularem doctrinæ excellentiam, & commendavit, & ſuperavit morum elegantia, & integritas non vulgaris.* Sacerdotio auctus totum ſe ad pietatis opera contulit; eximia ejus fuit erga inopes miſericordia, cruciandi corporis ſtudium ſingulare, aſſidua, ac intima cum Deo conjunctio. In Canonicum co-

optatus,

optatis, moxque Cantoris dignitatem aſſequutus, Secuſii Catanenſis Epiſcopi ſummus Vicarius adligitur, nec ideo Doctoris in Lyceo munus dimiſit. Honorum pertęſus ſeceſſum cogitavit, & annos XLII. natus Societatem ingreſſus, mox ut privatum Sacramentum dixit in Collegio Mamertino Sacræ morum doctrinæ interpres deſignatur, quod ſane munus ſumma ſanctitatis, & eruditionis opinione geſſit, adeout ejus ſententiæ tamquam ex oraculo miſſæ acciperentur. Carolo Maſtrillo Archiepiſcopo acceptiſſimus in primis evaſit, hinc nihil erat, quod non ex nutu Vincentii ille adminiſtraret, neque ad Diœceſim luſtrandam exire unquam voluit, quin eum comitem haberet. Quum è ſugeſtu ibidem peroraret, tanta frequentiâ cives confluebant, ut eos vix Templum caperet. Anno ætatis primo & quinquageſimo, ab religionis ingreſſu nono, publica emiſit vota; ſubinde Meſſanenſis domus adminiſtrationem ſuſcepit, quam ſumma temperantia, & ingenuitate geſſit, ac ut primum ita noviſſimum magiſtratus diem ęquè laudatus, æquè dilectus tranſegit; Expletoque triennio, quum per annum vacaſſet, eam rurſus provinciam capeſſere juſſus, non abſimilibus juſtitiæ, prudentiæ, & charitatis exemplis illuſtravit. Graviſſimis inſectationibus ſubinde afficitur, in quibus perferendis admirabilis ejus manſuetudo, & temperantia eluxit; Hinc Catanenſis Collegii Rector deſignatus, ſummiſque honoribus, & gratulationibus in patria exceptus, menſe magiſtratus quinto vix elapſo, pridie Nonas Septembris, diuturno morbo anno MDCXXXVII. conſumptus eſt. Vincentii funus ſplendiſſimè curatum ęre Franciſci Amici, Catanenſis Pontificis Summi Vicarii, coram Senatu, Patriciis, Academiæ Doctoribus, atque utriuſque Cleri primoribus. *Sed nihil*, concludit

Societatē ingreditur.

Catanenſe Collegium rexit.

ſtaret cœleſtis hominis faciem ſibi intueri videretur. Supremę valetudinis vim ſtans, & ad conſueta officia diſcurrens, admirabili ſuſtinuit fortitudine, nec niſi morti proximus lecto ſe dedit, eodemque, quo deceſſit die, cruento ſe flagro cecidit anno ætatis LXXXII. Nonis Novembris. Et ipſa hora, qua animam efflavit, Syracuſanum Collegium luce circumfuſum apparuit, quo oſtento Florium ad ſuperos evolaſſe civibus eſt declaratum. Elatus eſt magno civitatis concurſu, & acclamatione Sanctitatis, & quę circa ipſum eſſent, religioſa quadam cupiditate diſtracta, quibus admotis ægri complures ſtatim ſaluti redditi feruntur. Ex Aguilera de Ortu, & Rebus Geſtis Siculę Provinc: Societ: ad annum MDCXXI. Meminit idem Author *Jacobi Amati*, Adjutoris etiam Panormi anno MDCXXIV, dum peſte afflatis miniſtraret, glorioſo fine ſublati, & *Joannis Baptiſtæ Amati*, Adjutoris itidem, apud Thermas Selinuntias eodem mortis genere anno MDCXXVI. defuncti.

Jacobus Amatus, & Joan: Bapt. Soc. Jeſu.

Vincentius Raymundus Soc. Jeſu.

XXI. *Vincentius Raymundus* Societ. Jeſu, cui ſe quadragenario major addixit. *Catanæ ortus anno* MDLXIX. *in ea diſciplinarum arce*, Aguileræ verba uſurpamus, *ſummum, & altum ingenium literis, & artibus omnibus, humanis, æquè ac Divinis optimè excoluit, & ita Civitati probavit, ut Adoleſcens in florentiſſima Academia ſacri juris prudentiam tradiderit, tanto Auditorum concurſu, atque proventu, quantum ejus ætatis memoria neque majorem, neque parem laudaviſſet. Sed ſingularem doctrinæ excellentiam, & commendavit, & ſuperavit morum elegantia, & integritas non vulgaris.* Sacerdotio auctus totum ſe ad pietatis opera contulit; eximia ejus fuit erga inopes miſericordia, cruciandi corporis ſtudium ſingulare, aſſidua, ac intima cum Deo conjunctio. In Canonicum co-

optatus,

optatus, moxque Cantoris dignitatem aſſequutus, Secuſii Catanenſis Epiſcopi ſummus Vicarius adligitur, nec ideo Doctoris in Lyceo munus dimiſit. Honorum pertęſus ſeceſſum cogitavit, & annos XLII. natus Societatem ingreſſus, mox ut privatum Sacramentum dixit in Collegio Mamertino Sacræ morum doctrinæ interpres deſignatur, quod ſane munus ſumma ſanctitatis, & eruditionis opinione geſſit, adeout ejus ſententiæ tamquam ex oraculo miſſæ acciperentur. Carolo Maſtrillo Archiepiſcopo acceptiſſimus in primis evaſit, hinc nihil erat, quod non ex nutu Vincentii ille adminiſtraret, neque ad Diœceſim luſtrandam exire unquam voluit, quin eum comitem haberet. Quum è ſugeſtu ibidem peroraret, tanta frequentiâ cives confluebant, ut eos vix Templum caperet. Anno ætatis primo & quinquageſimo, ab religionis ingreſſu nono, publica emiſit vota; ſubinde Meſſanenſis domus adminiſtrationem ſuſcepit, quam ſumma temperantia, & ingenuitate geſſit, ac ut primum ita noviſſimum magiſtratus diem ęquè laudatus, æquè dilectus tranſegit; Expletoque triennio, quum per annum vacaſſet, eam rurſus provinciam capeſſere juſſus, non abſimilibus juſtitiæ, prudentiæ, & charitatis exemplis illuſtravit. Graviſſimis inſectationibus ſubinde afficitur, in quibus perferendis admirabilis ejus manſuetudo, & temperantia eluxit; Hinc Catanenſis Collegii Rector deſignatus, ſummiſque honoribus, & gratulationibus in patria exceptus, menſe magiſtratus quinto vix elapſo, pridie Nonas Septembris, diuturno morbo anno MDCXXXVII. conſumptus eſt. Vincentii funus ſplendiſſimè curatum ęre Franciſci Amici, Catanenſis Pontificis Summi Vicarii, coram Senatu, Patriciis, Academiæ Doctoribus, atque utriuſque Cleri primoribus. *Sed nihil*, concludit

Societatē ingreditur.

Catanenſe Collegium rexit.

cludit Aguilerius, *tam funebres bonores illuſtravit, quam communis ejus commemoratio virtutum, & repentina omnium ordinum acclamatio Sanctitatis*. Raymundo *Vincentium* alterum *Marottam* Catanenſem adjicimus anno MDCXLIV. Panormi elatum, de quo idem Aguilera tradit, quod pro lintea ſubucula cilicium nudo, & infirmo corpori ſemper admovit, merique aſſeres cubantem exceperunt; Modici fuit cibi, atque vulgaris, ſilendi ſtudioſiſſimus, atque latendi; dies, noctesque cum Deo tranſigebat, cujus commemoratione tantopere afficiebatur, ut in rerum divinarum collocutione facile ſenſibus eriperetur, ac cœleſti voluptate colliqueſceret. Defunctorum animas identidem per ſpeciem vidit, ac Sororis pretioſam mortem abſens cognovit. Funus ejus Panormi magno ordinum concurſu eſt celebratum Idibus Martiis MDCXLV.

Vincentius Marotta

XXII. *Alphonſus Marcheſana* Societatis Jeſu & ipſe alumnus, cujus intimam cum Deo conjunctionem celebrant vitæ Scriptores, ſtudiis enim laudabiliter exactis, totum ſe divino obſequio addixit, & uni Deo placendi curam intimè coluit; Ejus erga ſacram Euchariſtiam, ac Dei Matrem ſingularis fuit religio, ubi enim ad ſecundam vigiliam humi ſtratus quieti dediſſet, reliquum noctis ſpatium in cœleſtium rerum contemplationibus, ac divinis laudibus de genu conſumpſit; niſi forte ad morientes evocaretur, quo in munere triduum non ſemel impranſus, incœnatus, inſomnis perſeveravit; In jejuniorum conſuetudine auſterus, in expurgandis animi labeculis aſſiduus ter, ac quater in die ad eas excipiendas acceſſit. Octavo ante mortem die per quietem ſtare ante Chriſtum Judicem ſibi viſus, graviſſimiſque à ſtygiis hoſtibus accuſationibus preſſus, quum nihil, quo ſe purgaret, proferre poſſet, ad divinam miſericor-

Alphonſus Marcheſana Soc. Jeſu.

ſericordiam provocavit. Ex veluti certiſſimo mortis nuncio admoneri ſe intelligens, maculas omnes ſumma accuratione expiavit. Conſecuta eſt mentis, animique ſerenitas, lętus proinde, ac ſpei plenus triduo extinctus eſt Meſſanæ Kal: Julii MDCXLVI. ætatis XLVII. Sequenti anno *Didacus Paternionius* Panormi in ipſo juventutis flore etiam ſublatus, cujus vitæ innocentia, morumque probitas illuſtri elogio ab Aguilera commendatur. Bimeſtris adhuc Deiparam colere viſus eſt, nam ejus audito nomine exultabat. In cunis deſperata ſalute, & ſupremos jam anhelitus trahentem ſui ab eadem B. Virgine receperunt. Decennis quum ab Aloyſio Lanuza ſacro epulo reficeretur, capeſſendæ religionis, ac præmaturæ mortis præſagium accepit, vidit enim ille candidam adeſſe columbam, quæ circa pueri caput volitaret, & alis plauderet. Societati nomen dedit, ac Meſſanæ tyrocinium nactus eſt, ubi mira rerum omnium abdicatione Deo ſe totum devovit, motuſque animi fregit, atque delevit; hinc à contubernali pugnis graviter appetitus, patientiſſimè injuriam diſſimulavit. Panormum ad politiores literas addiſcendas accerſitus, incredibilem de ſe ſpem excitavit; ſed nono fere menſe, quum acrioribus divinæ charitatis aculeis urgeri cępiſſet, non longè abeſſe fatalem horam intelligens, animi maculis exactiſſimè expiatis, Nonis ſextilibus, acuta febre correptus, tam ſuavi divini amoris incendio flagrare viſus eſt, ut non morbo, ſed cęleſtis patriæ deſiderio potius extinctus crederetur. Mortalis eſſe deſiit annos natus duodeviginti, XII. Kal. Septembris. Conſule Aguilerium, qui ſubinde ad ann. MDCLXIX. *Joſephum Marcheſanum* à virtute etiam commendat, in patria piiſſimè defunctum.

Didacus Paternionius Soc. Jeſu.

Tom. 2. Hiſt. de Ortu, &c. Soc. Jeſ.

*Remigia Scámacca Ord. S. Dominici.*

XXIII. *Remigia Scammacca, & Tornanbene*, Catanæ, Kal: Octob: MDCIV. ex Franciſco Tornanbenio, & Conſtantia Aſmunda, nobiliſſimis progenita, ubi adolevit, Bernardo Scammaccæ nupſit, ac virili prole unica, fęminis quatuor thalamum illi fęcundavit. E ſæculi pompis aliquando revocata, diviniis rebus ſe totam ex animo devovit, ac Virginis Deiparæ juſſu, tertii Ordinis S. Dominici habitum, marito annuente, induit, quo defuncto, vitam longè emendatiorem inſtituens, corpuſculum duriſſimè habuit; pane enim, quem oſtiatim emendicabat, veſci ſolita, ac ſuper duriſſimos recumbens aſſeres, ciliciis, flagellis, cruentiſque flagris ſæpiſſimè adhibitis, nec non à ſtygiis furiis variè inſuper exagitata, in caſtris Chriſtianæ perfectionis inſigniter meruit. In cęleſtium rerum contemplatione plures horas quotidie collocabat; hinc divina frequentiſſimè patiebatur, ac micanti vultu è ſolo non ſemel in ſublime elata, compluribus ſe obtulit. Erga Divinum Panem, Chriſti Dom: paſſionem, ac piiſſimam Matrem, magna religione affecta, Divorum apparitionibus, ejuſdemque Deiparæ alloquio dignabatur, à qua, & vitæ normam, & nonnulla hominibus impervia, immo futura didicit, Puerumque Jeſum, inſigni favore in ulnas accepit. Humilitati perpetuo ſtuduit, lanea, vili, & obſoleta veſte utens infimæ plebis ludibriis ſe expoſuit, ac malignorum obtrectationes conſtanti animo toleravit. Diutino morbo, immatura filii amiſſione, innumeriſque ærumnis, ac animæ deſolationibus probata, invictę patientiæ ſpecimen ſeſe exhibuit. Obediendi, obſequendique promptitudo in ea penè incredibilis; Conſcientiæ ſuæ moderatoribus adeo obſtricta, ut eorum nutus veluti divinæ voluntatis ſignificationes intueretur; hinc ſæpius à malignis ſpiritibus,

*Virtutes eximię.*

aut

aut immobilis ſub diu, aut cibi, potuſque ſumendi, hęrentibus faucibus, ad plures horas incapax effecta, audita vix jubentis voce, ad priſtina redibat officia. Eximiis hiſce virtutibus non vulgarem apud omnes ſanctitatis opinionem ſibi conciliavit, qua, & animos Catanenſium præſertim Pontificum, Brancifortii, Guſſii, & Aſtallii, aliorumque, virtute, & doctrina celebrium virorum pervaſit; eamque largiſſima in pauperes munificentia, ſummoque in animarum ſalute procuranda zelo, cumulavit. Ad Matronas enim in meliorem frugem revocandas, Sodalitatem inſtituit, cui ipſa aliquandiu maximo cum incremento præfuit; innumeras è vitiorum cęno vulgares mulieres ad pęnitentiam traduxit, domumque, ubi malè nuptæ, & hujuſmodi perditæ famæ exciperentur, fundavit, quæ *Converſarum* hodie appellatur; pecuniaſque ad ædificia, cenſus, ſupellectilem, reſque neceſſarias ex piorum eleemoſynis corrogavit. Habuit eo in opere adjutorem Aloyſium Lanuzam, Societ. Jeſu, Sanctimonia ſatis illuſtrem, qui poſt mortem ſeſe etiam illi videndum præbuit, Deoque, ac Virgini gratiſſimos ejus conatus aſſeveravit. Hanc porro domum, quo ad vixit, ſummo cum fructu rexit. Sexto demum die ante Idus Octobres, anno MDCLXII, ætatis LVIII. inter ſacra colloquia placidiſſimè animam efflavit, quum ad dies XXVII. morbi acerbiſſimos dolores patienter, hilariterque toleraſſet, atque ante V. circiter menſem ab omnibus ſtygiorum lemurum infeſtationibus liberam Deus illam ſervaſſet. Elata eſt ingenti omnium ordinum frequentia, ac in templo Societ: Jeſu, uti optaverat, ſepulta. Nec defuere poſt mortem prodigia, quibus beatum illius exitum Deus comprobavit. Habes Remigiæ præclariſſima geſta ab Laurentio Finoclaro ejuſdem Societ.

*Aliorum ſaluti proſpicit.*

*Mors pretioſa.*

cietat: in peculiari libro (*a*) deſcripta, ex quo pauca hæc excepimus.

Meminit idem Finoclarus in hac ipſa Remigiæ vita *Dignæ Rizzaræ* Virginis innocentiſſimæ, **Digna Rizzari Ordin. S. Domin.** eque ac nobiliſſimæ, tertii Ordinis etiam S. Dominici. Huic morienti Deipara, S. Dominicus, B. Aloyſius Gonſaga, necnon SS. Agatha, & Catharina Senenſis adſuere, uti Remigia ipſa, quæ præſens adſtabat, conſpexit; Stygiuſque hoſtis extremos ſpiritus trahenti levia nonnulla objectans, ab eadem longe depulſus eſt, quod nihil funeſtum in *Digna* inveniret. Denique, quod in divinæ Matris, aliorumque Divorum manus animam reddidiſſe teſtata eſt.

**Ludovicus Batteato Caſinenſ.** XXIV. *Ludovicus Batteatus*, Ordinis S. Benedicti, Caſinenſis Congreg; Catanæ non obſcuris parentibus anno MDCXXXIX. natus, ubi ſextumdecimum ætatis annum attigit, in S. Nicolai de Arena ſollemne Sacramentum dixit; ſed ſenſim ab inſtituto declinans, quum ſodalibus offenſioni eſſet, ſolum mutare juſſus, in Cęnobio Licodiano aliquandiu deguit, ubi ſolitudine bene uſus, brevì perfectam Monachi vitam aggreſſus eſt, motuſque animi, ac repentinos cupiditatum igniculos omnino fregit, atque extinxit, ut alius videri cęperit. Hinc ab Abbate revocatus, ad ſummum Sacerdotii gradum præ humilitate reluctans, aſſumptus, velut conſummatæ virtutis exemplar, juvenis licèt, omnibus præluxit. Noctes penè in- **Vitę aſperitates.** ſomnes ducendo, in rerum cęleſtium contemplatione, ac Dei laudum cantu plures horas inſumebat, nec niſi ſuper nudam humum, aut lignorum ſtruem, ſtrato cilicio, breviſſimæ quieti indulgebat. Flagris duriſſimis in ſe quotidie deſęviens, cruenta non ſemel flagella adhibuit, jejuniiſque ab Regula præſcriptis alia adjecit, nec carnes, niſi medi-

(a) Catan. apud Biſagnium 1680

Medicorum urgente præcepto, guſtavit. Obtemperandi ſtudium antiquiſſimum habuit, quidquid juberetur, ita capeſſebat, ac ſi judicio, & arbitrio careret; nec majoribus tantum, ſed æqualibus, ipſiſque Monaſterii famulis obſequebatur; adeo ut ſimplicem quamdam infantiam præferre videretur. Divinis ſcientiis apprimè imbutus, plures diſcipulos ſanctè, ac piè inſtituit, eoſque exemplo ſuo ad divinum amorem incendit. Mira in concionando dulcedine, & efficaci eloquentia præditus, populum non ſemel in præſenti diſcrimine ad pęnitentiam, & lacrymas excitavit, nec tam verbo, quam virtutis opinione uberrimos retulit fructus. Anno MDCLXIX. quum Ætnęi ignis exundatione, jam penè urbs Catana, & ſuum S. Nicolai Monaſterium in vaſtitatem abire viderentur, precibus ferventiſſimis, ſeipſum hoſtiam offerendo, divinam ultionem, uti piè creditum, avertit; hinc non diu poſt extinctum ignem, x. Kal: Julii, ætatis ſuæ anno xxx. divinis illuſtrationibus recreatus, & meritorum manipulis locuples, diutino ſtomachi labore excoctus, in proximo Bonaccurſi vico, quò, ut ſaluti conſuleret, fuerat paullo ante digreſſus, inter Monachorum manus lętus è vita migravit, cęleſti etiam viſione à B. Virgine, quam ſingulari religione venerabatur, in mortis articulo honoratus. Ejus corpus, accolis licèt reluctantibus, in urbem delatum, ingenti civium, cujuſque Ordinis frequentiâ in ejuſdem S. Nicolai templo condigno honore tumulatur, poſtquam integrum diem, ut accurrentibus fieret ſatis, in ſandapila, ardentibus continuò cereis, manſiſſet inhumatum. Claruit innumeris in vita, & poſt mortem ſignis, illudque præcipuè memoratur, quod integro triduo, modulatus avium concentus ſupra ædem, ubi animam exhalaverat, non ſine ingenti voluptate

*Eloquentia*

*Mors piiſſima.*

fuerit ab opidanis exauditus. Scripſit ejus vitam Bartholomæus de Alexandro, atque in Auctario ad S. Nicolai Chronicon inſeruit. De illo Marian: Armellini in Catal: Viror: Illuſt: Caſinenſ. & Nos in Monaſt: Sicil: Hiſt:

*Joſeph Raymundus Sac. & Canonicus.*

XXV. *Joſephus Raymundus* Sacerdos, S. Mariæ de Eleemoſyna Canonicus. Hic honeſto loco Catanæ progenitus, Matri antequam oriretur, à pio quodam viro, qualis eſſet futurus, prænunciatus, ipſo Præcurſoris Chriſti ſacro die, anno MDCXIX. in lucem venit. Adoleſcens maturam quamdam animi virilitatem prætulit, morumque innocentiâ, ingenii acumine, ac modeſtiâ in primis adeo inter coevos emicuit, ut omen inde non obſcurum de conſummata ejus virtute parentes ſumerent; Clericali hinc militia adſcriptum voluere, & poſt emenſas humanas literas, divinis ſcientiis adhibuerunt, quibus aſſequendis totus ipſe incubuit, ac S. Theologiæ laurea in patria Academia inſigniri meruit. Erga Divinum Euchariſtiæ Sacramentum præcipua religione affectus, ut Sacerdotio initiaretur, in optatiſſimis habuit; quumque Catanenſis Eccleſia ob Innoc: Maximi mortem vacaret, Syracuſas, ut voti compos efficeretur, contendit. Exorta autem in mari tempeſtate, nautarum animos, qui de proximo naufragio timebant, ita erexit, ac ſi venti in ſua eſſent poteſtate; ſecutamque mox tranquillitatem prædixit.

*Sacerdotio initiatur.*

Ea in urbe magnam de ſua virtute opinionem ubi excitaſſet, ut ſacrum characterem ſuſcepit, gloriæ impatiens, occultè ſe proripuit, & in patriam remeavit. Ibi totum ſe lucrandis animis addixit, tradendiſque fidei elementis pueris, ac puellis, dies integros inſumpſit. Non paucos hinc Muhammedanos, qui ſervitutem ſerviebant, ad Baptiſmi gratiam, innumeros è vitiorum laqueis ad

pe-

pęnitentiam efficaciſſimis verbis traduxit, multoſque plures inculpatæ vitæ exemplis ad virtutem incitavit. His permotus Octavius Brancifortius, Catan: Pontifex curam illi, ſacras Moniales inſtituendi, demandavit, quo in munere ad plures annos, ſummo cum earumdem emolumento, ſe commendavit. Reluctans ſubinde S. Mariæ de Eleemoſyna Regiæ Capellę Canonicatu inſignitur, ac ſacram facultatem in publico Gymnaſio, non abſque inſignis doctrinæ laude, & candidatorum fructu, profeſſus eſt. Apoplexi demum correptus, dum annum LXVI. ageret, ſenſibus omnibus deſtitutus, quod ante dies aliquot prædixerat, adventante mox conſcientiæ ejus Moderatore, utque ad priſtina officia reverteretur, præcipiente, ſtupentibus, qui aderant, ſtatim expergefactus, Euchariſtiam pro Viatico expetiit, & obtinuit; mox aliis munitus Sacramentis, extremos ſpiritus ducens hymnum pro gratiarum actione: *Te Deum laudamus* clara voce cum cantu recitavit, moxque in letargum relapſus, VII. Idus Auguſti, hora noctis V. placidiſſimè expiravit. Decumbenti adfuere viri ex primaria nobilitate miniſtrantes; mortuo, quum venerationis ergo, digitos reſecare quiſpiam tentaret, manum ille retraxit, nec niſi, ut ſacrum de more exciperet calicem, & in ſandopila aptaretur, aperuit. Ad Collegialem Baſilicam condecenti pompa deductus, magnifico funere, Senatu, ac Civium omnium cętu frequente, efferri meruit, ac in communi primum ſepulchro poſitus, ſignis etiam innumeris claruit.

Quum porro poſt annum, XIII. Kal. Novembres in decentiorem locum ejus inferre exuvias ſodales Canonici decreviſſent, corpus omnino incorruptum, dormientis inſtar, exta verò recenti adhuc ſanguine conſperſa invenerunt. Tunc ſub *Funere poſt annum.*

illius

illius effigie breve hoc elogium fuit inſculptum: *D: Joſeph Raymundus, Cat: Regiæ, Et Inſignis Collegiatæ Canonicus, Humilitatem Ita Puritate Conjunxit, Ut In Homine Angelum Agnoſceremus. Obiit Anno Domini MDCLXXXVII.* Juſtiſque exſolutis funebri rurſus oratione commendatur. Fuit ſtaturæ proceræ, oris jucundiſſimi, firmęque habitudinis, quas corporis dotes animi virtutibus cumulavit. Puritatem uti maximè dilectam in primis coluit, Virginalemque pudicitiam, ac primęvam in ſacro fonte innocentiam adeptam, ad canos uſque illibatam deduxit. Humilitati ſemper ſtuduit; hinc ut mentis inops haberetur, ludicra quædam quandoque ſimulavit. Quum impudicam, quæ ad ejus impugnandam conſtantiam venerat, vocibus, clamoribuſque domo expuliſſet, ab iis, qui audierant, interrogatus, acriter illam increpaſſe reſpondit, quod ejus exoſculari manus importunius expetiiſſet; quin alapa à quopiam in publica Urbis ſemita percuſſus, tacitus injuriam diſſimulando, hominem præteriit. Ferventiſſima in Deum charitate ferebatur, prodebatque ſeſe in vultu orantis, aut divina offerentis internus ardor. Ex nimio fundendi pro Chriſto ſanguinis deſiderio, quoties Apoſtolorum ſymbolum recitabat, æſtuari videbatur; utque diutius ſacramentali Dei ſui pręſentia frueretur; prægrandes hoſtias, ac vino pene completum volebat Calicem; quatenus dilata ſacrarum ſpecierum coctione, deliciæ, quibus ex tam intima cum Deo unione affluebat, protenderentur. In pauperes profuſiſſimus, nemini ſtipem petenti denegavit; corrogata ex piorum eleemoſynis annona, aut pecunia, illis in nulla re deerat, ac mulieres præſertim è turpi quęſtu revocare ſatagens, omnia illis neceſſaria ſuppeditabat. Virgini Deiparæ peculiari religione addictus, ſæpius, de ſa-

*Virtutes eximiæ.*

*Deiparæ addictiſſimus.*

de ſalute minimè eſſe ſibi deſperandum dictitabat, quod ſub illius viveret clientela. Obedientia præcipuus, multiplices corporis afflictationes, quas identidem uſurpabat, ad illius nutum, cujus directioni ſeſe addixerat, moderabatur, atque ab ejuſdem ore unicè pendebat. Maxima demum, ut cętera prætercam, ejus in Deum fiducia fuit; dum ſacris privatim operaretur, in magna hyemis ſiccitate, Præfationem cum cantu recitavit. *Deum* inquiens, *cantu ſolicito, qui toties exoratus, pluviam congruentem denegavit.*

Sed cęleſtia in eum collata beneficia, quantum feſtinanti licebit, hìc præſtat ultimò recenſere. Et de pelagi tranquillitate, quam prædixerat, & obtinuerat, dum Syracuſas contenderet, jam alibi. Non raro denſiſſimas inter pluvias, ſumma hyeme, ab audiendis ægrorum confeſſionibus, multa jam nocte rediens, domum immadidus pedem retulit; idque aliquando ſociis eveniſſe tradunt. Quicumque ad eum conſilii petendi gratià, aut ſalutis æternæ deſiderio, accederet, flammas veluti divini amoris ex illius alloquio concipiebat; Nonnulli eumdem convenire cupientes, Cuſtodem Angelum, ut ipſe monuerat, breviſſima orationc invocantes, aut ſubito, aut deſignata hora præ foribus aſtantem intelligebant. Dum in rerum divinarum contemplatione defixus, plures quotidie horas collocaret, ſępiſſimè extra ſenſus rapiebatur. Miſſam celebrans adeo ineffabili dulcedine perfundebatur, ut eam vix poſſe capere familiaribus fateretur. In Dęmones miram exercebat poteſtatem, ex corporibus, aut locis, quibus inſiderant, eos increpando ejiciebat. Morbo laborantibus, illorum fide excitata, verbo, aut aſſurgerent impetrabat. Pretioſam denique ejus in conſpectu Domini mortem ſigna non pauca com- *Divinis donis abundat.*

probarunt, ut de Proceſſu, ut ajunt, Vitæ ejus ritè conficiendo Cives optimi cogitarent, quem tamen intermiſſum dolemus. Hæc ex brevi ejuſdem Elogio in Chronico Colleg: Eccleſiæ, & funebri oratione (*a*) excepimus.

(a) Catanæ apud Biſagnium

*Bonavent. Paternionius Ord. Capuccin.*

XXVI. *Bonaventura Paternionius*, in ſæculo Julius, Patre Agathino Paternionio, Matre Maria Biſcaris Principibus natus, mundi pompas, paternæ domus delicias, oblataſque ab avia amantiſſima nuptias invicti animi conſtantia reſpuens, ſub ipſo ætatis flore, anno ſcilicet XXI. ad Fratrum Minorum, quos Capuccinos vocant, ordinem properavit, in quo Evangelicæ perfectionis exemplar evaſit. Paupertatis enim tenaciſſimus, lacera, & obſoleta veſte ſemper uſus, minuſcula etiam ſuorum dona ſponte oblata reſpuit, aut ſi quæ importunius deferrentur, in pauperum, aut commune Cęnobii commodum convertit. Obedientia præcipuus, vel infimis fratribus ſubeſſe voluit; Caſtitatem verò adeo dilexit, ut à Deo ferventiſſimis precibus impetrarit, quatenus deformato corpore, oriſque venuſtate deleta horrori intuentibus eſſet; hinc gibboſus ex contracta valetudine evaſit, tantaque oculorum modeſtia incedere viſus eſt, ut obvios, quoſque ad meliorem frugem converteret. In rerum divinarum meditatione aſſiduus, cellam ſibi anguſtiſſimam, ubi vix ſtando caperet in veteris Cęnobii horto conſtruxit, multaſque in ea horas orationi dabat. Humilitati perpetuò ſtuduit, vix ſemel præeſſe ſuis, urgente majorum præcepto, in eodem veteri Cęnobio adduci potuit. Regularibus inſtitutis, jejuniis, vigiliis, corporiſque macerationibus ad ſenectam uſque exactiſſimè vacavit, ſuſceptumque ab ingreſſu in ordinem aſperrimæ vitæ genus numquam, aut intermiſit, aut immutavit. Mortis ſuæ præſcius, fa-

*Heroicæ ejus virtut.*

*Piiſſima mors*

mil iaribus

miliaribus non ſemel, longè ante, illius diem denunciavit, quem piiſſimè tandem LXIX. ætatis anno oppetiit Catanæ, in ſuo S. Mariæ de Spe Monaſterio, dum totius Provinciæ in eo Comitia celebrarentur, Vulgaris ęrę MDCCIX, die XV. ante Kal: Novembres. Elatus eſt ingenti pompa, & ſumma procerum, Senatus, ac cujuſvis ordinis civium frequentia. Demortui veſtes, certatim ſibi populus non ſemel diſtraxit, innumerique ſeſe à Deo varia impetraſſe ejuſdem interceſſione profeſſi ſunt; cujus & hodie nomen in omnium adhuc ore verſatur.

Alii hac noſtra ætate vitæ innocentiâ, moribus incorruptis, diviniſque chariſmatibus illuſtres floruerunt, quorum geſta poſteri enarrabunt, eos autem ex nomine indicare conſultò nolui.

## CAPUT TERTIUM.

## CIVES ECCLESIASTICA DIGNITATE INSIGNES.

ORdinem, muneriſque gradum hic attendamus oportet, temporis nihilominus ſerie, quoad fieri poteſt, ſervata. Eorum verò, quos vitæ ſanctitate commendatos jam ſupra memoravimus, nonniſi pura nomina dabimus, ne dicta repetamus.

I. *S. Agatho* hujus nominis Primus, Summus Pontifex. *S. Agatho*

II. *S. Leo II*, qui poſt Agathonem Romanam ſedem illuſtravit. *S. Leo II.*

III. *Nicolaus Tedeſchius* Abbas primum Maniacenſis, mox Archiepiſcopus Panormitanus, tandemque S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit: SS. XII. *Nicolaus Tedeſchius*

Apoſtol:

Apoſtol. Patritia gente Catanæ exortus, Patre nempe Antonio Seniore, qui poſt defectionem à Martino I. Siciliæ Rege, eidem adhæſit, Regiiſque obſequiis inſignis claruit, atque Ennenſium Salinarum Baro in cenſu *Feudatariorum* ſub eodem Martino deſcribitur; Matre Agatha Intorella, ſive Torella, cujus neptem Andrevam ex Marinella ſorore Joannes Moncata Adrani Comes in uxorem duxit; ex ephebis egreſſus, in patrio Benedictino S. Agathæ Cœnobio religioſis votis anno MCCCC. ſeſe obſtrinxit; mox in jurisprudentiam tanta animi contentione incubuit, ut Bononiam, à ſuis Moderatoribus miſſus, eidem ſcientiæ ſub Franciſco Zabarella, celebri Canonum Profeſſore operam daturus, Magiſtri lauream ſit aſſecutus, Seniſque decem, & amplius annis jura Pontificia interpetratus, Maniacenſis Abbas anno MCCCCXXV. à Martino V. Rom. Pont. meruerit renunciari. Parmæ ſubinde, ac Bononiæ docuit, Apoſtolicus Referendarius, Generalis Apoſtolicæ Cameræ, & Rotæ Romanæ Auditor, Regique Alphonſo à Conſiliis ſuffectus, eodem agente ab Eugenio IV, anno MCCCCXXXIV. Panormitanus Archiepiſcopus creatur. Ad Baſileenſe Concilium ejuſdem Regis Legatus, quum contendiſſet, facultate juris, & eloquentia plurimum valuit, atque Eugenii partes ſtrenue propugnavit. Rurſus verò ad idem tranſmiſſus, quod in ſeditioſum conventiculum abierat, atque Eugenio exauthorato, Felicem Pſeudopontificem creaverat, ut Alphonſo Regi morem gereret, Felici adhęſit, à quo ſacra purpura condecoratus, anno MCCCCXL. Panormum rediit, Siculiſque Comitiis præfuit, tandemque VI. Kal. Martii, vel ut aliis placet, menſe Julio MCCCCXLV. deceſſit, in Cathedrali Panormi Baſilica tumulatus cum hac epigraphe.

*Morte*

*Morte tua Canon, & Leges, & Jura Quiritum*
*Occubuere, jacent hoc tumulata loco.*
*Tu Nicolaus eras, Tudiſco ſanguine natus,* Obiit MCCCC XXXXV.
*Panormi Antiſtes, & Catanenſis eras.*
*Eugenio, & Baſile diſcordi pace ruebat*
*Noſtra fides: ſteterat te Duce Concilium.*
*Nominis, & tituli cumulos, & laudis adeptus,*
*Unde tuum texit rubra tiara caput.*

Adjectum id Epitaphium marmoreo ſepulchro ſub Joanne Paternionio, Catanenſi, Panormi Archiepiſcopo fabulantur, ut inde nuſquam Panormitanos Catanam Nicolai patriam cognoviſſe adſtruant. *Nicolai Patria Catana* Miror, hæc viris alioqui cordatiſſimis excidiſſe, ac Mongitorio cumprimis, quem alibi, licèt ſatis numquam pro merito, laudavi, nec in ſola Bibliotheca Sicula, ſed in Auctario etiam ad Rocchi Pirri notitias, quod expenſis meis lucem Panormi, anno MDCCXXXIII. aſpexit, ubi me *Amicum Quemdam* veluti ex contemptu appellat. Miror, inquam; Qualicumque enim authoritate Joannes polleret, qui perperam Author Epitaphii vulgatur, publico in loco, Panormitanum civem dignitate, ac ſcientia celeberrimum, qua fronte Catanenſibus ſuis accenſere fuiſſet auſus? An non, Joanne ſaltem mortuo, delendum id verbum patriæ injurium S. P. Q. Panormitanus curaſſet? At enimverò nulli fortaſſe Panormitano, tunc temporis, fabella in mentem venit. Franciſcus Baronius, Rocchus Pirrus, ac poſt illos Vincentius Auria ſcripta Apologia, Panormo Nicolaum adjudicare minimè veriti, anſam aliis id ipſum affirmandi tribuerunt. Non inficior unum, aut alterum externum, eo quod communi vulgi appellatione, Abbas Panormitanus Nicolaus audiret; ſcriptis ſuis eumdem Patria Panormitanum vulgaſſe, ſed iis parcendum, utpote, quibus perſpecta omnia eſſe

non poſſunt; Cæterum ex ipſis Panormitanis Petrus Ranzanus Epiſcopus Nucerinus Annal: lib. 41. ad Annum 1441. de noſtro Nicolao penè ſibi ſynchrono hæc ſcribit: *Nicolaus cognomento Tudiſcus, natione Siculus, Catanenſis, Juris Pontificii ſcientia ſuo ſæculo nemini ſecundus judicatus eſt.* Marianus Valguarnera in Reſponſ. ad ſupplicem Bernardi Colnago libellum, ubi Nicolaum hic allegat, ſcribentem S. Agatham fuiſſe Catanenſem, reponit: Nicolai ſuffragium, utpote Catanenſis, ſuſpectum, non ſecus, ac illud Silvagii, habendum. Thomas Fazellus decad. 1. lib. 4. cap. 1. *Nicolaus*, inquit, *cognomento Todiſcus Catanenſis fuit.* Marius Aretius de Situ Sicil: *Nicolaus*, ait, *Tudiſcus cognomento Abbas proximis ante annis Juris prudentiſſimus Catanæ claris ortus natalibus.* Ipſemet denique in Proœm: Rubric: extra. De Jud: *Ego Nicolaus de Tudiſco Catanenſis Siculus.* Et alibi in Cap. *Noviter* de Jud: num. 13. *Ætna, quæ diſtat à Civitate mea ferè 14. milliaria.* In Epiſ. demum ad Catanenſes ann: MCCCCXXV. miſſa, eoſdem *Concives* appellat, *veſter Concivis* ſubſcribit. Nec ſecus Catanenſes ipſi in Epiſt: ad Martinum V. Rom. Pont: & Alphonſum Regem, quibus Nicolaum commendant, *Concivem* ſæpius illum dicunt. Miſſos hic facio exteros, Guidonem Pancirolum, Bellarminum, Tritemium, Ciaconium, Ghilinum, Æneam Silvium, alioſque, de his enim quod ſcribant, ut audiunt, non ut vident, quiſpiam dixerit. Quod porro Pancirolus obſcuris natum parentibus Nicolaum affirmat, quum Catanæ aliunde nobiliſſima Tedeſchiorum familia per id tempus audiret, & Antonius de Bononia vulgo Panormita, ad Baſileæ Concilium viros doctrina inſignes Alphonſum Legatos miſiſſe, minimè verò ſanguinis præſtantia celebres, tradat,

quod

quod denique Panormi gens Tudiſca plebeja per idem tempus fuerit, non hinc Panormus Nicolai patria evincitur. Pancilorus enim, uti ex invidia alia Abbati noſtro appinxit crimina, ejus etiam ingenuam ſtirpem labefactare voluit, ſed Catanæ ortum non inficiatur. Panormita doctrinæ, non ſanguinis excellentiam ſuis in Legatis Alphonſum attendiſſe inſinuat, non hinc Legatos ęquè nobiles, doctoſque negat; Num enim Joannes Piſcis Nicolai ſocius plebeja gente natus? Habeat cæterum Panormus Tudiſcam gentem intér Plebejas. Tudiſchi Catanenſes, quorum filius Nicolaus, Patricii, pluribus ab hinc ſæculis, effloruere. Verum enimvero iniquus in tam celebrem virum videris, o bone, qui, ut tuum illum facias, glorię avidum deprædicas, ac ſeſe Catanenſem dictitaſſe, ut ingenuum venditaret, affirmas. Quis denique unquam audivit Benedictinos Alumnos à loco, ubi profeſſionem emittunt, ſibi cognomen adſciſcere? Immo patrium tenent, atque ab urbe, ubi ortum habent, compellantur, iſque mos apud ipſos antiquiſſimus.

De Nicolao Groſſus in libro, cui titulus *Abbas Vindicatus*. Carrera de Familia Tedeſchia, Mongitorius in Bibliotheca, qui ęreum extare numum ſcribit, in cujus antica facie Nicolai caput, in poſtica verò Trutina juſtitiæ, virtutiſque ejus teſtis. Sigillum à Groſſo allatum ſervat Innocentius Roccaforte Catanenſis Eccleſiæ Canonicus. Pulcherrimum Nicolai Simulacrum è pario marmore Bononiæ in S. Proculi Benedictino Cęnobio ſe vidiſſe teſtatur in Itinerario Victorinus Aucellus, necnon Bernardus Montfaucon. Operum Indicem dabimus cap. v. ubi rurſus de Nicolao aliqua promenda, de nomine præſertim Abbatis Panormitani, occurrunt.

*Joan-*

*Joannes de Primis S. R. E. Cardinalis.* IV. *Joannes de Primis* S. Pauli de Urbe Abbas, Catanenſis Epiſcopus, ac S. R. E. Cardinalis Tit: S. Sabinæ. Hunc Ciaconius Meſſanæ civem dicit, hinc Joſeph Bonfilius ſuis accenſet, aliique Scriptores, Ciaconium ſequuti, Meſſanenſem faciunt, ſed immerito; Catanæ enim lucis uſuram fecit, ſeque Catanenſem civem in Epiſtola, quam ad Senatum Catanenſem dedit, à nobis exſcripta anno MCCCCXLIV. appellat. Hinc Siculi penè omnes Joannem Catanæ adſcribunt. Monaſtica vota ſub S. Benedicti inſtitutis in S. Nicolai de Arena Cęnobio emiſit, inde Patavium contendens, Monachis S. Juſtinæ ſeſe adjunxit; quo nomine, ejuſdem Patavini Monaſterii primum Prior, mox Abbas tertius à Ludovico Barbo, ac totius Congregationis Præſes renunciatur anno MCCCCXXXVIII. Romam ab Eugenio IV. evocatus, S. Pauli de Urbe Cęnobio præficitur, & Apoſtolicus Commiſſarius pro Siculis Eccleſiis luſtrandis, legatuſque ad Alphonſum Regem conſtituitur. Tunc publicam in ſua Patria Scientiarum Academiam firmandam, ſive inſtaurandam, ejuſdem Eugenii diplomate ſuſcepit, quam ab Alphonſo Rege confirmatam voluit; Factuſque Catanæ Epiſcopus legibus perſcriptis ſtatuit. Purpuratos inter Patres demum relatus anno MCCCCXLVI. quum Eugenio Pontifici, ipſique Alphonſo, necnon Romanæ Eccleſiæ ſtrenuam navaſſet operam, piiſſimè, ut vixerat, fatis conceſſit, in S. Severini Neapolitano Cęnobio tumulatus. Illum laudant Ciaconius, Pirrus, Wion, Groſſus, & Cavacius in Hiſt: S. Juſt; qui excelluiſſe Joannem, ait ſanctitate, & eruditione, & quod magis mirandum, negotiis Principum ſeſe aptiſſimum probaſſe; inſignem denique continentis vitæ exemplo, ac retentæ diſciplinæ monachalis deprædicat.

*Publicam Catanæ Academiam inſtaurat.*

*Joan-*

V. *Joannes Paternionius* Cœnobii S. Agathæ Prior, S. Mariæ Novælucis Abbas, Pontifex Melitenſis, & Panormitanus Archiepiſcopus, Cardinalis deſignatus, ac Siciliæ Prorex. Omnibus hiſce titulis Joannes noſter effulſit, hos omnes gradus illuſtravit, & quod præcipuum eſt, ingentibus literarum promeritis, & Juris utriuſque peritia tam inſignis eſt habitus, ut Doctor fundamentarius meruerit appellari. De eo Pirrus in Not: Panor: *Joannes Paternionius Archiepiſc. Panorm.*

Catanæ ortus Joannes anno circiter MCCCC. XXXI. genus repetens ſuum à Roberto, & Conſtantino de Paternione Bucherii, & Parthanę olim Comitibus, S. Agathæ Monachis accenſus, maturitate morum, atque ingenii præſtantia adeo ſe commendavit, ut S. Leonis de Aſaro Prior, Archidiaconus, ejuſdemque demum Eccleſiæ Prępoſitus ſit renunciatus. Generalem Epiſcopi Catanenſis Vicarium ſæpius egit, atque à morte Bernardi Margariti in Patriæ Pontificem à Monachis electus, & poſtulatus v.Kal. Julii MCCCCLXXXVI. quo ſane tempore Cœnobii Novælucis Abbatia fruebatur, & Melitenſi Eccleſiæ præerat, quum nec Regium beneplacitum, nec Pontificiam obtinuiſſet confirmationem, commutata cum Petro de Fox ſede, Archiepiſcopus Panormitanus anno MCCCC. LXXXIX. renunciatur. Hinc Regni Præſes bis atque iterum delectus, pluribus titulis, nedum de ſua cathedra, ſed de inſula etiam univerſa præclarè meruit. Ab Julio demum II. cujus, dum eſſet Catanæ Epiſcopus, vices geſſerat, Romam evocatus, ut ſacra Purpura donaretur, teſte Jo: Jacobo Adria, morte præventus, è vivis abiit v. Kal: Februarii MDXI. penè octogenarius. Ejus ſepulchrum ex marmore ſine epigraphe cum familiæ tamen inſignibus in Principe Panormitano templo, quod conſpicuum variis ornamentis reddiderat,

rat, viſitur. De eo rurſus cap. v. ubi Catanenſes Scriptores recenſemus.

*Jacobus Tedeſchius Archiepiſ. Meſſanen.* VI. *Jacobus Tedeſchius* S. Mariæ de Altofonte Abbas, & Archiepiſcopus Meſſanenſis. Editus in lucem Catanæ Parentibus Antonio Juniore, & Conſtantia, Ciſterciense inſtitutum à pueritia amplexus eſt. Moribus, ac virtutibus eximiis præditus, ubi innotuit, Cœnobio S. Luciæ de Montaneis prope Netum, quod alteri de Balnearea in Calabria adjunctum erat, Abbas primum præficitur, mox S. Mariæ de Altofonte, vulgo de *Parco* longè celebrioris, deſignatur anno MCCCCXXXVIII. Tunc Nicolai Tedeſchii avunculi ſui Panormitani Præſulis vices obtinuit, ſubindeque MCCCCL. Meſſanæ Archiepiſcopatum, unà cum ſedis vacantis, ut ajunt, juribus impetravit. In ejus Eccleſiæ regimine ſtrenue ſeſe geſſit, metropolitica jura propugnavit. Enituit Jacobi pietas, atque in pauperes liberalitas graſſante præſertim lue, in urbe Meſſanenſi, ac in Judaica ejuſdem regione. Deceſſit pridie Idus Martii MCCCCLXXIII. Cujus ſepulchro hæc adjecta inſcriptio:

*Jacobus Antiſtes, clarum Teutonia nomen,*
*Cui dederat, gelido candor in hoc tumulo.*

Conſule Pirrum Not. Eccleſ. Meſſan.

*Nicolaus M. Tedeſchius Archiepiſ. Apamen.* VII. *Nicolaus Maria Tedeſchius* Epiſcopus Liparitanus, Sac. Rituum Congregationi à Secretis, & Archiepiſcopus Apamenus. Catanam anno elapſi ſæculi LXX. ſuis natalibus illuſtravit, Parentes verò Jacobum Tedeſchium, & Annam Abbatem, æquè nobiliſſimos habuit, à quibus ingenuè educatus, ſanctiſque moribus imbutus eſt. Infans inter Sac. Religionis Jeroſolymitanæ equites adſcriptus, invitis, ſuis Benedictinæ Regulæ in S. Nicolai de Arena Cœnobio nomen dedit, ætatis anno XVI. ubi ſub Camillo Mancino Monaſti-

cæ

ræ diſciplinæ, & Felice Romano Philoſophiæ, ac Theologiæ præceptoribus, mire profecit, moxque in patria Academia magiſtralem lauream aſſecutus, ejuſdem Monaſterii alumnis doctrina imbuendis aliquandiu incubuit; Romam evocatus, ut Pœnitentiarii munere, Jubilei Anno MDCC. in S. Pauli de Urbe fungeretur, in S. Anſelmi Collegio ibidem S. Theologiæ interpres per ſexennium deſignatur. Prior ſubinde electus, atque ob ſcientiæ profunditatem in Sacro Quæſitorum Fidei Tribunali Qualificator, Indicis, Indulgentiarum, & S. Rituum, ut ajunt, Conſultor renunciatur; à Clemente demum XI. Liparenſis Eccleſiæ Pontifex conſecratur. Libertatis Eccleſiaſticæ acerrimus aſſertor, atque ob id eidem ſummo Pontifici inprimis charus, Romam denuo anno MDCCX. reverſus, S. Rituum Congregationi à Secretis factus, diu illi muneri, & præclarè fecit ſatis, ac Theologus inſuper ſive Conſultor S. Officii effulſit. Liparenſi Epiſcopatui nuncio remiſſo, anno MDCCXXII, ad Archiepiſcopalem Apameæ ſedem in partibus Infidelium, Innocentio XIII. benignè annuente, transfertur; utque aditum omnem dignitatibus intercluderet, ſacræ ſpecus ſublacenſis, ubi SS. Patriarcha Benedictus perfectioris vitæ fundamenta jecit, Monaſterium, in quo deliteſceret, tutum veluti aſylum ſibi adſcivit. Id porro jam ab anno MDCXXXII. ſuis ſumptibus inſtauratum, ac cenſu annuo, unde decens Monachorum collegium in illo ali poſſet, inſtructum, priſtino ſplendori reſtituerat. Quumq; ſibi uni, ac Deo inibi vacaret, à Benedicto XIV. denuo in Urbem per Epiſtolam revocatus, pluribus dilectionis ſignis affectus, doniſque etiam Purpuratis Patribus deferri ſolitis, cohoneſtatus, adeout publicè ſacro Golero donandum univerſi ominarentur, immaturo fato ereptus, vivere deſiit anno

anno MDCCXLII. III. Kal: Octobris; Cujus corpus in Eccleſiam ejuſdem Cœnobii ſacræ ſpecus tranſlatum, ibi cum hoc epitaphio, quod ſibi Nicolaus concinnaverat, requieſcit. *Quiſquis Hic Oras Nicolao Maria Tedeſchi, Vita Peccatori, Appellatione Monacho, Primum Epiſcopo Liparenſi, Deinde Archiepiſcopo Apameno, Bene Precare.* De Nicolai Scriptis inferius cap. v.

*S. Everius Epiſcop.* VIII. *S. Everius* Catanæ Epiſcopus, de quo cap. I.

*S. Severinus Epiſc.* IX. *S. Severinus* Catanenſis, & ipſe Pontifex. De eo cap. I.

*Fortunatus Epiſ.* X. *Fortunatus* Catanenſis etiam Epiſcopus. Illius geſta habes Tom. I. lib. 3. cap. 5. num. 3. pag. 331. ad annum DXV. Ubi Ennodio Ticinenſi Pontifici ſanctitate, & ſcientia celebri, ſocium adſcitum Fortunatum noſtrum ex Anaſtaſio Bibliotecario vidimus, cui Abdo Floriacenſis Abbas, & Genebrardus in Chron: ſubſcribunt. Baronius anceps animi eſſe videtur, eo quia clarus etiam eo ęvo fuit Fortunatus Tudertinus Epiſcopus; immo Alexander in Eccleſ: Hiſt: ſæc. 5. cap. 3. art. 56. citra hęſitationem Tudertinum Fortunatum Ennodii comitem affirmat, ſed utrique aberravit calamus, nec eſt, quod ab laudato Anaſtaſio diſcedamus, clariſſimè Fortunatum Catanenſem Legatum cum Ennodio ab Hormiſda Rom. Pon: tranſmiſſum ſcribente. Cæterum Ughellius, qui tom. I. Tudertinum Fortunatum appellat in Epiſc. Ticinenſibus de Ennodio ait: *Collegam habuit Fortunatum Catan: Epiſcopum.*

*Elpidius Cat. Epiſc.* XI. *Elpidius.* Hunc Catanæ Epiſcopum ſtatuimus anno DLXXX, atque ab alio diverſum, cujus in Epiſtolis Pelagii I. Rom. Pontificis ad Cethegum Siciliæ Patricium fit mentio; Verum enimverò, quum ab eruditis eidem Pelagio I. adſcribi Epi-

Epiſtolas ad Clerum Catanenſem, & ad Elpidium edocti, ex noviſſima præſertim diſſertat: claris viri *Lami* ad *Baldaſſaronem* in Florent: Literariis notitiis exſcripta, ſententiam mutare cogamur, Elpidium inter ann: DLV. & DLIX. locandum dicimus. Cæterum conſule ea, quæ lib. 4. cap. 1. 2. 6, & 7. leguntur.

XII. *Leo* hujus nominis primus, Pontifex Catanenſis. *Leo Epiſt.*

XIII. *S. Joannes* ex Diacono Catanenſis Eccleſiæ, Epiſcopus Syracuſanus, de quo cap. 1. n. 9. *S. Joann. Ep. Syrac.*

XIV. *Julianus* Epiſcopus Catanenſis anno DCLXXX. *Julianus Epiſt.*

XV. *S. Jacobus* Martyr Catanæ Pontifex. *S. Jacobus Epiſ.*

XVI. *S. Sabinus* Epiſcopus. De his eodem cap. 1. n. 11. & 12. *S. Sabinus Epiſc.*

XVII. *Theodorus*, qui Niceno II. Concilio uti Catanæ Epiſcopus interfuit, ac ſubſcripſit anno DCCLXXXV. Primuſque Siciliæ Metropolita creditur. Videſis Tom. 1, lib. 4. cap. 3. n. 3. & 7. *Theodorus*

XVIII. *S. Serapion* Epiſcopus, & Conf: quem alii Martyrem dicunt. De eo cap. 1. *S. Serapion Epiſ.*

XIX. *S. Severus*. Hunc etiam eodem cap. 1. laudavimus. *S. Severus Epiſt.*

XX. *Euthimius* Catanæ Metropolita, uti illum Photius Conſtant: Patriarcha appellat in Epiſtola, quam lib. 4. cap. 3. n. 16. exſcripſimus. *Euthimius Epiſ.*

XXI. *Antonius* Metropolita & ipſe, ut ex plumbeo ſigillo clariſſime eruimus, quod Groſſus exhibet, necnon Ficoronius, & nos etiam retulimus lib. XI. Tab. 8. num. 10. *Antonius Epiſ.*

XXII. *Mauritius*, qui ſecundus poſt inſtauratam, Saracenis exactis, ab Rogerio Comite Pontificiam Catanę dignitatem, clavum tenuit. Sub eo S. Agathæ corpus è Byzantio in Patriam tranſlatum. Tranſlationis verò hiſtoriam Mauritius ipſe *Mauritius Epiſ.*

compoſuit, uti habes Tom. 2. lib. 5. cap. 1. n. 25. & ſequentibus.

*Ivenus Cat. Epiſc.* XXIII. *Ivenus* Catanenſis Electus, & Abbas.

*Bernardus Epiſc.* XXIV. *Bernardus*, qui, & ipſe Electus etiam dicitur. De his lib. eodem cap. 2.

*Robertus Epiſc.* XXV. *Robertus* Catanæ Epiſcopus, qui Pallium ab Alexandro *III.* Rom. Pont: impetravit. Ejuſdem geſta exſcripſimus lib. 5. cap. 2. n. 14.

*Rogerius Ocbo Epiſ. Catan.* XXVI. *Rogerius Ocbo* nobili genere Catanę ortus, S. Agathæ primùm Monachus, mox Abbas, & Epiſcopus pluribus vitæ meritis commendatus. Floruit anno MCXCIV. & ſequentibus, ſub Henrico VI. Rom. Imper. & Siciliæ Rege; De quo Pirrus, & Groſſus.

*Rivibardus Ep. Milet.* XXVII. *Rivibardus* ex Monacho S. Agathæ Mileti in Calabria Pontifex. Ejus meminit Ughellius in Ital: Sac. Tom. 1. ad annum MCCXX. n. 16. Hic Groſſum omnino latuit.

*Joannes Epiſ. Pact.* XXVIII. *Joannes* Pactenſis, & Liparitanus (erant id temporis Eccleſiæ unitæ) anno MCCCCVI. inauguratus, Friderici. *II.* Sicil: Regis quum aliquando animum offendiſſet, inſula excedere cum ſuis Canonicis, & Monachis cogitur, ſed mox Joannis XXII. Rom. Pont. authoritate Eccleſiæ ſuæ reſtitutus illi laudabiliter præfuit, atque anno ætatis LXXV. ibidem fato functus in principe templo conditur. Pirrus vitæ integritate præcipuum, atque ex ordine Prædicatorum aſſumptum dicit; quem ſequitur Fontana in Theat: Dom. p: 1. tit. 337. Ughellus verò Liberianæ Eccleſiæ Canonicum appellat, atque anno MCCCIV. à Benedicto XI. Rom. Pont. kal. Februariis Epiſcopum conſecratum docet; præfuiſſe denique ann: XXXVIII, ac ſub Clemente VI. an: MCCCXLIII. ſublatum à vivis evulgat.

*Joannes de Luna Epiſ.* XXIX. *Joannes de Luna* Regio genere natus

tus ex Sigiſmundo, aut Ximenio de Luna, qui cum Petro Aragonum Rege in Siciliam venerant, genus deducens ſuum, uti Pirrus tradit. Catanæ Pontifex, & Civis, ſic enim illum pluribus in locis Michael de Platia ſynchronus author appellat. De eo nos lib. VI. cap. V. num. XVI. Memoratur Fazello, Pirro, & Groſſo. Monaſterium S. Mariæ de *Monacabus* alteri S. Juliani univit anno MCCCLV. In Maſcalarum opido Adminiſtros conſtituit, ab iiſque jusjurandum de bene regenda Republica recepit. Obiit eodem anno, ut Groſſus credit.

XXX. *Martialis* ejuſdem Cęnobii S. Agathæ alumnus, ſubinde Catanenſis Epiſcopus, & Abbas. De eo latius lib. 6. cap. 6. & 7. Obiit Avinione, dum apud Gregorium XI. Friderici Regis Legatum ageret anno MCCCLXXV. *Martialis Epiſ.*

XXXI. *Joannes Cajetanus* Stabienſis Pontifex, ex Suffraganeis Surrentini, Patriam habuit Catanam, parentes nobiliſſimos. In S. Agathę Cęnobio, vel ut aliis arridet, in illo S. Nicolai de Arena Monachum profeſſus, ob præclara vitæ merita, atque in ſacris literis peritiam ad pontificale munus evectus, longè majoribus virtutum radiis effulſit. Catanæ aliquando quum degeret, Sor: Catharinæ de Barlione, in Abbatiſſam S. Benedicti electæ, benedictionis inſignia impertiit, Martiale Catanenſi Epiſcopo facultatem concedente VI. kal. Novembris MCCCLXVI. De eo Groſſus in Decach. & Ughellius de Epiſ. Stabienſ. num. 20. *Joannes Cajetanus Epiſ.*

XXXII. *Thomas de Herbes* Catanenſis, Petrolo de Herbes, & Flora nobiliſſimis natus; Benedictinis in patrio Cœnobio inſtitutis ſe addixit, ac Juri Pontificio totus incubuit, in quo celeberrimus evaſit. Hinc Bonifacii IX. Rom. Pont; cujus erat *Referendarius*, IV. Non. Martii MCCC *Thomas de Herbes Epiſ. Syrac.*

LXXXVIII.

LXXXVIII. literis Syracuſanus Epiſcopus renunciatus, quum Diœceſim ex more luſtraret, Terrænovæ à piratis captus, in Africam abducitur, nec niſi ingenti auri ſumma exſoluta, ad ſuam Eccleſiam redire permiſſus eſt, in qua multis præclarè geſtis emicuit, uti apud Pirrum habes. Anno demum pontificatus XXXI. Chriſti verò MCCCCXIX. pridie Idus Martii Catanæ mortalis eſſe deſiit.

*Antonius de Vulpono Epiſ. Melit.* XXXIII. *Antonius de Vulpono* Catanenſis Cœnobii Aſceta, tum Archidiaconus, ac demum Milevitanus, ſive Melitenſis Epiſcopus, anno MCCCLXXIII. ab Gregorio XI. ſollemni ritu die XX. Octobris conſecratus; de quo laudati Pirrus, & Groſſus. Rexit Eccleſiam ſuam ſumma cum laude, ſeduliquе Paſtoris partes explevit. Catanæ mortem nactus eſt, menſe Novembri, anno MCCCXCII. in cujus principe templo ſepelitur.

*Antonius Platamonius Epiſc. Meliten.* XXXIV. *Antonius Platamonius* ſummo loco Catanæ exortus, S. Agathæ Cœnobita, Melitæ & ipſe Antiſtes, anno MCCCCXI. Canonicis deligentibus, ac Blancha Regina volente, conſtituitur; à qua bonorum Eccleſiæ adminiſtrationem, quo uſque ſollemniter à Rom. Pontifice inauguraretur, obtinuit. Præfuit ſummo gregis ſui bono. De eo Pirrus, & Groſſus.

*Thomas de Aſmari Cat. Electus* XXXV. *Thomas de Aſmari* genere nobiliſſimus, patrii Monaſterii S. Agathæ Monachus, & Prior; mox Blancha Regina, Regnique Vicaria volente, Catanenſis Pontifex electus, quum à Rom. Pontifice conſecrationis inſignia minimè obtinuiſſet, per aliquod tempus Eccleſiam adminiſtravit. De eo nos lib. 6. cap. 8. num. 30. & lib. 7. cap. 1.

*Matthæus Pact. Epiſ.* XXXVI. *Matthæus* ex Ordine Prædicatorum aſſumptus, de Rebus Fidei primum in Sicilia Generalis Quæſitor claruit anno MCCCXCVII. Siculamque Provinciam rexit. Pactenſi ſubinde Cathedræ

impo-

impoſitus, eam eximiis virtutibus illuſtravit. Fuit Bonifacio IX. Rom. Pont: ſummè charus; Eccleſiæ ſuæ jura ſtrenuè promovit; ac anno demum MCCCCXXXI. menſe Majo fatum invenit. De eo Pirrus, & Fontana in Theat. p. 1.

XXXVII. *Joannes Piſcis* Catanæ civis, & Epiſcopus. Hic clariſſima gente natus, vix ex ephebis egreſſus inter Minores Fratres, quos Conventuales appellant, adſcriptus, publicè Philoſophiam profeſſus eſt, ac S. Theol. Magiſter adſcitus, Ordinis Academias decoravit. Staturæ fuit exiguæ, quo circa *Piſcitellus* vulgo dicebatur, ſolidæ tamen vocis organo gaudebat; hinc in concionando floridus æquè, ac eruditus, expedita loquela audientium animos mirificè oblectabatur. In literariis concertationibus ſubtilis, quemquam ſecum diſputantem illudebat, unde effatum illud: *Piſciculus thymnos in rete concluſit.* Univerſali Comitiorum plauſu Provinciæ Moderator renunciatus anno MCCCCXXI; mox unà cum Nicolao Tedeſchio cive ad Baſilienſem Synodum Alphonſi Regis Legatus, mirabilem, quam de ſe ipſo in Sicilia excitaverat opinionem, ſuperavit. Ad Catanenſem Cathedram evectus, quum aliquandiu egregiè illi operam navaſſet, ſenio confectus, anno MCCCCXLIV. extremum diem obiit; in ſuo Cathedrali templo ſepultus. Conſule lib: 7. cap. 1. num. 20. nec non Pirrum, Groſſum, & Cagliolam Manif: 6. Prov. Sic: Minor: Convent: Fratres habuit natu majores Antonium, & Simonem, de quibus ſuo loco.

*Joannes Piſcis Catan. Epiſ.*

*Legatus ad Concilium Baſil.*

XXXVIII. *Bernardinus*, aliis *Bernardus Paternionius* Ordin. Ciſtercienſis, Patre Illuſtriſſimo, ob cujus merita, propriæque virtutis intuitu Abbas primùm Agyrenſis, indeque Epiſcopus Milevitanus anno MCCCCXLV. Alphonſi Regis volunta-

*Bernardus Paternò Ep. Melit.*

re, & Canonicorum poſtulatione, adſciſcitur. Brevi tamen; poſt biennium nempe, Catanę diem ſuum invenit, cujus majori Baſilicæ illius infoſſum eſt cadaver. Conſule Pirrum, & Groſſum.

*Jacobus Paternò Melit. Epiſ.* XXXIX. *Jaymus, ſive Jacobus Paternionius* Nicolao Foreſtæ Domino, Martini Regis Familiari, ejuſque Catanæ *Secreto*, progenitus, poſt Bernardum Melitæ Epiſcopus, anno MCCCCXLVII. Fuerat S. Agathæ alumnus, & S. Mariæ de Milo Prior, Abbas dehinc Agyrenſis, uti ex variis conſtat monumentis, quibus Ego olim deſtitutus inter eoſdem Abbates Jacobum in notit: Sicil: Monaſt: not: XII. minimè recenſui. Et ſane, quum illi Cęnobio præfuerit Jacobus ante Bernardinum, hunc verò Melitæ Antiſtitem ante Jacobum habeamus, ſi conjecturæ locus eſt, putandum quod in favorem Bernardini ſeſe Jacobus Abbatia abdicaverit, qui vitæ privatæ ſtudiis per annos aliquot delectatus, poſt Bernardi mortem, ad Melitæ Eccleſiam vocatus per menſes illam rexit, aut fortaſſe, eidem quoque nuntium remiſit. Laudantur Bernard; & Jacobus à Groſſo, Pirro, Scipione, & Joſepho Paternioniis in m. ſ. opuſculo de propria *Familia*.

*Antonius Alagona Melit. Epiſ.* XXXX. *Antonius de Alagona* Malectæ Alagonii, Regii Camerarii frater, ſanguinis nobilitate præcipuus, vitæ puritate, ac meritis illuſtrior, ex Monachis S. Agathæ, Melitæ inſulis donatus, ann: MCCCCXLVII, ab Eugenio Rom. Pont. conſecrationis inſignia accepit. Optimi paſtoris opinione ad annos triginta, & unum clavum tenuit, ac dignitati demum, ut ſibi viveret, nuntium anno MCCCCLXXVIII, remiſit. Circa hæc ipſa tempora *Richardum* ex S. Agathæ Cœnobio aſſumptum, Melitæ Epiſcopum dicit Abela, ſed irrepſiſſe errorem credit Mongitorius.

*Ximenius de Alexādro Trojan. Epiſ.* XLI. *Ximenius de Alexandro* Trojæ in Apulia

pulia Epiſcopus, anno MCCCCLXXIV, Catanenſis Eccleſiæ Adminiſtrator, uti Pirrus tom. 2. not. 1, ſcribit. Patriæ Proceribus ſatus; an fuerit Ximenius inter Benedictinos Cœnobitas etiam adſcriptus, Authores minimè produnt. Cæterum Ferdin: Ughellius in ſua Italia ſacra tom. 1. ubi Trojæ Pontifices enumerat, Ximenii noſtri non meminit. Conſule Groſſum Decach. chor. 9.

XLII. *Bernardus Margarithi* ex Monacho S. Agathæ Joanni Regi à ſecretis conſcientiæ, Abbas S. Petri de Rodes in Gerundenſi Diœceſi, Catanenſis Pontifex, & Cephaledenſis quoque ſedis aliquandiu Rector, ad Archiepiſcopalem denique Montiſregalis Eccleſiam adminiſtrandam poſtulatus; quam tamen non obtinuit, poſt multa paſtoralis ſolicitudinis, atque inculpatæ vitæ egregia facinora, ſenio confectus, Catanæ in ſua patria deceſſit. Videſis lib. 7. cap. 3. num. 10. De Bernardo cum laude ſcribunt Groſſus, & Pirrus. Claruit anno MCCCCLXXVII. *Bernardus Margarithi Ep. Cat.*

XLIII. *Hieronymus Aſmundus*, ſive *Siſmundus* Patrii Cœnobii alumnus, genere conſpicuus, doctrinâ, ac moribus commendatus, Pactenſem Eccleſiam anno MDXLV. regendam ſuſcepit, quam præclariſſimis vitæ exemplis illuſtravit. Fuerat Catanenſis Baſilicæ Cantor, S. Gregorii de Platia Prior, ac Jacobi Raymirez Vicarius. Obiit ſenex anno MDXLVIII. De quo Pirrus. *Hieronymus Aſmundus Pact. Epiſc.*

XLIV. *Aloyſius Suppa* Ordinis Prędicatorum Catanæ honeſto loco progenitus, Cephalędii religioſæ vitæ tirocinium poſuit, ſed perfectioris vitę deſiderio, S. Citæ Panormitani Cœnobii aſcetis inde accenſeri voluit, ubi Philoſophicis, ac Theologicis ſcientiis apprime excultus, vix triginta annos natus Magiſterio decoratur, ac Laurea ſubinde Pariſiis inſignitur. Eximius Verbi Dei Prę- *Aloyſius Suppa Agrigentinus Epiſc.*

co,

eo, quum evaſiſſet, anno MDXI. ad promovendam in Sicilia *S. Cruciatæ*, uti appellant, Bullam à Leone X. Rom. Pont. conceſſam adſciſcitur. Philoſophos hinc, ac Theologos magna nominis fama eſt interpetratus, nullumque Scriptorum genus fuit, in quo non diceretur verſatus, ac in ſacris de conſcientia quæſtionibus enodandis præclariſſimus evaſit, adeout vulgo: *Pater à Conſiliis* vocaretur. Petri de Tallavia Panormitani Archiepiſ: & S. R. E. Cardin: Theologus, cum eo ad Tridentinum Concilium venit, ejuſdemque vices in Panormitana Diœceſi diu ſubſtinuit. Ordinis ſui Provinciam Siculam tertium adminiſtravit, ac Siciliæ Proregibus, Montisleonis, & Metymnæ cœli Ducibus fuit à confeſſionibus. Agrigentinus demum Pontifex anno MDLXV. inauguratus, aliquando de ea Eccleſia egregiè meruit, & Canonicorum in illa numerum auxit; Cleri, ac populi moribus reformandis intendit. Mortuus ad ſuum delatus eſt, uti mandaverat, Cœnobium, in cujus templo cum hac Epigraphe ejus viſitur è marmore tumulus. D. O. M. F. *Aloyſius Catanenſis Prædicatorum Ordinis in Re Theologica Siculorum Decus, & Epiſcopus Agrigentinus, hoc tumulo conditur, cujus vitæ candorem, ac ſummum pacis miratur mundus, ac deſiderat. Vixit annos 84. ſed anno 4. ſui Prœſulatus obiit Agrigenti 3. Kal. Octob. Anno 1569.* Ejus meminere Fontana in Theat: Domin: p. 1. Michael Pius tom. 2. Pirrus, Groſſus, & Mongitorius.

*Vincentius Cutelli Catan. Epiſc.*

XLV. *Vincentius Cultelli* ex primaria, pluribuſque titulis clara ſtirpe ſatus, virtute, ac ſcientiâ nobilior, Eremi S. Hieronymi vulgo *La Mecca* diu cultor, Philippo Regi, ſatis à morum probitate acceptus, eidemque à Sacello; In Hiſpaniis Apoſtolicus Viſitator; In provincia Patrimonii Romanæ ſedis Generalis Gubernator, Catanenſis demum

demum Pontifex anno MDLXXVIII. Romæ dum ageret, antiquos, recentioreſque Catanenſes Præſules in Catalogum redegit, qui olim in S. Nicolai de Arena, hodie in Bibliotheca Innocentii Roccafortis m. ſ. ſervatur. Obiit ibidem an: MDXCVII. De eo alibi.

XLVI. *Nicolaus Stizia* equeſtri gente Catanæ ortus, Juris conſultiſſimus, Regius *Capellanus*, ac primus Legationis Apoſtolicæ in Sicilia Eccleſiaſticus Judex anno MDLXXIX. Abbas S. Philippi de Grandis, Ordin: S. Baſilii, moxque S. Mariæ Novælucis; hinc Meſſanenſis Archimandrita, ad Cephalędenſem denique ſedem ann: MDXCIII. elatus, quùm optimè de ea meruiſſet ſummum diem obiit MDXCV. Mortuo Regium chirographum, quo ad Patriæ Præſulatum vocabatur, Octavius Raymundettus Raymundi Præſidis filius obtulit, ut Groſſus ſcribit chor. 9. m. ſ. Illum commendant Pirrus, idem Groſſus, aliique ex Siculis, de quo inferius. *Nicolaus Stizia Ep. Cephalęd.*

XLVII. *Euſtachius Quintana*, Catanenſis patria, Ordinis Prædicatorum Alumnus, Ansloenſis Epiſcopus. *Anslo*, inquit Martinus Zeilderus in deſcript: Daniæ, & Norvvegiæ, *Urbs Epiſcopalis in Norvvegia à Rege Heraldo extructa*. Ansloa, ſive Asloja Urbs Epiſcop. Norvegiæ ſub Archiepiſ. Nidroſienſi dicitur ab Auberto Miręo, in notit: Epiſc. lib. 5. Groſſus noſter *Apud Suevos* Epiſcopum egiſſe Euſtachium anno MDCIV. tradit; ſed vereor, ne irrepſerit error; Norvegia enim ab Romana Eccleſia deſcivit longè ante initium ſæculi XVII; In Suevia nulla eſt urbs Epiſcopalis Ansloenſis. Nulla etiam apud Fontanam in Theatro Ordin: Præd: Euſtachii, aut alterius Ansloenſis Epiſ. eſt mentio. Neque apud Pium de Viris Illuſt. ejuſdem. Codicem Pii in Meſſanenſi Biblio- *Euſtachius Quintana Epiſ. Anſloenſis*

theca S. Dominici vidi, ubi manu exaratum Euſtachii nomen in Elencho adverti: *Euſtachius de Cattanea Epiſcopus in Græcia*.

*Ignatius Amicus Epiſ. Agrigent.*

XLVIII. *Ignatius Amicus*, Petri Præſidis, & Potentianæ Cannizaræ filius, quorum uterque avita nobilitate Catanæ effulſit; S. T. ac J. U. laurea inſignitus, Canonicus, & Cantor, necnon ſub Marco Antonio Guſſio Epiſcopo Catanenſis Eccleſiæ Vicarius, Sacrorum Canonum, ac Juris Cęſarei ad annos penè xx. in publica Academia Anteſignanus; Ad Philippum IV. Hiſpan. Regem pro arduis patriæ negotiis Legatus, Pactenſis Pontifex anno MDCLXII. ac demum Agrigentinus. Ingenii præſtantiâ, morum integritate, animi magnitudine, aliiſque virtutibus inſignis, quas, auctus dignitatibus, cumulavit. Paſtorali enim ſolicitudine, zelo divini cultus, libertatis Eccleſiaſticæ amore nemini deceſſit. In pauperes largiſſimus, ſindones, interulas, ac cubiculi ſupellectilem, pecuniis erogatis, atque exhauſto ærario, non ſemel petentibus diſtribuit: Religione in Deum præcipuus Sacram Euchariſtiam pro Viatico ad ęgros delatam magno pietatis ſenſu comitabatur. Fovendis Literatorum ſtudiis aſſiduè intentus, eoſdem præ aliis ad honores promovit. Juribus Eccleſiæ vindicandis perpetuò addictus, Pactenſe Tabularium concinnatum voluit; diſciplinæ tenaciſſimus; ornatum domus Dei, ac ſacri ordinis decorem ſtrenuè promovit, gregis ſui mores compoſuit. Omnibus optatiſſimus Agrigenti vitam piiſſimam clauſit an: MDCLXVIII. decimo octavo Kal. Januarias, in Virginis Deiparæ de *Gratia* ſacello tumulatus.

*Alexãder Caputus Ep. Mazar.*

XLIX. *Alexander Caputus*, in patria Academia S. T. D. Carmelitarum inſtituti aſſecla, ejuſdemque Magiſter, Siculæ S. Alberti Provin-

ciæ

ciæ moderator anno MDCCXII, ac Cœnobii Catanenſis pluries Rector, quod variis ornamentis, atque ædificiis inſtruxit. A Benedicto XIII. pro vitæ meritis Epiſcopus Thagaſtenſis in partibus infidelium primum deſignatus, ſubindeque ad Mazarenſem evectus cathedram anno MDCCXXXI. variis nominibus de ea meruit. Cœnobii ſui Catanæ Templi ſtructuram aliquot aureorum millibus impenſis promovit, ac niſi morte præventus ad faſtigium perduxiſſet; Corporis quippe exuvias IV. Kal: Martii Anno MDCCXLI. depoſuit in propria baſilica tumulatus. De eo Mongitorius Add. ad not. Eccl: Mazarenſis. De Pontificibus hactenus Patria Catanenſibus; Cives nunc Abbatiali munere, quod Pontificio proximum, inſignes memorabimus.

I. *Pontius* Caſinenſis Monaſterii Abbas à Boniſacio Rom: Pont: menſe Junio, MCCXCVI. conſecratus, *prædium apud Trojam Apuliæ Caroli II. Regis ope ab Trojanis Civibus recuperavit*, uti Scipionius in Elog. Abbat. Caſin. ſcribit. Defunctus eodem anno, menſibus ſex adminiſtravit. De eo Wion in Arbore Mon. *Pontius Caſin. Abb.*

II. *Petrus* Celius ex Priore S. Leonis de Pannachio, & S. Nicolai de Arena, primus S. Mariæ de Licodia Abbas. Vir fuit omnium virtutum genere excultus, quem paucis commendavimus in notit: Monaſt: S. Nicolai, ubi ejuſdem, & eorum, qui ſequuntur, geſta conſulenda. *Petrus Celius S. M. de Licodia Abbas*

III. *Rogerius de Bumbello* S. Agathæ alumnus, Licodienſis Abbas, regularis diſciplinæ aſſertor, vitæ candore præcipuus. *Rogerius de Bumbello Ab.*

IV. *Petrus Ruſſo*, ſive *Rubeus*, nobiliſſima proſapia ortus, à morum integritate commendatus. Rexit utrumque Cęnobium Pannachium, nempe & Licodianum annis XXXVIII. Obiit ſenior. *Petrus Ruſſo*

*Bartho-*

Bartholomæus de Muſco. Petrus de Marca, & Nicolaus Manna.

V. *Bartholomæus de Muſco*. *Petrus de Marca*, qui Leonardi de Fliſco Catanenſis Pontificis vices ſumma geſſit vigilantia, & *Nicolaus de Manna*. Hi ab anno MCCXCIV. ad MCCCXXVIII. ejuſdem Cœnobii regimen tenuerunt, multiſque nominibus ſeſe commendarunt; an Catanam habuerint patriam incertum; ab hac ſerie nihilominus neutiquam excludendos eos putavimus, forte enim ex Monaſterio S. Agathæ aſſumpti, noſtriſque accenſeri poſſunt.

Bartholomæus de Scalceato Abb.

VI. *Bartholomæus de Scalceato* hujus nominis II. Licodienſis Abbas, Catanę natales ſortitus, Friderico Regi, ejuſque uxori Eleonoræ ob vitæ merita acceptiſſimus, quorum ſubſidio, S. Nicolai de Arena Hoſpitalem Domum in Monaſterium erexit; hinc titulum, nomenque deinceps celebris Abbatia obtinuit, quod adhuc hodie retinet. Anno MCCCLII. plenus dierum fato ceſſit.

Jacobus de Soris Ab.

VII. *Jacobus de Soris*, qui vacante ſede Catanenſem Eccleſiam rexit, factuſque Abbas, Licodienſe Monaſterium in eminentiorem, ſalubremque locum tranſtulit; ac rurſus Gerardo Oddone Epiſcopo, Vicarii munus in patria obivit; poſtquam ſuis per annos viginti, & ultra præclarè conſuluiſſet, ſenio, ac laboribus confectus ſupremum abſolvit diem anno MCCCLXIII. Illum *ſpiritualium virtutum operatione probatum*. Author anonymus de Reędif. S. Martini appellavit; eruditione, prudentiâ, ac morum gravitate conſpicuum Groſſus in Decachordo prodit. Artalis Alagoniæ nuntium quoque ad Regem geſſiſſe lego.

Philippus Rizzari Abb.

VIII. *Philippus Rizzarus*, generis nobilitate illuſtriſſimus, Urbano V. Rom. Pont. probante, Abbas S. Mariæ de Licodia, & S. Nicolai de Arena, Friderico III. Siciliæ Regi summè charus. Ejus Monachi, Scipione Duce, ad reformandum

Sancti

Sancti Benedicti Caſinenſe Cœnobium aſſumuntur, Urbani V. diplomate II. Nonas Septembr: MCCCLXIX. nec diu poſt, Gregorii Rom: etiam Pontificis reſcripto, alii quoque Philippi Diſcipuli ad Montiſregalis in Sicilia, & S. Pauli de Urbe Monaſteria ad priſtinum ſplendorem reſtituenda evocantur.

IX. *Albertus de Rocca*, Cœnobii S. Agathæ Monachus, patria Catanenſis, S. Mariæ Maniacii Abbas ſalutatur anno MCCCLXVII. Friderico III. & ipſe ob virtutem acceptus. Geſſit Catanæ Martialis Epiſcopi aliquandiu vices, obiitque in ſuo Maniacenſi Monaſterio XXVI. regiminis anno, ætate, ac meritis cumulatus. *Jacobum* S. Agathæ aſcetam, Maniacenſem quoque Abbatem invenio anno MCCLIV, cujus natale ſolum incertum; Catanenſibus idcirco accenſere non audeo. Conſule not: XIV. Monaſt. Sic. Hiſt. *Albertus de Rocca Abb.* *Jacobus Maniacii Abb.*

X. *Nicolaus de Rocca* Alberti Frater, & *Bartholomæus Rizzarus* Philippi nepos, uterque Licodiani, & Arenenſis Monaſterii Abbas vitę integritate, rebuſque geſtis clariſſimus. Illos excepit *Placidus de Aquila*, quem certocertius Catanæ ortum non affirmo. *Nicolaus de Rocca, & Bartholomęus Rizzari.* *Placidus de Aquila*

XI. *Joannes* Cucullo, & patria Catanenſis, primus, poſt Ambroſium Priorem, S. Mariæ Novælucis Abbas anno MCCCLXXXIII. conſtitutus; pręclaram eidem Monaſterio operam navavit; meritiſque onuſtus effulſit. De eo in Monaſt: Sicil: Hiſt: not: V. *Joannes Abbas Novęluc.*

XII. *Marinus de Guerrerio*, patritiæ ſtirpis germen, ex Monacho S. Nicolai Meſſanenſis Cęnobii ſub S. Placidi titulo anno MCCCLXXXIII. ſecundus Abbas, optimis moribus ornatus aliquandiu rem monaſticam, paſtoris eximii opinione adminiſtravit. Illum commendat Pirrus l.4.p.2.not.3. *Marius de Guerrerio Ab. Meſſ.*

*Joannes de Caſtellis Abb.* XIII. *Joannes de Caſtellis* Martino, & Mariæ Siciliæ Regibus charus, atque ex eorum nominatione S. Mariæ de Scalis prope Paternionem, Benedictini Cœnobii Abbas. Præclarum genus eximiis virtutibus decoravit, rexitque ab anno MCCCXCI. ad XCIII.

*Bartholomæus de Luna Ab.* XIV. *Bartholomæus de Luna* ex Hiſpania citeriore oriundus, Catanæ natus, nobiliſſimi ſanguinis claritatem virtutibus ſuperavit; Abbas Sancti Nicolai, & Licodiæ creatus, Martini Regis gratiam promeruit. Hinc ſacræ, vivificæ crucis fruſtro, ac pretioſiſsimo Clavi Dominici theſauro ab eodem munifico principe donatus, Cœnobium ſuum præ cæteris anteceſſoribus inſigniter ditavit. *Henricus Montana* Obiit anno MCCCCI. Poſt quem *Henricus de Montana* regimen aſſumpſit; Hujus tamen patria incerta.

*Guillelmus Novæluc. Abb.* XV. *Guillelmus* S. Mariæ Novælucis Abbas, qui Romæ aliquandiu verſatus, à Bonifacio IX, cui ob virtutem commendatus, reſcriptum pro ſuo Monaſterio obtinuit, pro firmanda unione Cœnobii de Nemore clauſo ſub Ætna, dudum ab Artale Alagona Fundatore, de licentia Catanenſis Epiſcopi, facta. Rexit annos circiter XX.

*Petrus Rizzarus Ab.* XVI. *Petrus Rizzarus* ex ſatis nota proſapia, ſumma in rebus gerendis dexteritate, prudentiâ, lenitate, morumque honeſtate præditus, qui annos XL. Abbatiali munere in S. Nicolai de Arena laudabiliter functus, in ſenectute bona vivere deſiit. Ejus geſta habes in noſtra Monaſt: Sicil: Hiſt: not. VI. num. 16.

*Andreas de Manuele Noariæ Abb.* XVII. *Andreas de Manuele* S. Agathæ Monachus, Romano Pontifice volente, Prior S. Mariæ Vallis Joſaphat Paternionis, & S. Mariæ Magdalenæ Meſſanæ, mox S. Mariæ de Noaria Ciſtercienſis ordinis Abbas, Alphonſi Regis conſenſu x.

Kal.

Kal. Maji MCCCCXXVII. electus, quem idem Rex Virum probum, ac ſpectatæ virtutis, & ſcientiæ appellat; Præfuit ad multam ſenectutem.

XVIII. *Antonius Paternionius*, quem Scipio, & Joſeph gentiles ſui in m. ſ. Opere de Gente Paternionia, inſignem eloquentia, rebuſque gerendis aptum, atque in ſacris literis peritia nulli ſecundum deprædicant, è Cœnobio Catanenſi extractus, ad Abbatiam S. Philippi de Agyrio elatus, illam dignitatem egregiis facinoribus, atque inculpatæ vitæ exemplis illuſtravit. Succeſſores habuit Jacobum, & Bernardinum, quos ad Melitæ præſulatum evectos paullo ante vidimus, rexitque uſque ad annum MCCCCXXXIII. *Antonius Paternionius Agyrii Ab.*

XIX. *Riccardus Rizzarus* Abbas S. Mariæ de Scalis, de quo in Monaſt: Sicil: Hiſt: not: 6. *Jacobus Borellus*, qui eadem dignitate ornatus claruit, morumque innocentiâ, ac virtutis opinione præceſſores ſuos longè ſuperavit, in ſuo S. Agathę Cœnobio mortuus, ibidemque tumulatus. Ferunt ex ejus corpore, quod in ſepulchro Canonicorum conditum, odoris fragantiam adhuc emanare, quæ præclariſſimi ejus apud Deum meriti teſtis eſſe creditur. Poſt Borellum *Andreas Stizia* Alphonſo Rege volente anno MCCCCXXXVI. Abbatiam aſſecutus, eidem per aliquot annos optimè præfuit. *Riccardus Rizzarus, & Jacobus Borellus* *Andreas Stizia Ab.*

XX. *Jacobus Paternionius*, vulgo Jaymus hujus nominis ſecundus Agyrenſis Abbas. Fuit Ciſtercienſibus inſtitutis addictus, quumque adhuc ætate floreret, gradum illum ab Alphonſo Rege obtinuit, Romano Pontifice, quo ad annorum defectum diſpenſationem indulgente, anno MCCCCXLIV. Hinc Pirri lapſum notabis, qui Jacobum noſtrum tertio poſt anno Melitæ Præſulem dicit, ac mox defunctum, confunditque cum altero Jacobo, de *Jacobus Paternionius Ab.*

quo

quo ſuperius. Hic egregiis facinoribus nomen ſibi immortale peperit, pluribuſque pro patria legationibus functus, illam inſigniter demeruit; cujus cum laude meminimus in Monaſt: Sicil. Hiſt. not. XIII, & in Annalibus lib. 7. cap. 3. ubi diu, ſede vacante, in Eccleſia Catanenſi Vicarium egiſſe illum, quin etiam à Monachis in Epiſcopum adlectum, Fratres denique Albarum, & Joannem habuiſſe diximus, quorum ſequenti Capite merita expendenda. Mortale exuit circa annum MCCCCLXXXV. aut paullo ante; Lucis enim uſura fruebatur anno LXXXIV, quo datam ad eumdem Joan: Bapt: Cibo S. R. E. Cardin: qui fuit poſtea Innocentius VIII. Epiſtolam, in Appendice ad Monaſt: Hiſtor: retulimus. De eo etiam Silvagius Colloq: cap. 44.

*Jacobus Criſafulli Abb.*

XXI. *Jacobus Criſafulli* S. Mariæ de Scalis Abbas anno circiter MCCCCXLIV. Rexit ſumma prudentiæ laude, ac vitæ puritate, à cujus morte *Matthæus de Pompeo* Catanenſis Novælucis Abbas, ut Monaſterium Scalenſe ſuo uniretur à Paulo II. Rom. Pontifice impetravit, Romæ VII. Idus Julii, MCCCCLXVIII. Hic etiam utrique Cœnobio præclarè conſuluit, meritiſque locuples, triginta & amplius annis in regimine emenſis, mortem oppetiit anno circiter MCCCCLXXIV.

*Matthæus de Pompeo Abb.*

*Thomas de Bonifacio Balnearia Abb.*

XXII. *Thomas de Bonifacio* in S. Agathæ Cœnobio profeſſus S. Benedicti regulam, eximiis meritis, ac doctrinæ præſtantia adeo ſe commendavit, ut regius Familiaris, & Capellanus ab Alphonſo adſciſceretur. Abbas S. Mariæ de Balnearia in Calabria, & S. Luciæ de Neto in Sicilia renunciatus, variis ab eodem Rege favoribus, & gratiis affectus eſt. De eo in not: XII. Monaſt: Sicul. Hiſt. Obiit VIII. Idus Aprilis, MCCCCLXI.

Joan-

XXIII. *Joannes Baptiſta Platamonius* monaſtica in S. Nicolao de Arena amplexus inſtituta, generis nobilitatem virtutibus exornans, Prior primùm S. Gregorii de Platia, inde S. Mariæ Roboris Groſſi, tandemque Cœnobii ſui Abbas eligitur, de quo eximiè meruit. Poſt egregia facinora, poſt decentius ornatas S. Mariæ de Licodia, & Vallis Joſaphat Eccleſias, duodecimo initæ dignitatis anno, Chriſti verò MCCCCLIX. mortalis eſſe deſiit. *Jo: Bapt: Platamonius Ab.*

XXIV. *Ægidius Columna Romanus*, nobilis Catanenſis S. Philippi de Agyrio Abbas primus *Commendatarius*, ut vocant, à Groſſo dicitur poſt Jacobum Paternionium anno MCCCCLXXV; at quum Jacobus ad LXXXIV. ſuperſtes fuerit, uti ſuperius vidimus, nec Abbatiam reſignaverit, vix locum Ægidio inter Agyrenſes Abbates aſſignare cum Groſſo poſſumus, quamvis, de Jacobi ætate incerti, alibi in Monaſt: Hiſtoria eidem Authori morem geſſerimus; At in Appendice ſubinde, noſtrum de Ægidii Abbatia dubium candidè expendimus. An morte præreptus poſſeſſionem aſſequi haud potuit? Anno enim MCCCCLXXXV. ex Regiis literis Franciſcum Ajutamichriſto eadem dignitate inſignitum habemus. *Ægidius Columna Abb.*

XXV. Anno MCCCCLXXXIII. Sicula Ordinis S. Benedicti Monaſteria aliquot in unum Congregationis corpus coiverunt, quæ à *S. Nicolao de Arena* dicitur ab Wione Belga; Quorumdam hinc Abbatum nomina ſub eadem Congregatione, hìc atteximus, qui tum in eodem S. Nicolai, tum in aliis Cœnobiis optimè rem monaſticam adminiſtrarunt. *Euſebius Viperanus* primus in Congregatione Abbas; *Nicolaus de Sbarris* an. MCCCCLXXXV. *Gregorius Caracita* S. Mariæ de Fundrone Prior, inde S. Mariæ Engii veteris Abbas. *Antonius Rizzari*, *Abbates ſub Sicula Bened. Cōgregatione*

*zari*, quartus ex hac illuſtri proſapia S. Nicolai Abbas; *Sebaſtianus de Aſmundo* S. Placidi Meſſanę Abbas; *Vitus Cataniſius*, qui, & Præſes Congregationis fuit, utque hæc Caſinenſi uniretur, impetravit. *Angelus de Bonjoanne* in ultimis Siculis Comitiis electus.

*Carolus Moncata Ab. Calatanix.* XXVI. *Carolus Moncata*, ſive *Montecatinus* Catanæ nobiliſſimo genitore Antonio, Auguſtæ, & Calatanixectæ Comite ſatus, ex ejuſdem præſentatione Abbas S. Spiritus Ordinis Canonicorum Sancti Auguſtini ejuſdem opidi, ac Pontifice indulgente Romæ VI. Idus Januarii MDXVIII. quo ad natalium defectum, cui tamen dignitati nuntium poſt paucos menſes remiſit.

*Thomas de Guerreriis Linguagroſſæ Ab.* XXVII. *Thomas de Guerreriis* Prior S. Veneræ, ac S. Catharinæ de Linguagroſſa Abbas, alterius Thomæ de Guerreriis Scriptoris Apoſtolici ex fratre nepos, clariſſimus inter Catanenſes, ac Cœnobii S. Agathæ alumnus. Floruit anno MDXXIII, de quo Pirrus lib. 3.

*Joannes Saſſus, Hieronymus Gatta Ab.* XXVIII. *Joannes Saſſus*, & *Hieronymus Gatta*, S. Nicolai de Arena Monachi, ſub Caſinenſi Congregatione Abbates, alter S. Mariæ Engii veteris, ubi anno MDXXVII. diem obiit; hic verò Cœnobii ſui per biennium res moderatus, ſummâ prudentiâ, ac morum puritate ſe commendavit, floruitque anno MDXXXII.

*Guillelmus Anſalonius Caſtrileon. Ab.* XXIX. *Guillelmus Anſalonius*, genere nobilis, patrii Monaſterii Monachus, & Prior, SS. Trinitatis Caſtrileonis Abbas; Nicolao Caracciolo Catanenſi Epiſcopo apud Turcas detento, Generalis Vicarius, & Eccleſiæ Adminiſtrator. Pluries pro Urbe noſtra ad Proreges Legatus, ac de ea optimè meritus. Deceſſit dierum plenus IV. Nonas Junii MDLXXXII.

Joan-

XXX. *Joannes Platamonius*, Catanenſis, ſummo loco natus, S. Mariæ de Crypta Ordinis S. Baſilii Abbas, ut ajunt, *Commendatarius* an: MDXLVIII. poſt cujus obitum Collegio Societatis Jeſu Panormitano Abbatia illa unitur, ex Pirro lib. 4. par. 1. pag. 558. Perperam Groſſus in Decac: Joannem S. Mariæ de Terrana Abbatem dicit. *Joannes Platamonius Abb. Cryptæ.*

XXXI. *Camillus Paternionius* illuſtris proſapiæ germen, Clericali militiæ nomen dedit, ac variis in patria muniis inclaruit, S. Mariæ de Terrana Ciſtercienſis Ordinis Abbas, ut vocant, *Commendatarius*, Rege volente, creatus, aliquandiu Cœnobio illi præfuit. Anno MDLXVIII. vacante Catanenſi Eccleſia, ejuſdem Regis beneficio, Patriæ Pontifex deſignatur; ſed fato immaturo præreptus dignitatem minimè obtinuit. *Camillus Paternionius Abb. Terranæ.*

XXXII. *Paulus Gravina* nobiliſſimis parentibus Catanæ in lucem prodiit, ſextoque ſupra decimum ætatis anno, Domini verò MDXIII. S. Benedicti Regulam in patrio Monaſterio profeſſus eſt. Per omnes dignitatum gradus ad S. Pauli de Urbe Prioratum anno MDLXXV. aſſumptus, Abbas dehinc Caſtrivillarum, quum omni virtutum laude, atque in ſacris literis peritia abunde commendaretur, ad reformandum S. Baſilii per Calabriam, & Siciliam ordinem, Gregorii XIII. Rom. Pont. juſſu delectus ejuſdem Præſes renunciatur, quo in munere gloriam ſibi non vulgarem comparavit. Ex eo ad ſuorum regimen translatus integro quinquennio, ſic diſciplinæ regularis tenuit rigorem, ut Monachorum etiam ſibi amorem conciliaverit. Obiit ſenex. De eo Groſſus in Decach: Armellini in Bibl: Caſin: & Petrus Ricordati, qui Paulum Theologicis diſciplinis apprime inſtructum, muſiciſque eruditum prodit. *Paulus Gravina Abbas* *Ordin. S. Baſilii Reformator.*

XXXIII. *Joannem Raymundettum Sanmartino* *Joannes Raymund.*

*tino* Raymundi Præſidis filium anno MDLXXXVI. S. Mariæ Novælucis Abbatem egiſſe ſcribit Groſſus in Decachordo; At per id tempus Nicolaus Stizia eam præfecturam tenebat, poſt quem Aſcanius Columna MDXCI. ſucceſſit. Joannem idcirco in Monaſtica Sicil: Hiſtor: not. v. Novælucis Abbatibus minimè accenſui; qui forte aliam dignitatem eſt aſſecutus, aut morte præventus, poſt Nicolaum Cœnobio illi præeſſe haud potuit, atque Aſcanio locum ceſſit.

*Romanus Jordanus, aliiq: Ab. S. Nicol.*

XXXIV. *Romanus Jordanus* Cucullo, & patria Catanenſis, qui novam in ſuo Cœnobio Bibliothecam inſtruxit. *Paulus Gravina*, hujus nominis ſecundus, ſanguine, doctrina, ac vitæ puritate illuſtris, de quo inferius; *Euphemianus Caſagrande*, qui inſigne è Liguſtico marmore periſtylium in eodem S. Nicolao curavit; *Gregorius Motta*, magnarum rerum promotor à Pirro in notit: S. Martini appellatus. *Seraphinus Ferrerius*, qui aliquot Sicula Monaſteria, illudque S. Benedicti Militelli ab Joanna Auſtrica fundatum anno MDCXV. primus adminiſtravit. *Theodoſius Maſitius* S. Nicolai Catanæ, & S. Placidi Meſſanenſis præfectura clarus. *Innocentius Ruſſus* Catanenſibus proceribus ſatus; *Franciſcus Cajetanus* gente clariſſima Catanæ, & ipſe ortus. Omnes ejuſdem S. Nicolai alumni, ac de eodem optimè meriti, Caſinenſis Congregationis Abbates. De quibus in Mon: Sic: Hiſt: not: IV.

*Marcus Antonius Pulvirenti Ab. Placéſ.*

XXXV. *Marcus Antonius Pulvirenti* Decretorum Magiſter diu in Regia curia Matriti verſatus, S. Salvatoris de Placa Baſilenſis Ordinis Abbas *Commendatarius*, doctrinâ clarus, auctis Cœnobii ſui bonis, in patria menſe Octobri MDCXXVI. piè deceſſit. De eo Pirrus, & Groſſus.

*Octavius Sapientia Ab. de Ficè*

*Octavius Sapientia* Juris Pontificii Doctor, dum Roma in

Siciliam

Siciliam navigaret in Turcas incidit, apud quos annis quinque ſervitutem ſervivit. Ab Galliæ Regis Oratore redemptus, eidem diu fuit à Confeſſionibus; ſtudio interim juvandi, animaſque lucrandi apud infideles clarus, ad necem conquiſitus, in Hiſpanias evaſit, ubi librum de moribus Turcarum ſcripſit. Philippo Regi ob morum, & doctrinæ præſtantiam acceptus, S. Mariæ *de Ficò* Abbatia, ordinis S. Baſilii, donatus, in Siciliam rediit, ubi mortem invenit. De quo Pirrus, Groſſus, & Mongitorius.

XXXVI. *Claudius Capunnettus*, vitæ innocentiâ, morumque integritate illuſtris, Abbas Sancti Nicolai; Obiit in patria anno MDCLXXII. quem inter inſignes, atque à religioſa pietate commendatos viros noſtri recenſent. *Stephanus Lazarus* ortu, & Monachatu Catanenſis; Abbas, charitate in pauperes, atque in Deiparam Virginem ſingulari cultu effulſit. Ætate grandævus deceſſit in ſuo S. Nicolai Cœnobio anno MDCLXXX. *Joannes Santonocitus* honeſto loco natus, Montregalenſis Monaſterii alumnus, & Caſin: Congregationis Abbas floruit ad annum MDCXCVI. *Romualdus Rizzarus*, Catanenſis, Joſephi viri Patritii filius, integritate, religione, zelo, rerumque gerendarum peritia paucis comparandus, dum ſuum egregia cum laude adminiſtraret S. Nicolai Cœnobium, immaturo fato deceſſit, anno ſæculi XVII. ultimo, IV. Kal: Januarii. *Ferdinandus Jocnius* originis clariſſimæ, Patrii Monaſterii Abbas, Monaſticæ diſciplinæ promotor, ſæculo XVIII. ineunte ſenex obiit. *Benedictus Aſmundus* nobili gente ſatus, Ignatii filius, Meſſanenſis primùm Abbas, mox Militelli, ad ſuum S. Nicolai tranſlatus, mira prudentiâ, manſuetudine, & ſolertia ſe probavit; in pauperes profuſiſſimus, in divino cultu augendo præci-

*Claudius Capunnettus Aliiq. Ab. Caſinenſ.*

puus, Catanæ moritur menſe Apr. MDCCXII. *Joannes Baptiſta Rapiſardus* Catanenſis, egregię indolis, ac præſtantiſſimi ingenii, Severinum ab Aſculo Cavenſem Abbatem ſecutus, qui anno MDCLXXV. S. Nicolai Cęnobium rexit, monaſticiſque diſciplinis, ac ſeverioribus ſcientiis ab eo imbutus, tantum profecit, ut procedente ætate, dignus haberetur, qui per omnes religionis gradus ad Cancellariam, mox verò ad dignitatem Abbatialem eveheretur. Eam porro, quum ad compluręs annos Cavæ, & alibi in Neapolitana provincia, ſumma animi moderatione, ac ſubditorum bono tenuiſſet, ut ſibi, ac Deo viveret, ſponte dimiſit. Octogenario major anno MDCCXXXVI. pridie Kal. Februarii Cavæ ex hac vita migravit, ſuique deſiderium reliquit. Conſule de his omnibus noſtras Monaſt: Notitias.

*Nicolaus Riccioli Abb.* XXXVII. *Nicolaus Ricciolus*, *& Aſmundus*, nobilis ortu, virtute, ac ſcientiis nobilior, Monaſticè profeſſus kal: Novembris MDCLI: in patria Academia S. Theol: Magiſterio donatus, ejuſdem mox facultatis publicus profeſſor denunciatur. Majoris perfectionis ſtudio Caſinum contendens, inde in Poloniam, ſuperioribus annuentibus, tranſmiſit, ubi, uti & in proxima Lithuania, quatuor Ordinis Benedictini Monaſteria fundavit, ac Clem: X. Rom: Pont: decreto, perpetuus Abbas Caſtricaſſini conſtitutus, præclarè de religioſa ſua familia meruit. Catanam ætatis an: XLIII. aliquando venit, ut ſuos inviſeret, paucoſque poſt menſes ad diſcipulos remeavit, inter quos meritorum manipulis plenus tandem anno Chriſti MDCXCIV. deceſſit. De eo inferius.

*Carolus Maſſa Major Capell.* XXXVIII. *Carolus Maſſa* Chriſtophori inter Finalenſes nobiliſſimi filius, Catanam genitale ſolum recognoſcit. Hic moribus incorruptis,

nec

nec vulgari ſcientia ornatus, Patriam terræmotu MDCXCIII. quaſſatam, è cujus ruinis mirè evaſit, deſerens, Panormum primo, ſubinde in Hiſpanias contendit, ubi brevì agnitus, inter Regios honorarios Capellanos adſcriptus, Carolo II; ac mox Philippo V, ejuſque uxori apprime charus evaſit. Eorumdem beneficentia, ex literis Matriti pridie Nonas Decembris MDCCII. ſignatis, Abbatia S. Luciæ de Mylis cohoneſtatus, & Capellanus Major in Sicilia creatus, ejuſdem poſſeſſionem iniit; Quumque de illo optimè expectarentur, ad ſuperos vocatus, ac ſedi ſuæ potius ereptus, quam datus, morte immatura Meſſanæ obiit; ibidemque in S. Dominici templo, cujus religionem, morte imminente, profeſſus eſt, ſepelitur, hac Epigraphe: *Illuſtriſſimus, Et Reverendiſſimus U. J. Et S. T. D. D. Carolus Maſſa, Honorarius Caroli II, Et Philippi V. Sacerdos, Abbas, Idemque Civitati A S. Lucia Nuncupatæ Præſul Adſcitus, Hoc Sub Marmore Honorum Inſignibus Cum Mortali Sarcina Depoſitis, Unam Vitæ Integritatem Secum Aſportaturus, Ocyus Deceſſit, Die* XVI. *Decembris*, MDCCIV. *Ætatis* XXXI. *D: Euſebius Baro S. Gregorii Hoc Doloris, Fraternique Amoris M. P.*

*Petrus Gravina Abbas* — *Petrus Gravina de Cruyllas* Catanenſis Eccleſiæ Cantor, tum Prior, S. Philippi prope Mylas ex Regis præſentatione Abbas; Patriæ ſuæ Pontificum, ac vacante etiam ſede pluries Vicarius in pauperes beneficus, in ſuam Eccleſiam munificus, quam variis, ac pretioſis muneribus donavit, moribus denique incorruptis, obiit nonagenarius anno MDCCXL.

*Illuſtres Viri Eccl. Dignit.* — XXXIX. Alii apud Groſſum Chorda IX. illuſtres memorantur Cives, Eccleſiaſticis dignitatibus, ac muniis inſigniti, quos hic, nonnullis additis, recenſemus. *Henricus Ariſtippus* Catanenſis Archi-

Archidiaconus, de quo inferius. *Guidus de Sancta* Ordinis Minorum Magiſter, Petri *II.* Sicil: Regis ad Benedictum Rom. Pont: hujus nominis XII. Legatus, ut Siculos anathemate percuſſos ſacris reſtituendos, ac Regiæ coronæ confirmationem pro eodem Petro exoraret, tranſmiſſus, cui ſane muneri egregiè ſatisfecit, Pirro, & Wadigno teſtibus. *Joannes de Cutellis*, Martino Regi literarum merito pretioſus, Eccleſiaſtes, & Familiaris, anno MCCCXCIII. *Franciſcus de Catania* Collegialis Eccleſiæ Canonicus, Alphonſi Regis Familiaris, & Concionator.

*Gualtherius de Manfredo* Ordinis S. Auguſtini, rerum uſu præcipuus, ac ſacris ſcientiis ornatus, Alphonſo eidem à Secretis conſcientiæ, S. Jacobi de Altopaſſu Prior anno MCCCCLVIII. De eo Pirrus.

*Guillelmus de Guidone* Carmeliticæ familiæ alumnus, & S. T. Magiſter emeritus, Auſiæ Spuis, de Podio S. R. E. Cardinali, & Archiepiſcopo Monregalenſi à virtute, & ſcientia acceptus, ad S. Benedicti ordinem, zelo ferventioris pietatis, Xiſto IV. Rom. Pont. indulgente, in Montiſregalis Monaſterio tranſiit, ejuſdemque mox Prior renunciari meruit. Cui dignitati nuntium remittens, ad ſuum S. Mariæ Annunciatæ Carmelitanum, Catanenſe Cœnobium rediit, ubi piis, ſanctiſque operibus intentus, XIX. Decembris MCCCCXCIV. dies clauſit. De quo Tornamira, Pirrus, & alii.

*Benedictus de Aſmari* Cathedralis Eccleſiæ Prior, Theologica ſcientiâ inſtructiſſimus, ac in Patria Academia ejuſdem facultatis Magiſter, Regius Capellanus, ac familiaris, Ferdinando demum Catholico à ſacris concionibus: Mundum reliquit III. Idus Maji MDXVII.

***Joannes Guerrerius***, Carolo V. Cæſari ob eloquentiam,

quentiam, ac pietatem commendatus, Regius Eccleſiaſtes, & Agrigentinus Decanus anno MDXXXI. *Thomas Guerrerius*, Patriæ Eccleſiæ primùm Decanatu inſignitus, dehinc Cantor, & S. Gregorii de Platia Prior, Pauli III. Rom. Pont: Commenſalis, Apoſtolicus Scriptor, ac demum Montis Pietatis ad pauperum ſolamen Catanæ fundator, & Author, anno MDXLV. *Joannes Baptiſta Paternionius* Catanenſis Eccleſiæ Prior, totiuſque Diœceſis Vicarius, ad Philibertum Sabaudiæ Principem Siciliæ Proregem pro urbe noſtra Orator; è vivis tandem MDCXXXIII. ereptus. *Laurentius Simonetti* à Catana S. Nicolai de Arena Alumnus, Congregationis Caſinenſis Cancellarius (habet hic inter Abbates locum) Senex anno MDCXXXIV. vitam cum morte commutavit. *Thomas Paternionius Caſtellus* U. J. D. primus S. Joſephi in Biſcarenſi opido Abbas, anno MDCXLIII. *Franciſcus Amicus* Petri filius, Templi principis Cantor, mox Prior, S. Luciæ de Leontinis Abbas, ſemel, & iterum in Epiſcopali interregno, ac ſub Innocentio Maximo Vicarius, totius denique Diœceſis Luſtrator, aliiſque muniis inſignis, mortuus MDCLXVII. *Joannes Rizzarus* Joſephi Ducis Triummyſteriorum filius, Collegialis Eccleſiæ Præpoſitus, majoris Baſilicæ Archidiaconus, Cantor ſubinde, & Prior, Catanenſis Diœceſis anno MDCCXVIII. Apoſtolicus Vicarius, quo etiam munere ſub variis Epiſcopis, ac ſede vacante functus eſt; morum gravitate, peritia in rebus gerendis, aliiſque virtutibus inſignis. Vivit ad majora.

## CIVES MILITIA, TOGIS, OBITISQUE SUPREMIS MUNERIBUS ILLUSTRES.

I. COmplures militari ſago præcipuos, qui prioribus ſeculis floruerunt, alphabetico ordine Groſſus Chorda IX. mod. XIII. enumerat; Sed illorum nomina, paucis exceptis, prorſus penes Hiſtoricos incognita. Proferam uti apud eumdem leguntur. *Arcentes Virgilii carmine commendatus*; *Arthemius imperterriti animi vir, militarium agminum Dux. Cameſtrius præliari fortitudine, vel ipſis hoſtibus admirabilis. Chriſeus armis arma repellens, pacem bello ſervans inviolatam. Chriſoſtratus Victoriis clarus, militarium agminum præfectus. Chromius Gelonis Syracuſiorum Regis gener*. Corrige Hieronis. *Probitate, ac fortitudine conſpicuus, in Pythiis Victor Ætneus promulgatus. Cocalus Catan: Civis, Accola, & Rex. Ginnus ſpectatæ in patriam fidei, quam ne violaret dentibus ſibi linguam abſcidit. Ginnophilus multis de hoſte victoriis felicitatus. Glichus triumphis glorioſus, numiſmate celeberrimus. Mamerchus accolatu, ac Domicilio Catan: bello, paceque togatus, domi, foriſque clariſſimus. Philander Meapſia navalis triremium claſſis primipilus. Philothaſius Scipioni Africano ex virtute pretioſus. Polichius de patria optimè meritus, pro qua mortem oppetere non dubitavit. Pſillas vir ad ſtuporem fortis, ingenio promptus, & manu. Scorpillus Agonalium conflictu quinquies, & quadragies feliciter inito, abſolutoque, ſepulchrali etiam inſcriptione celeberrimus.*

Veteres Viri Illuſtres

*Seve-*

*Severus Agonotheta, Zoſimi filius, ludricis certaminibus commendatus. Sother ingenio, manu, vulnere, coronis tandem nobiliſſimus. Symethus Rex, à cujus nomine Symethus fluvius nomen accepit. Symmithrius, Phtiphones, & Phaſanides patriæ libertatis vindices acerrimi, triumphalibus Arcu, & Inſcriptione venerati. Thimbus Protagoræ filius, bellator ſtrenuus, Glicbo alibi à nobis laudato munere, & virtute per omnia compar. Tullius* Flaminius *domi, foriſque clariſſimus, ſepulchrali inſcriptione Scaligero, & Gualtherio probatus*. Huc uſque Groſſus in edita Chordæ IX. Idea; in m. ſ. verò eadem repetit, firmatque ex Epiſtolis Diodori, quarum fides ſubleſta, ex lapidibus ab Archangelo relatis, de quibus judicium tulimus. Nos certiora dabimus, Viroſque illuſtres à Militia, Togis, publiciſque muneribus recenſendo, Regum ſeriem, ſub quibus claruere, ſervabimus.

## SUB NORTHMANNIS.

I. HEnricus Ariſtippus, Catanenſis Archidiaconus, Græcis, & Latinis literis ſatis eruditus, quem Guillelmus primus, Siciliæ Rex familiarem ſibi delegit, ut Majonis loco, vicem, & officium Admirati interea gereret, præeſſetque Notariis, & cum eo de Regni negotiis pertractaret, uti Fazellus habet Decad: 2. lib. 7. cap. 4. De eo fusè nos lib: V. cap. 2. num. 3. *Henricus Ariſtippus*

II. *Conſtantinus Paternionius*, Roberti filius, Bucherii, & Partanæ Comes, Egregius Miles, quod ex ejuſdem ſepulchrali epitaphio diſcimus lib. IX. exſcripto cap. IX. num. V. Hunc præclariſſimæ gentis Paternioniæ in Sicilia caput prodit Groſſus; in Decachor: eique Robertum ſucceſſiſſe, credit, *Conſtantinus Paternionius.*

ſed

ſed ex variis monumentis, citato lib. IX; Robertum potius cum Rogerio Comite in Siciliam primùm tranſmiſiſſe conjectavimus, eique in Saracenorum expulſione ſtrenuam navaſſe operam, cujus inhęrens veſtigiis Conſtantinus militari etiam gloria clarus, anno MCLXVIII. è vivis abiit nobili epigraphe ab uxore Mathilde honoratus. *Conſtantino de Paternione, Militi, Viro Armis egregio, Bucherii, & Partanæ Comiti, Roberti filio, Mathildis Uxor męſtiſſima Poſuit Die* VIII. *Aprilis Anno* MCLXVIII.

## SUB SUEVIS, & GALLIS.

*Henricus de Aſmari*

I. HEnricus *Aſmari*, de quo hæc habet Groſſus: *Henricus Aſmari Helenæ Manfredi Siciliç Regis uxoris ab aula primùm, tum laudati Manfredi perſonalis Præſidii Præfectus*. Alia viri hujus facinora nos latent.

*Joannes Prochytas*

II. *Joannes Prochytas* Inſulæ Prochytæ Dominus. Floruit hic poſtremis Suevorum Principum temporibus, ac ſub Carolo Andegavii Duce, Siciliæ Rege. Manfredi enim ſtudioſiſsimum appellat Fazellus; (a) injurioſque Caroli Miniſtros, quum habuiſſet, celebre de Gallorum expulſione è Sicilia facinus aggreſſus, eorum cędis vulgo author dicitur. Conjuraſſe Joannem cum aliquot Siculis Proceribus contra Gallos, atq; ad Michaelem Palęogolum pro ſuppetiis, ad Nicolaum Pontificem, ad Petrum denique Aragonium, veſte diſſimulata, trãſmiſiſſe Siculi produnt Annales; quod tertium verò diem, Reſurgenti Domino feſtum, Gallorum excidio ſuis condixerit, inter vulgi opiniones referunt. Eo ſane die Panormi contra Gallos ſęvitum, indeque initium cędis ſubſecutæ per

(a) Dec.2.l.8 cap.4

Inſulam

Inſulam univerſam ſumptum; unde celebris apud hiſtoricos *Veſper Siculus*. Ceterum Joannes noſter Petro inter primos acceptiſſimus, Regni Cancellarius evaſit. Subinde Conſtantiam Reginam ſecutus, illi aliquando adhæſit; In Siciliam demum rediit, & Catanæ mortale depoſuit in Fratrum Prædicatorum Templo ſepultus. Sunt, qui Prochytam Siculum fuiſſe negant, & Catanenſem. Sed Prochytæ Catana oriundos ſeſe gloriantur, ac prædicant, ut in ſuo Theatro Mugnos affirmat. (*a*)

(a) Lib. 1. pag. 152.

*Guillelmus Tropia.*

III. *Guillelmus Tropia* Catanenſis Meſſanæ Strategus anno MCCX. cujus purum nomen, ac magiſtratum novimus.

## SUB ARAGONENSIBUS.

*Blaſcus Alagona*

I. BLaſcus de *Alagona*, Blaſci, qui Petrum hujus nominis primum in Siciliam ſecutus, eidem operam ſuam probavit, filius, & hæres, Regni Magiſter Juſtitiarius, poſt multa præclarè geſta, quæ in Annalibus lib. 5. perſtrinximus, Ludovici Regis, à morte Joannis Ducis Randacienſis, Baylus conſtitutus, invicta animi fortitudine, prudentia, conſilio, iniquiſſimis temporibus Rempublicam adminiſtravit, variaque fortuna contra Palicios, & Claromontanos aliquandiu pugnans, Regi eidem ſemper addictiſſimus, illum ſtrenuè contra rebelles proceres tutatus eſt; quo mortuo, & ipſe quarto poſt die fato functus viceſimo nempe menſis Octobr. anno MCCCLV. in S. Mariæ de Annunciata Carmelitarum ęde conditur, quamvis Fazellus in maximo templo ſepulturæ traditum affirmet. Sane quum ingruente Gallorum Bello, anno MDCLXXI. Anellus Guſmanus Siciliæ Prorex Catanam urbem muniendam præcepiſſet, cuniculoſque circa Cœ-

nobium Carmelitanum diſpoſitos vellet, ac ne id fieret, Imperialia Conſtantiæ Inſignia templo appicta Fratres objeciſſent, reſpondit Anellus: Vereri ſe magis Blaſci Alagonæ ſepulchrum, ac cineres, ſubindeque ne opus procederet, imperavit. Reliquit Blaſcus *Artalem* Miſtrectæ Comitem, *Blaſcum* Montiſ-Albani, & Joannem *Neſi* Dominum filios. Videſis Fazellum lib. 9. Dec. 2. cap. 4. & 5.

*Artalis Alagona* II. *Artalis de Alagona*, Miſtrectæ Comes, Regni Magiſter Juſtitiarius, animi præſtans, viribus inſignis, corpore procerus ab humere ſurſum cęteros eminens, primos militiæ honores ſub Ludovico emeritus, Friderici itidem Regis partes ſtrenuè contra Claromontanos ſubſtinuit, in Annalibus idcirco Siculis celeberrimus. Mariam ejuſdem Friderici filiam è ſacro fonte ſuſcepit, eique poſt Patris mortem Tutor adſcitus, ac Regni totius Vicarius, aliquandiu ſumma prudentiæ laude, publicæ adminiſtrationi vacavit. Martino primo, qui Mariam ſibi deſponderat, ſubinde inſenſus, proſcriptus, ac exul, in priſtinum tandem gradum reſtituitur. Catanæ ſummum obiiſſe diem Artalem paſſim noſtri tradunt, ac in Patris ſepulchro conditum in S. Mariæ Annunciatæ templo, nec deſunt, qui in S. Mariæ Novælucis ab eodem fundato depoſitum affirmant. Artalis præclara facinora Fazellus Dec. 2. lib. 9. capite 6. & 7. expendit. Conſulendi etiam Annales noſtri lib. 5.

*Fortis Tedeſchius* III. *Fortis Tedeſchius*, Juſtæ filius, Catanenſis Eques, Martino Lopetio Comes additus, juſſu Jacobi Regis, contra Gallos Catanam obſidentes agmen ſuorum duxit, hoſteſque fugavit. Ab eodem Rege Acis præfectura donatus, circa annum MCCLXXXVII. Memoratur etiam *Riccardus Platamonius*, qui anno MCCCXVII. Meſſanæ Strategum egit, cujus purum extat nomen.

IV. *Joannes Theutonicus* vulgo *Tedeſchius* Reginæ Eliſabethæ Petri II. Regis uxori ab Eleemoſinis, eidemque Petro acceptiſſimus variis ab eo muneribus auctus, filios habuit Verardum, Mathildem, & Thomaſiam paternæ ditionis hæredes.

*Nicolaus Lauria.*

V. *Nicolaus Lauria* Rogerii illius celeberrimi Talaſſiarchæ nepos, ac bonorum hæres, una cum Nicolao Speciali anno MCCCXXXIV. ad Benedictum XII. Rom. Pont: Legatus à Friderico Rege miſſus, ut Maurolycus, Bonfilius, aliique teſtantur; de cujus infelici exitu hæc habet Fazellus: *Sub idem tempus*, anno ſcilicet MCCCXLIX, *Nicolaus Lauria, Guilelmus Montecatinus, & Goſſredus de Fimecca Catanenſes Milites cum Rhegium ad Nicolai ipſius cum Abbatis Nicolai filia nuptias navigio trajeciſſent in reditu à Conſtantino; & pluribus aliis Paliciorum ſtudioſis duabus cum triremibus invaſi, omnes intercepti ſunt, præter Nicolaum, qui in mare ſe ſubmerſit. Cujus deinde corpus è fluctibus extractum, & per Meſſanæ urbis vias, ex equi cauda, ad ludibrium circumquaq: protractum, ad extremum, concrematum eſt.*

*Joannes Celſa*

VI. *Joannes Celſa* Ludovici Regis Camerarius, quo etiam munere Friderico *III.* obſecutus, Pardi feudo ex virtute donatur. Ita Groſſus, qui malè anno MCCCXXX. Joannem claruiſſe ſcribit; Ludovicus enim poſt annum MCCCXLVII. regalia ſuſcepit inſignia; Quem Fridericus frater excepit.

*Rogerius de Aſmari*

VII. *Rogerius de Aſmari*, Miles Regius, Meſſanæ Strategus, anno MCCCLXXXVII. Petro Regi, ac ſucceſſoribus apprime charus, à Martino demum I. agro *Scili* apud Calatajeronem donatur anno MCCCXCVII. Vide Groſſum chor. 9.

*Guillelmus de Aſmari*

VIII. *Guillelmus de Aſmari* maximæ apud Petrum eumdem opinionis, quem anno MCCCXCIV.

Magi-

Magiſtrum Juſtitiarium, Groſſus dicit; Verum anno MCCCXCIX. Nicolai Peraltæ vices illum geſſiſſe lego.

Guillelmus Brancifortius. IX. *Guillelmus Brancifortius* Placentia oriundus, accolatu Catanenſis, militia, opibus, ſed pietate inprimis inſignis, in æde S. Mariæ Grandis Ordin: Prædicatorum Catanæ tumulatus anno MCCCXLVI. Joan: Bapt: Groſſo teſte, qui ab eo Gentem Brancifortiam primis hodie Dynaſtiis inſignem, originem in Sicilia deduxiſſe ſcribit.

Berlingherius Cruyllas. X. *Berlingherius Coriglies*, ſive *Cruyllas* pacis, bellique artibus clarus, Martini Regis Camerarius, magnus Siciliæ Talaſſiarcha, multis ab eodem Principe affectus muneribus, opidiſque Calatabiano, & Paliconia donatus. Illum laudant Mugnos in Theat: lib.3. Groſſus in Decach. chor.9.

Gilbertus Cruyllas. XI. *Gilbertus Coriglies*, non vulgaribus meritis apud Aragonenſes, Siculoſque Principes commendatus, contra Joannem Galeatium Medionali Ducem claſſe dimicans, eumdem fugavit, uti idem Groſſus locis laudatis ſcribit.

Blaſius Scammacca. XII. *Blaſcus Scammacca*, Catanenſis Eques, Mariæ Reginæ acceptus, ubi hanc cum Martino conjuge Drepanum appuliſſe intellexit, eò contendens, fidem illis obteſtatus, inter Regios Familiares cooptari meruit, regiumque favorem variis obſequiis ſibi conciliavit; hinc *Murgi*, & *Gattaini* agros ampliſſimos, vulgo *Feuda*, aliaque bona in præſtitæ ſervitutis præmium à Martino II. ſubinde obtinuit, uti ex Regio diplomate VIII. Septembris MCCCCIX. Barcinone ſignato liquet. De eo Groſſus in Decach.

Conradus Caſtellus. XIII. *Conradus de Caſtello*. (Gens hæc ſub Northmannis clariſſima dicitur à Doglionio Theat. Princ: tom. 1. Par. 4.) Friderico III, & Martino I. Regibus à fide, ac fortitudine pretioſus, Re-

gii

gii Militis, Conſiliarii, & Familiaris titulo honoratus, Valliſque Neti Vicarius ex diplomate x. Februarii MCCCXCVII. adſcitus; variis demum bonis ob prẹſtitum famulatum, fidemque cuſtoditam locupletatus, ſexagenario major humana deſeruit in S. Mariæ Annunciatæ, ejuſdemque Virginis, & Matris Sacello marmoreo conditus tumulo. Conradi Pater *Franciſcus* Friderico Regi II. & ipſe militans, quum patriam à Gallis occupatam Principi ſuo reſtituendam contenderet, glorioſam obivit mortem anno MCCCXLIV. *Franciſcus Caſtellus.*

XIV. *Joannes Paternionius* Martino Regi à Conſiliis, ejuſdemque favore anno MCCCXCIII. Neti, ac mox poſt biennium Syracuſarum, & adjacentium Generalis Vicarius, ad munimenta per meridionalem Inſulæ oram inviſenda, homagiumque ab arcium præfectis repetendum, ſupremos demum iis in locis adminiſtros creandos, conſtitutus, quo in munere conceptam de ſe opinionem ſuperavit; Anno MCCCXCVII. Regalis Patrimonii Regens factus, ut abuſus in id tribunal irreptos reformaret, ſubindeque in eodem gradu die XI. Septembris MCCCXCIX. perpetuò confirmatus, dexteritate, prudentia, ſummaque fide ſeſe commendavit. De Joanne, Scipio, & Joſephus Paternionii in Elogiis Virorum Gentis ſuæ Illuſtrium, Groſſus, &c. *Joannes Paternionius.*

XV. *Benedictus Paternionius* Joannis filius, ejuſdem Martini Regis ad Romanum Pontificem, unà cum aliis Siculis Proceribus, ac Meſſanenſi Archiepiſcopo Legatus, uti ex Regia Epiſtola ad hunc Antiſtitem ſub die XXIX. Octobris MCCCXCIII. eruimus, in qua *Domini Papæ Theſaurarius* Benedictus appellatur; quo etiam Nuncii munere ſub Alphonſo ad Bonifacium IX, & Alexandrum V. functus eſt, ut habet Baſilis in Report: Illum commendant Scipio, & Joſephus laudati. *Benedictus Paternionius.*

Raynaldus Tedeſchius XVI. *Raynaldus Tedeſchius* ſub Friderico III, & Martino I. clarus, compluribus bonis, ob ſeduli famulatus obſequia, ab iiſdem donatus, præfecturiſque adhibitus, Regii demum Stabuli Magiſter, anno MCCCCII. renunciatus, gentis ſuæ gloriam auxit. De quo Carrera in lib. 1. de Familia Tedeſchia cap. 7. cum laude ſcribit, & Groſſus, qui Cancellarii vices Raynaldum egiſſe tradit, eruitque ex Martini diplomate anno MCCCCI. pro Cœnobio Carmelitarum Catanenſi, de Cereo quotannis ex Reg: Curiæ juribus percipiendo, ubi Raynaldus Regni Vice-Cancellarius ſubſcribit. Conſule Ann: lib: VI. cap. VIII. num. 18.

Jacobus de Gravina. XVII. *Jacobus de Gravina*, Pini, qui ſub Martino Catanæ floruit, ædeſque ſibi, ac ſuis magnificas extruxit, ut Epigraphe docebat, filius, eidem Regi à Secretis, ut diplomate conſtat IV. Kal. Junii MCCCCIII. cingulo militari, boniſque, & caſtris auctus, ob præſtitam illi contra Sardos egregiam in bello operam ex Regiis literis Agrigenti XVI. Februar. MCCCCX. Blanchæ mox Regni Vicariæ acceptus, ab eaque compluribus etiam beneficiis, & honoribus donatus, cum facultate publicas noxiorum cuſtodias in patria detinendi; Supremis Magiſtratibus Panormi ſumma cum laude geſtis, Regii Conſiliarii, & Rationum Magiſtri munere ſub Alphonſo egregiè adminiſtrato, dierum, atque honorum plenus ſummum diem obiit. De quo Baronius de Majeſt: Panorm: lib. 3. cap. 11. & Groſſus chor. 9.

Bartholomæus Joenius. XVIII. *Bartholomæus Joenius* Perronis Regni Siciliæ Protonotarii filius. Hunc adhuc annis juvenem, ſed virili maturitate præditum Fridericus III. feudis, & opidis, aliiſque beneficiis proſecutus, Conſiliarium, & familiarem, necnon à rationibus Magiſtrum ſibi conſtituit; Martinus verò in diplo-

diplomate, quo illi eadem bona, ac dignitates confirmat Leontinis pridie Kal: Octobris MCCCXCII. hiſce laudibus exornat: *Nobilis Bartholomęus de Juenio, Civis Catanæ, Miles, Conſiliarius, Familiaris, & Fidelis noſter ab annis ſuæ tenerę juventutis Nobis, & Prædeceſſoribus noſtris grandia, & utilia ſervitia exhibuit, & fecit. Fideliter, & indefeſsò; & ſpecialiter in recuperatione noſtri Regni Siciliæ à nonnullis dicti noſtri Regni Baronibus, quaſi pro majori parte, auſu temerario, & manu tyrannica occupati, pro noſtris ſervitio, commodo, & bonore, ſtudioſo ingenio ſe conſtituit, & bellicoſis geſtibus inſudavit.* Eadem habet, & inculcat in aliis Privilegiis, ac illo præſertim de anno MCCCXCVII. ubi Cancellarium Regni Bartholomęum renunciat, ac *Militem, virum ætate maturum, in armis ſtrenuum, in conſiliis probum, & in aliis quibuſcumque negotiis veracem, circumſpectum, fidelem, ſincerum, & devotum* appellat. Fuit Aydonis, Noariæ, & Caſtrileonis Baro, ac Platiæ ſub Blancha Vicaria Præfectus, quam Urbem in officio, & fide contra Bernardi Capreræ auſus continuit, ut ejuſdem Blanchæ literis conſtat Catanæ XVII. Aprilis MCCCCXII. ſignatis. Idem denique jam ſenex Alphonſo Regi operam ſuam probavit, atque *cum copioſo armatorum numero, & comitatu* ſtrenuè, & fideliter eidem Neapolis Regnum ſibi vindicanti adſtitit; aureis unciis centum idcirco à munifico Principe quotannis donatus, uti ex diplomate in Caſtronovo Neapolis pridie kal. Januarias MCCCCXXI. Deceſſit devecta jam ætate inter ſuos.

XIX. *Perronus Joenius* Bartholomęi filius, Aydonis Dynaſta contra rebelles ſub Blancha Regina agmen duxit; ab ea ſupremus Militiæ Pręfectus conſtitutus, cum omnimoda pro ſuo arbitrio *Perronus Joenius*

trio

trio bellum gerendi poteſtate, quampluribus idcirco fidelitatis officiis ſibi demeruit, ut ipſa ſuis literis Platiæ kal: Octobris MCCCCXI. ſcriptis teſtatur. Uxorem habuit Joannam Aragoniam Guillelmi Ducis filiam, qui natus ex Friderico *III*, ſed illegitimo thoro; Hujus Joannæ aviæ jure Bartholomęus IV. anno MCCCCLXXXVI. à Ferdinando Rege facultatem, arma, atque inſignia Regia deferendi impetravit, ut ejuſdem Regis Ferdinandi diplomate Cordubę, ſignato V. Idus Majas clariſſimè evincitur. Fatis conceſſit Perronus Catanæ ſub extremis Alphonſi Regis annis.

*Henricus Statella* Celebres denique ſub Aragonenſibus accenſentur *Henricus Statella* Mongiolini Baro, Martini Regis ad Navarræ Infantem Legatus, Triremium ſupremus Præfectus, ac militiæ in Regno Neapolitano, Alphonſo Principe, ſummus Dux. *Nicolaus Paternionius* *Nicolaus Paternionius* Regius Familiaris, qui ad Martinum Regem Patriæ Legatum geſſit. Fuit idem ſub Alphonſo Regius Catanæ *Secretus*, uti ſuo loco diximus, ac filium habuit Gualtherium. *Andreas de Piſcibus* *Nicolaus de Piſcibus* an: MCCCXCIV. Regii Patrimonii Fiſci Patronus, Simonis Sardiniæ Proregis, & Joannis Catanenſis Epiſcopi frater; Aliique, quos paſſim in Annalibus laudavimus.

SUB

## SUB CASTELLANIS ARAGONIÆ REGIBUS.

I. Adamus *Siſmundus*, ſive *Aſmundus*, generis ſui inclytum decus, ſub Ferdinando VII. Siciliæ, & Aragoniæ Rege variis primùm muniis effulſit. Alphonſo dehinc adeò ſe probavit, ut nil princeps optimus haberet antiquius, quam Adami conſilio Regni negotia expedire. Magnæ Regiæ Curiæ collegio cooptatus, necnon à Regiis etiam rationibus, totius denique Inſulæ anno MCCCCXXVII. & ſequenti, rurſuſque MCCCCXXXVI, & XLVIII. Præſes adſcitus, ſumma prudentiâ, æquitate, atque incolarum bono provinciam geſſit. Poſt varia demum præclara geſta, auctis ſuorum fortunis, ex humanis exemptus immortalem ſui memoriam poſteris reliquit. De eo Anton: Amicus, Auria, Groſſus, Pirrus, aliique, & Nos in Annalibus. *Adamus Aſmundus*

II. *Joannes Baptiſta Platamonius* Bernardi filius, adoleſcens aquis maris penè abſortus mire liberatur. Bononiam ad literarum ſtudia miſſus magiſtralem ibi lauream obtinuit, optimaque cum fruge in Patriam rediens, primariis ſtatim Regni muniis admotus, Regii Fiſci Patronus, Alphonſo Rege volente, renunciatus, à conſiliis mox, indeque à Secretis eidem fuit. In Mag. Reg. Curiæ ſubſellio, vita comite, aſſidere juſſus, ad Romanum Pontificem, Joannam Neapolis Reginam, alioſque Italiæ Principes ejuſdem Regis Legatus, rebus, quas in commiſſis habuerat, feliciter abſolutis, præclariſſimè de univerſa Republica meruit. Hinc poſt Rogerium Parutam anno MCCCCXXXVI. unà cum Adamo Aſmundo cive, aliiſque Dynaſtis toti Inſulæ præfuit ad triennium, ac rurſus an- *Joan. Bapt. Platamonus*

no MCCCCXL. cum Gilberto Centelles Coliſani Comite ſupremam eamdem præfecturam ſumma cum laude adminiſtravit. De eo illud celebratur, quod Acis opidum (id ſui juris erat) divendidit, ut ex conflata pecunia ejuſdem Alphonſi Regis, æris penuriâ laborantis, neceſſitatibus ſuccurreret. Obiit plenus dierum circa annum MCCCCXLVIII. Laudant illum Anton. Amicus, Auria, Groſſus, Pirrus, Fazellus, aliique.

*Andreas de Caſtello*

III. *Andreas de Caſtello* ſub Martino, & Ferdinando Regibus militiam à teneris annis ſequutus, animi virtute, ac prudentia excelluit, primoſque honores meruit.

*Antonius de Caſtello*

Orator pro Regno univerſo unà cum Simone Bononio Archiepiſcopo Panormitano, Friderico Abbatellio Cameratæ Comite, & Antonio Barreſio ad Alphonſum Regem deſtinatus, huic ſummè acceptus ob eximias dotes evaſit. Hinc in Regium Conſiliarium, & Ærarii Magiſtrum primo adſcitus, ſupremus demum Palatii præfectus effulſit, cui quidem muneri egregiè ſatisfecit. Fratrem habuit *Antonium de Caſtello*, qui anno MCCCCXXVI. Meſſanæ Strategus, Alphonſi Regis Aulicus, & familiaris evaſit, pluribuſque titulis ſe commendavit. Laudant utrumque Groſſus Decach: Chor. IX. & Baſilis in Repert.

*Andreas Inguardiola.*

IV. *Andreas Inguardiola*, nobiliſſimus inter Catanenſes, anno MCCCCXVIII. Regni Siciliæ Quæſtor, vulgo Theſaurarius; filium habuit *Aloyſium* ob ſua, & Patris merita Alphonſo Regi apprime charum, cujus munificentia variis bonis, & divitiis affectus, diu inter Siculos Proceres claruit. Ex eodem Groſſo in Decach: & Baſili in Repert.

*Franciſcus Statella*

V. *Franciſcus Statella* militari ſago illuſtris, ac bellica virtute inſignis in Alphonſi Regis caſtris diu ſtipendia meruit. Ab Joanne Alphonſi fratre, & ſucceſſore Roccellæ dominatum obtinuit,

ac

Digitized by Google

ac Ferdinandi Principis *Majordomus* effulſit, à quo Regni Siciliæ magnus Seneſcalcus, ſive Regiæ menſæ ſtructor, & Cataloniæ ſubinde Prorex adſcitus, Arcis inſuper Catanenſis, vulgo *Urſino*, ob repreſſam apud Gironam rebellium audaciam, qui Reginam captivam detinebant, perpetua præfectura eſt donatus. Statella gens ex Gallia originem recognoſcit, ac primum in Sicilia *Accurſium* ex Ducibus Burgundiæ, Comitibus Statel oriundum propagatorem habuit. Accurſii filius *Henricus* Caſtaniæ, & Liminæ Dominus, necnon jure Uxoris Conſtantiæ, Joannis Infantis filiæ, Randatii, Francavillæ, & Caſtrileonis Comes; Hujus verò *Accurſius II.* Antoniæ Reginæ *Majordomus*. Ex eo *Henricus II*, de quo paullo ſuperius, Franciſci Pater.

VI. *Joannes Agoretta*, ſummo loco natus, fidei obſequiis, ac militari fortitudine Alphonſi Regis ſibi gratiam conciliavit. Cingulo idcirco ab eodem muneratus, Regii Conſiliarii, & Supremi Siciliæ Quæſtoris gradum anno MCCCCXXV, ſumma integritate, ac prudentiâ ſubſtinuit. Filios habuit Gaſparem, Antonellam, & Blandinam ex Raymundetta Centella uxore, quos ne dum divitiarum, ac bonorum, ſed virtutum hæredes reliquit. Conſule Groſſum in Decach. *Joannes Agoretta*

VII. *Galeottus Bardaſſinus*, proceræ ſtaturæ, ingentis fortitudinis, animique imperterriti vir, de quo mira enarrantur à Silvagio in Golloq: cap. 44. Enea Silvio Piccolomineo in ſua Europa, Surita tom: 2: Ann. Arag. cap. 52. & Fazello dec. 1. lib. 3. cap. 5. Anno MCCCCXII. apud eumdem Suritam Berlingherium de Bardaxi Hiſpanum nobiliſſimum, Arcis Acenſis à Ferdinando I. præfectum conſtitutum lego, cujus fortaſſe filius Galeottus. Cum hoc porro nemo congredi auſus eſt, *Galeottus Bardaxi*

quotquot

quotquot autem ipſum provocarunt, devicti, ac proſtrati dicuntur. In Alphonſi aula aliquandiu vixit, inde ſub Duce Mediolanenſi militavit; In Gallias, aliaſque Europæ regiones devectus, illas ſui nominis famâ implevit; in Siciliam tandem reverſus, Meſſanæ mortale exuit in S. Mariæ de Jeſu ſepulturæ mandatus. Malè Silvagius, & Groſſus de Valdexi appellant, perperam quoque Joſeph Bonfilius Meſſanenſem dicit; etſi Galeotti progenies, filiique Meſſanæ poſt ejus mortem fixerint ſedem, ibique diu inter Dynaſtas floruerint.

*Petrus Celeſtis.* VIII. *Petrus Celeſtis*, Regius Miles ſub Martino I, cujus ſucceſſoribus Martino II, & Ferdinando ſuam probavit fidem, ab hoc Principe idcirco *Magnifici* titulo honoratus, pluribuſque beneficiis affectus. Obiit Catanæ. Illum commendat Groſſus in Decach: & in Notitia Gentis Celeſtis m. ſ. Claruit etiam alter *Petrus Celeſtis*, ſecundus id circo vocatus anno MCCCCLVIII. qui Meſſanæ Strategus de eadem urbe, ac Regibus Alphonſo, & Joanne optimè meruit.

*Goffredus Rizzarus* IX. *Goffredus Rizzarus*, Juris Conſultiſſimus, Alphonſo Regi à Conſiliis, *qui utebatur memoria pro codicibus*, uti Silvagius in Colloq: cap. 44. ſcribit, qui illum *Jaffrè de Richulis* appellat. Huic ex eodem Silvagio frater fuit *Joannes doctrinâ, & eloquentiâ præcipuus, qui Ritum* (Catanæ fortaſſe) *condidit*; de quo infra.

*Joannes Abbatellus.* X. *Joannes de Abbatellis*, Catanenſis eques, ex Comitibus Cameratæ, à muniis prudenter obitis commendatus, totius Regni Preſes anno MCCCCXLIX. Magiſter Secretus, ſive Regis Procurator; ad Alphonſum pro arduis Inſulæ negotiis anno MCCCCLI. Legatus. De eo Groſſus in Decach.

*Joannes Tedeſchius.* XI. *Joannes Tedeſchius* Antonii filius, Juris conſultus celeberrimus, variis adminiſtrationibus clarus,

clarus, quartus M. R. C. Judex anno MCCCCXXXVI: ſubindeque Magiſtri Juſtitiarii Locum tenens ex Regiis literis Neapoli XXVI. Octobris MCCCCXL. ſignatis. Quem Alphonſus ſæpiſſimè commendat, quod ingentes auri ſummas in publici ærarii preſſura mutuo ab ipſo acceperit, quas eidem rependere præcipit. Deceſſit anno MCCCCLIII. *Panfilio* ex ſe, & Eleonora uxore progenito, quem Salinarum Ennenſium Baronem hæredem inſtitutum, atque à Ferdinando poſtmodum Regè Cingulo militari decoratum lego. Videſis Groſſum in Decach: & Carreram lib. 3. cap. 6. de Famil: Tedeſ: apud quem *Andream* quoque obitis muneribus, Meſſanenſis Strategi, Armorum Ducis, Randatii, Agrigenti, ac Melitæ inſulæ Præfecti, inſignem; de Patria denique, cujus apud Proregem Legatum geſſit, optimè meritum invenio, Joannis Fratrem, nec non Jacobi Meſſanenſis Archiepiſcopi, de quo ſuo loco diximus. *Andreas Tedeſchius*

XII. *Gutterres de Nava* Catanenſis, Reginalis Cameræ in Sicilia Gubernator anno MCCCCXLI. cujus purum nomen apud Groſſum in Decachordo habemus. *Ludovicus de Angelo* Regi Alphonſo à Cubiculo anno MCCCCXXIII. *Joannes Geſualdus* Mariæ ejuſdem Regis uxori à Secretis, compluribus beneficiis ab eadem, & ab Alphonſo, ob præſtita ſervitia affectus. *Joannes Vitillinus* Regius & ipſe miles, Alphonſo à conſiliis, Regalium rationum Magiſter, Regię Cancellariæ Logotheta, Jurium malè ablatorum pro redimendis captivis Chriſtianis generalis Collector anno MCCCCXX. Hos omnes idem Groſſus commendat, nec non Baſilis in *Repertorio*. *Gutterres de Nava. Aliique*

XIII. *Gualtherius Paternionius* ab ampliſſima ſtirpe, fide, doctrinâ, & obſequiis Ferdinando Regi, ejuſque filio Alphonſo pretioſus, exantla- *Gualtherius Paternionius*

tiſque pro republica laboribus clarus, poſt obitam ſumma cum laude apud Martinum V. Rom. Pont. Regis nomine legationem, Regni Logotheta ex literis Kal. Auguſti MCCCCXXII. renunciatur; mox inter M. C. Senatores, & Regios Conſiliarios perpetuò adſcitus, atque à Conſcriptis Patriç Patribus Orator ad eumdem Principem omnimoda cum facultate conſtitutus, egregiè induſtriam, operamque ſuam probavit; quin etiam in Caſtris apud Surrentum, & alibi Alphonſo adſtitit, à cujus numquam deinceps latere diſceſſit. Humanis valedixit anno MCCCCXXXI. Illum laudant Groſſus in Decach: Mongitorius in Bibliotheca tom. I. Raguſia, Pirrus.

*Joannes de Taranto* XIV. *Joannes de Taranto* clariſſimis parentibus Catanæ ſatus, anno MCCCCXXXV. Siciliæ Logotheta. Effulſit Caſtaniæ dominatu, uxoremque habuit Catharinam de Vigintimilliis *Thomæ* filiam. Hunc porro Thomam Regni Camerlengum Groſſus in Decach: Chor: IX. m. ſ. Catanenſem facit.

*Raymundus Montecatinus.* XV. *Raymundus Montecatinus*, ſive *Moncada* ex Regni Proceribus, Calatanixectæ Comes, Alphonſi Regis Scriba, vulgo Cancellarius anno MCCCCXLV, nec non Regni Siciliæ Camerarius; Vir pacis, ac belli artibus inſtructiſſimus, poſt multa egregia facinora, quibus fidem ſuam eidem Regi probavit, Ciminnę ſexagenario major deceſſit. De eo Chiavetta in Genealog: par. 2.

*Joannes Filingerius* XVI. *Joannes Filingerius* Riccardi S. Marci Baronis filius, rebus præclarè geſtis, Eloquentiâ, ac Poeſis ſtudiis inſignis. In Cypro, & Armenia, ac alibi contra Turcas pugnavit, animique præſtantiâ, ac fortitudine paucis ſecundus, ejuſdem Cypri Inſulæ ſuprema donatus præfectura, moxque ſub Eugenio IV. & Nicolao V. ampliſſimo Senatoris munere bis functus, in Sicilia tandem Alphonſi

phonſi Regis munificentia S. Marci Comes claruit. Mortale exuit Panormi anno MCCCCL. in S. Franciſci Minorum templo tumulatus cum epitaphio vernacula lingua ab Joanne ipſo compoſito apud Mongitorium in Bibliot: tom. 1. Commendatur à Silvagio in Colloq: cap. 44. & Petro Ranzano ſynchrono tom. 8. Annal. lib. 46. m. ſ. qui ſe Catanam contuliſſe teſtatur, ut ejuſdem alloquiis uteretur; *Viri enim nomen*, ait, *erat in omni Sicilia admodum celebre*.

XVII. *Joannes Thomas Moncata* Adrani Comes, Catanæ natus ex Guillelmo, quem ſtrenuum militem, ac in rebus militaribus probatiſſimum appellat Silvagius. Fuit Joannes Alphonſo Regi gratiſſimus, florentique ætate magnus Siciliæ Queſtor, vulgo Camerlengus, hodie Theſaurarius, ejuſdem liberalitate creatus anno MCCCCXXIV; quo in munere ſummam adeptus gloriam, Patris Collega in Regni adminiſtratione, & Magiſter Juſtitiarius ab Joanne Rege MCCCCLXIII. adlegitur. Quumque idem ejus Pater Siciliæ Prorex factus, à Turcis Inſulam diripiendam metueret, ſupremum militiæ Præfectum illum conſtituit. Lupo Ximenio de Urrea anno MCCCCLXX. Succeſſor Joannes deſignatus, nonniſi tamen quinto poſt anno à Ximenii morte regimen nactus, integro triennio, ac rurſus MCCCCXCIV. ſumma cum poteſtate inſulę pręfuit. Doctrinâ, eloquentiâ, Poeſi, enituit, deceſſitque tandem anno MDI. De eo cum laude ſcribunt Amicus in Chronol: Vincentius Auria, & Mongitorius. *Jo: Thomas Moncada.*

XVIII. *Simon de Piſcibus* Joannis Epiſcopi Frater, quem variis beneficiis, honoribuſque ob ingentem viri eruditionem, atque animi integritatem Alphonſus Rex complexus eſt, cui & ſuas in Sardinię Regno ſupremas vices delegavit. Juſtitię *Simon de Piſcibus*

ſtitiæ tenaciſſimus proprium filium multis facinoribus reum morti addixit.

Bartholomæus Statella. XIX. *Bartholomęus Statella*, Munciolini Dominus, Franciſci, de quo ſuperius, germanus frater, à primis annis ſub Alphonſo militiam ſectatus, per omnes gradus ad primarias exercitus Regii præfecturas evaſit. Poſt Alphonſi mortem in Caſtris Joannis Regis prudentis, ac ſtrenui Ducis opinione diu ſtipendia fecit; eidemque ad Perpinianum contra Ludovicum Galliæ Regem pugnanti, unà cùm Franciſco fratre inſignem navavit operam, adeòut magnę Victoriæ pars, quæ pro Aragoniis ceſſit, illis, teſte Silvagio, adſcriberetur. Bartholomęus tandem in paludoſo quodam loco, dum Principi ſuo obſequeretur, extinctus periit. Joannes Statella. Cujus filius *Joannes* equeſtri & ipſe fortitudine excellens, copiarum ductor ab eodem Rege conſtitutus, non ſemel de hoſtibus triumphum retulit, ut laudatus Silvagius ſcribit; ejuſdemque Principis liberalitatem expertus, Buxemii Dominus eſfulſit. Conſule Groſſum, ac Silvagium, qui *Ricchardi Statella* virtutem etiam commendant, virumque magnæ prudentiæ, ac conſilii deprędicant, immaturo fato præreptum.

Hieronymus Anſalonius. XX. *Hieronymus Anſalonius* præſtantiſſimo genere ortus (Anſalonii ſub Petro Aragonenſi primo celeberrimi fuere) Pitinei Dominus, *Joannis* Juriſconſulti ſingulariſſimi filius, Juri & ipſe operam dedit, à virtute, & fide Alphonſo Regi pretioſus, quem ſępius pecuniis juvit. Inter M. R. C. Senatores quartùm adoptatus, ad Joannem Alphonſi ſucceſſorem Regni Orator cum aliis proceribus miſſus, Magiſter Secretus dehinc, ac per inſulam univerſam Generalis Vicarius claruit. De Patria ſua demum meritus, Scrutinii, vulgo *Buſſòli*, Privilegium pro ea obtinuit. De eo Groſſus, & Mongitorius

gitorius, qui Joannem Patrem cum Hieronymo perperam confundit.

XXI. *Joannes Bonifacius* Catanæ illuſtriſſimo ſanguine oriundus, virium robore, animique fortitudine paucis comparandus, duodecies ad bellum provocatus, victor ſemper evaſit. Celebris per Galliam, robuſtioribus viris equari meruit. De quo Silvagius in Colloq: & Groſſus. *Joannes Bonifacius.*

XXII. *Julius Sancius Platamonius*, Acis Baro, Joannis Baptiſtæ Proregis filius, à Regalibus Rationibus, Meſſanę anno MCCCCXLII. Strategus. Illum laudant Silvagius, Groſſus, & Baronius de Majeſt: Panorm: lib. 3. cap. 11. *Thomas Platamonius* Regius miles, ac ſtrenuus, uti in diplomate de anno MCCCCXLIX. apud Groſſum, Alphonſo acceptus à bellica virtute clarus, Regiiſque inſignibus honoratus, Meſſanæ demum Strategus anno MCCCCLIV. Triremim, ære proprio, ſuppetiis eidem Principi Bellum Neapolitanum gerenti ferendis, inſtruxit. Ex Groſſo in Decachordo. *Joannes Paternionius* Antonii filius, Alphonſo eidem gratiſſimus, illiuſque familiaris, Meſſanenſis Strategus anno MCCCCL. & rurſus LXIX. *Henricus Statella* Regius miles Meſſanæ etiam Strategus anno MCCCCXXXVI. *Julius Sancius Platamonius. Thomas Platamonius. Alii Meſſanæ Strategi.*

XXIII. *Raymundus Joenius* belli, paciſque artibus inſignis, Hydruntinæ urbis à Turcis valida manu obſeſſę aliquandiu Propugnator; ſubindeque à Xiſto IV. Rom. Pontifice Eccleſiæ agminibus anno MCCCCLXXX. præfectus, merito à Silvagio, & Groſſo laudatus. Obiit MCCCCLXXXVII. *Raymundus Joenius.*

XXIV. *Gualtherius Paternionius* hujus nominis ſecundus, quampluribus legationibus ad Leonem X. Rom. Pontificem, alioſque Italiæ Regulos, Regis nomine, functus, arduiſque negotiis adhibitus, Imbacaris, ſive Macharæ feudo à Ferdinando auctus, Rationum denique Magiſter adle- *Gualtherius Paternionius.*

ctus, à ſcientia etiam clarus effulſit. Ejus meminit cum laude noſter Milanenſis, nec non Groſſus in Decac.

Thomas Barreſius. XXV. *Thomas Barreſius* ex Marchionibus Militelli, animi præſtans, bellicisſque artibus inſtructus. Anno MCCCCLXXI. contra Turcas Euboeam Inſulam oppugnantes invicta conſtantia decertavit, iiſque fortiter reſtitit. Commendatur à Silvagio in Colloq: & Groſſo. Vaſſallus de Gravina. *Vaſſallus de Gravina*, Caroli filius, per Inſulam Armorum Præfectus anno MCCCCLXXXV. ob egregiam navatam operam, literis Ferdinandi Gonſales de Corduba ad Ferdinandum Regem commendatus. De quo Baronius Majeſ. Panor. lib. 3. & Groſſus.

Joannes Celeſtis. XXVI. *Joannes Celeſtis* in regia Ferdinandi aula educatus, ſtrenuè pro Rege in Granatenſi oppugnatione, & alibi militavit. Regis idcirco *Alumnus*, Groſſo authore, ac *Dapium Inciſor*. Anno MCCCCLXXXII. Regni Siciliæ Logotheta, vulgo Protonotarius, Caſtro Salemis, plurimiſque aliis bonis auctus, ut Regio conſtat diplomate xv. Martii MCCCCLXXXII. In Patriam denique revocatus, ejuſdem præfectura cum jure gladii bis perfunctus, ibidem honorum plenus obiit. Ejus meminit Lucius Marineus Hiſpan: Illuſ: lib: xv; ubi Joannis illuſtre facinus in urbis Ilerdæ expugnatione commendat.

Marcus de Caſtello. XXVII. *Marcus de Caſtellis* Joannæ Neapolis Reginæ, florenti ætate Aulicus, eidemque in primis acceptus, qua mortua Alphonſo Regi adhæſit, ejuſque inter familiares adſcriptus, variis ab illo muneribus affectus eſt. Sub Ferdinando demum ſtrenuè militans vallem Laniorenſem in Hiſpania ſtrenuè expugnavit. Regii idcirco Alumni titulo, Legati munere, aliiſque dignitatibus claruit. Conſule Croſſum in Decach: chor: 9.

Albarus

XXVIII. *Albarus Paternionius* illuſtriſſimæ gentis inclytum decus; vir conſilio, prudentiâ, aliiſque virtutibus, equite dignis, nec non eruditione clariſſimus; de Patria denique ſummè meritus, quam non ſemel inter Senatores adſcriptus rexit, defendit, illuſtravit. Civilis Magiſtratus Cęremoniarum librum quum ſuſcepiſſet concinnandum, eo ordine ritus ſingulos, cum in ſollemnioribus, publiciſque pompis, tum in adventu Principum compoſuit, ut etiamnum hodie pro norma illius inſtituta habeantur. Regibus, ſummiſque Pontificibus apprime charus, eorum literis benevolentia plenis meruit honorari, quæ adhuc ab Hæredibus ſervantur. Ad Romanæ urbis Senatoriam dignitatem ab Julio *II.* olim Catanenſi Pontifice, elatum illum vulgavit Groſſus, ac ſecundo ab Leone X. Et primo quidem Magiſtratu egregiè functum affirmat, alteri verò ætate impeditum, nuntium remiſiſſe. Vita exceſſit annis jam gravis anno MDXXV. Extat è marmore elegantiſſima ejuſdem Statua in S. Mariæ de Jeſu cum epigraphe, quam exſcribit Groſſus chor: 9. *Albarus Paternionius.*

XXIX. *Simon Vivicitus* nobilis Catanenſis J. U. Doctor ab eruditione, & eloquentiâ commendatus; optimus enim Orator à Cutellio dicitur, de donat: tract. 1. diſ. 2. In patrio gymnaſio ad plures annos Legum Interpres, nec ſemel M. R. C. ſubſelliis impoſitus, conceptam de ſe opinionem auxit. Vivebat anno MCCCCXCIX. De eo Marcheſius de Comit: Sicil. Pirrus, Groſſus, Mongitorius. *Simon Vivicitus.*

XXX. *Petrus Rizzarus*, vir Patritius, dexteritate, & prudentiâ præcipuus, anno MCCCC. XXXIV. ad Alphonſum Regem Catanenſis Orator, quidquid legatione petiit ab humaniſſimo Principe obtinuit. Idem ad Joannem Infantem Alphon- *Petrus Rizzarus.*

fi

ſi fratrem eodem munere functus, de Patria optimè meruit. *Joannes de Alexandro*, ſive *Alexandrano* clariſſima gente ortus, Ferdinando Regi Catholico pretioſus, Oneratorii portus, & maritimæ Catan: juribus, munificè, pro virtute, præſtitiſque obſequiis ab eodem donatus, floruit anno MCCCCXCVI. *Antonius Bonajutus*, qui Alphonſi Regis decreto M. R. C. Judex anno MCCCCLIV. adſcitus, aulam illam doctrinâ, integritate, ac moribus eximiis decoravit. De eo lib. 7. cap. 2. *Antonius Alexandranus* Patriæ Legatus ad Alphonſum, ab eo, ut Curia *Primarum Appellationum*, ita dicunt, Catana frueretur, impetravit, anno MCCCCXXIII. uti in Annalibus diximus. *Pirruchius Lancea* Ficarræ Dynaſta, militari gloria clarus, Regis familiaris, variiſque in patria, & Inſula præfecturis inſignis, de quo Groſſus chorda IX. Floruit Anno MCCCCXLI.

*Joannes de Alexandro*

*Antonius Bonajutus.*

*Antonius Alexandranus.*

*Pirruchius Lancea.*

## SUB AUSTRIACIS.

*Blaſcus Lancea.*

I. BLaſcus Lancea Trabiæ Dominus, ac jure Uxoris N. Tornanbeniæ Caſtaniæ Baro, ab juris utriuſque doctrinâ, & eloquentiâ commendatus, M. R. C. Judicibus accenſus, ad Ferdinandum Regem pro arduis Regni negotiis Orator, per Inſulam univerſam ſub Carolo V. Generalis Vicarius, aliiſque ſupremis functus muneribus, Panormi ſummum clauſit diem in S. Citæ templo hac inſcriptione ſepultus:

*Quem ſolum terris habuit Lex utraque fulmen,*
*Conditur hoc Blaſcus Lancea Sarcophago.*
*Obiit VIII. Octobris IX. Indic. MDXXXV.*

*Antonius Lancea.*

Fratrem habuit natu minorem *Antonium* juris etiam peritia celeberrimum, ac Cauſarum Patronum paucis

paucis ſecundum, Regium denique Conſiliarium. De utriſque ſequenti Capite.

II. *Pyrruchius de Joenio* imperterriti animi juvenis, Aydonis, Petrætagliatæ, & Caſtrileonis Dominus, quum Romę pro Caſtrileonis Marchionatu cum ſuo gentili litem gereret, criminis inſimulatus, quod contra Regem cum aliis proceribus conjuraſſet, diu in latebris degens, demum in fuga deprehenſus, omnibus tormentis actus, excruciatuſque, objectam culpam, tota Sicilia mirante, ut Fazellus dec: 2. lib. x. teſtatur, ab ſe rejecit, ac priſtinæ gratiæ reſtitutus, Carolo Regi fidem deinceps ſuam multis argumentis probavit. Ex hoc Pyrruchio Iſabella Joenia prodiit, quæ magno Regni Neapolis Comeſtabulo nupſit, unde ad Columnios Joeniæ Gentis Dynaſtiæ devenere; & Andegavii Comites, Noariæ Domini, qui inter Siculos hodie Proceres non ultimi. Ex Pyrruchii Fratre Raymundo Joenii, qui adhuc Catanæ vigent. Pyrruchius porro, & Raymundus Bartholomæi filii; Hic ex Perrono, ſeu Pyrruchio, cujus num. XIX. in ſuperioribus memini. *Pyrruchius de Joenio.*

III. *Joannes Thomas Paternionius* M. R. C. Judex, quum non minori doctrinæ præſtantia aulam hanc ſub Carolo Rege, quam vitæ integritate illuſtraret, à furente plebe, Squarcialupo duce, Panormi in Proregis palatio trucidatus, anno MDXVII. interiit. De eo Fazellus, aliique Sicul: Rerum ſub Carolo V. Scriptores. Illius gentilis *Joannes Philippus Paternionius* in eadem M. Curia Senator, Regique à conſiliis, anno MDXXXVII. etiam floruit, commendaturque ab ingenii acumine, morumque elegantiâ. Idem juſſu Caroli Cęſaris magno Joannitarum Magiſtro Melitæ Inſulæ poſſeſſionem tradidit, uti Abela in ſua Melita Illuſtrata. Obiit in Patria ætate ſenex. Conſule Groſſum, & Gentis Paternioniæ Scriptores. *Thomas Paternionius.* *Jo: Philippus Paternionius.*

*Franciſcus Provinzalis.* IV. *Franciſcus Provinzalis* J. C. celeberrimus; *ſollemniſſimus*, *&* *magnus doctor* à Franc: Milanenſi deciſ: 2. lib. 2. & à Belli lib. 5. queſ. 31. appellatus, Patavii, Bononiæ, & Piſis Jus civile, ſummo audientium plauſu primùm, Salmanticæ poſt, & Ilerdæ in Hiſpaniis, non minori frequentia, explanavit. M. R. C. Senatoribus in Sicilia, accenſus, Fiſci mox Patronus, Regens in ſupremo Italiæ, & Aragoniæ conſilio tandem renunciatur. Immaturo fato ætatis anno L. Domini verò MDLVIII. è vivis ereptus Gandavi in Belgio. Excultiſſima ejus è marmore ſtatua in Catanenſi Carmelitarum Cœnobio cernitur, cum Epigraphe: *Franciſcus Provinzalis*, *Juris Conſultus Singulariſſimus*.

*Alphonſus Paternionius.* V. *Alphonſus Paternionius* ſub Carolo Cæſare ſtipendia meruit, cui, Goletæ, vulgo *Gulettæ*, arcem, & Inſulam in Africa expugnanti, ſtrenuam navavit operam; primus enim inter hoſtium tela murorum pinnas conſcendens, Regium vexillum, partæ Victoriæ trophæum prætulit, aliis munimenta invadendi exemplum dedit. Copiis hinc ob virtutis meritum, egregiique facinoris præmium, præfectus, magnum ſibi nomen comparavit. Groſſus.

*Joſeph Cumia.* VI. *Joſeph Cumia* Catanenſis, doctiſſimus, ac in magna exiſtimatione apud omnes Siciliæ proceres, præſideſque ſemper habitus, editis etiam operibus clarus, in ſuprema Reg: Aula tertiùm Judex, quum aliquandiu Panormi, & alibi per Siciliam incorruptæ integritatis exempla præbuiſſet, in patria demum plenus dierum vitæ curſum conſummavit, in Carmelitarum ſacra æde conditus. Illum commendant Borellus de Præſt: Reg. Cathol: cap. 40. Genſerus in Bibliot: Mongitorius, & alii. Floruit MDLXIII.

*Ambro-*

*VII.* *Ambroſius Joenius*, Eques Hieroſolymitanus, magna Cruce inſignitus, ac Piſarum Prior, in Melitæ propugnatione contra Turcarum conatus ſumma animi fortitudine Chriſtiani nominis gloriam defendit, ſuique generis, ac religioſæ familiæ decus auxit. Meritis idcirco laudibus apud Boſium, Pirrum, Groſſum, & Minutolum celebratus. Floruit per idem quoque tempus *Hieronymus Gravina*, ejuſdem Ordinis miles, ſtrenuus & ipſe Melitenſis urbis contra communem hoſtem defenſor, qui ſuorum phalanges ducens, barbaros non ſemel fudit, ac profligavit, magnæque Crucis inſignibus decoratus effulſit; de quo cum laude ſcribunt citati Authores. His denique accenſendus *Joannes Gravina*, qui à Carolo V. Cæſare militarem cingulum anno MDXXX. ob virtutis pręſtantiam meruit; à Groſſo idcirco in Decachor: commendatus. Necnon *Octavius Joenius*, Joannita, Magnæ Crucis Eques, & Barlettæ Prior, ordinis ſui, ac Patriæ pręcipuum ornamentum, non injuria optimis quibuſque comparandus.

*Ambroſius Joenius.* *Hieronymus Gravina.* *Joannes Gravina.* *Octavius Joenius.*

*VIII.* *Petrus Vivicitus* patritia gente natus, ob animi magnitudinem, ac in rebus gerendis dexteritatem Catanenſis Legatus ad Carolum V. Cęſarem, quum hic ex Africano bello redux in Siciliam appulit, à quo etiam militiæ cingulo decoratur, uti ex Epigrammate lingua vernacula exarato, ac in ſuburbana ejuſdem olim villa, à Sancto Georgio dicta, nuper inventa.

*Petrus Vivicitus.*

*IX.* *Hercules Statella* Franciſci filius, Ferdinandi primùm Catholici Equorum Magiſter, & Conſiliarius. Catanenſis Gymnaſii, & molis maritimæ Quæſtor; Cujus filius Franciſcus ejus nominis ſecundus, inter primos militiæ præfectos ſub Carolo eodem claruit, ac jure uxoris Iſabellæ Caruſo Hyſpiceſundi Dominus evaſit.

*Hercules Statella.*

*Henri-*

*Henricus de Medicis J. C.* X. *Henricus de Medicis* Catanenſis J. C. celeberrimus ab eximia doctrina inſigniter commendatus, qui anno MDXXXVII. M. R. C. Judicem egit, Regiiſque Conſiliariis cooptatus, vitæ inculpatæ actibus magnum ſibi nomen comparavit. Relictis porro variis ingenii monumentis mortale exuit XIV. Februarii MDXLIX.

*Hieronymus Fimia J. C.* XI. *Hieronymus Fimia* genere nobilis, virtute, atque eruditione illuſtrior, ob ſingularem ingenii eminentiam *Aquila volans* paſſim appellatus, quum aſſiduis, in libris evolvendis, vigiliis magnam ſui opinionem excitaſſet, atque ab ea Juriſprudentiæ parte, quæ de Feudis inſcribitur, ſingulariter eſſet commendatus, in Catanenſi primum Academia publicus Interpres ad plures annos inclaruit, meritis ſubinde honoribus inſignitus, pluries in M. R. C. Sexvir conſtitui, ac Fiſci Patroni munere cohoneſtari meruit; quumque ad majora properaret, Panormi fato ceſſit XV. Kal. Septembres MDXLIX. in S. Mariæ Angelorum Ordinis Minoritani Eccleſia ſepulturæ mandatus. Hujus cum laude meminerunt Garſias, Maſtrillus, Milanenſis, Nepita, Petrus Anſalonius de ſua Familia, Groſſus, & noviſſimè Mongitorius.

*Jo: Bapt. Seminara Regens.* XII. *Joannes Baptiſta Seminara* Catanenſis, Juris prudentia clariſſimus, emenſis non vulgari æquitatis, & doctrinæ opinione in patria primum, ac in univerſa Inſula honorum gradibus, Fiſci Patronus, moxque ad ſupremum Italici Conſilii in Hiſpania munus vocatur. Ubi autem è Sicilia, cum Nicolao Caracciolo, Patriæ Epiſcopo, Siculis triremibus vectus, anno MDLXII, Junio menſe ſolvit, à Piratis captus, Tripolimque advectus, ingenti ſoluta pecunia, liber tandem dimiſſus in Hiſpanias navigavit. Carolo Cęſari, ac Philippo II. apprime charus, ad ſex annos penè in aula

Regia

Regia pluribus nominibus ſe commendavit. Extat ejus tumulus hodie in S. Claræ Monialium templo, ex illo S. Hieronymi poſt annum MDCXCIII. translatus, cum Epigraphe. Obiit XIII. Februarii MDLXVIII. Filium habuit Petrum equeſtris ordinis, S. Hieronymi Monialium Cœnobii Fundatorem, qui malè à Pirro cum Joanne patre confunditur, uti Groſſus in decac. chor. II. mod. 15. advertit.

XII. *Raymundus* Ramundettus *Sanmartinus*, Juris Apollo vulgari appellatione dictus; vir à literis, obitiſque cum laude muneribus ſatis celebris, inclytæ gentis Sanmartinæ à Raymundetto de Sanmartino Sibaris Domino originem repetentis; Patrem habuit Joannem in Neti valle Generalem Vicarium, aliiſque titulis clarum. Ipſe autem diu in patrio gymnaſio primus Juris Cęſarei Interpres; Anno MDLXIV. à Philippo Rege Generalis Regni *Viſitator* adlectus, quo in munere præclara vigilantiæ, ac prudentis regiminis veſtigia reliquit; poſt Tribunalium in Sicilia Reformationem ab eodem Philippo initam, S. R. Conſcientiæ, ſive *Conſiſtorii* primus Pręſes renunciatur; mox inter XII. Viros, vulgo Regni Curatores adſcitus eſt. Anno MDXXV. ſupremus in Conſilio Italico Regens apud Hiſpanias, difficillima Monarchiæ negotia per ſeptennium pertractando, eximia integritate ſe geſſit. Redux in Siciliam Præſidis titulo in omnibus Regni tribunalibus, à Conſiliis Status, & belli, Januę in itinere laboribus, atque ætate conſumptus, diem clauſit extremum; cujus exuviæ anno MDLXXIII. Panormum translatæ in S. Dominici tumulantur. De eo Auria chronol: Proreg: Pirrus, Marcheſius de Comit: Sicul: & alii.

*Raymundus Raymundettus Regens.*

XIII. *Fridericus Campixanus* nobili gente Catanę ſatus, egregius Juriſconſultus à Muta *Tit.* 4. *ad Prag.*

*Fridericus Campixanus J. C.*

*Prag. Reg. Sicil*: aliiſque appellatus; Primis, & præſtantiſſimis totius Italiæ Juris candidatis merito accenſendus, M. R. C. ſecundùm Conſularis, Carolo Cæſari à Conſiliis, moribus denique incorruptis clariſſimus. Ejus meminit Franc. Baronius *lib.* III. *Majeſ. Panor. de Gente Veglia* §. 6. Pirrus, Groſſus, aliique, qui inter Scriptores Fridericum enumerant. Deceſſit anno MDLXVIII:

*Petrus Rizzarus J. C.* XIV. *Petrus Rizzarus* Equeſtris ordinis vir, legalique ſcientia egregiè excultus, Regi à conſiliis, editiſque operibus illuſtris, de quo inferius. Ejus cum laude meminit Groſſus in Decachordo chor. 9. Deceſſit Panormi XI. Auguſti MDLXXX.

*Antonius Cutellus J. C.* XV. *Antonius Cutellus* Juris ſcientia clarus, generis illuſtriſſimi, atque ingenii ſingularis, muniis in patria ſummo cum merito functus, Regii Fiſci Patronus, ac Generalis Inſulæ totius Luſtrator evaſit; tandem apud ſupremum Italiæ conſilium Matriti Regens, dignitatem eximiis moribus, integritate, ac prudentia, aliiſque virtutibus illuſtravit; ſibique immortale nomen concilians, Patriæ decus auxit. Floruit ſub Comite de Olivares Prorege, qui in arduis negotiis ejus conſilio utebatur. Laudant illum Nepita *in Proęmio ad Conſuet. Catan*: Milanenſis deciſ. 10. num. 35. & Groſſus in decachordo chor. 9. aliique.

*Joan: Bapt. Cęleſtis Regens.* XVI. *Joannes Baptiſta Cęleſtis*, Petri filius, Catanæ, Groſſo authore *in Decach: & lib. de Gente Cęleſ.* anno MDXLVIII: ortum habuit; quamvis alii Siclenſem patria affirment. Catanâ dubio procul oriundus, ubi ejuſdem gens floruit. Opid. S. Crucis Dñus, ingenio promptus, eruditione præſtans, dexteritate præcipuus, quibus ſane adminiculis, ad ſupremos honores gradatim aſcendit; nam S. R. Conſcientiæ primùm, inde M. R. C. ſedes occupavit, Regni inſuper *Protonotarius*, ſive Logotheta,

ta, Regalium Rationum Magiſter, atque anno MDXCVII. Supremi Italici Conſilii Regens adlectus, poſtquam aliquandiu in Hiſpania doctrinæ radiis, integritate, ac prudentia, innotuiſſet, in Patriam reverſus Regii Patrimonii Pręſes, ac S. Crucis Marchio effulſit. De eo Groſſus in decach: Auria in Hiſt. Chron. Proreg. laudatur etiam à Burgio noſtro, qui ſuum *de Laudimio* opus eidem dicavit, & Catanam communem Patriam ſibi, & Joanni clariſſimè dicit.

XVII. *Franciſcus Colle* J. C. Catanenſis, Regius Conſiliarius, M. R. C. Judex, Regalium Rationum Magiſter, tandemque Regni Proconſervator Generalis. Laudatur à ſumma animi moderatione, doctrinę pręſtantiâ, æquitate, ac prudentiâ; Floruit anno MDLXXXVI. *Franciſcus Colle J. C.*

XVIII. Hunc alter *Franciſcus Colle*, Junior idcirco appellatus, excepit, qui tertium in Patrio Atheneo primarius legum Profeſſor, eodemque in M. R. Curia Senator, criminum vindex, ac ſontium terror evaſit, magnus ideo *Criminaliſta* audiit, ac longe per Siciliam, lateque celebratus reſplenduit. Vivebat circa annum MDXCV. *Franciſcus Colle Junior J.C.*

XIX. *Galeottus Platamonius*, genere, doctrinâ, magiſtratu clariſsimus, quater inter M. R. C. Judices cooptatus, ac deníque in Patria maleficiorum Quęſitor, ſive Juſtitiarius anno MDXC. Exceſſit è vita triennio poſt, ac in S. Marię Majoris Fratrum Prædicatorum templo ſepelitur, nobili epigrammate honoratus, quod periit. Ejuſdem gentilis *Joannes Platamonius* ſummus cauſarum patronus, tertium S. R. C. ſive *Conſiſtorii*, Judex, novies in M. R. C. Tribunalis, non vulgari integritatis fama, jus dixit; Obiitque ætate, atque honoribus plenus. *Galeottus Platamonius J.C.* *Joannes Platamonius J.C.*

*Nicolaus*

*Nicolaus Intrigliolus J. C.* XX. *Nicolaus Intrigliolus* patritia gente Catanæ natus, anno MDLXII. ſtudiis ſeverioribus à pueritia addictus, brevì eam ſibi doctrinam, in Jure vel maximè, comparavit, ut ante xx. ætatis annum, nondum doctorali laurea inſignitus, eruditiſſima Commentaria in Bullam Nicolaï V. de Cenſibus in lucem emiſerit. Ad emeritas hinc dignitates properè feſtinavit, & veſpertinis horis in Patrio Gymnaſio Jura primùm Cęſarea ingenti cum plauſu explanavit; mox ſupremis magiſtratibus aptus, pluries in M. R. Curia Sex vir adſcitus, ac Regi à Conſiliis, dum quintùm eodem fungeretur munere, fato ceſſit, Panormi in S. Marię Angelorum Eccleſia tumulatus, cum epigraphe, quam nobis Petrus Cannizarius dedit. *D. Nicolao Intrigliolo, Juriſtæ, Regio Conſil: Catanenſi Patritio, Et Legum Publico Interpreti, M. R. C. V. Judici, Clariſſimo, Integerrimo, Ac De Juriſprudentia Quampluriṁis Etiam Editis Libris Optimè Merito, In Ipſo Magiſtratu Immatura Morte Extincto. D. Calceranus Filius Parenti Optimo* F. *Obiit Anno Salutis* MDCIII. *Die xx. Aprilis Ætatis Suæ Anno* XLII. De Nicolao rurſus.

*Coſmas Nepita J. C.* XXI. *Coſmas Nepita* J. C. Catanenſis doctiſſimus; diu in publica Academia Juris Cathedram moderatus, bis in ſupremis M. R. C. ſubſelliis, magna integritatis opinione Judex effulſit. Regi hinc à conſiliis, ac Regni Logotheta, vulgo Protonotarius, munia hæc non ſine laude explevit. In Patriam reverſus, quum aliquando Acim contenderet, à nefario prædone glande plumbea percuſſus interiit, ac in S. Franciſci Minorum Fratrum æde conditur, anno MDXCVIII. Illum laudant Pirrus, Groſſus, Carrera, Cutellus, & Mongitorius.

*Franciſcus Milanenſis J. C.* XXII. *Franciſcus Milanenſis* ex Vincentio, & Agatha Campixano Catanę progenitus, Lite-

rarum

rarum ſtudiis à pueritia addictus, Juris utriuſque in Patrio Lyceo lauream meruit; quum doctrinæ fama quotidie inclareſceret, Prætorii Panormitani Judex anno MDLXXI. renunciatus, pluries ſubinde in M. R. C. Senatu Jus dixit. Regiuſque Conſiliarius, ac Patrimonii Fiſci Patronus claruit. Sublatus ex hac vita XVII. Auguſti anno MDXCV. in S. Mariæ Angelorum Eccleſia Panormi ſepelitur. De eo infra.

XXIII. *Nicolaus Cuſtarella*, primarius in patrio gymnaſio Juris Cęſarei profeſſor, eruditione præſtans, omnibuſque animi dotibus exculctus, ad ſupremos idcirco honores, virtute duce, viam ſibi aperuit, ac M. R. C. non ſemel ſubſellia ſcandens, Regi à Conſiliis fuit. De quo Groſſus in Decach. & Baſilis. *Maurus Burgius* J. C. etiam eximius, à doctrina numquam ſatis laudatus, pluries in patria Judex, ac in M. R. C. tribunali eodem munere functus, Regiis demum Conſiliariis annumeratus, editiſque operibus orbi literario notiſſimus. Deceſſit Panormi XI. Julii anno MDCXVI. Memoratur Pirro, Cutellio, Maſtrillo, Giurba, aliiſque. De eo rurſus.

*Nicolaus Cuſtarella J. C.*

*Maurus Burgius J. C.*

XXIV. *Cataldus Fimia*, Patritius Catanenſis, mira ingenii dexteritate pollens, legalique ſcientia cumulatiſſimè inſtructus, magna nominis celebritate ſeptimùm in M. R. C. foro Judex enituit, ſemel in S. R. Conſcientiæ, Regiiſque Conſiliariis accenſus, opinionem, quam de ſe excitaverat mirabilius ſuperavit. Obiit in Patria XIV. Februarii MDCXXXVIII. Plura dimiſit doctrinæ ſuæ monumenta, de quibus ſuo loco, unàque cum Petro Amico conterraneo, & Roccho Potenzano J. C. clariſſimis Regni Pragmaticas recentiores in concinnum ordinem redegit.

*Cataldus Fimia J. C.*

*Petrus Amicus Præſes.*

XXV. *Petrus Amicus* natalium ſplendore, munerum præſtantiâ, eximiiſque in rempublicam meritis conſpicuus, Catanæ lucis uſuram fecit anno MDLXVI. ex Joſepho Franciſco, & Lucretia Ciampolo Meſſanenſibus, piis æquè, ac nobilibus, à quibus liberaliter educatus, juriſprudentiæ acre ingenium devovit, tali fructu, ut magiſtrali laurea donatus, cum paucis eruditione conferendus videretur. Poſtquam verò triginta & amplius annis in patria Academia legum interpretationi operam dediſſet, Judexque pluries ab integritate ſeſe commendaſſet, emenſis Panormi in Regiis ſupremis aulis, ingenti cum laude, ac virtutis opinione omnium dignitatum gradibus, *Juſti Judicis* nomenclaturam aſſecutus, dierum, atque honorum plenus, ibidem mortales depoſuit exuvias, quas Catanam transferendas, ac nobili è marmore ſepulchro in S. Mariæ de Annunciata Carmelitarum majori ſacello condendas Potentiana Cannizaro Uxor, ac filii Vitus S. Annæ Comes, Ignatius, Vincentius, & Franciſcus curarunt hoc Epitaphio, quod adhuc extat, appoſito: *Illuſtriſſimo Petro Amico, In Hoc Patrio Gymnaſio Pluries Juriſprudentiæ Anteſignano; Quater M. R. C. Judicis Toga Inſignito; Regio Fiſci Patrono; Regni Deputato; A Cordatiſſimis Proregibus (Alter Ego) In Maximis Conſtituto; Auſtriacæ Majeſtatis Patrimonio Rationum Magiſtro, S. R. Conſiſtorii Candidiſſimo Præſidi; Æque Regibus, Æque Popularibus Caro; Pro Scientiis Ingenio, Pro Judiciis Juſtitia, Pro Regimine Dexteritate Spectatiſſimo, Pro Vitæ Pietate, Morumque Suavitate Ornatiſſimo, D. Potentiana Uxor Pro Meritis Mærens Poſuit. Obiit* III. *Kal. Decembris Anno Salutis* MDCXLV. *Ætatis Suæ* LXXIX. De Petro rurſus cap. ſequenti, ubi de Scriptoribus.

*Agathi-*

XXVI. *Agathinus Paternionius Caſtellus* primus Biſcaris Princeps, cujus erga Regem fidem, erga patriam merita, in Cives benevolentiam, in rebus demum gerendis navitatem eximiis exornat laudibus noſter Groſſus. Enituit ejus virtus, animique conſtantia, quando perditorum quorumdam auſibus anno MDCXLVII. univerſa civitas æſtuare viſa eſt, ut ad eumdem annum diximus, furentem quippe populum ea, qua pollebat authoritate, compeſcuit. Tum, ut afflictis patriæ rebus conſuleret, Panormum ad Proregem maturavit, à quo benignè exceptus, omnia ad votum obtinuit; quumque diſciſſis civium ſtudiis omnia ſeditionibus agitarentur, odia in equeſtrem ordinem exardeſcerent, unus Agathinus Proregi charus, proceribus acceptus, populo non inviſus, ubique virtutis ſuæ veſtigia impreſſit, & Catanenſe nomen non parum amplificavit. Ejus ſæpe conſiliis in arduis quibuſque Princeps idem uſus, ipſum è tribus in Sicilia *Generalibus Vicariis* alterum, cum omnimoda juris dicendi poteſtate, conſtituit; quo quidem munere ad aliquod tempus egregie perfunctus, in patriam demum remeavit, ubi ætatis anno LXIII. piè deceſſit. Ejus in pauperes liberalitatis egregium monumentum fuit, inſtitutus anno MDCLXIX, quum Catanenſis ager ab Ætnę igne vaſtaretur, *Mons Pietatis*, ut vocant, de quo ſuo loco. *Agathinus Paternionius.*

XXVII. *Gaſpar Federicus* Catanę illuſtri ſanguine genitus, in patrio Lyceo publicus Juris interpres, anno MDCXXXIX. R. M. C. Senator, mox Regalis Patrimonii à Rationibus Magiſter, titulo demum Comitis Sancti Georgii inſignitus, de quo Giurba cum laude ſcribit Obſer: 95. num. 22. *Gaſpar Fridericus J. C.*

*Jacobus Romanus* Catanenſis, Vincentii celebris J. C. filius, vir ſcientiſſimus, & Cauſarum Patronus *Jacobus Romanus J. C.*

nus paucis ſecundus, qui gravioribus diſciplinis Muſarum etiam ſtudia addidit, multaque Latinâ, Etruſcâ, & Siculâ lingua laudabiliter cecinit. Ad Judicis dignitatem in M. R. C. evectus, dum adhuc eam provinciam egregiè adminiſtraret, Panormi deceſſit III. Idus Julii MDCXLVIII. In S. Mariæ de Nova templo tumulatus. De eo inferius.

*Marius Cutellus J.C.* XXVIII. *Marius Cutellus*, nobilis Catanenſis, præſtantiſſimi ingenii, ſummæque eloquentiæ vir, legum doctrinâ, ac peregrina eruditione orbi literario notiſſimus, morum denique elegantiâ præcipuus; dum in M. R. Aula jus diceret anno MDCXXX. ab Alcalæ duce, Prorege, Orator in Hiſpanias ad Catholicum Philippum miſſus, ut contentiones inter Fidei Siculos Quæſitores, alioſque ſupremos Regni Adminiſtros Regia authoritate dirimerentur, non vulgari navitate rem arduam ita compoſuit, ut *Nova Concordia* III. Kal. Septembris MDCXXXV. Matriti edita, inter Siculas Pragmaticas referatur. Redux in Patriam, eodemque honore inſignitus, vix biennio expleto, totius inſulæ nomine Legatus Matritum denuo remeavit, magnique momenti negotia ſibi concredita, eximia prudentiâ, feliciter confecit. Siciliam, Regii Ærarii Fiſci Patronus adſcitus, anno MDCXXXIX. repetiit; nec diu poſt tertiùm Orator à Comite de Aſſumar ad Regem tranſmiſſus, omnia, ut erant in votis, impetravit; quin & graviora ab Metymnę Turrium duce Neapolis Prorege ſibi commiſſa etiam negotia ad exitum perduxit. Magiſtri à Rationibus dignitate tandem auctus, ac Regii Conſiliarii munere inſignitus, Comitiſque Villærofatæ titulo donatus, undique excitata nominis ſui fama, doctiorum venerationem latiſſimè aſſecutus, deque patria ſua Catana cumulatè meritus, Panormi vitam explevit in S. Franciſci de Paula Eccle-

Eccleſia tumulatus XVIII. Septembris, Ann. MDC-LIV. Ejus doctiſſimas lucubrationes infra recenſebimus.

XXIX. *Didacus Marotta* Catanenſis, eruditionis juxta, ac integritatis nomine celeberrimus, poſt Magiſtratus in patria, eximia virtutis opinione geſtos, in M. Regia Aula Judex primùm per annos aliquot aſſedit, mox, aliis muniis, ſupremiſque honoribus decoratus, S. R. Conſcientiæ Conſiſtorii Præſes, tandemque Magiſtri Juſtitiarii Locum Gerens conſtituitur; cui ſane dignitati decus addidit immortale. Rebus mortalibus valedixit XII. kal: Maji MDCLXI. in S. Marię de Miſericordia Tertii Ordinis Minorum Æde ſepultus. De eo Auria in Chronol: *Didacus Marotta Præſes*

XXX. *Petrus de Gregorio* Catanenſis Patritius, J. C. eximius, ac S. Jacobi de Spada Eques, Caroli de Gregorio, & Agathæ Buglio filius, ſingulari præditus ſcientia, quam incorruptis moribus, animi moderatione, atque eximia æquitate cumulavit. Juris Cęſarei ad plures annos in patrio gymnaſio Interpres effulſit, ejuſque prætorii Judicibus accenſus inclaruit. M. R. C. Senator pluries deſignatus, atque à Regalibus rationibus Magiſter, ſupremus in Italico Conſilio Regens, non vulgarem ſibi gloriam comparavit. Redux in Siciliam, M. Reg. Aulæ Præſes factus, ſummum honoris gradum ad triennium illuſtravit. Tres duxit uxores alteram Syracuſanam, Panormitanas duas, quarum jure & ipſe Panormi Civis evaſit. Hinc in Epitaphio, illi poſt mortem appicto, perperam cunas habuiſſe Panormi ſcribitur, erroremque ſecutus Vincentius Auria, Petrum Panormo adjudicat. Cęterum Groſſus ſynchronus author clariſſimè inter Catanenſes enumerat; Fuit Trium Myſteriorum Dux, obiitque Panormi ſexagenarius VI. *Petrus de Gregorio Regens*

Idus Novembres MDCLIX. in S. Franciſci de Paula extra mœnia templo nobili tumulo conditus.

*Horatius de la Torre Regens.* XXXI. *Horatius de Turre*, Catanæ nobili loco natus, emenſis omnium dignitatum gradibus, ad ſupremum in Conſilio Italico apud Hiſpanias munus pro vitæ meritis, ac doctrinę præſtantia anno MDCLXII. evocatus, quum ibi per ſeptennium provinciam egregiè geſſiſſet, in patriam reverſus, M. R. C. primùm, mox S. R. Conſ. Conſiſtorii Pręſes delectus, ac Principis titulo donatus, Thuſę demum opidi Dynaſta inclaruit. Panormi è vivis exemptus eſt meritis, ac dignitatibus onuſtus. Laudatur ab Auria in Chronol. à Gaſtone diſcep. 1. & à Moretta, qui perperam illum ſuis Calatajeronenſibus accenſet.

*Vincentius Paternionius.* XXXII. *Vincentius Paternionius* Raddusæ, & Dexterę Dominus, Hyacinthi filius, omnes Patrię magiſtratus laudabiliter obivit, arduiſque temporibus Regi ſuam probavit fidem, uti ad annum MDCXLVII. & alibi memoravimus. A prudentia, ac in rebus gerendis dexteritate maximè commendatus, ut periclitanti reipublicę ſuccurreret, caput opponere ſuum minimè dubitavit. Mortua uxore, Sacerdotio initiari voluit, ut Deo, ac ſibi viveret; Verùm Catanenſis Senatus nuntium apud Philippum Regem anno MDCLXIX. agere coactus, ut vectigalium remiſſionem ſuis civibus Ætnęi incendii malis, agrorumque ingenti jactura afflictis, ab humaniſſimo Principe impetraret, onus graviſſimum, civica neceſſitudine adactus, ſuſcepit, ſummâque ſolertia muneri ſatisfaciens, omnia ad votum aſſecutus, in patriã remeavit, ſumma omnium ordinum gratulatione exceptus. Tanta porro in Regia Matriti Aula virtutis ejus opinio fuit, ut vacante nõ diu poſt Pactenſis Eccleſiæ ſede, in unum Vincentium Rex oculos converteret; Sed fato ille interceptus electionem de ſe factam non expectavit.

XXXIII. *Joannes Rizarus* generoſis parentibus anno MDCXIV. Catanæ progenitus, inter ſumma ingenia eximius, ſacros Canones primùm in publica Academia magna doctrinæ opinione docuit, ac in patrio foro pluries jus dixit. Ad ſuprema Siciliæ ſubſellia mox translatus, ab anno MDCLIV. ad LXXVI. in M. R. Aula quater Judicis munere præfuit, ea integritatis fama, ut Regii Patrimonii Fiſci Patrocinium fuerit illi delegatum, quo etiam in honore ſibi ſemper æqualis, ita juſtitiæ rigorem morum elegantia temperavit, ut omnium animos ſibi conciliaverit. Relictis ingenii monumentis, de quibus inferius, meritis plenus Panormi MDCLXXXII. ætatis LXVIII. vitam cum morte commutavit. *Joſephus Raymundettus* græcè, ac latinè doctus, elegantique ingenio præditus; egregius in patria Academia legum Interpres, mox in ſupremo Regni Prætorio non ſemel Judex, Fiſci Patronus, ac demum Regii Ærarii Magiſter, quibus in muniis ſeſe integerrimum exhibuit, ſummamque gloriam eſt aſſecutus. Mortale exuit Panormi anno MDCLXXX. quum ad majora properaret, quinquagenarius. Commendantur adhuc hodie ejuſdem in Ritum Regni Siculi Commentaria, aliaque opuſcula m. ſ. ac in publicis concertationibus, & Judiciis paſſim laudantur.

*Joannes Rizarus J. C.*

*Joſeph Raymundettus J. C.*

XXXIV. *Ignatius Gaſtonus*, Ingenii Baro, Marii J. C. filius, Juris prudentiæ ſtudiis animum addixit, ea contentione, ut ex abditis legum fontibus multa hauſerit, quæ cum orbe literario poſtmodum communicavit. Hinc Pontificias ſanctiones in patrio Gymnaſio integro ſeptennio, ſummo auditorum plauſu, explanavit, ac in ejuſdem Urbis Prætorio ſepties, ſemel Meſſanæ Judex præfuit; ad eminentiores ſubinde vocatus dignitates à Bellicis Conſiliis primùm fuit, in nova Meſſa-nenſi

*Ignatius Gaſtonus Præſes.*

nenſi Aula (Junctam appellant) jus dixit, Regii Patrimonii Fiſci Patronum egit, ac ſupremus in eodem Meſſanæ Senatu Miniſter (Caput Junctæ dicunt) aſſedit. Panormi in M. R. C. ter Judicis munere functus, Fiſci Patronus, à Rationibus Magiſter, tandemque anno MDCXCIII. Conſiſtorii S. R. C. Pręſes adſcitus, longè, latèque innotuit. Ibidem vitę curſu abſoluto III. Kal. Septembris in Templo Immaculatę Conceptionis, Mercedariorum Fratrum conditus, nobili Epitaphio meruit honorari, quod habes apud Mongitorium Bibliot. tom. I. De eo inferius.

*Joannes Raymundettus Regens*

XXXV. *Joannes Raymundettus Sanmartinus*, avito generis ſplendore clarus, doctrina, ac propria virtute illuſtrior, inter eximios Siculos viros merito enumerandus, Catanæ ex Pardi Principibus ortus, legalis ſcientiæ ſtudia ſectatus, primariis nedum in patria, ſed per Inſulam univerſam fungi muneribus meruit; Annum enim XL. agens Orator à Claudio Lamaraldo Sicilię Prorege Neapolim miſſus, ut rei frumentarię inopia Regno laboranti ſuccurreret, opportuna auxilia ad Siculorum levamen obtinuit. Bello contra Gallos æſtuante, Inſulę moderatoribus à conſiliis adſtitit, ſummaque apud eos authoritate valuit. Regalium Rationum Magiſter adlectus, pluries Generalem Vicarium in arduis negotiis per Mazarę, & Nethi valles, magna cum laude egit. Matritum evocatus, ac in ſupremo Italię Conſilio Regens conſtitutus, ea integritate, & prudentia provincię illi ſatisfecit, ut titulo Ducis S. Martini donatus, ad Italię Regulos nuncius, ad fędus contra Gallos ineundum adſciſceretur; quamvis rerum mutata facie, id muneris neutiquam ſit executus. M. R. C. Pręſes anno MDCLXXXII. in patriam remeavit, ubi majori in dies fama ſeſe commendans, juſtitię tenax,

nax,

nax, animi moderationem ſervare ſtuduit. Mortuus v. Kal. Novembris MDCXC. in S. Dominici Eccleſia, eleganti è marmore tumulo conditus eſt.

XXXVI. *Vincentius Finoclarus* Catanenſis, doctrinâ, morumque integritate paucis ſecundus, obitis in patria magiſtratibus clarus, ſextùm in M. R. Aula Senator, à Regalibus Rationibus integro decennio Magiſter, tandemque S. R. Conſcientiæ Præſes vigilantiſſimus; Ætate gravis Panormi S. Gregorii Dux, anno MDCXCII. deceſſit, in S. Francifci templo condigno honore tumulatus. Vivit adhuc Vincentii nomen apud Siculos immortale, illiuſque æquitatem, animi manſuetudinem, ac eximias alias virtutes ætas nulla ſatis deprædicabit. *Vincentius Finoclarus Præſes*

XXXVII. *Georgius Joenius*, egregius in patria Academia ad plures annos Juris Anteſignanus, ac pluries M. R. C. faſcibus Panormi honoratus, inter ædificiorum ruinas anno MDCXCIII. Catanæ mortem oppetiit. *Joannes Baptiſta Tedeſchius*, Herculis filius, diu in Catanenſi gymnaſio Sacrorum Canonum, ac Juris civilis Interpres, M. R. C. Judex renunciatus integritate non vulgari munus geſſit. Immaturè ſub elapſi ſæculi finem mortuus. *Rocchus Bertinus*, J. C. Catanenſis, variis in patria muneribus egregiè perfunctus, in M. R. C. Subſelliis collocatus, provinciam optimè adminiſtravit. Obiit Panormi. *Caſimirus Nicoſia*, à legali ſcientia commendatus. poſt primas in Catanenſi prætorio dignitates, M. R. Aulæ Senator adlectus, ſumma cum laude muneri ſatisfecit. Panormi & ipſe deceſſit. *Georgius Joenius J. C.* *Joan. Bapt. Tedeſchi J. C.* *Rocchus Bertinus J. C.* *Caſimirus Nicoſia J. C.*

## SUB BORBONIIS.

*Joſephus Aſmundus J. C.* I. JOſephus *Aſmundus*, generoſæ proſapię, Franciſci filius, poſt datam Juriſprudentiæ operam meritis honoribus in patria condecoratus, atque in publica Academia legum profeſſor adſcitus, in ſupremis Regni, ac R. M. C. Tribunalibus Judex quintùm cooptatur. Quos autem Magiſtratus iniit, ſumma æquitatis, ac prudentiæ laude non modo geſſit, ſed illuſtravit. Chriſtianæ pietatis ſtudiis ita porro incubuit, ut nil antiquius habere videretur, eaque omnibus aliis curis præferret. Honorum pertæſus in patriam remeavit, abſolvendoque Puellarum Virginum Ginecęo, quod terræmotu dirutum reparaverat, totus intendit; ac ſibi uni deinceps vivens, mortem ſenex expectavit, quam anno MDCCXVIII. ætatis LXXIV, menſe Julio, religioſè oppetiit, in ejuſdem Ginecęi Eccleſia ſepultus cum epigraphe *Spero videre bona Domini in Terra Viventium*.

*Chriſtophorus Amicus J. C.* II. *Chriſtophorus Amicus*, Franciſco, & Agatha Maſſa, patritia gente Catanæ exortus, duodennis clericali militiæ adſcriptus, ac S. Luciæ de Leontinis Abbas renunciatus, jam tum maturitate morum, atque ingenii præſtantia eximium quid portendere viſus eſt. Poſt Philoſophicas, Legales ſcientias apprime didicit, earumque laureas, tertio ætatis luſtro nondum exacto meruit, quibus ita deinceps ſe totum adjunxit, ut politiores literas non omitteret, atque utrarumque ſtudium impenſe excoleret, & in deliciis haberet. Reipublicæ muniis juvenis adhuc admotus, integritatem, prudentiam, dexteritatem perpetuò exprompſit. Juris in publica Academia Interpres, pluries in patrio prætorio, & in Meſſanenſi Judex, variis, arduiſque

arduiſque per univerſam penè inſulam legationibus functus, ſummam ubique gloriam aſſecutus, ingentem virtutis ſuæ, ac navitatis opinionem in ſupremis Regni moderatoribus excitavit. Anno hinc MDCCX. Generalis, ut ajunt, Commiſſarius, mox R. M. C. Senator, tandemque Regii Patrimonii à Rationibus Magiſter adlectus, longè majoribus titulis ſeſe commendans, muneribus hiſce cumulatiſſimè ſatisfecit, laudemque minimè vulgarem ſibi quęſivit. Victorio Amedeo Sabaudiæ Duci in primis charus, eumdem Panormo Catanam, moxque Meſſanam adeuntem comitatus, ſingularibus benevolentiæ ſignis ab humaniſſimo Principe meruit honorari. Anno MDCCXXI. in Patriam remigravit; novi enim Proregis juſſu, quotquot Philippi V. Hiſpaniarum Regis beneficio, ſupremis etiam dignitatibus fungebantur, è gradu ſuo deturbati, ad propria redire coacti ſunt. Hunc porro variantis fortunæ ludum ęquo adeo pertulit animo Chriſtoforus, ut lucrum putaret; Chriſtianis enim officiis propentius exinde incumbere, optimique Domini ſervitutem nactus, cęleſtis vitæ deſiderio flagrare cępit. Concinnando hinc, ac numeris omnibus abſolvendo celeberrimo operi, quo generalem Orbis Chronologiam, & Geonologiam complexus fuerat, totis intendens viribus, nec non piis, boniſque operibus animum ſedulo excolere ſtudens, poſtquam Clericos Regulares Teatinos, eorumdem domus Catanę fundationem promovendo, ac cujuſque ordinis cives ſibi devinxiſſet, podagra aliquando correptus, dum annum ſextum ageret ſupra quinquageſimum, XVI. kal. Februarii MDCCXXVIII. imperturbato vultu mortem aſpexit, in ſacrę Carmelitarum ędis ſacello maximo, gentilique tumulo conditus. De eo rurſus.

*Conſal-*

*Conſalvus Aſmundus J. C.*

XIII. *Conſalvus Aſmundus*, proſapiæ in paucis claræ, & pervetuſtę, anno MDCLIX. in lucem editus, Decies in patria, ſemel Meſſanæ jus dixit; Pontificias, & Cęſareas ſanctiones ad decem annos etiam in ejuſdem Archigymnaſio ſumma celebritate explanavit, in ſupremo M. R. C. foro novies aſſedit, arduiſque negotiis per univerſam Inſulam abſolvendis, ſupremi Principis poteſtatem ſępius commiſſam habuit, S. Juliani Marchio demum effulſit. Honorum, ac dierum plenus Panormi diem ſuum invenit anno MDCCXXVIII. ibiq; in Templo Minorum Reformatorum ſepultus, tumulum, quod ſibi vivens Catanæ in Templo Sanctæ Marię de Directione anno MDCCIX. poſuerat, vacuum reliquit. *Deſiderius Ruſſus*, S. Georgii Baro, nobilis Catanenſis, diu in patrio prętorio Fiſci Patronus, M. R. Curię Senator, maturitate morum, ac doctrinæ elegantia clarus. Mortem nactus eſt Catanæ anno MDCCXXVIII. ætatis LXXIV.

*Deſiderius Ruſſus J. C.*

*Thomas Bonifacius Præſes.*

IV. *Thomas Bonifacius* honeſto loco natus, legali ſcientia operam navavit, tali fructu, ut forenſes omnes patriæ magiſtratus brevì ſit aſſecutus; Juris Cęſarei ad plures annos primarius Interpres, ad ſupremas dignitates viam ſibi paravit, & Regii Patrimonii Rationum Magiſter conſtitutus, egregiè provinciam adminiſtravit. Ejuſdem Tribunalis Præſes adlectus, adverſæ fortunæ aliquandiu mala forti animo ſubſtinuit; Quum verò avitum Siciliæ Regnum Carolus Borbonius ſibi vindicaſſet, anno MDCCXXXIV. priſtinæ dignitati reſtitutus, eximiam eo ex munere laudem ſibi peperit. Fatumque demum ſenex Panormi invenit anno MDCCXXXV.

*Franciſcus Gaſtonus Præſes.*

V. *Franciſcus Gaſtonus* Ignatii filius, Ingenuę Marchio natus anno MDCLX. præſtantis ingenii vir, legalibus ſcientiis politiores literas, & muſarum

rum

rum ſtudium adjunxit, atque omnigena eruditione floruit. In gentis Bellicæ foro Fiſci Patronus, ac *Proauditor*, ut ajunt, Generalis, pluries ſuprema cum poteſtate per inſulam Delegatus; anno demum MDCCVI. M. R. C. Senator, quam dignitatem ſæpius cum laude deinceps tenuit. Regii Ærarii Fiſci Patronus, tandemque ejuſdem Præſes renunciatus, quum egregiam virtutis ſuæ opinionem in omnibus excitaſſet, ætatis anno LXXIII. pridie Nonas Martias Panormi vitam clauſit MDCCXL. Complura in Jure ſcripſit, de quibus ſuo loco. *Ignatius* Franciſci filius in M. R. Aula ſemel jus dixit, celeri tamen fato præreptus, omnibus optatiſſimus ante patrem deceſſit anno MDCCXXX. *Ignatius Gaſtonus J. C.*

VI. *Michael Corvaja* in Catanenſi Prætorio ſæpius Judex, Juris Cęſarei, & Pontificii ad annos XX. primarius Interpres, variis muniis decoratus, demumque inter M. R. C. Senatores anno MDCCXXXII. cooptatus, exacto vix biennio Catanę menſe Decembri moritur, cujus corpus in S. Catherinæ Senenſis æde infoſſum eſt. Commendatur nedum doctrinâ, eloquentiâ, aliiſque ingenii dotibus, ſed morum quoque elegantiâ, ac vitæ inculpatæ actibus, animique integritate. *Michael Corvaja J. C.* *Martinus Nicoſia* ex Caſimiro, de quo ſuperius Panormi ortus, ſed origine Catanenſis, quo nomine in M. R. C. Judex pluries aſſedit. Titulo Marchionis inſignitus, apud Montemregalem fato immaturo anno MDCCXLIV. occupatur. *Martinus Nicoſia J. C.*

VII. *Dominicus Conſtantinus* Catanenſis, Juriſprudentia, literiſque politioribus excultus, muniis in patria cum laude geſtis clarus, ac primarius in publico Gymnaſio Juris Profeſſor, in ſupremo R. C. foro jus aliquando dixit, ac Regii Patrimonii tandem à Rationibus Magiſter eſt renunciatus, quam dignitatem, dum hæc ſcribimus exornat. *Nicolaus* *Dominicus Conſtantinus J. C.*

*Nicolaus Ardizonius J. C.*

*Ardizonius* Syracuſis exortus, ob ductam uxorem privilegio Catanenſis, morum ingenuitate, legali ſcientia, amœnioribus literis ornatus, ac muſis apprime charus, M. R. C. Judex. Sacræ ſubinde Militiæ accenſus, hodie Agrigentinæ Eccleſię Archidiaconus.

*Jacobus Bertinus J. C.*

*Jacobus Bertinus* in patrio prętorio Fiſci Patronus, aliiſque muneribus inſignis, primus in Catanenſi Academia legum Interpres, ſemel & iterum M. R. C. Senator. Vivit rerum agendi peritus.

*Franciſcus M. Paternionius J. C.*

VIII. *Franciſcus Maria Paternionius, & Bonajutus*, Raddusę, & Dexterę Baro, ab ingenii pręſtantia, morum comitate, prudentiâ, ac animi demum magnitudine commendatus; Cauſſarum patronus æquè integerrimus, ac inter primos celebris M. R. Aulę ſcamnum, an. MDCCXXXIV. conſcendit. Forum hodie illuſtrat, ac Patrię jura tuetur, aliiſque publicis muniis Panormi effulget.

*Aloyſius Paternionius J. C.*

*Aloyſius Paternionius* ex S. Juliani Dynaſtis, inter ſummos Juris Profeſſores nemini de principatu decedens, M. R. C. Judicibus anno MDCCXXXVIII. accenſus, juſtitię ſeveritatem ita officiis, ac prudentiâ temperavit, ut omnium ſibi ęſtimationem conciliaverit. Properat ad majora.

*Vincentius Michelangelus J. C.*

*Vincentius Michaelangelus* politioris, ac legalis literaturę ſtudiis apprime excultus, omnibus in patrio foro magiſtratibus perfunctus, Juriſque in Archigymnaſio Anteſignanus Profeſſor, anno MDCCXXXIV. M. R. C. Judex renunciatus, poſſeſſionem minimè aſſecutus, mox anno XLII. eamdem nactus dignitatem, illam eximiè illuſtravit. Vivit ad majora.

*Petrus de Paula J. C.*

*Petrus Paulus de Paula* Catanæ fatus, poſt adeptam Juris lauream Panormum ſe contulit, ubi cauſſarum patrocinium ſumma cum laude ſuſcepit. M. R. C. ſubſellio impoſitus anno MDCCXLII. ſingularem ſibi gloriam comparavit. Vivit hodie.

*Antoninus Amatus J. C.*

*Antoninus A-*

*matus*

*matus* virtute, atque ingenio præſtans, ſæpius in patria Judex, ac publicus Juris Cæſarei ſupremus Profeſſor, M. R. C; dum hæc ſcribimus, Senator.

*Joſeph Aſmundus Paternionius J.C.*

IX. *Joſephus Aſmundus Paternionius* ex Joanne Baptiſta Paternionio Ficaratium Barone natus, Conſalvi avunculi, de quo num. III. gentile nomen aſſumpſit, fortunaſque eſt aſſecutus, ab eo etiam à teneris unguiculis educatus, doctrinam hauſit. In foro Panormitano ad plures annos cauſſarum patrocinium exercuit, ac patriæ juribus vindicandis ſtrenuam navavit operam. M. R. C. anno MDCCXXVIII. Senatoribus accenſus, ſummam ex eo munere gloriam tulit, ac raro exemplo, altero rurſus biennio confirmatus, illud egregiè adminiſtravit. Arduis negotiis cum Panormi, tum per Inſulam adhibitus, quum ſingulari ſolertia, ac prudentia illa explicaſſet, tertiùm in ejuſdem aulæ ſubſelliis collocatus, Regii demum Ærarii Fiſci Patronus noviſſimè effectus, pergit ſeipſum ſuperare, cui majora pro bono patriæ enixè apprecamur. *Vincentius Paternionius Caſtellus* Carcacis Dux anno MDCCXIII. ad Seren. Victorium Amedeum Siciliæ tunc Regem ſalutatum, Catanenſis Senatus Nuncius, hiſque noviſſimis diebus, graſſante Meſſanæ, atque in ejus municipiis peſtilenti lue, ad publicæ ſalutis cuſtodiam Generalis Vicarius cum ſuprema poteſtate adlectus provinciæ huic immenſo cum merito ſatisfecit, conceptamque de ſe opinionem vicit. Si qui alii, ob geſtos cum laude Magiſtratus, atque à virtute illuſtres in hac ſerie deſiderantur, noſtræ oſcitantiæ minimè adſcribat Lector. Omnia nequit unus advertere; ſed illos potius, qui vel ſuorum invident gloriæ, ut propriæ conſulant, incuſet.

*Vincentius Paternionius.*

CA-

## CIVES SCIENTIA, EDITISQ; OPERIBUS CLARI.

*Thirſis Ætneus Poeta*

I. THyrſis *Ætneus* Paſtor, & Poeta, Daphnidis Herei, qui & ipſe aliquando Ætnæ incola fuit, alumnus, Bucolicum Hexametrum carmen invenit, uti ex Photio de Metris tit: de Hexam: Bucol: tradit Vigintimillius de Sicul. Poetis cap. 8. quod è Siculis tuguriolis in Græcas, & Latinas Regias invectum, eaſdem mirificè exornavit. Theocritus Thyrſis nomine primùm Idylion nuncupavit, in quo Dephnidis deflet mortem:

*Incipite Bucolicon, o dulces muſæ, incipite carmen,*
*Thyrſis hic ille ab Ætna, & Thyrſidis hæc vox eſt.*

Id etiam præſtitit Virgilius Ecloga v. uti Antonius Mancinellus obſervat. Conſule Mongit: in Biblic. Sicul: tom. 2.

*Charondas Philoſophus.*

II. *Charondas* Philoſophus, & Legumlator celeberrimus. Hunc Siciliæ invident Mareſiotus, qui lib: 2. cap: 9. Locrenſem dicit, Barrius deſcrip: Calab: lib: 5. qui Thurium, & Hieron: à Flore, qui Sybaritem appellat. Peſſimè Volaterranus Anthrop: lib. 13. Tyrium facit, Ariſtotiles enim clariſſimè Polit: lib: 2. Joan. Stobeus Ser: 145. Jamblicus in vita Pythagoræ, Siculum, & Catanenſem evulgant. Fuit Pythagoræ auditor, Laertio, Jamblico, & Seneca Epiſt. 90. teſtibus. Tradit Ælianus lib. 3. var. Hiſt. quod quum vellet Civium ſuorum leges corrigere, ab illis exagitatus, Rhegium contendit, Rheginiſque legem tulit. Thuriis ſubinde, Crotoniatis, Sybaritis in magna Græcia, Himerenſibus in Sicilia, Agrigentinis, Tauromenitanis, Catanenſibus ſuis, ac

ac reliquis Chalcidenſibus vivendi normam perſcripſit, ut Jamblicus eſt author, ſubdens, quod ejus munitæ legibus longè illorum Reipublicæ perdurarunt. De morte Charondæ illud vulgo circumfertur, quod, quum legem tuliſſet, ne quis armatus in concionem veniret, ipſeque rure forte-fortuna rediens, ad ſedandam concitatam multitudinem, ut erat gladio accinctus, verba ad populum feciſſet, legis admonitus, ab eo, qui proximè ſedebat, eidem gladio incubuit. Sed de Diocle Syracuſano Legiſlatore hæc etiam narrantur, uti Diodorus lib: 12. admonuit. Cęterum Charondæ *ſepulchrum*, inquit Fazellus dec.1. lib.3. cap.1. *marmori incluſum, cum arca ſtannea, in qua oſſa ejus condita erant, ætate mea, juxta ædem Divæ Agathæ, quam veterem appellant, inventum eſt.* Quæ ſane mortuum in Patria Philoſophum arguunt. Vivebat ſenior Olympiade LXXXIII.

*Charondæ Leges.* Charondæ leges à Diodoro loco citato referuntur, ubi illum ſummis laudibus extollit, ac *natura optimum, ſingulaque rerum peritia humanarum, divinarumque, ac ſumma præſtantiſſimæ cujuſque diſciplinæ inſtitutione pręditum* dicit. *Inſpectis enim diligentiſſimè, cujuſque gentis legibus, & inſtitutis, optima quæque ex illis ad rem, uti ſapientia præſtabat, deligendo, ac in unum veluti corpus redigendo, eaque pro legibus ſervanda mandavit, quibus multa quoque adjecit à ſe inventa, atque excogitata.* Aliquot porro ex iis expenſis legibus, illam præ cæteris inculcat, quam à prioribus Legiſlatoribus omiſſam dicit: *Liberos Civium omnes in ipſo ludo, & primis literarum rudimentis inſtituendos tradi, conductis ad id mercede, & ære publico præceptoribus.* Hinc ex Charondæ Civis inſtitutione Catanæ Publicum Scientiarum Gymnaſium fundatum non abs re alibi lib. 1. cap.6.

1. cap. 6. conjectavimus. Charondæ leges commendant quoq; Dionyſ. Alicarnaſſenſis lib. 2. Plutarchus de Curioſitate. Ariſtotiles Polit. lib. 2. Stobæus ſerm. 145. Quin Athenęus lib. 14. cap. 3. ex Hermippo tradit: *Inter pocula leges Charondæ canebantur*. Siciliæ, & Italiæ legumlatorem Plato dial. 10. de Republica illum deprædicat; Laudant denique Cicero lib. 2. de Legibus, Seneca Epiſ. 90. Alexan lib. 6. cap. 20. Joan. Gerar. Voſſius de Sectis Philoſ. cap. 6. §. 27. aliique innumeri, quorum aliqui cum Charone confundunt, Carthaginienſium legiſlatore. Illud non omittendum, Catanenſes civis ſui memoriam cuſis numiſmatibus perennem voluiſſe, nec non ſimulacris honoraſſe, quò illud Jamblici in Vita Pythag. cap. 30. videtur alludere, ſcribentis: Charondam honorem Diis ſimilem aſſecutum. Numiſmata habes Tab. 3. à num. 11. & Tab. 4. num. 1. &c. Statuæ vultus cornutus extabat olim, teſte Groſſo in decac: chor. 9. m. ſ. in atrio Civilis Baſilicæ, quem periiſſe anno MDCXCIII. dolemus.

*Philiſton Medic. & Philoſ.* III. *Philiſton Medicus*, & Philoſophus eximius, Siculus Catanenſis, Eudoxi Cnidii, & Chryſippi Præceptor. Hunc Galenus ex primis Empiricis Medicis fuiſſe, atque ab ipſo Empiricam medicinam nomen accepiſſe pluribus in locis affirmat, pręſertim de Victus Rat. in morbis Acut: & in methodo medendi lib. 1. cap. 3. Scripſit ex eodem librum *de Victu ſalubri*. Quin eidem tribuitur liber ſub Hippocratis nomine vulgatus: *de Dieta, & Subſtitutis medicinis*. Laudant illum Laertius in vita Eudoxi cap. 1. lib. 8. Tiraquellus de vera nobilit: Volaterranus, Ricciolius, Goltzius, Laſcaris, Voſſius de Philoſ: cap. 11. §. 28. qui omnes Siculum appellant; Leander Albertus Ennenſem facit in Inſul. pag. 63. Groſſus, & Raguſa

guſa Catanenſem dicunt. Floruit Olymp. CIII. Ante Chriſtum CCCLX. circiter. Vide Mongitorium.

IV. *Python* Catanenſis Poeta, & Orator, Philippo Macedonum Regi à Secretis, cujus cum laude meminit Athenæus lib. 13. cap. 5. & 7. clariuſque dicitur Olymp: CVIII. Scripſit *Agenam* Satyricam fabulam. Joan: Tzetzes Chiliad: 6. n.38. Byzantinum patria vulgavit, ac Demoſthenis æmulum, huncque Pythonis faciem exhorruiſſe ſcribit, immo etiam in inferno eodem timore exagitatum fabulatur. Mongitor. *Python Poeta, & Orator.*

V. *Philonides* Medicus Catanenſis, teſte Tiraquello cap. 31. Groſſo, & Raguſa. Paccium Antiochenum habuit Auditorem, qui paullo ante Tiberium Cæſarem obiit; hinc Philonidis aſſequimur ætatem. Illum citat Scribonius Largus de compoſ: Medicam. cap. 97, qui ſub Tiberio eodem vixit, & Marcellus Burdegalenſis cap. 20. & 29. Scripſit Tractatum *de Febribus*, & lib. *de Coronis*, *& Unguentis* ab Atheneo citatum lib. 15. cap. 5. ſed hunc Philonidis fœtum fuiſſe ſubdubitat Mongitorius. *Philonides Medicus.*

VI. *Betarmen* Siculus Medicus ex Tiraquello cap. 31. & Catanenſis, ut tradit Groſſus. Scripſit de Medicina; quo autem tempore vixerit, ignoratur. Laudat illum Author Tract. de medicinis Expertiſ. qui Galeno tribuitur. Conſule Mongitorium. *Betarmen Medicus*

VII. L. *Manlius Soſis*, de quo lib. 2. cap. 5. egimus, Ciceronis familiaris, eique amicitiæ neceſſitudine conjunctus, paribus denique ſtudiis addictus, uti idem Tullius teſtatur Epiſtola ad Acilium Siciliæ Proconſulem, quam ibidem exſcripſimus. *L. Manlius Soſis.*

Alios ex nomine recenſet Joan. Baptiſ. de Groſſis in ſuo Decachordo, cum in Idea chord. 9, quam

quam edidit, tum in m. ſ. ſed unde eruerit, me neſcire profiteor; quamvis in Diodori Epiſtolis nonnullos memoratos ſciam, quarum, ut alibi dixi, fides ſuſpecta. En illi *Anapharmacus Alexandro magno pretioſus. Arrius Chlorion, oratione diſertiſſimus. Euthymius Cinna, faciendi, & agendi prudentia clarus. Laertius Poeta gravis, & ingenioſus. Ptiphſamus bellicorum operum, quæ manu ſimul, & ingenio fiunt, opifex eximius. Philander Hiſtoricus, Philoſophus, & Aſtrologus maximæ apud Agathoclem Syracuſiorum Regem opinionis.* Eadem navi fertur *Artemius*, quem Philad: Mugnos in ſuo novo Laertio Thimœphontis Leontini auditorem dicit. Hactenus de Antiquis. Nunc de Scriptoribus poſt Chriſtum Dominum, quos in Sacros, & Profanos dividimus.

## SCRIPTORES SACRI.

*S. Agatho Pontifex.* I. S*Anctus Agatho* Pontifex Maximus, de quo diximus cap. 1. & 3. Scripſit Epiſtolas duas ad Conſtantinum Pogonatum, Auguſtum, quibus Monothelitarum hæreſi doctè, fusè, ac ſolidè refutata, damnatiſque primariis ejuſdem Sectatoribus Sergio, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, & aliis, Anteceſſores ſuos Rom: Pontifices ab omni erroris labe immunes fuiſſe expreſſis verbis declaravit. Tertiam quoque Epiſtolam ad Archiepiſcopum Viennenſem dedit. Cęlo illatus fuit anno DCLXXXII. Videſis Mongitorium Bibliot. tom. pr.

*S. Leo II. Papa.* II. *S. Leo* Papa *II*, quem cap. 1. & 3. laudavimus, humanis, Diviniſque literis græcè, ac latinè eruditus, ac muſicis etiam excultus, ſacros hymnos, pſalmoſque in Eccleſia ad meliorem reduxit concentum. Acta ſextæ Synodi Generalis pro-

probavit, ac in Latinum tranſtulit. Decimo Pontificatus ſui menſe obdormivit in Domino, in Vaticana Baſilica ſepultus.

III. *Epiphanius* Diaconus Catanenſis, Secundæ Nicęnę Synodo unà cum Theodoro Catanæ Epiſcopo interfuit; viceſque in ea Thomæ, Sardorum Archiepiſcopi, geſſit. Habuit in eodem Concilio ſatis prolixum Sermonem laudatorium, qui latinè extat Tom. 7. Concil. Hinc merito à Guilelmo Cave, & L. Elliel Dupin inter Scriptores Eccleſiaſticos enumeratur, & in Bibliot. Clar. Mongitorii locum habet: Floruit ſæculo VIII. *Epiphanius Diaconus*

IV. *Anonymi* Catanenſes. Primus Vitam Sanċti Leonis II. Epiſcopi Catanenſis encomiaſticè ſcripſit, quam ex Gręco ſermone latinè vertit Jacobus Sirmondus ex Codice Vaticano. Alter Poeta carmen Jambicum in ejuſdem S. Leonis laudem edidit. Græcum Auguſtinus Floritus Societ. Jeſu latinum fecit, ex Bibliot: S. Salvatoris Meſſanæ. Habentur apud Octavium Cajetanum tom. 2. SS. Siculor. *Paulus* Diaconus Catanenſis, teſte Joan: And: Maſſa, & Salerno in notis Ad ss. Sic. *De Siciliæ per Saracenos deſtructione* ſcripſit. Extat m. ſ. in Soc. Jeſu Panor. Biblioth. *Anonymi duo.*

V. *Mauritius* Epiſcopus Catanenſis Hiſtoriam Tranſlationis Corporis S. Agathæ V. M. è Byzantio Catanam concinnavit. De quo nos cap. 4. & alibi fuſius lib. 5. Ubi eamdem exſcripſimus hiſtoriam ex Cajetano, Groſſo, & Lectionario majoris Eccleſ. Catan. *Mauritius Epiſc.*

VI. *Blandinus* Monachus Monaſ. S. Agathę ad Hiſtoriam Mauritii Auctarium *de Miraculis* ejuſdem S. V. & M. compoſuit, quod habes etiam apud Cajetanum tom. 1. SS. Sicul: Vivebat ſęculo XII. Mauritio Pontifici coęvus. *Blanditius Monachus*

*Henricus Ariſtippus Archidiac.* VII. *Henricus Ariſtippus* Catanenſis Archidiaconus, Siciliæ Logotheta, græcis, ac latinis literis doctus. Conſule hujus Hiſt: lib. 5. cap. 2. n. 3. Vixit ſub Guilelmo I. Siciliæ Rege, Fazello, Falcando, Raguſa, & Groſſo celebratus.

*B. Angelus Seniſius Abbas.* VIII. B. *Angelus Seniſius*, cujus cap. 1 meminimus, S. Martini de Scalis Fundator, & Abbas, ſcripſit: *Expoſitiones Pſalmorum*; *Modum meditandi*; *Expoſitionem Regulæ S. P. Benedicti*; *Hiſtoriam Monaſterii S. Martini de Scalis*; *Catalogum Bonorum*, *& Contractuum S. Martini*; *Vocabularium latinum prægrande*. De eo Mongitorius in Bibliot: Pirrus lib. 4. par. 2. Groſſus in Decach: Borellus de Præſt: Regis Cathol: cap. 70. Cajetanus in Idea. Vuion de Ligno vitæ par. 2. lib. 3. Ego ipſe Hiſt. Sic. Monaſ: not. 4. Fratrem habuit *Joannem* S. Benedicti de Burgetto Priorem, quod eſt Monaſterium S. Martino obnoxium, cultu in B. Virginem, ac morum innocentiâ clarum, qui in ejuſdem Ss. Matris *Aſſumptionem Rythmum* compoſuit. Illum commendant Raguſa in Elogiis Bibliot: Sicul: n: CLXXX. Groſſus, Pirrus, Tornamira, &c. Extant amborum lucubrationes m. ſ. in *S.* Martini de Scalis Bibliotheca. Floruerunt ſæculo XIV.

*Joannes de Seniſio Prior.*

*Nicolaus Ritzonus Carmel.* IX. *Nicolaus Ritzonus* Catanenſis, Ordinis S. Mariæ de Carmelo. Hunc malè Pirrus, & Groſſus Bitronum cognomento appellant; perperam quoque Geſnerus in Bibliot: & Carolus Dufreſne in Gloſſar: nec non Trithemius de Script. Eccleſ. Tholoſatem dixerunt, quamvis hic ſibi contrarius in lib: de Viris Illuſ. Ord. Carmel. natione Siculum, & Cœnobii Catanenſis Alumnum vulgavit. Pet: Lucius Belga Bibliot: Carmel: Paſſevinus in Appar: Sacr: tom. 2, & Pirrus Catanæ Civem rectius affirmant, Marracius in Bibl: Marian: par.

2. &

2. & Daniel à Virg. Maria Specul. Carmel: to: 2. lib: 5. Siculum etiam, Arnoldus Boſtius de Vir. Illuſ. Carmel: & Joannes Groſſus Virid: Ordin: Carmel: Catanenſis Conventus filium inſuper produnt; Vir fuit acutiſſimi ingenii, ac doctrinâ excultiſſimus, S. Theol. Magiſter, & Siculæ Provinciæ Rector, Bononiæ Humanas, ac Divinas in publico Atheneo ſcientias docuit, ac pluries cum ingenti plauſu conciones in variis Italiæ Urbibus habuit. Virtutibus demum eximiis viro religioſo dignis effulſit, claruitque anno MCCCLXXII. Scripſit ex Trithemio, aliiſque laudatis ſupra: *Sermones de Tempore*, *Sermones de SS.*, *Conciones pro Quadrag: tom.* 2. Addit Marracius *Sermones Elegantes de B. Virgine in præcipuis ejus Feſtivitatibus.*

X. *Honuphrius Maramma* Ordinis Prædicatorum, omni doctrinarum genere inſtructiſſimus, Summus Theologus, & Eccleſiaſtes diſertiſſimus; Martino Regi hujus nominis I. à Secretis Conſcientiæ ex literis Catanæ MCCCXCIII. & XCVI, ac ſequenti; De eo Groſſus in Decach: chor. 2. mod. 7. Raguſa in Bibliot. Vet: Sicul: *Bernardus de Alexandro*, ejuſdem Inſtituti; *Simon de Amatore*; & *Jacobus Venetia* omnes S. Theol. Magiſtri ſpectatę eruditionis, ac profundæ ſcientiæ de Rebus Fidei in Sicilia Quæſitores, uti idem Groſſus teſtatur. *Honuphrius Maramma Dom.* *Alii ejuſd. Ordinis Magiſt.*

XI. *Nicolaus Marinus* Catanenſis Ordinis Carmelitici, divinarum rerum ſcientiâ pollens, poſt geſtam Univerſæ Siculæ Provinciæ præfecturam, à Bonifacio IX. Apoſtolicus ejuſdem Viſitator, anno MCCCXCVI. adſcitus, dum ad majora properaret, mortem immaturè oppetiit. De quo Pet: Lucius Belga in Bibliot: Carmel: Raguſa, & Groſſus chor. 2. mod. 10. Huic addunt idem Groſſus, & Belga: *Hieronymum* à ſacra ſcientia commendatum, qui Calabriæ Provinciam adminiſtravit. *Nicolaus Marinus Carmel.*

*Thomas de Herbes Epiſc.* XII. *Thomas de Herbes*, de quo fuſius cap. 3. Juris Pontificii doctrinâ inſigniter excultus, ac Bonifácii IX. Rom. Pont. Referendarius, Syracuſanus ſubinde Epiſcopus. Commendatur Hier. Raguſa in Sicul. Bibliot. Veteri, Pirro, Groſſo, &c.

*Nicolaus Tedeſchius S. R. E. Cardin.* XIII. *Nicolaus de Tedeſchi* S. R. E. Cardinalis, cujus cap. 3. vitam per compendium dedimus. Scripſit: *In* v. *Decretalium libros Commentaria*; *Coment: in Clementinas. Conſilia* CCXXVI. *Quæſtiones* VII. *Subtiliſſimas*. *Repetit: in Cap: Per tuos de Arbitriis*. *Proceſſum Judiciarium*. *Theſaurum Singularium in Jure Canonico Deciſorum* in Baſileenſi Synodo ſcriptum, & Alphabetico ordine digeſtum, ex Trithemio, Vuartone, & Labbeo *De Concil: Baſil. Tractatum* ex Genſero, Bellarmino, Oldoino, & aliis apud Mongit: *De Authoritate Papæ, & Imperatoris, & Veritate, & Inſtit: Conciliorum*. *Commentarium in Gratiani Decretum*, quod non abſolvit. *Quæſtionem in Parmenſi Gymnaſio diſputatam. Diſputationes varias*. *Deciſiones Rotę Romanæ*. *Concluſiones Gloſſarum Clementinarum*. Illud hìc animadvertam, in aliquot Conſiliis ſubſcriptum Nicolaum noſtrum hoc pacto legi: *Nicolaus Abbas Panormitanus*, quæ ſane Conſilia edita ab ipſo antequam Panormi infulis donaretur. Hinc de Nicolai Patria Panormitani contendunt; At facilè potiſſimum hoc illorum argumentum Carrera diſſolvit: Id enim nomen Amanuenſium arbitrio in ea Conſilia irrepſit. Nicolaus certè, qui ſe Catanæ ortum profitetur, ſibi ipſi contrarius eſſe haud potuit, ſub- *Ejus Patria.* ſcripſitque *Abbas*. Librarii poſtmodum, qui illum Panormitanum Archiepiſcopum claruiſſe ſciebant, Urbicum nomen addidere; Hinc factum, ut vulgo Nicolaus *Abbas Panormitanus* audiret. De eo innumeri Authores cum laude meminerunt.

Carrera integrum II. librum de Gente Tedetchia, & Groſſus Opuſculum titulo *Abbas Vindicatus* ejuſdem vitæ ediſſerendæ dicarunt; eoſdem hinc conſule.

XIV. *Joannes de Piſcibus*. Hunc quoque cap. 3. à Theologicis, & Philoſophicis ſcientiis inſignem, eloquentiâ, & eruditione clariſſimum, commendavimus, legatumque Alphonſi Regis ad Concilium Baſileenſe, ac demum Catanenſem Epiſcopum egiſſe ſcripſimus. *Antonius Piſcis* ejuſdem germanus frater, Ordinis Minorum, & ipſe S. Theol. Magiſter, ac Siculæ Provinciæ Moderator, Martino V. Rom. Pontifice pretioſus, à quo cumulatos favores impetravit; unà cum Joanne fratre Concilio Baſileę interfuit, ibique eximiam ſuam doctrinam probavit. Obiit in Panormitano Cœnobio, cujus ſepulchro hæc addita inſcriptio, quæ apud Raguſam in Bibliot: extat num. 31. *Reverendus Pater Antonius de Piſcibus Catanenſis, Ordinis Minorum In Sicilia Provincialis, Germanus Frater Tum Juſtiſſimi Simeonis Sardiniæ Proregis, Tum Eloquentiſſimi Joannis Epiſcopi Catanenſis; De Theologorum Senatu Benemerentiſſimus, Concilio, Cui Interfuit, Baſileenſi Acceptus; Panormi, Ubi Diu Vixit, Mortuus* 1421. 8. *Kal. Februarii In Hoc Tumulo ſepelitur*.

*Joannes de Piſcibus Epiſc.*

*Antoninus de Piſcibus Minor*

Ejus meminit Groſſus chor. 2. mod. 8. & Caglioſa Explor. 3. man. 1.

XV. *Antonius Fazanus* Ordinis Prædicatorum Magiſter, divinarum, humanarumque rerum notitia ſpectatiſſimus, magnus, Alphonſo Rege teſtante, Theologus, utque ipſi à ſacra eſſet aula delectus, ex literis die XIV. Januarii MCCCCXLV. *Nicolaus de Lucia* Carmelitarum Inſtituti, ſacra doctrinâ, atque eloquentiâ egregiè excultus, ſedulaque in rebus gerendis dexteritate clarus, plurimis

*Antonius Fazanus Domin.*

*Nicolaus de Lucia Carmel.*

idcirco legationibus honeſtatus, quarum precipua ad Joannem Aragonum, & Siciliæ Regem memoratur, qua unà cum *Antonio Morerio*, & *Jacobo de S. Philippo* Catanenſibus, ejuſdemque Religionis Magiſtris, ita laudabiliter functus eſt, ut illum pius Princeps ſibi à ſecretis conſcientiæ adſciverit, utque à ſacra eſſet aula anno MCCCCLXVI. decreverit. Floruit non diu poſt in Carmelitico etiam Cœnobio *Nicolaus Aſmundus* clariſſima gente Catanæ exortus, eximius Theologus, piiſque moribus inſignis, Nicolai V. Rom. Pontif. minor Penitentiarius, ut ex Epiſcopi tabulario ad annum MCCCCXLIX. eruit Groſſus. Naturæ conceſſit quadriennio poſt, Catanæ in ſuo Monaſterio ſepultus.

*Nicolaus Aſmundus Carmel.*

*Joannes Paternionius Archiepiſc.*

XVI. *Joannes Paternionius* Archiepiſcopus Panormitanus, de quo nonnulla cap. 3. prælibavimus, decretorum Magiſter, in quorum ſcientia profundè verſatus, ſolidiſſimis doctrinæ ſplendoribus ita refulſit, uti Mongitorius ſcribit, quod à Siculis omnibus Juriſconſultis merito *Fundamentalis Doctor* appellatur. Ut Eccleſiæ ſuæ jura defenderet, ſcripſit: *Allegationes de Primatu Eccleſiæ Panormitanæ*. Illas citat Francis. Baronius de majeſ. Panor. lib. 1. cap. 3. Joannes M. Amatus in notis ad Orat. 1. num. 38. Pirrus ſervatas apud Philippum Parutam m. ſ. dicit; Mongitorius verò eaſdem vidiſſe teſtatur penes Franciſcum Paternionium Raguſanum. Claruit an. MDXI.

*Stephanus Bolanus Domini.*

XVII. *Stephanus Bolanus*, Ordinis Prædicatorum Magiſter, eruditione, ac dicendi copia clariſſimus, in patrio Gymnaſio ad plures annos Publicus ſacræ Scientiæ Profeſſor, demumque Theologorum Collegio in eadem Academia Præfectus, vulgo *Decanus*. Floruit anno MDXXX. Huic coævi memorantur à Groſſo chor. 2. mod. 7. *Damianus Tabuſius*, & *Ambroſius* ejuſdem Inſtituti Alumni,

*Alii Ordin. Præd. Mag.*

ab S. T. magiſterio, humaniſque ſcientiis inſignes, qui Romæ, Neapolis, ac Catanæ demum eaſdem ſummo audientium plauſu, tradiderunt. Floruit per idem quoque tempus *Joſeph Platamonius* Blaſci filius, ex Fratribus etiam Prædicatoribus, divinis literis, ac ſacra præſertim eloquentiâ excultus, dignus, qui ſollemni die Inaugurationis Caroli V. in Romanorum Imperatorem, in Principe Bononienſi templo, coram Clemente VII. Rom: Pont: eodemque Cæſare, ac magna Procerum frequentia, ſermonem è ſugeſtu haberet, atque ab omnibus ingenti cum plauſu illius verba exciperentur. Ex m. ſ. Chronico.

XVIII. *Vincentius de Leone* ex Ordine Sanctæ Mariæ de Carmelo ſpectatæ doctrinæ vir, Patrii Theologorum Collegii anno MDXXVIII. Decanus. *Petrus Murabitus* ſacra etiam divinarum rerum ſcientiâ præſtantiſſimus, optimis vitæ moribus, religioſaque diſciplinâ commendatus. Claruit anno MDXLVII. Laudantur à Groſſo chor. 2. mod. 10. *Vincentius de Leone Carmel.*

XIX. *Matthæus Silvagius*, vulgo *Gangaroſſa*, Catanæ honeſto loco natus, Ordinis Minorum, quos Obſervantes appellant; eruditione clariſſimus, in gravioribus ſtudiis mirè exercitatus, Mathematicis, ac præſertim Aſtronomicis, Theologicis, Philoſophicis, humaniſque literis; Poeſi, cum Latina, tum Etruſca inſigniter inſtructus; quas quidem ſcientias ſodalibus ſuis magna hominis famâ, ac in publica Catanenſi Academia per plures annos tradidit; atque ad ſupremam vitæ lineam profeſſus eſt. Claruit ex Pirro, Groſſo, & Vuadingo anno MCCCCXC. ſed ex ejus editis operibus ad annum ſaltem MDXLIII ſuperſtitem fuiſſe conſtat. Illum laudant Poſſevinus in Appar. Sacr. tom. 2. Franc: Gonſaga in Hiſt. Seraph. Toſſignanus Hiſt. Seraphicæ lib. 9. aliique. Multa edidit, quorum titu- *Matthæus Silvagius Minor.*

li ſunt.

Ejus Opera li ſunt. *Labyrinti duo de mundano, & divino Amore. Apotheca divini Amoris. Brevis Expoſitio, & Lectura ſuper octo libros Phyſicorum Ariſtotelis*. Opus *de nuptiis Animæ cum Chriſto*; *de Conviviis ſpiritualibus*; *de Perſuaſionibus falſis Sathanę*; *de Caſu Animæ in peccatum*; *de Lamentationibus Hieremiæ*; *de Fletu Animæ*; *de Regimine poſt Converſionem*; *de Electione Dei & Hominum, & Prædeſtinatione Sanctorum. De Colloquiis Trium Peregrinorum. De Victoria Verbi Dei contra Hebręos*. Italicè *Modo di vivere ſecondo la Divina Volontà, ſive Diſciplina ſalutis*. Alia ſcripſiſſe, quæ latent, teſtatur Groſſus; ipſe verò Silvagius Colloq: Trium Peregr. cap. 33. opus ſuum citat inſcriptum: *Tractatus de Origine mundi*. Vixit ad multam ſenectutem.

*Hieronymus de Franchis Domin.* XX. *Hieronymus de Franchis* Catanenſis, Ordinis Prædicatorum, Patrii Theologorum Collegii Decanus, quo munere multos jam annos egregiè perfunctus, ingenii, ac doctrinæ laude ſupra omnem opinionem effulſit. Morum inſuper gravitate cunctis gratiſſimus diem clauſit communi civium mœrore, anno MDLXI. Illi *Paſchalis Auguſta* *Paſchalis Auguſta Carmel.* in Collegii præfectura ſucceſſit. Fuit Carmelitici Inſtituti, literiſque, ac virtutum ſtudiis à pueritia addictus, magiſtralique laurea donatus, eo honore in patria dignus eſt habitus, quem eximia condecoravit doctrina, ac vitæ integritate reddidit illuſtriorem. Ab his haud disjungendi *Petrus Honoratus* *Alii Theologi* etiam Carmelita, vir in ſcholaſticis diſceptationibus præcipuus, nec vulgari eruditione, ac facundia præditus; Et *Auguſtinus la Mora* ex Prædicatoribus, qui in generalibus Ordinis Comitiis Avenione anno MDLXI. habitis, Sacræ Theol: Magiſter renunciatus, rurſuſque eo honore in Patrio Lyceo inſignitus, à morte Paſchalis

ſchalis Auguſtæ Theologici Collegii Decanus adſciſci meruit, ſuiſque pluries præfuit. Conſule Groſſum in Decach: chor. 2. Memorantur denique eidem *Hieronymus* ... Eremitarum S. Auguſtini S. Theol: Doctor, ſpectatæ virtutis, & eruditionis, eximiuſque Verbi Dei Preco, qui religioſis operibus cumulatus anno MDLXV. è vivis abiit; Et *Andreas de Urſo* ejuſdem ordinis Eccleſiaſtes eque, ac Theologus, magiſtrali etiam laurea inſignitus, qui anno MDLXI. claruit. Hos laudat Bonav. Attardus in Sicula monaſ. Hiſt. Ord. S. Aug.

XXI. *Paulus Gravina* Caſinenſis, S. Nicolai Monachus, ex ſatis nota familia. Ordini ſeſe addixit x. Februarii MDLXXIX. uti alibi diximus, ſacriſque ſtudiis, ac humanis, Poeſi præſertim acre ingenium dicavit. Caſini *Tractatum de Viro Bono* anno MDLXXXIX. ſcripſit, mox Theologicam S. Thomæ Aquinatis Summam Hetruſco carmine, tertio rhythmo, ut vocant, cecinit, novoque argumento, ac penè inuſitato, floribus poeticis ſacram ſcientiam ornavit, & Eminentiſ. Cardin. Alexandrino anno MDXCV. nuncupatum opus voluit, ut Epiſtola conſtat in S. Benedicti Mantuani Cœnobio ſcripta. Primam Secundæ etiam ejuſdem Angelici in compendium redactam ſoluto carmine Italico, ac in ſeptem Cantica diſtributam concinnavit. Quæ omnia in S. Proculi Bononiæ Bibliotheca m. ſ. aſſervari Clariſſ. Marian. Armellini in Caſin: Bibliot: teſtatur. Deceſſit in ſuo Monaſterio. *Paulus Gravina Abbas*

XXII. *Vincentius Cutellus*, de quo alibi, Catanenſis Epiſcopus, & Civis, dum Romæ vacaret, ex Vaticanæ Bibliothecæ codicibus *Catanenſium Pontificum Catalogum* ſummo labore compoſuit. Extabat in S. Nicolai de Arena Bibliotheca ex dono Valeriani de Franchis, cui Vincentius opus direxerat, hodie verò penes Innocentium Roccafortem aſſervatur. De Vincentio Mongitorius. *Vincentius Cutellus Epiſ.*

Nicolaus Stizia Epiſc. XXIII. *Nicolaus Stizia* nobilis Catanenſis, de quo cap. 3. Epiſcopus Cephaleditanus legali doctrina cumulatus, poeſi Latina, & Etruſca ſatis excultus. Scripſit Tractatum, *quod Clericorum exemptio, rerumque Eccleſiaſticarum ſit de Jure Divino*. Italicè *de Martyrio, & Translatione S. Agathæ V. M. Catan: Poema ſacrum. Epigrammata*. De eo Carrera lib. p. vol. 2. Groſſus chor. 9. Mongitorius in Bibliot: aliique ſuperius allegati. Ejuſdem Epitaphium in Eccleſ. Cephaled: hæc refert.

*Illuſtriſ: Et Reverendiſ: D. Nicolai Stizia Nobiliſſimi Catanenſis, Abbatis Novælucis, Archimandritæ Siciliæ, Et Calabriæ, Epiſcopi Cephaludenſis, Miræ Pietatis, Integritatis, Et Religionis Antiſtitis, Ceteris Maximis Virtutibus, Eccleſiaſticis Dignitatibus, Etiam Monarchiæ In Regno Ornatiſſimi, Cumulatiſſimique Viri, Romæ, Ac Hiſpaniæ Celeberrimi, Pii, Optimi, Vigilantiſſimi Præſulis, Æterna Memoria, Ac Æmulatione Digniſſimi Mauſoleum. Obiit* XVII. *Febr. An.* MDLXXXXV. *Suæ Ætatis* LV. *Cura Alta Gregis, Cura, Spes Inopum*.

Bernardus Colnago Soc. Jeſ. XXIV. *Bernardus Colnagus* nobili genere Catanæ natus, Mediolano oriundus, Societatis Jeſu doctiſſimus æque, ac piiſſimus alumnus, cujus egregia facinora cap. 2. deſcripſimus. Fuit indolis penè admirabilis, aptumque ad omnes ſcientias ingenium præſetulit, quare adhuc adoleſcens Virgilii Æneidem invertendo, omnem ad Chriſti Domini geſta exprimenda concinnavit, varia poemata, ſacra vel maximè cecinit, Orationes compoſuit, annoque ætatis XIV. Philoſophiæ ſtudia abſolvit. In Societatem admiſſus, Theologicis rebus, ac ſacræ eloquentiæ ſumma animi contentione incubuit; hinc Meſſanæ primùm ſeptennio, mox

Nea-

Neapolis ad annos XI. humanas, divinaſque facultates eſt interpretatus, concioneſque in præcipuis Italiæ Urbibus habuit, tanto plauſu, ac fructu, ut ſæpius in plateis, apertiſque campis declamare cogeretur. Studiorum Præfectum Neapolis, librorumque Cenſorem Romæ egit, ubi non vulgari doctrinæ opinione floruit, cauſſamque Patriæ Sanctæ Agathæ V. M. ſtrenuè propugnavit. Bernardi, quæ extant, ſunt: *Brevis Expoſitio rationum, quibus oſtenditur B. Agatham V. M. ortam, & paſſam Catanæ fuiſſe. Reſponſio ad eos, qui Beatam Agatham Panormi ortam eſſe contendunt. Reſponſio Catanenſium ad teſtimonia allata ex Græcis ſcripturis. Falſimonia, quibus nititur cauſa contraria.* Habentur editæ in memor: Hiſt. Catanæ Petro Carrera authore tom. 2. earumque ſervat autographum Joſephus Vincius Protopapa Meſſanenſis. Prodiere etiam vel tacito, vel expreſſo Colnagi nomine, complura ex Alegambe in Bibliot: Societ: quæ inter: *Liber Carminum in obitu Ducis Clivenſis*. Reliquit *Tractatum de Viſitanda Diœceſi*. Ex ejus vita ſcripſiſſe conſtat: *Meditationes de Paſſione Domini. Carmina de Chriſti Domini Cruciatibus. Anagrammatum Centurias. Elegias de SS. Eucbariſtiæ Sacramento. De Incendiis Ætnæ à ſacro B. Agathæ velo extinctis Poema. In Cinthium Aldobrandinum S.R.E. Cardin. Poema. In Principem Carolum Fridericum Poema. In D. Antonium Patavinum, alioſq: SS. Elegias. Carmina, & Epiſtolas quamplures.* Extabant denique penes Vincentium Auriam m. ſ. *Annotationes in 2. & 6. Æneidis Virgilii libros. Opuſculum de univerſo genere pecuniæ*. Laudant Bernardum Bibliot: Societ: Jeſu, Joannes Nadaſi, Iuvegius, Franc: M. Maggius, Groſſus, Pirrus, Jo: Bapt: Bivius, Joannes Rhò, Antonius Natalis,

lis, Lirçus, Jo: Bapt: Ricciolius, apud Mongitorium, aliique, quos referre longum eſſet.

*Ferdinandus Paternionius*

XXV. *Ferdinandus Paternionius*, magnum Provinciæ lumen, meritò ab Aguilera appellatus, de quo etiam cap. 2. Humaniores literas Panormi tradidit, Romæ ſub Franciſco Toleto Præceptore ſacras didicit, & Matheſim ſub Chriſtophoro Clavio; quas in Siciliam redux, Panormi maxima novitatis admiratione, commentariis ornavit. Non pauca doctrinæ ejus monumenta numerantur, quorum nonnulla extant, alia perierunt. Extat *Series Siciliæ Regum à Rogerio Comite ad Philippum II.* Latinè conteſta, cujus autographum penes Hyacinthum Paternionium Caſtellum ex Carcacis Ducibus. Italicè etiam redditam habes, quæ autographa apud Joannem Amicum Statellam ſervatur. *Vita S. Tereſiæ* à Franciſco Ribera Hiſpanicè edita, ab eo aucta, & Italicè converſa in Bibliotheca Societat: Jeſu Catan: Interierunt ruinis anno MDCXCIII. conſepulta *Liber de Regno Dei. Comment: de Chriſtiana Doctrina, & moribus in plura volumina digeſta. Orationum varii generis Codices quamplurimi. In pleraque S. Thomæ opera Adnotationes, & Comment: Ex univerſa Matheſi prolixiora volumina. De Jure Philippi Regis ad Luſitanum Regnum. Commentar: in Quæſt: 27. 3. Partis S. Thomæ de Sanctificatione Beatæ Mariæ Virginis. Explicatio Caſuum Reſervatorum in Bulla Cænæ. De diverſa Matheſi Tom. 2. De Horologio Hemiſpherico Concavo liber. Introductio ad Dialecticam. Orationes in Evangelia; Orationes Annuæ Dominicales. De Origine, Stemmate, & Cognomine Famil: Paternioniæ. Commentarius de Siciliæ Monarchia*, quem juſſu Philippi II. accuratiſſimè elaboravit. Meminerunt Ferdinandi Joannes Nadaſi, Laur. Finiclarus, Virgilius

*Ejus libri.*

lius Ceparius, Ribandiniera, Jacob: Riela, Joſeph Matina, Hieron: Regius, Aprilis, Groſſus, Pirrus, Mongitorius, Albertus, Aguilerus.

XXVI. *Valerianus de Franchis* Ordinis S: Benedicti, Congreg. Caſinenſis, in S. Nicolai Cœnobio profeſſus, divinis, humaniſque literis apprimè inſtructus, ac mathematicis etiam eruditus, nec non morum puritate conſpicuus. In patrio Catanenſi Lyceo, atque in Parmenſi Academia S. Theologiæ laurea honeſtatus, doctrinæ radios per Siciliam, atque Italiam emiſit, & S. Salvatoris Ceramenſis opidi Prior claruit. Ejus liberalitati adſcribunt pulcherrimum illud ex Alabaſtrite Signum S. Agathæ V. & M. Catanenſis in centro illius ergaſtuli ſitum, ubi eadem Virgo ſpiritum Deo reddidit, uti alibi diximus. Scripſit librum cui titulus: *Corona Benedictina Ss. Trinitatis, & Beatæ Mariæ Virginis*, qui m. ſ. in folio in ejuſdem S. Nicolai Bibliotecha aſſervatur. *Catanæ Hiſtoriam* duobus tomis comprehenſam ab Octavio de Archangelo compoſitam, in meliorem ordinem redegit, *Vitaſque Catanenſium Pontificum* ab ſe lucubratas Tom. 2. inſeruit; Extabat autographum in eadem Bibliotheca, nunc penes Innocentium Roccafortem, ab anno MDCXCIII, eſtque in illa Exemplar ab autographo deſcriptum. Obiit Valerianus Catanæ anno MDXXV. Commendatur Groſſo in Decac., Priviteræ in Annal. Cat; Mongitorio in Bibliot. Sicula, & Armellino in Bibliot. Caſinenſi. De eo etiam Ego in Mon. Sicil. Hiſt. not. IV. Hujus Frater *Joannes de Franchis* vitæ innocentiâ, ac doctrinæ laude præcipuus, Eremi S. Hieronymi dudum incola, mox collegialis Eccleſiæ, ac Templi principis etiam Canonicus, Sacræ Theolog: in Catanenſi Gymnaſio Magiſter, atque anno MDCVII. ſede vacante, ejuſdem Urbis,

*Valerianus de Frãchis Benedict.*

*Joannes de Frãchis*

ac Diœceſis Generalis Vicarius, memoratur Groſſo chor. 2. mod. 14. Marracio in Bibliot. Mariana par. 1. & Mongitorio ob librum editum ſub titulo *de S. Maria de Andria lib.* 3. Neapolis 1606. apud Tarquinium Longum.

*Joannes Petignanus Carm.* XXVII. *Joannes Stephanus Petignanus* Catanenſis, Ordinis Carmelitarum Magiſter, haud obſcuri nominis, nec vulgaris ſcientiæ vir, Anglicanæ Provinciæ ſemel, bis Siculę S. Alberti moderator, Generali Priori à ſecretis, laudatus denique juſtitiæ cultor. Deceſſit immaturè MDCXXV. Groſſus in decachordo chor. 2. mod. 10. Ubi etiam *Alii ejuſdem Ordin.* commendat *Felicem de Leonibus*, *&* *Jo: Baptiſtam Minà*, qui Provinciam variis temporibus gubernarunt, atque à doctrina, rerumque agendarum prudentia celebres fuere. Idem *Joannis de Auro* Eremitarum S. Auguſtini doctiſſimi Magiſtri meminit, qui à ſacra eloquentia etiam illuſtris anno MDCXXVII. mortem, dum ad majora properaret, oppetiit. Denique *Matthiam Thomaſellum* S. Theolog: doctorem, Trinitariæ familiæ Redempt. Captivorum, Provinciis Italiæ, Sardiniæ Præfectum memorat, qui anno MDCXXIX. muneri immortuus, magnum ſui deſiderium reliquit.

*Benedictus Caponnectus Minim.* XXVIII. *Benedictus Caponnectus*, Minimorum S. Franciſci Paulenſis inſtituti eximius Theologus, ejuſdemque Scientiæ in patrio Atheneęo Magiſter, atque ad plures annos publicus Interpres, Provinciæ Meſſanenſis Corrector, ac pro Italia Generalis *Collega*, qui dum munus illud exequitur Catanæ anno MDCXXIV. IV. Kal. Apriles mundanis valedixit. Laudatur à Groſſo locis citatis. *Alii viri docti.* *Bonaventura Lucca* ejuſdem ordinis, quem Philoſophiæ, ac ſacræ doctrinæ in Catanenſi Academia pluries, magna nominis fama, atque audientium plauſu Profeſſorem egiſſe, ac Meſſanenſi Provin-

ciæ

tiæ Præfectum, in ſupremo demum Fidei Quæſitorum Tribunali *Qualificatorem* idem Groſſus ibidem mod. 12. prodit. Sed claudant feriem *Scipio Mollica* in patria Academia S. Theol. Interpres, *Raymundus Patania*, *Joſeph Ferrara*, *Raphael Cannavus*, & *Franciſcus Yepes*, omnes Ordinis Prædicatorum S. Theolog. Magiſtri; linguę facundiâ, mentis acumine, ac doctrinæ præſtantiâ inſignes, quos idem Groſſus laude proſequitur, ac mod. 7. commendat.

XXIX. *Octavius Sapientia*, de quo cap. IV. Scripſit Hiſpanicè *Tractatum de Turcarum moribus, de Situ Urbis Conſtantinopolitanæ, Regimine, Palatio, Conſilio, deque quorumdam Chriſtifidelium martyrio.* Matriti MDCXXII. Effulſit Abbas S. Nicolai *de Fico* Ordinis S. Baſilii, opuſq; Philippo IV. Catholico Regi dicavit, pro cujus editione bis centum aureos accepit. De eo Pirrus lib. 4. Nicolaus Antonius Bibl. Hiſp. par. 2. Groſſus in Decach: & Mongitorius. *Octavius Sapientia*

XXX: *Joannes Baptiſta Carambia* Catanenſis, honeſtis parentibus natus, Juvenis Tertio Ordini S. Franciſci ſeſe addixit, omnibuſque ſcientiis acre ingenium devovit, tali, ac tanto fructu, ut in omnibus æquè inſtructiſſimus evaſerit, paſſim idcirco *Naturæ miraculum* vocatus. Hebraicam, Græcam, Latinamque linguam egregiè calluit, Sacram Theologiam pluribus annis in Patrio Gymnaſio, & alibi docuit; Romæ an. MDCXXVIII. ac rurſus MDCXXVIII. in generalibus Ordinis ſui comitiis triduo, publicis Theologiæ, Philoſophiæ, Matheſis, Medicinæ, ac S. Scripturæ Theſibus problematicè propugnandis, contra quoſcumque ſolus vacavit, ſummumque omnium plauſum in principe mundi Urbe eſt conſecutus. Fuit ipſi memoriæ vis ſingularis, quidquid legeret, quidquid au- *Jo: Baptiſt. Carambia Minorita.*

diret, tenaciter retinebat; hinc, ut vanam cujuſpiam jactantiam retunderet, auditam ab eo publicè concionante orationem integram exſcripſit, atque à ſe compoſitam effinxit, ne porro Concionatoris opinio vileſceret, id memoriæ beneficio à ſe factum detexit. Extra Religionis clauſtra aliquandiu vixit, ſed ad illa regreſſus, mortalis tandem anno MDCXLVI. eſſe deſiit, Catanæ in ſuo Sancti Nicolai *de Trixini* Cœnobio ſepultus. Scripſit teſte Bordonio in Chron. 3. Ordin: Cap. 25. inſigne volumen *ſuper Sacram Scripturam*, quod m. ſ. in Caſinenſium Bibliotheca ſervabatur; Laudatur à Groſſo mod. 8. Jo: Pet: Creſcentio in Præſid. Rom. lib. 3. narr. 2. Brancaccio de Arte memor: cap: 3. Bordonio citato, & Mongitorio.

*Gregorius Paternionius Bened.* XXXI. *Gregorius Paternionius* in S. Nicolai Catanæ monaſticum S. Benedicti amplexus inſtitutum anno MDCX. ſeverioribus ſcientiis ſtrenuam navavit operam, moribuſque eximiis animum excoluit: hinc per omnes gradus ad Prioris evectus dignitatem, quum per aliquot annos operibus religioſo viro dignis eam illuſtraſſet, fato immaturo Catanæ in ſuo Cœnobio deceſſit anno MDCXLIV. Scripſit Librum *ſuper Cantica Canticorum*, ubi Militantis Eccleſiæ, ac Triumphantis honores expendit. Servatur in ejuſdem Monaſterii Bibliotheca. De eo nos in Monaſ. Sicil. Hiſt. not. IV.

*Juſtinus Fimia Soc. Jeſ.* XXXII. *Juſtinus Fimia*, nobilis Catanenſis, Societatis Jeſu alumnus, doctrinâ, ac vitæ integritate clarus; Obiit Panormi MDCXLI. Edidit *Orationem pro anniverſaria Studiorum inſtauratione*. Laudatur à Mongitorio in Bibliot: *Hyacinthus Politus*, Ordinis Minimorum, Patria Catanenſis, Theologus, ac Concionator diſſertiſſimus, floruit anno MDCXLIII. Scripſit Italicè ſermonem in Joannettini de Aurea S. R. E. Card. Panormitani Ar- *Alii editis operibus.*

chiepiſ.

chiepiſ. morte, ſub titulo: *Aquila Nera*, de quo idem Mongitorius. *Carolus Paternionius* è Societate Jeſu, claruit literis inſigniter excultus. Edidit Orationem hoc titulo inſcriptam: *Panormus utriuſque Palladis Regia, ad Senatum Panormitanum in Anni literarii recurſu* anno MDCXLIV. Conſule Mongitorium: *Vincentius Finocbiarus* ejuſdem Societatis vir doctus, & morum probitate conſpicuus ab laudato Mongitorio appellatus, in Italicam linguam vertit, ac Romanis typis dedit Hieremiæ Dreſſellii *Nicetam, ſive Caſtitatis Triumphum, & Cœlum Beatorum Patriam*. Commendat denique idem Mongitorius *Geſualdum Guerrerium* genere nobilem, Carmelitam Primi Inſtituti, à doctrina, & pietate, qui Romani Cœnobii Montis Sancti Vicarium egit, ediditque libellum, cui titulus: *Deplorationes ſacræ Animæ pœnitentis*. Ejus etiam meminit Daniel è B. V. M. in Speculo Carmel: tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3738. Obiit Romæ MDCXLIX.

*Franciſcus Blanditius Soc. Jeſ.*

XXXIII. *Franciſcus Blanditius* Societatis Jeſu, Catanenſis, Græcè, ac Latinè eruditus, ab altioribus ſcientiis, ac virtutum ornamentis laudatus. Latinam fecit *Funebrem Orationem Petri Siculi in S. Athanaſium Methones Epiſcopum*, quam edidit Bollandus ad diem 31. Januarii. Opus etiam doctiſſimum compoſuit *de Patria B. Agathæ V. M.* quod m. ſ. in Catanenſi Collegio aſſervatur. Floruit anno MDCLVI. De eo Mongitorius in Bibl: qui perperam ex Invegio, & Salerno corruptam edidiſſe tradit Blanditium, Petri Siculi Orationem, uti alibi adnotavi. *Franciſcus Romanus* S. Theol: ac Juris utriuſque in Catanenſi patrio Gymnaſio Doctor, eruditionis, & eloquentiæ laude floruit, ac Panormitanæ Eccleſiæ Canonicus, Judex, & Synodalis Examinator, effulſit.

*Franciſcus Romanus Can.*

diret, tenaciter retinebat; hinc, ut vanam cujuſpiam jactantiam retunderet, auditam ab eo publicè concionante orationem integram exſcripſit, atque à ſe compoſitam effinxit, ne porro Concionatoris opinio vileſceret, id memoriæ beneficio ab ſe factum detexit. Extra Religionis clauſtra aliquandiu vixit, ſed ad illa regreſſus, mortalis tandem anno MDCXLVI. eſſe deſiit, Catanæ in ſuo Sancti Nicolai *de Trixini* Cœnobio ſepultus. Scripſit teſte Bordonio in Chron. 3. Ordin: Cap. 25. inſigne volumen *ſuper Sacram Scripturam*, quod m. ſ. in Caſinenſium Bibliotheca ſervabatur; Laudatur à Groſſo mod. 8. Jo: Pet: Creſcentio in Præſid. Rom. lib. 3. narr. 2. Brancaccio de Arte memor: cap: 3. Bordonio citato, & Mongitorio.

*Gregorius Paternionius Bened.* XXXI. *Gregorius Paternionius* in S. Nicolai Catanæ monaſticum S. Benedicti amplexus inſtitutum anno MDCX. ſeverioribus ſcientiis ſtrenuam navavit operam, moribuſque eximiis animum excoluit: hinc per omnes gradus ad Prioris evectus dignitatem, quum per aliquot annos operibus religioſo viro dignis eam illuſtraſſet, fato immaturo Catanæ in ſuo Cœnobio deceſſit anno MDCXLIV. Scripſit Librum *ſuper Cantica Canticorum*, ubi Militantis Eccleſiæ, ac Triumphantis honores expendit. Servatur in ejuſdem Monaſterii Bibliotheca. De eo nos in Monaſ. Sicil. Hiſt. not. IV.

*Juſtinus Fimia Soc. Jeſ.* XXXII. *Juſtinus Fimia*, nobilis Catanenſis, Societatis Jeſu alumnus, doctrinâ, ac vitæ integritate clarus; Obiit Panormi MDCXLI. Edidit *Orationem pro anniverſaria Studiorum inſtauratione*. Laudatur à Mongitorio in Bibliot:

*Alii editis operibus.* *Hyacinthus Politus*, Ordinis Minimorum, Patria Catanenſis, Theologus, ac Concionator diſſertiſſimus, floruit anno MDCXLIII. Scripſit Italicè ſermonem in Joannettini de Aurea S. R. E. Card. Panormitani Archiepiſ.

chiepiſ. morte, ſub titulo: *Aquila Nera*, de quo idem Mongitorius. *Carolus Paternionius* è Societate Jeſu, claruit literis inſigniter excultus. Edidit Orationem hoc titulo inſcriptam: *Panormus utriuſque Palladis Regia, ad Senatum Panormitanum in Anni literarii recurſu* anno MDCXLIV. Conſule Mongitorium: *Vincentius Finocbiarus* ejuſdem Societatis vir doctus, & morum probitate conſpicuus ab laudato Mongitorio appellatus, in Italicam linguam vertit, ac Romanis typis dedit Hieremiæ Dreſſellii *Nicetam, ſive Caſtitatis Triumphum, & Cœlum Beatorum Patriam*. Commendat denique idem Mongitorius *Geſualdum Guerrerium* genere nobilem, Carmelitam Primi Inſtituti, à doctrina, & pietate, qui Romani Cœnobii Montis Sancti Vicarium egit, ediditque libellum, cui titulus: *Deplorationes ſacræ Animæ pœnitentis*. Ejus etiam meminit Daniel è B.V.M. in Speculo Carmel: tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3738. Obiit Romæ MDCXLIX.

XXXIII. *Franciſcus Blanditius* Societatis Jeſu, Catanenſis, Græcè, ac Latinè eruditus, ab altioribus ſcientiis, ac virtutum ornamentis laudatus. Latinam fecit *Funebrem Orationem Petri Siculi in S. Athanaſium Methones Epiſcopum*, quam edidit Bollandus ad diem 31. Januarii. Opus etiam doctiſſimum compoſuit *de Patria B. Agathæ V. M.* quod m. ſ. in Catanenſi Collegio aſſervatur. Floruit anno MDCLVI. De eo Mongitorius in Bibl: qui perperam ex Invegio, & Salerno corruptam edidiſſe tradit Blanditium, Petri Siculi Orationem, uti alibi adnotavi. *Franciſcus Romanus* S. Theol: ac Juris utriuſque in Catanenſi patrio Gymnaſio Doctor, eruditionis, & eloquentiæ laude floruit, ac Panormitanæ Eccleſiæ Canonicus, Judex, & Synodalis Examinator, effulſit.

*Franciſcus Blanditius Soc. Jeſ.*

*Franciſcus Romanus Can.*

Demumque ex Regia munificentia S. Mariæ *de Burgitabus* Prioratu inſignitus, Panormi Idibus Septembribus obiit, anno MDCLXI. in S. Mariæ Novę Eccleſia ſepultus. Ejus meminit Marraccius in Bibliot: Marian. par. 1. commendantque virtutes Franc: Scorſus in proęmio ad Homil: Theophanis Ceramei §. 3. Raynaudus, & Michael Frazetta apud Mongitorium, qui ex Raynaudo de Var. Chriſt: Hiſt: cap. 39. Drepanitanum enarrat Prodigium. Quum enim Franciſcus an. MDXLI. Drepani, in Eccleſia Congregationis Oratorii Verbum Dei diſſeminaret, omneſque ad Concionem de Inimicorum dilectione aliquando advocaſſet, ut ad comparationem nocte præcedenti conceptam, mane, perorando, adveniſſet, quod ſcilicet, ſicut Templi fornix ſi ſuper coactam turbam rueret, ita ei noceret, ut ſeipſum quoque deſtrueret. Mirum dictu! vix verba compleverat, Templi fornix corruens, quincentas penè mulieres contrivit, viros etiam nonnullos oppreſſit, plures, ipſumque Franciſcum luxavit, Urbem denique luctu, ac terrore ſimul implevit. Scripſit porro: *Miracula Imaginis B. Mariæ Virg: non manufactæ Tauromenii.*

*Joan. Bapt. de Groſſis Canon.* XXXIV. *Joannes Baptiſta de Groſſis* Catanæ anno MDCVI. lucis uſuram accepit, literarumque ſtudiis à pueritià addictus, adeo mirabiles in iis progreſſus fecit, ut XVII. ætatis anno S. Theol. laurea in patrio Gymnaſio meruerit inſigniri. Juris utriuſque ſcientiæ totum ſe devovit, ejuſque lauream mox etiam aſſecutus, aliquandiu Pontificias ſanctiones in publico patrio gymnaſio docuit; Epiſcopis ob doctrinæ profunditatem, morumque innocentiam apprime charus, Examinator Cleri, ac curiæ Eccleſiaſticæ *Aſſeſſor*, Camilli demum Aſtalli S. R. Eccleſ. Cardin. in ſacræ Viſitationis decurſu Vicarius fuit, & Collegialis Eccleſiæ Cano-

Canonicatum obtinuit. De patria optimè meritus, ut ſacram, profanamque ejus Hiſtoriam illuſtraret, nullum non movit lapidem, nullis pepercit laboribus, tabularia omnia, vetereſque memorias ſcrutatus, abdita ejuſdem arcana penetravit, ac varia illius decora in tenebris ſquallentia, ad veritatis lucem eduxit. Ab eloquentia, eruditione omnigena, in ſeverioribus diſciplinis notitia, vitæque demum integritate clariſſimus, Catanæ xx. Auguſti MDCLXVI. mortale exuit marmoreo ſarcophago, ac ſtatua honoratus cum inſcriptione.

*Joannes Baptiſta De Groſſis S. T. Et U. J. D. Protonotarius Apoſtolicus, Ac Regiæ, Et Inſignis Collogiatæ Eccleſiæ Canonicus, Ut Mente, Priuſquam Corpore Ingrederetur Saxeam Hanc Molem Sibi Jamjam Morituro, Vivens, Moriens Poſuit, Anno* MDCLXVI. *Obiit xx. Auguſti Ejuſdem.*

*Oſſibus erexit tumulum, famæque figuram*
*Marmoris, ut celebrent Saxa Joannis opus.*

*U. J. D. D. Sanctorus Oliva Eccleſiæ Cathed. Inde Canonicus, Nepos Amantiſſimus An.* MDCLXXXIV.

Idem Sanctorus Catanæ Authorum Catalogum edidit, qui Groſſi doctrinam laudum præconiis celebrant. Opera verò ſunt. *Catanenſe Decachordum, ſive noviſſima Catanenſis Eccleſiæ notitia, Tom. I. & II. Abbas Vindicatus, ſive D. Nicolai de Tudiſcis Sic. Catan. S. R. E. Card. &c. Vita. De Appulſu Reliquiarum S. Agathæ V. M. Callipolim Conjectatio. Catana Sacra, ſive de Epiſcopis Catan. Agatha Catanenſis, ſive de natali Patria ejuſdem Diſſertatio Hiſtorica Apologetica.* Et hæc quidem Hiſtorica, typiſque cuſa: m. ſ. verò *Gentilitia Familiæ Celeſtris nobilitas. Agatha Reſtitutus, Jura Omnia Regiæ, atque Inſignis Collegiatæ S. Mariæ de Eleemoſyna. Catanenſis Decachordi integræ Chordæ* 8. 9. & 10. Sed hęc *Ejus Opera*
ultima,

ultima, eadem ac *Catana Sacra* publici juris facta. *Annales Catanenſes*; *Diarium Catanenſe*; *Liceum Catanenſe*; Hoc prorſus idem cum Chorda IX. Ex Annalibus, & Diario vix primæ lineæ, cum majori Operum m. ſ. parte ſervantur ab Innocentio Roccaforte; Extabant olim in Bibliotheca Seminarii Catan: ex dono Sanctori Olivæ. *Jura Eccleſiæ Collegiatæ* in hujus Archivo cuſtodiuntur. Jamverò legales Lucubrationes his titulis notantur: *Theoripraxis ad Conſtit: Pragmaticales Comitis Caſtrenſis Sicil: Proregis. Controverſiarum Forenſium Judiciorum Tom. 1. Comment. ad Caput 78. Regni Caroli V. Cæſaris de Contract: per minores 18. annor. non celebrandis &c. Tutamen veritatis trium Propoſit. in eodem Comment:* m. ſ. *Relectio in §. divi Severus, & Antonius de L. Filius Familias ff. de Legatis primo, qua univerſa Fideicommiſſorum materia breviter explicatur.* Videſis Mongitorium in Bibliotheca Sicula, & laudatum Olivæ opuſculum.

*Balthaſſar Morabitus Benedict.* XXXV. *Balthaſſar Morabitus* S. Nicolai Monachus, eruditione, ac eloquentiâ clarus, genere nobilis, inſignem compoſuit librum, cujus eſt titulus: *Doctrina Politica Chriſtiana.* In eo ex innumeris exemplis à ſacris, profaniſque hiſtoriis ſummo ſtudio petitis, Regulæ concinnantur ad Catholicorum Principum mores rite efformandos. Extat autographum in Tabulario ejuſdem Monaſterii, Exemplar verò in fol: in Bibliotheca aſſervatur. Laudat Balthaſſarem Clariſs: Armellini, atque Abbatia inſignitum, ſed perperam dicit. Obiit Catanæ in ſuo Monaſterio.

*Andreas Lao Carmelita* XXXVI. *Andreas Laus*, ſive *à Cruce*, Catanenſis, Ordinis S. Mariæ de Carmelo, Theologus præſtantiſſimus, & Eccleſiaſtes numeris omnibus abſolutus, Idibus Februarii MDCXIV. honeſtis paren-

parentibus natus, atque in Cœnobium admiſſus, gravioribus ſcientiis ſe imbuit, quas virtutum ſplendoribus, ac vitæ candore illuſtravit. Philoſophiam, & Theologiam diu ſodalibus ſuis tradidit, ac Studiis Præfectus in Neapolitana Carmeli Academia, nec non laurea magiſtrali donatus, in publico mox Patavii gymnaſio ſacrarum literarum Profeſſor, eximiam eruditionem detexit. Florente ætate regendæ Siculæ S. Alberti familiæ admotus, Generalem, ut ajunt, Reformatorem, & Commiſſarium in eadem provincia egit. Arctioris vitæ deſiderio ad Carmelitas Excalceatos, quum ann. MDCXLVII. ſub nomine *Andreæ à Cruce* tranſiſſet, orta inter utrumque inſtitutum controverſia pro tanto viro ſibi adjudicando, ad primævum redire compulſus Andreas, nec minori exiſtimatione exceptus, bis totius Ordinis Procurator, ſemel Generalis Vicarius effulſit. Alexandro VII. & Clementi IX. Rom. Pontif. acceptiſſimus, Eccleſiaſticis, ac ſæculi Principibus charus, inter Quæſitorum Fidei Cenſores, S. Rituum Congregationis Conſultores, & Epiſcoporum Examinatores cooptatus, *Reverendiſſimi* titulo inſignitus, animi modeſtiam, ac moderationem, inſignemque humilitatem ſemper retinuit. In præcipuis Europæ Urbibus ſummo plauſu, è ſugeſtu auditus, nec ſemel ab ipſo etiam Clemente IX. in Vaticana Baſilica, fauſtas hominum acclamationes ſurda veluti aure pertranſiit. Denique quum ſeipſum, Patriam, ordinemque illuſtraſſet, virtutibus, doctrinâ, atque honoribus cumulatus Januæ XXIII. Decembris MDCLXXV. deceſſit. Typis dedit *Compendioſas totius Philoſophiæ diſputationes. In P. Partem D. Thomæ Tom. I. & II. In P. Secunda Tomi III. & IV. De Epiſt. Mariana ad Meſſanenſes m. ſ.* Non pauci de eo ſcribunt, quos allegat Mongitorius.

*Bonaventura Bellutus Minor.* XXXVII. *Bonaventura Bellutus*, Ordinis Minorum Conventualium, Philoſophus, ac Theologus præſtantiſſimus, Bartholomæi Maſtrii de Meldula ſocius indiviſus, quocum in Collegio S. Bonaventuræ Romano gravioribus ſcientiis operam dedit, ac novum Philoſophiæ Scoticæ ſyſtema in lucem edere cogitavit; collatis idcirco conſiliis poſt adeptam magiſtralem lauream, quum in Cæſenæ Academia inſimul ſtudiis præeſſent, unanimi ingenio, Parvam Logicam concinnarunt, mox ad Peruſinum Collegium inſimul *Regentes* tranſlati, reliquas Philoſophiæ partes eruditiſſimis commentariis illuſtrarunt, quos tanto plauſu excepere omnes, ut Epiſtolæ gratulationibus refertæ à ſapientiſſimis viris ad ipſos convolaverint, à N. Centino præſertim, viro ſui ævi doctiſſimo, & Luca Petroſchi Cracovienſis Gymnaſii Philoſopho. Ad Patavini ſtudii Cathedras evecti, alia ſubinde monumenta edidere, ac ſacram Scientiam tanta nominis celebritate profeſſi ſunt, ut inter abſolutiſſimos ætatis illius Theologos adſcribi meruerint. Bellutus tamen *Definitoris* perpetui honore cohoneſtatus, in Siciliam rediit anno MDCXL, moxque Provinciæ præfuit, ac *Commiſſarium* Generalem egit. Catanenſibus Epiſcopis à Conſiliis; apud Fidei Quæſitores Conſultor, & Cenſor; Dynaſtis omnibus gratiſſimus fuit; moribus denique integerrimis, modeſtiâ, pietate effulſit. Obiit Catanæ ætatis anno LXXVII, Chriſti verò MDCLXXVI. die XVIII. Maji, quem meritis elogiis exornant Jo: Franchinus in *Biblioſoph*: num. 53. & 64. Cagliola *Expl.* 3. manif. 1. Bordonus *in Chron*: cap. 37. Vvadingus *de Script. Minor.* Bonav. Theuli in *Trium. Seraph*: Groſſus in *Decach*: & Mongitorius. Edidit ſimul cum Maſtrio *Logicam Parvam*: *Diſputationes in Octo lib: Phyſicorum*: *In Organum*

*Ari-*

*Ariſtotelis*; *In lib. de Generatione, & Corruptione*; *In lib. de Cœlo, & Mundo, ac Metheoris*; *In libros de Anima*. Seorſim *de Incarnatione Verbi Dei*; *Moralium Opuſculorum librum*. Prælo paraverat ex Theuli *Opus de Sacramento Eucharistiæ*.

XXXVIII. *Octavius Tedeſchius* Societatis Jeſu, in lucem editus anno MDC. Gravioribus diſciplinis, humanas literas copulavit, atque utraſq; Meſſanæ, Catanæ, Syracuſis, & alibi docuit; Sacræ ſubinde Eloquentiæ operam dedit, perque annos XV., ab eruditione, & dicendi copia celebratus, ſacri jejunii tempore conciones habuit. Græcam demum linguam mirificè calluit. Moritur Catanæ ſeptuagenario major die XVII. Junii MDCLXXII. De eo Joſeph Munebria, Thom: Tamburinius in Decalog. lib. 2. cap. 5. Carrera, Groſſus, Bibliotheca Societatis Jeſu. Edidit Italicè: *Orationes ſacras, & morales*. *Conciones quadrageſimales*. Conſule Mongitorium. *Thomas Tedeſchius* nobiliſſimus Catanenſis, S. Theol: Doctor, ejuſdemque facultatis in patria Academia Interpres, ac Synodalis Examinator. Scripſit Italicè: *Brevem Incendii Ætnenſis de anno MDCLXIX. Enarrationem*.

*Octavius Tedeſchi Soc. Jeſ.*

*Thomas Tedeſchius*

XXXIX. *Marcellus Columna* gente patritia Catanæ ortus, anno MDCXIV. Ordini Minorum Strictioris Obſervantiæ nomen quum dediſſet, Philoſophicis, ac Theologicis ſcientiis totus incubuit, quas deinde ſodales ſuos docuit, ſed ſacræ in primis Eloquentiæ ſtudiis ſeſe addicens, ſummus Dei Præco evaſit, uberrimoque cum fructu Catanæ, Meſſanæ, ac alibi, per integra quatuor luſtra, verba ſalutis diſſeminavit. Lector hinc, & Concionator Generalis adlectus Romæ aliquandiu vixit, ubi Hieronymo S. R. E. Cardin: Columnaio fuit à confeſſionibus; Catanæ Synodalis Examinator, ac ordinis ſui præcipuis muneribus functus, ætatis

*Marcellus Columna Min.*

tis LXV. Domini verò MDCLXXIX. è vivis abiit. De quo Tognolectus in Parad: Seraph: par. 1. lib. 5: cap. 1. & Mongitorius. Vulgata ab eo opuſcula ſunt Italicè: *Vera Deitas Catanenſis. Epiſtola Apologetica ejuſdem operis ad Joſephum Bonafidem. Conciones de Adventu: Sermones de Chriſto Domino in Cruce pendenti. Apparatus ſacer pro admirabili S. Crucis Triumpho.* M. SS. reliquit *de Proſapia S. Agathæ, & Gente Columna* Tom. duos.

*Laurentius Finochiarus.*

XL. *Laurentius Finochiarus*, Societ: Jeſu, Catanenſis, Humaniores literas, Rhetoricam, Græcamque linguam apud ſuos per ſexennium profeſſus, diu in præcipuis Siciliæ Urbibus eloquentiæ ſuæ periculum fecit, magnamque gloriam retulit. Typis tradidit: *Vitam P. Bernardi Colnagi Soc. Jeſu. Magni Eccleſiæ Martyris S. Georgii Glorias.* Suppreſſoque nomine *Vener. Ser. Dei Remigiæ Scammaccæ, & Tornanbene Vitam*. Omnia Italicè, ac ſtylo elegantiſſimo. Ejus meminit Biblioth: Societat: pag. 540, nec non Mongitorius. Floruit circa annum MDCLXXX.

*Joan. Bapt. Baſilis Canon.*

XLI. *Joannes Baptiſta Baſilis*, Catanenſis, Eccleſiæ Canonicus, Sacræ Theol: Doctor, cleri Examinator, apud Patriæ Præſules magna exiſtimatione valuit. Rerum Siculatum ſcientiſſimus, veterumq; monumentorum, ſupra quàm credi poteſt, callentiſſimus; quidquid in Catanenſibus tabulariis, quę quidem omnia evolvit, ſcriptum ſervabatur, memoriæ præſentiſſimum habebat, diemque, & annum ſignanter indicabat, quam ſane mentis felicitatem ad extremum uſque ſpiritum retinuit. Innumera ſunt, quæ in publicis Senatus, Principis Eccleſiæ, & Epiſcopatus Archivis, *Repertoria*, ut ajunt, ac *Regeſta*, ſummo poſteręætatis emolumento, reliquit; De familiis præſertim nobi-

nobilibus tractatus concinnavit; typis autem dedit *Diſcurſum, ſive Factum Juridicum de Conceſſionibus Terrarum per Epiſcopos Catanenſes. Privilegia omnia Catanenſis Eccleſiæ.* Illum commendat Mongitorius. Deceſſit Catanæ XXI. Januar. MDCXCII.

XLII. *Ludovicus Scotus*, ex Ordine Minorum Conventualium, inſignis S. Theol: Magiſter; ac inter ęvi ſui præcipuos Oratores, ac Theologos merito recenſendus. In generalibus enim Ordinis Comitiis Romæ anno MDCLXV. coactis, primatum inter peritiſſimos Scientiarum profeſſores obtinuit; Studiorum hinc Regens Caſalis, Panormi, Peruſiæ, Januæ, Bononiæ, ubique præſtantiſſimi ingenii famam reliquit, atque admirationem excitavit. In præclarioribus ſubinde Italiæ civitatibus ſacras cinerales habuit conciones, eruditione, & eloquentiâ refertiſſimas, inque omnibus anni ſollemnitatibus Romę diu, Venetiis ad triennium, ſummo cum plauſu è ſugeſtu auditus. In Urbem reverſus Laurentii Brancati S. R. E. de Laurea Theologus fuit, eique gratiſſimus extitit. In Siciliam redux Romani Pontificis decreto Provinciam rexit, quumque eamdem luſtraret, Ennę III. Kal: Januarii anno MDCXC. immaturè deceſſit. Illum laudant Jo: Franchinus in Biblioſoph: & Ant: Mongitorius. Edidit Italicè *Lectiones, ſive Expoſitiones literales, & morales in Evangelia Dominic; & Sollemnit. totius Anni Par.* I. II. & III. Paraverat *Lectiones, & Expoſitiones in Evang. Quadrag.* *Ludovicus Scotus Minor.*

XLIII. *Sanctorus Oliva*, Juris utriuſque Doctor, doctrinâ, eruditione, & pietate conſpicuus, S. Mariæ de Eleemoſyna primùm, mox Cathedralis Baſilicæ Canonicus, & Curiæ Epiſcopalis Aſſeſſor, Judexque, & Examinator Synodalis. Bibliothecam, quam à Patruo Jo: Baptiſta de Groſ- *Sanctorus Oliva Canon.*

ſis, pretio ad duo aureorum millia, ſelectam habebat, Catanenſi Seminario legavit; In memorando demum terręmotu xcIII. ejuſdem ſęculi anno ruinis oppreſſus, vivere deſiit. Ejus cum laude meminere Nicol: Riccius de Dote Paragii Ar. 3. Jo: Pilaja in deciſ: Pontif. tom. 2. deciſ. 10; aliique apud Mongitorium. Publicæ luci donavit: *Diſceptationem Juridicam de dilatione Quinquennali. De Epiſcopi Poteſtate in Immunitate Eccleſiaſtica cognoſcenda Quęſt: Canon: Alphabeticam Virorum Illuſtrium Coronam, qua Joan: Bapt: de Groſſis frons redimita præeminet.*

*Michael Joenius Cler. Reg. Minor.* XLIV. *Michael Joenius* ſummo loco natus, ex Clericis Regularibus Minoribus, eruditione, ac ſacra eloquentiâ præcipuus, in annuo Quadrageſimæ Jejunio bis Romæ, totidem Panormi, Catanæ, & alibi verba ad populum fecit, magnamque nominis ſui famam excitavit. Florente adhuc ætate in ejuſdem terręmotus ruinis periit xI. Januarii ætatis xxxIv. anno. Prodiit ejuſdem Oratio funebris in morte Vener. Servi Dei Joſephi Raymundi ſub titulo: *Imago Divinitatis Humanatæ* Catanę MDCXCI.

*Nicolaus Ricciolus Benedict.* *Nicolaus Ricciolus*, *&* *Aſmundus* Caſinenſis Monachus, S. Nicolai alumnus, de quo ſuperius, Inſigne volumen *contra noſtri temporis Hęreticos*, *&c.* concinnavit, quod m. ſ. in Monaſterio Caſtricaſſino aſſervatur. Breve etiam S. P. Benedicti Regulę compendium edidit. Illum laudat Marian: Armellinus.

*Vincentius Moncada* XLV. *Vincentius Moncada* ſummo loco natus, Societati Jeſu ſeſe devovit anno MDCXXV, doteſque ingenii præſtantiſſimas gravioribus diſciplinis in ea, ſummo animi ardore, dicavit; maxima hinc doctrinę famâ Philoſophiam, ac ſacras Scientias Panormi, Meſſanæ, ac alibi ad plures annos docuit, ingentem exiſtimationem aſſecutus, viris princi-

principibus apprimè charus, & ab eruditis non ſine admiratione ſuſpectus, Sapientiæ veluti oraculum evaſit, ad quod undique confluebatur. Rexit Panormitanum Collegium, & Profeſſorum domui præfuit. Ab Archiepiſcopo Jacobo Palafox Cleri Examinator, ac Siculæ provinciæ nomine ſemel & iterum in generalibus Societatis Comitiis Procurator adlectus, quum inſigni prudentia, cęteriſque religioſo viro dignis virtutibus ſeſe commendaſſet, Panormi VII. Martii MDCXCIV. vitam commutavit. De eo Fran: Marcheſius *Sacerd. in Villa* cap. 2. Stephanus Abbas *in Tract. de Attrit. & Contrit.* §. 2. aliique, & Mongitorius. Ejuſdem ſuppreſſo nomine prodierunt: *Compendiariæ Logicæ Propoſitiones*. Oratio pro S. Agatha *Inſigne Catanenſium*. Vagantur paſſim Tractatus varii Moralis Theolog: m. ſ. uti idem Mongitorius teſtatur. *Ejuſdem*

XLVI. *Franciſcus Privitera* Ordinis Minorum Strictioris Obſervantię, Catanenſis, ad plures annos Meſſanę, & in patria ſodales ſuos gravioribus diſciplinis imbuit, & Lectoris Generalis titulum meruit. Sępius ſacras habuit conciones; Neapolis Monialibus S. Clarę, & S. Marię Magdalenę à ſecretis conſcientię fuit; Supremas in Meſſanenſi ſua provincia præfecturas aſſecutus, in S. Fidei Quęſitorum Tribunali Theologus, & Cenſor, in Catanenſi Diœceſi Synodalis examinator, Patrię demum ad Carolum Regem Legatus anno MDCLXXVIII. pro graviſſimis rebus adlectus, ſummam in omnibus iis muniis doctrinam, ac prudentiam detexit; Regiumque Diploma pro Catanenſis Gymnaſii *privativa*, ut dicunt, Confirmatione impetravit. Inſignibus denique meritis clarus, in ſuo Cœnobio vitam finivit XVIII. Januarii MDCCII. Edidit *Manuale Epiſcoporum*, *ſive de* *Franciſcus Privitera Minor.*

Dextra,

*Dextra*, *&* *Siniſtra Epiſcopi*. Italicè *Elogium S. Euplii M. Vitæ S. Agathæ V. M. Compendium*. *Annuale Catanenſe*. *De Terræmotu Anni* 1693. *Hiſtoriam*. Alia m. ſ. reliquit. Commendatur Tognoletto de Parad: Seraph: par. 1. lib. 5. cap. 1. Fran: Petronio de Geonol. S. Annæ, & *Seraphinus Intrigliolo* Mongitorio in Bibliot: Sicul. Ubi *Seraphini Intriglioli*, ejuſdem inſtituti meminit, humanioribus, & ſacris literis inſtructiſſimi, qui typis vulgavit libellum ſub titulo: *Nox Sacra Catanæ* 1670.

*Xaverius Acciarellus Soc. J.* XLVII. *Xaverius Acciarellus* Catanenſis, è Societate Jeſu, quam anno MDCLXXI. amplexus eſt. Sacræ eloquentię addictus, egregias Concionatoris partes in pręcipuis Sicilię urbibus exercuit, à facundia, ac multiplici eruditione celebratus; in Melitenſi Inſula ſingulari etiam plauſu, & honore exceptus, ac magna omnium frequentiâ è ſacris roſtris auditus, quin & Drepani poeticis laudibus, pręlo ſubinde commiſſis, honoratus, inter pręcipuos Verbi Dei Pręcones recenſeri meruit. Calatanixettę demum menſe Septembri mortalitatem exuit anno MDCCII. Edidit Italicè *Orationes de S. Agathæ V. M. Catan: erga Patriam patrocinio* ſub titulo: *Vera Beneficentia etiam inter Calamitates*. *Novum fortunæ Numen pro Epiſtola B. M. Virg. ad Meſſanenſes*; *Amantis Nazareni deliciæ pro S. Roſalia Virg. Panor:* Prelo paraverat *Officinam ſacram*, *ſive de mirabilibus Sanctorum*. *Vitas Epiſcoporum Catanenſium à Sancto Beryllo ad Franciſcum Caraffam*. *Varias circa Hiſtor: Eccleſiaſt: Quęſtiunculas*. *Exempla ſacra*, *&* *moralia*. *Orationes ſacras*. *Improborum hominum deliramenta*. De eo Mongitorius.

*Joſeph Licata Sac.* XLVIII. *Joſeph Licata*, Sacerdos Catanenſis, S. Theol: Doctor, morum probitate conſpicuus, *&* *in Domini vinea inſignis Operarius*, uti illum

Mongi-

Mongitorius appellat, egregius denique conſcientiæ moderator, ac vitæ aſceticæ Magiſter. Prelo vulgavit Italicè: *Viam Illuminativam, & Viam Purgativam* duobus tomis comprehenſas, paraveratque *Viam Unitivam*. Obiit octogenario major, anno MDCCXIX.

XLVIII. *Petrus Paternionius* Panormi natus, ſed Catanenſis origine, ex Ordine Clericorum Regularium, ſeverioribus ſcientiis inſigniter excultus, quas ad plures annos ſodales ſuos docuit; ac in Publica Meſſanenſi Academia S. Theologiæ primarius Interpres, Cleri Panormitani Examinator, floruit ſacra denique eloquentiâ clarus. Prælo nonnulla Theologica opera paraverat; edidit tamen, *Orationem Funebrem in morte Joſephi Bocadiſoco Cler. Reg. Abbatis S. Petri, & Pauli de Itala*. De eo Mongitorius. Deceſſit Panormi ætatis anno LXVIII. Domini verò MDCCVI. *Petrus Paternionius Cl. Regul.*

XLIX. *Placidus Criſafullus* Minimorum S. Franc. de Paula Theologus, Tyrones ad plures annos Catanæ inſtituit, Cleri Examinator ſub Epiſcopis Andrea Riggio, & Albaro Cienfuegos claruit, meritiſque onuſtus prope ſeptuagenarius in ſuo Catanenſi Cœnobio, quod poſt terræmotum reparaverat, mortalem depoſuit ſarcinam VIII. Idus Januarii MDCCXXVII. Prælo dedit *Evangelicas Conſiderationes ſuper Vitam, & Miracula S. Franciſci de Paula, Italicè*. *Placidus Criſafulli Minimus*

L. *Joſephus Cocus* Sacerdos, honeſtis parentibus natus, acre ingenium apud Soc. Jeſu Collegium humanis, & ſacris ſcientiis adjuuxit, progreſſuſque in iis non vulgares fecit. E patria Romam, inde rurſus in Siciliam ſe contulit, atque in S. Luciæ de Mylis oppido ad vitæ exitum conſedit. Ibi Oratorii S. Philippi Nerii Sodalibus acceſſus, Abbatis aliquando ejuſdem S. Luciæ ge- *Joſephus Cocus Sacerd.*

neralis Vicarius inclaruit. Typis Meſſanenſibus Joſephi opus habemus, cui titulus: *Clavis Pontificia Propoſitiones aperiens ab Innoc: XI. &c. damnatas.* Vitâ exceſſit an. MDCCXVI. ætatis LVI. nonnullis aliis ingenii monumentis m. ſ. relictis.

*Nicolaus Tedeſchius Archiep.* LI. *Nicolaus Tedeſchius*, Archiepiſcopus Apamenus, alibi à nobis commendatus, Catanæ primùm Sacrorum Canonum Interpres, ac Philoſophiæ in ſuo S. Nicolai Cœnobio Profeſſor. Romæ ſubinde in S. Anſelmi Collegio ſacræ doctrinæ ad plures annos Cathedraticus, in ſumma Urbis frequentia primas obtinuit, atque ingenii acumine, ſcientiæ profunditate, ac multiplicis, ſolidæque eruditionis copia, inter præcipuos ſæculi hujus Theologos emicuit. Quæ publicæ luci conſignavit, ſunt: *Theſes ex univerſa Philoſophia ad mentem Divi Anſelmi Abbatis Beccenſis, & Archiepiſcopi Cantuarienſis*, Eminentiſs. Cardinali Joſepho Saens de Auguirre dicatæ, in fol. Catanæ 1692. Præfixa eſt opuſculo ejuſdem Joſephi Cardinalis Epiſtola, qua doctiſſimus vir ingenium Nicolai, eximioſque conatus commendat, quod primus Philoſophiæ placita vulgarit, juxta S. Anſelmi doctrinam, atque ex ejus operibus ſententias illa firmantes eruerit: *Scholæ Divi Anſelmi doctrina, ſive mille & octoginta Theſes ex Logica, Phyſica, Metaphyſica, Ethica, Theologia Scholaſtica, & Dogmatica ad mentem ejuſdem S. Doctoris.* Hìc etiam inſertas habes Divi Anſelmi ſententias. *Sacræ doctrinæ Synopſis, in qua univerſa Theologia tum Scholaſtica, tum Dogmatica, ad S. Scripturæ Authoritatem &c. collimata proponitur; nec non ex Eccleſiaſtica Hiſtoria ſelectæ controverſiæ excitantur, & dirimuntur.* Aliud ſuppreſſo nomine opus circumfertur, quod Nicolao tribuitur, ab eo concinnatum, quum de Sicula Monarchia controverſiæ

troverſiæ agitarentur, anno MDCCXI. Romæ excuſum.

*Eutychius Pacinus August.*

LII. *Eutychius Pacinus, à S. Flavia* dictus, Patre Meſſanenſi, Catanæ MDCLXXIV. natus, ingenii acumine, & morum optima indole, vel ab ipſa juventute enituit, ac tertio ætatis nedum luſtro exacto, univerſam Philoſophiam, magnamq; Theologiæ partem arripuit; mox ſæculo valedicens, Auguſtinienſibus Diſcalceatis accenſus, eaſdem facultates ſummo cum plauſu ſuis tradidit; Romamq; evocatus, diu Generali totius Congregationis Præfecto adſtitit, eique à Secretis fuit. Variis hinc muneribus ibidem perfunctus, Siculam Meſſanæ Provinciam bis regendam ſuſcepit; mox totius Congregationis Generalis Vicarius, rurſuſque tertium inire magiſtratum in Provincia cogitur, quam & hodie commiſſam quoque habet. Viris principibus ex virtute charus, Meſſanæ, & Catanæ Synodalis Examinator, Siciliæ, & Patriæ Oraculum audit. Multa prælo parata habet; circumferuntur tantùm: *De Cenſu Perſonali* Tractatus Canonicus. *Quomodo locutus eſt Moyſes* Oratio. *An licita ſit moroſa converſatio inter Maſculum, & Feminam* Diſſertatio Theologica. Cœnobii ſui bono, quod à fundamentis prope mœnia conſtructum in dies auget, Ordinis, ac patriæ emolumento annos illi immortales apprecamur.

*Petrus Lauria Canon.*

LIII. *Petrus Joſeph Lauria* Catan. Eccleſiæ Canonicus, Sede vacante, ac ſub Petro Galletto Epiſcopo Generalis Vicarius, humanis, ac divinis literis inſtructiſſimus, edidit ſuppreſſo nomine *Spiritualium Florum Faſciculum Agathæ Catanenſi Amazoni Sacrum*. *Romualdus Rizzarus* Caſinenſis Monachus, publicus in patria Academia Matheſeos Profeſſor, ejuſdemque facultatis Cathedræ promotor, Philoſophiæ, ac Theologiæ laurea inſignitus,

*Romualdus Rizzari Caſin.*

ſacræ

ſacræ demum eloquentiæ ſtudiis præcipue addictus. Edidit *in Funere Andreæ Riggio Catan. Pontificis Orationem. De SS. Eucharistiæ Sacramento, de Sancto Joſepho Conciones*. *Nicolaus Ricciolus* Ordinis etiam S. Benedicti, politioribus literis ad humanitatem informatus, ſolidiſque ſcientiis inſtructus, ſacræ Polemicæ facultatis ad plures annos in Catanenſi Gymnaſio Interpres, hodieque Theologus primarius, prelo dedit *Catholicarum Veritatum Enchiridion*. *In funere Raymundi Ruby Catanæ Epiſcopi Orationem*. *Hyacinthus Paternionius*, *Bonajutus* ex Radduſæ Dynaſtis, U. J. D. Matthæi Trigonę Syracuſani Epiſcopi anno MDCCXXXVII; & Petri Galletti Catanenſis Antiſtitis anno MDCCXLIII; Vicarius Generalis, pluribus uſq; adhuc typis ſequentes Orationes conſignavit, in quibus neque elegantiam, neq; eruditionem deſideres, nempe: *In laudem Vincentii Paternionii & Celeſtri*; *In Funere Didaci Paternionii & Bonajuti*; *Hyacinthi Paternionii, Trigonę Soc. Jeſu Elogium*; *Hyacinthi Paternionii & Caſtelli Orationem Panegyricā*. Paratam habet *Heroum Paternioniorum Chronologicā Hiſtoriam*. Vivit doctrinâ, & moribus præcipuus. Inter alias Orationes nondum editas, in Jovialiū Academia recitavit: *De Scientiis ad Virum Academicum perficiendum neceſſariis*; nec non *de ſeptem priſcis nobilioribus hujus Regni Magiſtratibus*; & *de Academiæ Principe recte eligendo*; atque ad Æthneorum Paſtorum Cętū *de Cōcivis noſtræ AGATHÆ Patria Diſſertationem*, quam proxime typis edere meditatur.

*Nicolaus Ricciolì Caſin.* *Hyacinthus Paternionius*

*Jo. Baptiſt. Guglielminus Ord. Capuc.*

LIV. *Joannes Baptiſta Guglielminus* Ordinis Minorum Capuccinorum Philoſophiæ, & Theologiæ inter ſuos Profeſſor, muſiſque charus, Provinciæ Meſſanenſis, ut dicunt, *Definitor*, typis vulgavit *S. Alexii Vitam* Italicis ſcenis accomoditam. Opus

pus ad Theol. Moralem ſpectans prælo paratum habet. *Franciſcus Acciarellus* ex Clericis Reg: Minoribus, ſacræ eloquentiæ ſtudiis addictus, prælo dedit Orationem *de Laudibus B. Camilli de Lellis* Catanæ habitam 1742. *Hyacinthus Ruſſus* Ordinis Prædicatorum Magiſter, S. Theol. in Catanenſi Univerſitate Doctor, & publicus Profeſſor, *de Laudibus S. Agathæ* Panegirim vulgavit. *Antonius M. Coltrarus* Catanenſis Soc. Jeſu, ſacram orationem de laudibus Agathini M. Tedeſchii ejuſdem Soc., Panormi in Collegio habitam, typis conſignavit, in qua eruditiſſimè mores eximios, vitamque ejuſdem Servi Dei expreſſit, ac Ss. Patriarchæ Ignatio illum omnino comparem non injuriâ vulgavit. Præclara Agathini merita alibi cap. 11. commendaveram; ſed Typographi feſtinatio Auctarium ad caput illud præteriit. Addam hìc, quæ ſub Agathini effigie initio laudatæ Orationis leguntur: *P. Agathinus Maria Tedeſchi, Catanæ Patricio Genere Ortus, Ex Ardentiſſima In Deum Charitate Omnibus Omnia Factus, Omnium Pater Appellatus; Aſſiduis Corporis Afflictationibus, Laboribuſque Confectus, Placidiſſimè Obiit In Panormitano Collegio xv. Kal. Martias 1745. Cujus Sanctimoniam Populi Concurſus Ejus Veſtes Turmatim Diripientis Comprobavit.* *Alii editi operibus.*

# CIVILES, SIVE PROFANI SCRIPTORES.

*Brancas Medicus.*

I. BRaneas de Branca Medicus celeberrimus, Siculus Catanenſis ab Joanne Schenkio, merito dictus in Præfat: ad Tom. 1. Obſervat: Medic: quem ſequitur Fridericus Garmannus de miracul: mort: lib. 1. Tit. 2. ac paſſim, alii. Chirurgus quoque paucis comparandus, aurium, narium, & labiorum, ſiquæ reciſa fuerint, reſtitutor. Illum Ferdinandus Rex hujus nominis primus variis beneficiis complexus eſt, & officium *Sigilli Doganæ* Panormi, ut ajunt, pro ſe, ac ſuis eidem conceſſit die 11. Januarii Ind. VI. anno MCCCCXII. Habuit auditorem, ac diſcipulum Balthaſſarem Pavonum Siculum, & forte Catanenſem, Medicum inſignem. Laudatur Brancas à Gilberto Cognotto lib. 3. narrat; Culentio in Epiſt: & Paſchali Galluſia in Bibliot. medica, Groſſo, & Raguſa in Bibliot: Sicul. Veter.

*Balthaſſar Pavonus Medic.*

*Antonius de Alexádro Med.*

II. *Antonius da Alexandro* Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor eximius, Siciliæ, & adjacentium Inſularum Archiater, Alphonſo Regi ob artis peritiam apprime charus. Claruit anno MCCCCXXI. *Scripſit Conſtitutiones, & Capitula, nec non Juriſdictiones Regii Protomedicatus officii Siciliæ:* quas Nicolaus Specialis, & Guilelmus Moncada Regni Præſides anno MCCCCXXIX. probarunt, ac recognitas, & elucidatas edidit Jo: Philip. Ingraſſia MDLXIV. De Antonio Mongitorius, & Groſſus.

*Simon de Piſcibus.*

III. *Simon de Piſcibus*, de quo Cap. 4. Sardiniæ Prorex, commendatur Silvagio ab legali ſcientia, & facundia. Idem *Joannis Baptiſtæ Platamonii* doctrinam, atque ingenii præſtantiam laudat;

*Aliiq; Juris Conſulti*

Goſ-

*Goffridum Rizzarum*, ejuſque Fratrem *Joannem*, in jure conſultiſſimos celebrat, & hunc, Joannem ſcilicet, Ritum condidiſſe tradit; quos etiam citato loco inter illuſtres Catanæ viros Togis, obitiſque muneribus illuſtres recenſui. Memorat Clariſs. Mongitorius in Appendice ad Tom. 1. Siculæ Bibliot: *Adamum Aſmundum*, quem in Jure ſcripſiſſe aliquot Conſilia, ex Joſepho Cumia de Feudis tradit. His denique coævus *Joannes Anſalonius*, qui inter ætatis ſuæ Juriſperitos eminuit, ac eloquentia, & eruditione clarus mirum in modum refulſit. Hinc ex his animi virtutibus, atque ex corporis majeſtate, & elegantia *Alter Apollo* paſſim vocabatur. Hunc pluries M. R. C. Judicem egiſſe tradit Mongitorius, ac aliis inſignitum muniis dicit, quæ Hieronymus ejuſdem filius geſſit; hinc vereor, ne gentis cognomine deceptus, utrumque confuſum nobis protulerit. Groſſus in Decachordo Joannem quidem Pitinei Dominum prodit, ſed alios ejuſdem gradus, ſupremaſque dignitates diſſimulat. Fuit cæterum Joannes in conſiliis nedum maturitate, verum etiam & celeritate admirandus; Allegationes edidit doctrina refertiſſimas, quarum vi nonnulla Juriſconſultorum vota revocavit. Laudatur à Silvagio, Groſſo, Anſalonio, Connetio, Cumia, & Maſtrillo apud Mongitorium. Scripſit *Tractatum de Feudis, Conſilia, & Allegationes in Cauſſa Naſſiſiæ de S. Angelo*; quas citat idem Maſtrillus deciſ. 56. lib. 1. n. 21.

*Adamus Aſmundus J. C.*

*Joannes Anſalonius J. C.*

IV. *Joannes Filingerius*. De eo jam ſupra. Subdam hic Petri Ranzani verba, qui, uti dixi, Catanam uſque venit, ut ejuſdem conſuetudine frueretur. *Sæculo enim noſtro*, ait, *in componendis vulgari lingua carminibus, nemini ſecundus fuit; Eam ob rem contemranei mei omnes ipſum, & mirifice diligunt, & in primis admirantur. In quo*

*Joannes Filingerius Poeta.*

*autem*

*autem ſcribendi genere verſatur, tanto utitur artificio, adeòque eſt terſus, copioſus, gravis, & ubi opus aliquando eſt, facetus, ut poetica, oratoriaque virtute, quod maximè eſt mirum, ſine literarum, vel mediocri notitia, maximè præſtare videtur.* Extant *vulgo ejus infinita opuſcula, magno apud Siculos, & pretio, & uſu habita.* Rei *itaque fama incitatus cum ipſum adiiſſem, poſt multa ultro, citroque dicta exhibuit mihi perlegendum* Opus, *quod ſcripſerat* = De Bello in Cypro à Sultano geſto, quo ipſius Inſulæ Rex Janus captus, & in Ægyptum, à Saracenis diligenti cuſtodia obſervatus, tranſvectus eſt. *Cujus rei hiſtoriam me ſupra ſcripſiſſe, mihi memoria eſt.* Hæc Ranzanus de Joanne; Mongitorius, & Vigintimillius in Indice Sicul: Poetarum, nec non Silvagius, & Groſſus, illum etiam commendant.

*Andreas Barbatia J. C.*

V. *Andream de Bartholomeo*, à prolixa Barba, vulgo *Barbatiam*, Patria Netinum, Meſſanenſem privilegio, celeberrimum Juriſconſultum, qui Nicolaum Tedeſchium ſibi coævum Concivem ſuum appellat, Catana oriundum affirmo, quo enim jure Tedeſchio eſſe Civis potuit, niſi origine? Viri hujus elogium texere ſuperfluum eſt, cum luce clariora ejuſdem ſint opera, ac penè innumeri de illo ſcribant, quos allegat Mongitorius. Epitaphium exhibeam in S. Petronii Bononienſi Eccleſia, ubi Andreas ſepultus jacet, marmori inſculptum.

*Andreæ Barbatiæ Siculo, Maximo Juris Utriuſque Monarchæ, Equiti Aurato, Hic Molliter Agenti. Conjux D. Margarita De Pepulis, Et Pia In Parentem Proles Hoc S. Opus B. M. F.*

*Simon Vivicitus J. C.*

VI. *Simon Vivacitus*, Juriſconſultiſſimus, cujus extat *Lectura ſuper Ritu Regni Siciliæ* in Commentariis à Marcello Converſano collectis. E-

jus

jus loco ſuo meminimus cap. 4. Vivebat anno MCCCCXCIX. *Joannes Dies* Poeta Catanenſis ſub idem tempus floruit. Vernacula lingua multa cecinit, quorum ſupereſt *S. Agathæ V. M. Catanenſis Martyrium* Meſſanæ 1499. De eo Carrera vol. 2. lib. 2. Mongitorius. His addam *Ptolomeum Gallinam* Philoſophum, & Aſtrologum egregium, cujus inſignes animi dotes, in laboribus, moleſtiiſque perferendis, ac in itineribus ſuſcipiendis magnanimitatem, ſummis laudibus extollit Jovianus Pontanus de Tumul, lib. 1. & lib. de Beneficentia; memoratur etiam Pirro, Groſſo, Raguſæ, & Mongitorio. Edidit librum de *Rebus Aſtrologicis*, quem illum credunt nonnulli m. ſ. in S. Nicolai de Arena Bibliotheca aſſervatum.

*Joannes Dies Poeta*

*Ptolomeus Gallina Philoſophus*

VII. *Joannes Thomas Moncada* Catanę ſummo loco natus, primiſque in Sicilia prę fecturis clarus, eruditione, & ſcientiâ, paucis ſecundus, de quo nonnulla prælibavimus cap. 4. Edidit libros III. Epiſtolarum, quas Italico poſtmodum idiomate vertit PetrusCarrera, typiſque cum ſuis notis dedit, ac Laurentius Mattheus de Sans poſtmodum Hiſpanicè vulgavit 1658. *Albarus Paternionius* vir patricius, quem perperam Mongitorius in Epiſcopum Catanenſem à Monachis S. Agathę poſtulatum dicit, politiori literatura ſatis eruditus *Cæremoniale*, quo Catanenſis Senatus uteretur, concinnavit, ab Siciliæ Proregibus confirmatum, ac *Chronicon Siciliæ* ſcripſit, quod m. ſ. apud Ill. Marchionem Jarratanę Hieronymum Septimum ſervabatur. *Civitatis* denique *Neapolis Chronicon* quod etiam m. ſ. extabat penes Carolum Vigintimillium, uti Mongitorius teſtatur. Ab Albaro minimè disjungendos putaverim *Gualtherium Paternionium*, ac alterum ejuſdem etiam nominis, *Gualtherium* idcirco juniorem dictum. Floruit il-

*Joannes Thomas Moncada Hiſtoricus*

*Albarus Paternionius Hiſt.*

*Alii Juris Conſ.*

le anno MDXV. edidítque ex Groſſo *Reſponſa Legalia*, quæ perierunt. Alter, qui à Silvagio laudatur, ſcripſit in *Cap. Volentes de Feudis*, & *Allegationes in cauſa Baroniæ Furnaris*, claruitq; MDXXXI. Ambos commendat Mongitorius tom. 1. Bibl.

*Blaſius Lancea J. C.* VIII. *Blaſcus Lancea*, Juriſconſultus celeberrimus, cujus hæc extant ingenii monumenta. *Conſilium* apud Petrum de Luna in Conſiliis Selectis. *Conſilium* aliud penes Joan: Fran: de Caſtillo lib. 1. Decíſ. Conſiſtor. Decíſ. 51. *Apoſtillæ ſuper Ritu Regni Siciliæ. Ad Bullam Apoſtol. Nicolai V.* & *Reg. Pragm. Alphonſi Regis, de Cenſibus Annotationes. Commentaria ad Cap. Volentes. Lectura in Cap. Si aliquem, de Succeſſione Feudorum. Reſponſa Feudalia. Conſilia plura* nondum edita. *Allegationes in cauſa morali*. Conſule Mongitorium. Blaſco haud abſimilis illius germanus Frater *Antonius Lancea*, ſumma doctrinæ opinione vixit; Regiuſque Conſiliarius fuit. Scripſit *Apoſtillas ſuper Ritu Regni Siciliæ: Ad Bullam Apoſt:* & *Pragmat: de Cenſibus Annotationes. Repetitiones Feudales: Apoſtillas ad Catanæ Statuta*. Laudantur à Groſſo, Mongitorio, Pirro, Milanenſi, Cutellio, Converſano, de Gregorio, aliiſque innumeris.

*Antonius Lancea J. C.*

*Petrus Gravina Poeta, & Orator.* IX. *Petrus Gravina*, Catanæ ſummo loco natus, uti Paulus Jovius in Elogiis Vir: Illuſ. lib. 1. Matthæus Toſcanus in lib. 2. Peplus Italiæ, Morerius diction: tom. 2. affirmant; quamvis idem Jovius ſibi contrarius alibi in vita Petri, Panormitanum dicat cum Lucio Marineo lib. 5. Epiſt. Lud. Jac: à S. Carolo in Bibl. Pontif. lib. 2. Ambroſ. Leone in lib. de Nola, & Honor. Domin: Caramela in Muſeo Illuſtr: Poetar. Petrus ipſe Oratione habita 16. Maji 1693. ad Alexandrum VI. Rom. Pont: Panormum patriam ſuam

vocat,

vocat, ejuſque opera Neapoli edita 1589. & 1532. titulum habent: *Petri Gravinæ Panormitani Epiſtolæ, & Orationes &c.* Nihilominus vel Privilegio Panormitanum fuiſſe Petrum dixerim, vel ſi Panormi natum, Catanâ dubio procul oriundum, ubi nobiliſſima Gravinorum gens diu claruit, & hodie etiamnum eminet. Petrus igitur præſtantiſſimo ingenio, dilucido, ac ſecundo; nec non corpore ad majeſtatem compoſito, ac pulchritudine egregio præditus, robore, & agilitate conſpicuus, quibus non ſine admiratione in pilæ ludo, gladiatoria arte, aliiſque equeſtribus, & militaribus exercitamentis utebatur, præcipuo tamen cultu latiis ſeſe muſis addixit, ac Neapoli in Regum Aragonenſium aula eximiam ſui exiſtimationem excitavit, omniumque literatorum ævi ſui amorem, & venerationem promeruit, quos inter recenſendi Jovianus Pontanus, Sannazarius, Auguſt: Niphus, Zimarra, Cælius Rodiginus, Bernardinus Rota, aliiqui, qui eximiis laudibus Petrum, ejuſque poemata, & carmina exornarunt, eique in hoc lucubrationum genere palmam tribuere non dubitarunt. Italicæ etiam poeſi magna cum laude operam dedit, ut Lauren: Craſſus, & noviſſimè Creſcinbenius teſtantur. In Oratoria demum facultate primas tenuit, præcipuiſque Declamatoribus fuit etiam accenſus. Filium habuit *Tranquillum Gravinam*, editis operibus etiam clarum. Ipſe, quum Eccleſiaſticæ militiæ nomen dediſſet, Sacerdotium in principe Neapolis Baſilica obtinuit, Ferdinando Conſalvo de Corduba adnitente, cujus egregia facinora, ac victorias heroico carmine celebravit. Aliis etiam viris principibus apprime charus, ac per Italiam, quam aliquando perluſtravit, notiſſimus evaſit. In opido demum Conchæ agri Sidicini, quum ei in umbra meridianti caſtaneæ echinus

*Tranquillus Gravina.*

chinus tibiæ ſuram leviſſimè pupugiſſet, LXXIV. ætatis anno deceſſit; tenerè enim ſcalpendo, enatum eſt ulcus, accerſita lethali febricula. *Adeo enim*; concludit Jovius, *ſubtiles cauſas mortis fata inveniunt, quum ex decreto urgent.* Habes ejuſdem elogia ſepulchralia apud laudatum Jovium, Raguſam, & Mongitorium, qui authores omnes de Petro cum laude ſcribentes enumerat. Ex multis, quæ ſcripſit pauca ſuperſunt, nonnulla enim ipſemet ſtrepentibus armis, ac muſis iratus, quod Dynaſtæ conceptæ ſpei minus liberaliter arriſiſſent, ſponte delevit, ac diſcerpſit. Quæ Scipionis Capycii pietas, ac cura collegit; ſunt: *Epigrammatum liber. Sylvarum liber. Carmen Epicum; Poematum libri. Epiſtolæ, & Orationes. Poematis de Conſalvi Cordubæ rebus geſtis* fragmentum extat. Ex Epiſtolis colligimus edidiſſe: *Commentaria in Somnium Scipionis; Lucubrationem Surrentinam*, quam amiſiſſe unicè lugebat. *Carmina Italica.*

*Joan. Philippus Paternionius J. C.*

*Alii Juris Conſ.*

X. *Joannes Philippus Paternionius*, quem ſuo loco commendavimus, edidit *Ad Bullam Apoſtol. & Reg: Pragmat: de Cenſibus Annotationes*. Apud Petrum de Gregorio. *Apoſtillas ſuper Ritu Regni Siciliæ* in Comment: ſuper Ritu à Marcello Converſano collectis. *Antonius Platamonius* genere nobilis, virtute illuſtrior, à legali ſcientia Groſſo memoratus in Decachord: plura ſcripſit, quæ perierunt, ex quibus nonniſi fragmenta *in Regni Siciliæ Ritus* perdurant. Illum laudat Marius Cutellus de donat: tom. I. trac. I. diſt. 2. partic. XI. num. 80. *Franciſcus Provinzalis* inſignis Juriſconſultus à doctrina, & muniis ſatis celebris, de quo ſuperius. Ejus extant *Ad Bullam Apoſt: & Regiam Pragmat: de Cenſibus Annotationes. Conſilium* apud Joan. Fran: de Caſtillo lib. I. deciſ. Conſiſt: *Additiones ad Bertach:*

*Antonius Platamonius*

*Franciſcus Provinzalis*

*ſtach*: quas citat Joſeph Cumia: *Adnotationes ad L. Si non ibi rem. ff de Cond. Indeb*: *In Tit. D... Acquirenda Poſſeſſ. Lectura*. *Hieronymus Fimia* ob ſingularem doctrinæ præſtantiam *Aquila volans* appellatus. Scripſit *Additiones ſuper Ritu Siciliæ. Ad Bullam Apoſt*; *ac Reg. Pragm. De Cenſibus Additiones*; *In Cap. Volentes Apoſtillas*: *Conſilia Feudalia*. *Conſilium pro Vincentio Corbera* à Franciſco Milanenſi editum lib. p. deciſ. 8. *Henricus de Medicis* in utroque jure peritiſſimus. Adnotationes & ipſe *in Bullam Apoſt*: *& Prag. de Cenſibus* compoſuit. *Hieronymus Fimia.* *Henricus de Medicis.*

XI. *Veraldus de Roccho*, laudatur à Silvagio. Poeta fuit ingenioſiſſimus; vulgari Sicula lingua multa ſcripſit, quæ m. ſ. vagabantur per manus Civium, ut idem Silvagius teſtatur. De eo Groſſus, Raguſa, & Mongitorius. *Bartholomæus Aſmundus* Poeta & ipſe ſingularis, floruit ante Antonium Venetianum, ac Siculo idiomate carmina cultiſſimè concinnavit. Extant ejus *Cantiones* in Muſis Siculis part. I. Illum celebrant Joſeph Galeanus, Groſſus, & Mongitorius. *Veraldus de Roccho Poeta.* *Bartholomæus Aſmundus Poeta.*

XII. *Euſtachius de Pernis*, Medicus, & Philoſophus eximius, immatura morte Catanę ſublatus anno MDLIV. De quo Joan. Bapt: de Groſſis in Decach. In lucem emiſit *Comment*: *in librum Galeni, quos purgare conveniat, quibus Medicamentis, & quo tempore*. Neapolis 1547. in 4. Laudatur etiam à Mongitorio in Biblioth. *Petrus Diſcordanus* à Pirro memoratus circa hæc tempora vixit, librum concinnavit *De Viris Illuſtribus Catanenſibus*, qui periit. *Euſtachius de Pernis Medicus.* *Petrus Diſcordanus Hiſtoricus.*

XIII. *Raymundus Raymundettus Sanmartinus*, alibi memoratus, Summariis illuſtravit, & in laudabilem conſonantiam redegit *Regni Siciliæ Pragmaticarum Sanctionum Tom. I. & II.* Regni *Raymundus Raymundettus, q. c.*

*qui Siciliæ Capitula* in unum corpus redacta. Hæc noviſſimè operâ Fran: Teſta Nicoſienſis, Eccleſiæ, Panormitanæ Canonici, notis illuſtrata eruditiſſimis, Panormi prodiere anno MDCCXLII. cum aliis Capitulis ad hæc uſque tempora editis. Raymundi etiam in aliorum libros relata extant: *Conſilium* apud Petrum de Luna in Selectis. *Ad Bullam Apoſtol: & Reg. Pragm. de Cenſibus Adnotationes. De Eccleſiaſtica Juriſdictione Libri duo.*

*Joan. Nicolaus Rizzari Poeta.* XIV. *Joannes Nicolaus Rizzarus* à Sicula, & Latina poeſi clarus, floruit ante Antonium Venetianum, qui ex Joannis noſtri cultis Carminibus venuſtiorem cantionum ſuarum formam hauſit, ut Joſephus Galeanus tradit in Muſis Siculis part. I. Edidit vernacula lingua *Cantiones* in iiſdem Muſis Siculis. *Petrus Pavonus Poeta.* *Petrus Pavonus*, Catanenſis, non ſine laude, vulgari etiam idiomate Siculo cecinit, eximiamque in argutiis, ac facetiis lepidiſſimè exponendis, atque ex tempore concinnandis, laudem promeruit. Commenditur Nicolao Villano in diſcur. de Ludrica Poeſi, Coſmæ Nepita, Groſſo, Galeano, & Mongitorio. Typis dedit *Vitam Sanctæ Agathæ V. M. Catan. Siculo Carmine. Cantiones Ludricas Siculas; Cantiones Siculas* in Muſis Siculis parte I. & III.

*Vincentius Senesius J. C.* XV. *Vincentius Seneſius*, quem Groſſus eximiis laudibus extollit, & nos in not. S. Mariæ de Eleemoſyna alibi commendavimus, ejuſdem Eccleſiæ Collegiatæ Præpoſitus, Cæſareo, & Pontificio jure, nec non Theologicis diſciplinis excultus ſub Nicolao Caracciolo, Antonio Faragonio, & Joanne Horoſco Catanenſibus Epiſcopis, Vicarium geſſit, & S. Mariæ de Cava Prioratu fuit etiam inſignitus. Claruit anno MDLXXV. Scripſit *Juris Reſponſa*. *Petrus Rizzarus J. C.* *Petrus Rizzarus* doctrinâ celebris edidit *Ad Bullam Nicolai V. & Regiam Pragm. de*

*Cenſi-*

*Cenſibus Adnotationes*, quæ extant in lib. Petri de Gregorio de Cenſibus. *Additiones ſuper Ritu Regni Siciliæ*, quas Marcellus Converſanus in ſuis Commentariis collegit. *Juris Reſponſa* ex Groſſo. De eo nos ſupra. *Fridericus Campixanus*, de quo etiam alibi. Ejuſdem literaria monumenta, quæ ſuperſunt, enumerat Mongitorius videlicet: *Conſilia tria* in Selectis Conſiliis Petri de Luna. *Ad Bullam Apoſt: & Reg: Pragm: de Cenſibus Adnotationes* apud Petrum de Gregorio. *Allegationes*, quas citat Marius Giurba nempe *Pro Barone Reſuttanæ*; *Pro Univerſitate Rametiæ*; *Pro D. Ceſare Lancea*; *Pro Monaſt. S. Dominici*; *Pro Ill: Duca de Bisbona*; *Pro D. Laurea, & Catharina de Orioles*; *Pro F. D. Paulo Equite S. Joannis*; *In Cauſa Ueriæ*.

*Fridericus Campixanus J. C.*

XVI. *Laurentius Bolanus* Catanenſis Philoſophus, & Medicus haud vulgaris famæ, & nominis, Anatomes, & Matheſeos peritiſſimus, ingenio, & eruditione præcipuus, poeſis denique latinæ peritia ſingularis. Philoſophiam, & Medicinam ultra annos viginti in patrio Gymnaſio, ſummo plauſu eſt interpretatus, ac vetuſta Cataniæ monumenta è tenebris eruens, primus vulgavit. Mortalis eſſe deſiit anno MDLXXXVIII. In S. Dominici Cenobio ſepultus. De eo Rocchus Pirrus, Carrera, Groſſus, & Mongitorius. Typis tradidit *Opus Logicum*, & ex Pirro etiam *Rethoricam*. Compoſuit *Chronicon Urbis Catanæ*, quod apud Hieronymum Bolanum ſervatum tradunt Carrera, & Groſſus, ex eoque aliquot fragmenta ſuis operibus inſerunt. Scripſit etiam *de Ætna*, ſed tum Chronicon, tum etiam opuſculum de Ætna perierunt.

*Laurentius Bolanus Medicus.*

XVII. *Joſeph. Cumia*, Juris peritia nulli ſecundus, edidit *In Ritus M. R. C. ac totius Regni Siciliæ Curiarum Commentaria*. *In Ritus Mag.*

*Joſephus Cumia J. C.*

Reg.

Reg. C. *Praxim*. *Practicam Syndicatus cum Theorica. In Regni Siciliæ Capitulum: Si aliquem. De Succeſſ. Feudorum Repetitionem*. *Conſiliorum Tomos* III. ex Groſſo. Laudatur à Pirro, Borello, de Præſtan: Regis Cathol: cap. 40. Intrigliolo, Cutello, Bucalo in Voto 2. num. 19. Genſero Biblioth: Carrera, Groſſo, & Mongitorio. *Franciſcus Milanenſis* ſcientiâ, & muniis illuſtris. Prælo commiſit: *Aureas Deciſiones Curiæ Regni Siciliæ Par.* I. *&* II. Illum celebrant Pirrus, Groſſus, Maſtrilli de Dote de Paragio quæſt. 3. & Mongitorius. *Coſmas Nepita*, Juriſconſultus eximius, publici juris fecit *In Conſuetudines Clariſſ. Urbis Catanæ, ac totius fere Siciliæ Regni Commentaria*. Hos omnes ſuperius memoravimus cap. 4.

*Franciſcus Milanenſis J. C.*

*Coſmas Nepita J. C.*

*Octavius Archangelus Hiſtoricus.*

XVIII. *Octavius Archangelus* nobili genere Catanæ ſatus Hiſtoricus, & Poeta inſignis, à morum probitate, animi candore, ac ingenii felicitate commendatus, vixit circa annum MDCII. de quo cum laude meminerunt Pirrus in Not. Eccl. Cat: Joſeph: Galeanus in Muſis Siculis, Carrera vol. I. Groſſus; *Hiſtoriam Catanenſem* ſummo labore, ac ſtudio elucubravit, atque ex variis monumentis hac illac diſperſis, laceriſque, ingenti cum laude, in unum corpus redegit; Veteres Lapides, Numiſmata, Statuas, Ædificia exhibuit; nihilque intentatum reliquit, quod ad patriæ decus conduceret, ejuſque veterem magnificentiam proderet. Hinc Romæ aliquandiu verſatus, bibliothecas evolvit, nec non per Italiam diu vagatus, peregrina quædam, ac paucis obvia detexit, integrumque nobis opus, pro ut ætas illa patiebatur, reliquit. Id verò meliorem in formam Valerianus de Franchis ordinavit, ac in Tomos duos diviſit. Extabat Archangeli autographum inter rariora Senatus Catanenſis, ut Carrera teſtatur, hodie verò, ut alibi

alibi diximus, Valeriani opera concinnatum, apud Innocentium Roccafortem, & in S. Nicolai Bibliotheca aſſervatur. Leguntur in Muſis Siculis Panormi editis Archangeli *Cantiones vernacula lingua*. Scripſit etiam ex Pirro, & Groſſo *Chronicon Univerſale*, *&* *Poemata Heroica*. Conſule Mongitorium in Biblioth: ubi *Michelem Juvinum* Catanenſem quoque memorat, qui *de Ponte caſu effracto, ac multorum in aquis demerſione Panormi anno* MDXC. *die* XV. *Decembris* Hiſtoriam typis dedit.

XIX. *Nicolaus Intrigliolus*, de quo ſuo loco, cumulatiſſima eruditione, vel ab ipſa juventute refertus; edidit. *Super Bulla Pontif. Nicolai V. & Reg. Pragmatica de Cenſibus lib.* I. *De Feudis Tractatum*. *De Feudis Centuriam* II. *De Subſtitionibus Centurias Tres*. *Singularium ad Regni Sicil. Conſtit: Pragmat: Capitul: & Conſuetud: Libros duos*. *Singularium lib.* III. *De Caſibus Conſcientiæ Tractatum*. *Deciſionum Aurearum M. R. C. Regni Siciliæ librum*. *Conſiliorum, ſive Reſponſorum Lib: primum*. *De Vera Juris Prudentia Tractatum*. Reliquit m. ſ. *De Cenſibus Centuriam* III. *&* IV. *Deciſionum Tomos* IX. *Nicolaus Intrigliolus J. C.*

XX. *Andreas Veglia Catanenſis* in Patria Academia ad plures annos Medicinæ primarius Interpres, Comes Palatinus, à doctrina inſigniter commendatus. Memoratur de Andrea, quod ex puellæ cujuſdam cantu, proximam, & repentinam illius mortem præſentiit. De quo cum laude ſcribit Groſſus in Decachordo. Ubi *Antonium* quoq: *de Catania* pluries in patria Academia medicæ facultatis profeſſorem: *Joannem Mercurium* ad peſtiferæ febris occurrendum malis promptiſſimum, quocirca *Phœnix* eſt appellatus. *Antonium Cammari* Chirurgiæ experimentis celebratum. *Joannem Barbutum*, *Joannem Riera* Patriæ Archiatrum, *Andreas Veglia Medicus. Aliique Medici.*

& *Nicolaum Spezzapane* ab ſcientia, & peritia inſignes memorat. Quorum tempora incerta. *Hieronymi Dagranetii* Catanenſis Pharmacopolæ, & Chimici expertiſſimi meminit etiam Mongitorius in Biblioth: qui librum edidit Italicè ſub titulo *Collectio Arcanorum*. *Raccolta di Secreti* Meſſaniæ MDCXVIII.

*Gaſpar Riera J.C.* XXI. *Gaſpar* Riera Juris ſcientiâ, ac eruditione inſignis, ac in patrio gymnaſio ejuſdem facultatis publicus interpres. Scripſit *Ad Bullam Nicolai V. & Reg. Pragmat. de Cenſibus Apoſtillas*, quas habes apud Petrum de Gregorio typis Panormitanis excuſas 1609. Floruit circa MDCXV. De eo Groſſus in Decach: & Mongitorius.

*Marius Burgius J. C.* *Marius Burgius* à doctrina, & muniis ſatis alibi laudatus edidit. *Tractatum de Laudemio. Methodi Criminalis de modo procedendi ex abrupto Centuriam Primam*. Reliquit m. ſ. *Comment. ad Pragmaticam de Cenſibus*.

*Scipio Portius Medicus.* XXII. *Scipio Portius* Catanenſis Philoſophus, & Medicus paucis comparandus, in publica Academia Philoſophicas ſcientias per annos LX. eſt interpretatus. Nonagenarius fato ceſſit in patria, poſtquam editis operibus immortale ſibi nomen comparaſſet, anno MDXXVII. Ejus effigies in ære inciſa, habetur præfixa operi Phyſiologico cum hac epigraphe: *Scipio Portius Duodenis Luſtris In Catan: Gymnaſio Primus Philoſophiæ Interpres Suæ Ætatis Octogenarius.* In lucem emiſit: *Primordia in Arte Dialectica Erudiendis neceſſaria. Opus Phiſiologicum, in quo varia Quæſita, ſcituque digna, diligenter diſcuſſa elucidantur.* Commendatur Pirro, Vincentio Riccio in Explic. Bullæ Cruciatæ, par. 1. ad §. 6. n. 11. Groſſo, & Mongitorio.

*Catal-*

XXIII. *Cataldus Fimia*, de quo alibi, vir ſtudio, ac ſcriptis indefeſſus, Regni Pragmaticas in meliorem ordinem redegit, una cum Petro Amico, & Roccho Potenzano; ipſe verò plurima reliquit ingenii monumenta, nempe *Juſtificationes Sententiæ in cauſa petitionis vindicatoriæ Feudorum in titulum Baroniæ Aſprimontis. Repertorium Feudale. Repertor. Volum.* XII. *Allegationum Volum.* XXVIII. Quatuor hæc ultima m. ſ. habentur. Primum opus ſine loco, & Typographi nomine circumfertur. *Scipio Sapientia* Juriſconſultus, doctrinâ clarus, Cauſarum Patronus non obſcuri nominis, vixit circa annum MDCXL. Ipſum laudant Franc: Baronius de Effect. Minor. Ætatis Effect. 7. n. 34. & Mongitorius in Biblioth. Edidit: *Annotationes ad Lib. 3. Singularium Nicolai Intriglioli. Allegationes pro D. Conſtantia Xara. Petrus Amicus* alibi memoratus Pragmaticas Regni, uti diximus, in meliorem formam concinnavit; ſcripſitque *varia Allegationum volumina, Juris Interpretationes, ac Repetitiones*, quæ publicam lucem non aſpiciunt. De eo Mongitorius, Groſſus, Anſalonius in ſua familia, aliique. *Cataldus Fimia J. C.* *Scipio Sapientia J. C.* *Petrus Amicus J. C.*

XXIV. *Octavius Rizzarus*, vir patricius, ac Poeta ingenioſiſſimus, quem Galeanus, Groſſus, & Mongitorius laudibus exornant. Ejus extant Cantiones Siculo idiomate in Muſis Siculis par. I. *Cæſar Gravina*, Eques Jeroſolymitanus, fecundæ, vividæque venæ poeta, Etruſca, & Sicula lingua multa ſcripſit. Obiit Maſſiliæ anno MDCXXX. Hujus elogium habes apud Galeanum in Muſis Siculis par. II. Tom. I. ubi etiam ejuſdem *Siculæ Cantiones*, ſicut & in parte IV. *Cantiones Siculæ Sacræ* leguntur. Circumfertur ſub ejus nomine ſub Anagrammate *Cæſaris Vinagræ* Opella, cui titulus: *Lu Cattivu Cuntentu Lætus Viduus*, quę plu- *Octavius Rizzarus Poeta.* *Cæſar Gravina Poeta.*

pluries Panormi recuſa, prodiit ultimo 1662. Mongitorius denique ſcribit ſe vidiſſe Cæſaris noſtri ingens Carminum volumen, quod plurimorum manibus terebatur. *Andreas Rizzus*, vernacula lingua, multa lepidè, venuſtèque cecinit. Ipſum laudat Joſeph Galeanus in Muſis Siculis, ubi Tom. I. par. II. ejus habentur *Cantiones Siculæ*. Idem denique Galeanus *Joſephum de Judice* Catanenſem memorat, peritiſſimum, inſignemque poetam, cujus *Cantiones Siculas* leges in laudatis Muſis Siculis par. I.

*Andreas Rizzus Poeta.*

*Joſeph Judice Poeta.*

XXV. *Hieronymus Manna* Pictor haud contemnendus, & eximius Poeta, politioribus literis egregiè excultus, inter *Humoriſtas*, & *Fantaſticos* Romæ Academicos, *Otioſos* Neapolis, & *Reaccenſos* Panormi, non ſine laude recenſitus, effulſit, & eruditorum amorem ſibi conciliavit. Obiit in Patria anno MDCXL. in S. Mariæ Annunciatæ templo conditus cum epigraphe, quem exſcribit Mongitorius. Edidit Italicè *Licandrum Tragicomediam Paſtoritiam*. *Carmina* in libro: Carmina *Humoriſtarum* Romæ. *Jacobus Romanus*, cujus ſupra meminimus cap. 4. *Cantiones Siculas* ſcripſit, quæ in Muſis Siculis tom. 7. par. II. extant; Laudatur ab eodem Mongitorio, qui *Alberti Policii* etiam ære inciſas tabulas refert, ubi Nobilium Familiarum Catanenſium, ac Dynaſtarum inſignia exhibet.

*Hieronymus Manna Poeta.*

*Jacobus Romanus*

XXVI. *Franciſcus Tedeſchius* parentibus nobiliſſimis natus, Buſialchæ, & Caſalis Baro, equeſtri diſciplina inſtructus, & eruditione præſtans. Pluries patriæ Pater, ac Senator, Eryſipelate deceſſit Catanæ IX. Martii MDCL. Edidit Italicè *Eques Haſtatus*. Habetur m. ſ. ejuſdem opus etiam Italicè: *Siculæ Venationes*. Illum celebrant Munebria in Muſis Excitatis par. 2. Mongitorius in Biblioth.

*Franciſcus Tedeſchius*

Ni-

XXVI. *Nicolaus Catanutus* Pharmacopola Catanenſis peritiſſimus, ac Botanicus nulli ſecundus; Politioribus etiam literis, ac poeſi cum primis addictus. Inter Academicos Claros Catanæ effulſit. Typis tradidit *Iſagogicon, ſive facilis Introductio ad univerſam Pharmaceuticæ Artis praxim*. Italica verò Carmina part. I. & II. Claruit Anno MDCLXI. Illum laudant Munebria par. I. & Mongitorius. *Vincentius Maurus* Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo S. Theol. Magiſter edidit librum Italicè, cui titulus *Rector Politicus*. De illo cum laude ſcribunt Daniel à Virgine Maria in Speculo Carmel: tom. 2. par. 5. lib. 5. & Mongitorius in Biblioth: Obiit in opido Salæ Parthenici MDCLXII. *Euſtachius Nicoxia* Vir à politioribus literis, & poeſi commendatus. Inter Academicos Claros Catanæ eminuit. Integritate inſigni Tabellionem in patria egit, deceſſitque MDCLXIII. In lucem edidit *Carmen in nuptiis Petri, & Beatricis Moncatæ ſub titulo Pallas Conſolata*. Reliquit m. ſ. apud Felicem filium *Tragœdias Sacras, & Morales, nec non Comœdias*, quas recenſet Mongitorius.

*Nicolaus Catanutus Medicus.*

*Euſtachius Nicoſia Poeta.*

XXVIII. *Joannes Rizzarus* Patricius Catanenſis legalibus diſciplinis egregiè excultus, de quo nos cap. 4. Scripſit *Tractatum de Cenſibus*, qui, illo adhuc vivente, ac pro tribunali in ſupremis Siciliæ Curiis ſedente, ab Juriſconſultis allegabatur, ac omnium ferme manibus terebatur, nuper verò typis Franciſci Valentia lucem aſpexit anno MDCCXLII. Panormi. Conſule Mongitorium.

*Joannes Rizzarus J. C.*

XXIX. *Joannes Baptiſta Guarnerius* Catanenſis, Etruſca poeſi, ac eruditione clariſſimus, nec non pietate morum inſignis. Fuit à Secretis Senatus, ac inter Claros Academicos floruit. Ejus opera ſunt: *Amoris Inſaniæ, Comœdia. Præcurſor Chriſti, Tragœdia Sacra. Amaſenus Idilium*. In

*Jo: Baptiſta Guarneri Poeta.*

*laudem Franciſci Lanario, & Aragona Ducis Carpignani Lilia tria. Trophæum S. Agathæ V. M. Catan: Tragœdia Sacra. Glebæ Hiſtoricæ Catanenſes. Calamus vindex contra Fulgentium Arminium pro S. Agathæ Patria. Obſequium Erga B. Agatham. Exercitium Spirituale coram Ss. Euchariſtiæ Sacramento. Societas Benefactarum Animarum, quæ piacularibus flammis purgantur. Amicitia fatalis Comœdia m. ſ.* Occubuit Guarnerius Catanæ Kalendis Auguſti MDCLXV. in Eccleſia Societatis Jeſu ſepultus. De eo Groſſus in Decach: Mongitorius in Bibliotheca tom. I. & in Appendice II. pag. 42.

*Franciſcus Monachus Hiſtor.* XXX. *Franciſcus Monachus* Catanenſis Preſbyter doctrinâ, morumque integritate conſpicuus. Ameniores literas amplexus, non ſine laude in patria claruit. Ejus extat *Cataclyſmus Ætnæus, ſive Inundatio Ignea Ætnæ Montis anni* 1669. Ei-
*Petrus Squillaci Hiſtoricus* dem coævus *Petrus Squillacius* S. Theol: Doctor edidit Italicè *Progreſſus Mirabiles Incendii Æt-*
*Carolus Mancinus Poeta.* *nenſis* 1669. Ab his minimè disjungendus *Carolus Mancinus*, Catanenſis Magiſtratus à Secretis, politioribus literis egregiè imbutus. Obiit Catanæ MDCLXXXIII. Typis conſignavit *Narrationem Ætnæi Incendii* 1669. *S. Agnetis Tragœdiam, S. Luciæ Tragœdiam; Repudium Veritatis, Drama; S. Agatha V. M. Catan: Drama.*

*Joſeph Squillaci Poeta.* XXXI. *Joſephus Squillacius* politioris literaturæ vir, poeſi inſignis, inter Claros Catanæ Academicos relatus; Tabellionem in primariis Patriæ curiis egit, atque in lucem dedit complures Tragœdias, & Comœdias, quarum tituli ſunt: *Sancta Agatha; Sabina; Judith; Adranus; Encolinda; Adrianus; Aſtutiæ; Felicia Infortunia; Luſus Fortunæ, & Amoris. Inſoliti Eventus; Fraudes.* Mortale exuit Sexagenarius anno MDCLXXVIII. De eo

Mune-

Munebria in Muſa Excitata par. 2. & Mongitorius.
*Petrus Capacius* iiſdem fermè ſtudiis delectatus, inter Claros etiam effulſit, pluresque amęniſſimi, cultique ingenii fętus reliquit, Comędias nempe ſub titulo: *Zelotipię vis*; *Juſta Inconſtantia*; *Æmulatio Amoris*; *Princeps Hermaphroditus*; *Cantiones*. *Petrus Capacius Poeta.*

XXXII. *Joannes Rainerius* Catanenſis eloquentiâ, & eruditione præcipuus, Cathedralis Eccleſiæ Magiſter Capellanus, Clericorum Seminarium rexit, ac Catanenſibus Epiſcopis à ſacris Cęremoniis fuit. Officinæ Meſſanenſis Sociis accenſus, poeticam quoque artem egregiè coluit. Ipſum laudant Joſeph Munebria par. 1. ac Mongitorius. Edidit Orationes, quæ ſic inſcribuntur: *Pompæ Nuptiales pro S. Agatha V. M. Catan. Obeliſcus Hieroglyphicus pro eadem*; *Certamen inter Virginitatem, Martyrium, & Patriæ Amorem in ejuſdem divæ honorem. Fides obfirmata pro Mamertinis. M. ſ. Nox Sacra. Martyrum Catanenſium Triumphus.* *Joannes Raineri Poeta, & Orator.*

XXXIII. *Joſephus Munebria* non obſcuris parentibus fatus, à teneris annis eximiam ingenii indolem politioribus ſtudiis devovit, Muſis præſertim Etruſcis gratiſſimus, celebre ſibi nomen comparavit, ac præcipuis Italiæ Academiis accenſeri meruit, Romæ, Neapolis, Panormi, Meſſanę, Catanæ, & alibi; ob culta, & amęniſſima monumenta non vulgarem aſſecutus laudem, à civili doctrina, & liberalibus ſcientiis commendatus, Viriſque principibus acceptus, Neapolis præſertim, ac Romæ, ubi majorem ætatis partem tranſegit. Adverſæ fortunæ ęrumnas perpeſſus, in Patriam ſubinde remeavit, ubi Catanenſi Senatui à Secretis fuit, arduiſque negotiis adhibitus conceptæ de ſe opinioni abundè ſatisfecit. Catanæ demum Octogenario major vivere deſiit anno MDCLXXXIII. E- *Joſeph Munebria Poeta.*

didit

didit Italicè *Muſam Excitatam par.* I. *&* II. *Muſam Veracem, Rogerium, ſive Siciliam liberatam.* Prælo paraverat *Aſpaſiæ Hiſtoriam Politicam. Sphęram Secretarii Status*. Laudatur à Galeano in Carmin: Lyricis, & à Mongitorio in Biblioth:

*Franciſcus Morabitus Poeta.* XXXIV. *Franciſcus Morabitus* Catanenſis, nobili loco natus, Horatii filius, omnem ingenii vim politioribus, ac poeticis maximè literis addixit, florentiſſimo hinç ſcribendi genere, atque omnigena eruditione claruit. Inter Academicos Catanenſes primas ſemper obtinuit, nec ſemel cum plauſu eſt auditus. Obiit in patria anno circiter MDCXC. Typis dedit *Catanam Liberatam*. *Albiram Tragędiam Politicomoralem*. Scripſit etiam *Heroicum Poema*, cui titulus: *Rogerius Triumphans*. Autographum apud Hieracenſes Comites ſervabatur. Recenſentur denique à Mongitorio alia ejuſdem opuſcula, quæ perierunt, nempe *Siculæ Cantiones Tomi* II. *Italicæ Cantiones. Centuriæ duæ*; *Dramata*; *Orationes*; *Flores Moralis Theologiæ*; *Statiſta Regnans*; *&* *Privatus Politicus &c.* Sub idem ferme tempus claruit etiam poetica laude *Ignatius Tedeſchius* Poeta. *Ignatius Tedeſchius & Paternionius*, qui in Catanenſi Clarorum Academia pluries Principem locum tenuit, atque eruditorum plauſus obtinuit. Catanæ periit inter Terręmotus ruinas anno MDCXCIII. Commendatur etiam à peritia in rebus muſicis, ediditque *Creontem Drama*; *Neronem Drama*. M. ſ. reliquit *Elviſam Drama*, *Calpendram Trag. Moral: Carmina varia*. De eo Mongitorius.

*Joan. Bapt. Motta Medicus.* XXXV. *Joannes Baptiſta Motta* Catanenſis facultatis medicæ inſignis profeſſor, qui pluries in patrio Archigymnaſio eamdem docuit, ac ſumma nominis celebritate per univerſam Siciliam claruit. Illud de eo pręcipuum memoratur, quod ex primis arteriæ pulſationibus, nedum de morbi indole,

le, ſed & de ſymptomatibus, progreſſu, & fine judicaret, reique exitus vera eſſe judicia demonſtrabat. Mortem nactus eſt ſenex. Ejus laudantur Notæ, quibus, quotquot evolvit libros, ad medicam facultatem ſpectantes, illuſtravit. Servant has, ac in magno pretio habent Eruditi tum Catanæ, tum Meſſanæ.

XXXVI. *Joannes Raymundettus Sanmartinus*, quem alibi laudavimus, in lucem emiſit *Reſponſum Juridicam ſuper Spoliis, ac Fructibus Viduarum Eccleſiarum Regni Siciliæ.* Memoratur Gaſtono diſcep: pro Stud: Catan: Auriæ in Chronol. Proreg. Piſano in Animad: 13. Juris, Masbel, & Mongitorio. *Ignatius Gaſtonus* ſuperius etiam commendatus. Edidit *Conſultationem pro ſtipendiis militum. Diſceptationes Fiſcales Tom.* 1. & 11. *Diſceptationes Juridicas pro Catanenſi Gymnaſio. Diſceptationes Juridicas de Dotibus de Paragio. Juſtificationes pro* R. *M. Curia.* Reliquit m. ſ. *Conſultationes Politicas*; *Diſceptationes Criminales. Diſceptationes Patrimoniales.* De illo cum laude ſcribunt Piſanus in Animadv. Juris 19. n. 63. Agetas de Moles part. 1. Notit. Ærarii Univerſitatis §. 2. n. 4. Paſqualinus in Comment. Prag. Neapol; aliique apud Mongitorium.

*Joannes Raymundettus J. C.*

*Ignatius Gaſtonus J. C.*

XXXVII. *Dominicus Guglielminus* Catanenſis Ordinis Minorum, quos Conventuales appellant, in Romano primùm Soc. Jeſu Collegio gravioribus ſcientiis operam navavit, ac per decennium clericali habitu inſignitus Romæ vixit, ubi ingenii felicitatem, ſingularemque in eloquentiæ, & poeſis ſtudiis peritiam detexit. Celebrioribus idcirco Academiis accenſus, inter *Humoriſtas*, *Infœcundos*, & *Implicatos* Romæ, inter *Gelatos* Bononiæ, & Venetos *Dodoneos* effulſit; In Academiam demum Romanam Emin: D. S. R. E. Card. Petri Octobo-

*Dominicus Guglielminus Poeta*

ni adſcriptus, maximo honoris argumento ab eodem Cardinali primus adlectus eſt, qui Orationem ad ſocios in magna Eruditorum frequentia, Principum, ac Præſulum corona haberet. Ordinem ingreſſus, Baccalaurei munus obtinuit, atque Concionatoris partes ſumma cum laude in Principe Panormi Templo, in S. Petri Regio Sacello, & Cœnobii ſui Eccleſia, atque alibi profeſſus eſt; à Proregibus Uzedæ, & Veraguæ Ducibus, aliiſque viris principibus, & Archiepiſcopo de Bazan ingenti cum voluptate, & plauſu ſemper auditus. Cæterùm ab honoribus perpetuò abhorrens, vel carmina pangendo, vel tabulas pingendo, quum diu Romæ vacaſſet, anno MDCCX. ibidem fato functus eſt. Vulgavit *Innocentiam vindicatam*; *Regem Tyrannum*; *Tragicomœdias morales*. *Sarmatam Triumphantem*; *Odem pro Victoria Viennæ parta*. *Panormum Liberatam Orationem Allegoricam*. *Famæ volatus in morte Elenæ Cornariæ Piſcopiæ*. *Catanam deſtructam ex Terræmotu anno* 1693. Prælo paravit *Orationes Panegiricas*; *Theatrum Cillenii*; *Orationes Academicas*; *Carmina*; *Dramata*; *Penicilli Otia* &c. quæ Clariſſ. Mōgit. in Bibl. enumerat.

*Joan. Andreas Maſſa Hiſtor.* XXXVIII. *Joannes Andreas Maſſa* Chriſtophori filius, genere nobiliſſimus, apud Finalem Januenſium natus, ſed quum adhuc in cunabulis eſſet, Catanam à parentibus deductus, ibique ingenuè educatus, ut annum xv. attigit, Societatem Jeſu expetiit, & obtinuit, ubi brevì ad ſupremum doctrinæ apicem pervenit; Eloquentiâ enim plurimùm valuit, Philoſophiam, ac Theologiam ſumma cum laude Meſſanæ, ac Panormi docuit, pluresque diſcipulos inſtituit. Hiſtoriæ hinc peculiari ſtudio animum adjiciens, de Rebus Siculis Scriptores omnes evolvit, ingentémque eruditionem nactus, præcipuarum Urbium Inſulæ noſtræ tabu-

las

las in lucem dedit. Supremis denique muniis in provincia perfunctus, magno ſui deſiderio relicto è vivis Panormi exceſſit anno MDCCX. ætatis L. Ingens opus de Siciliæ Hiſtoria moliri cęperat, ſed nonniſi duas tantùm partes typis tradidit, ſub titulo: *Sicilia in Proſpectu*, in quorum prima de *Ætna Monte* uberrimas notitias, ac de reliquis Inſulæ *Montibus*, *Cavernis*, *Fluminibus*, &c. exhibuit; in ſecunda *de Urbibus*, *Opidis*, &c. *quæ non extant*, *atque ſuperſunt*, egit. Reliquos verò tractatus, juxta Ideam in Præfatione propoſitam, morte præventus, imperfectos reliquit.

XXXIX. *Chriſtophorus Amicus*, de quo nonnulla cap. IV. prælibavimus, ad cumulatiſſimam juris ſcientiam, eximiam eruditionem Hiſtoricam adjecit, quam, indefeſſa in evolvendis libris cura, ac improbo ſtudio, ad extremum uſque ſpiritum, eò provexit, ut de quocumque, retroactis ſæculis, geſto facinore interrogatus, abundè, & affluenter, nec ſine ingenti amicorum oblectatione, ob lepidiſſimam linguæ facundiam, petenti faceret ſatis. Reliquit ultra complura Allegationum volumina, *Cronologiam*, *& Geonologiam Univerſalem* XII. Tomis comprehenſam, ac prælo paratam, in qua Monarchias cum veteres, tum recentiores, earumque ortum, inclinationem, interitum, Principes, horum proſapias, ſucceſſioneſque dilucidè, ac facili methodo exhibet. Servantur ab illius hærede Joanne Amico di Statella, unà cum innumeris aliis à Chriſtophoro deſcriptis monumentis, quæ è publicis eruit Tabulariis.

*Chriſtophorus Amicus J.C. & Hiſtor.*

XL. *Nicolaus Tezzanus* Catanenſis anno MDCLIX. die XVIII. Decembris honeſtiſſimis parentibus natus, nonniſi ſeptennis primas emiſit voces, ex quo literis tanta ingenii felicitate incubuit, ut Philoſophicis, Theologicis, & medicę facultatis ſtudiis

*Nicolaus Tezzanus Medicus, & Orator.*

diis brevì emenſis, ac Doctorali laurea inſignitus, Chirurgiam in publica patriæ Academia, ſummo cum plauſu, quarto ætatis luſtro nondum expleto; ſit interpretatus. Dionyſium Mottam Magiſtrum nactus, de quo ſuperius diximus, ſedulo ſtudio, aſſiduiſque obſervationibus, morborum vim; pharmacorum virtutem, atque humani corporis indolem ſcrutatus in penitiores medicinę adytus penetravit, ac veluti ejuſdem ſcientiæ oraculum evaſit. Gravioribus diſciplinis, poeſis Latinę, & Etruſcæ, ac Eloquentiæ vel maximè, qua plurimum eſt delectatus, ſtudia adjunxit, magnamque ſui nominis famam nedum Catanę, ſed & Panormi etiam excitavit. De ſuis Civibus optimè meritus, quotquot ex horrifico terręmotu de an. MDCXCIII. ſuperſtites fuere, mira, ac Chriſtiano homine digna, charitate, fovit, iiſque continuò adfuit; hinc Archiatri Catanæ, Acis, Maſcalarum, confiniumque pagorum, ac primarii Medicinę Profeſſoris munere, plaudentibus omnibus, donatus, provinciæ huic ad mortem uſque egregiè ſatisfecit. Anno MDCCV. Comes Palatinus, ſubindeque à Sereniſs. Victorio Amedeo Regię Domus Phyſicus renunciatus, ut perpetuò Archiatri, & Primi Cathedratici dignitatibus frueretur, obtinuit. Patriam denique variis ſibi titulis obſtrinxit; Publici enim Gymnaſii jura ſtrenuè Panormi propugnavit, ac feliciſſimè ſarta tecta ſervavit; Noſocomii inſtaurationem poſt Terręmotum inſigniter promovit, atque in area olim Steſichori novum & ampliſſimum conſtruxit; Eccleſiamque S. Mariæ ſub titulo *de Litteri* proprio etiam ęre fundavit. Viris principibus, ac privatis apprime charus, ęterna ſui relicta memoria, è vivis deceſſit anno MDCCXXVIII. die XXIV. Octobris Ætatis LXIX. cujus funus ſplendidè, ut tantum decebat virum, curatum eſt. Reliquit pręclariſſimi

mi ingenii monumenta *In Hippocratis Aphoriſmos Commentaria*, *Orationem in Auſpicatione Studiorum*, & *in Promotionibus ad Lauream innumerabilium penè Candidatorum Volumen*, quę m. ſ. penes Nicolaum Fallicam Collegialis Eccleſiæ Cantorem, Hæredem, ac Nepotem aſſervantur. Habes denique typis editam Orationem in ejuſdem funere ab Innocentio Savonarola ex Clericis Regularibus, doctiſſimo Eccleſiaſte, habitam.

XLI. *Franciſcus Gaſtonus* Ignatii filius Regii Patrimonii Præſes, de quo jam ſupra, quum Patronum Cauſarum Panormi ageret, edidit: *Allegationes in cauſa Præcedentiæ. De ſpatio Aſyli Eccleſiaſtici in cauſa Immunitatis Canon. Diſſertat.* Prælo paraverat eximium opus *de Re Criminali*. Illum commendant Cirinus de Nexu Rerum Eccleſ: cap. 7. ſec. 1. ac Mongitorius in Auctario ad Sicil: Inventr: cap. 45. & in Biblioth: Sicula. *Franciſcus Gaſtonus J. C.*

XLII. *Hyacinthus Paternionius Caſtellus*, ex Ducibus Carcacis, Vincentii filius, Philoſophię primùm, mox Legali ſcientiæ incubuit, quibus ad animi culturam, atque ingenii exercitationem uſus, eloquentiæ, ac poeſi totum ſeſe addixit, in iiſque celeberrimus evaſit. Hinc inter *Boni Guſtus* Panormi Academicos, & *Joviales* Catanæ claruit, ad quos ingenti cum plauſu non ſemel Orationes, panegyrica eruditione refertas, atque ad artis miraculum cultiſſimas, habuit. Patrię amore flagrans, quæ ad illius decus promovendum conducere videbantur, tota animi contentione aggredi viſus eſt, nihilque intentatum relinquere paſſus, me ad hoc de ejuſdem Hiſtoria opus perficiendum ſtimulis adegit, conſiliis, immo & ſuppetiis juvit; in publicis enim Tabulariis evolvendis mecum ſępiſſime inſudavit, vetuſtiſque colligendis monumentis ſtrenuam navavit operam. A morum innocentia *Hyacinthus Paternionius Poeta, & Orator.*

præcipuè commendatus, vitę honeſtate, Chriſtianis virtutibus, heroicisque operibus ad extremum uſque ſpiritum inſigniter ſuos inter ęquales enituit; quumque majora illius animi magnitudo, ingenii præſtantia, ac non vulgaris doctrina, nobis pollicerentur, immaturo fato, ætatis anno xxx. Domini verò MDCCXXXVIII. die xv. Julii, piiſſimè, ut vixerat, deceſſit. Ejuſdem typis vulgatas, ex multis, quæ ſcripſit, habemus *Orationem de S. Cajetano Thieneo*, & aliam *in funere Raymundi Ruby Catanenſis Epiſcopi*, utraſque *ad Jovialium Cętum*. Reliquit m. ſ. varia Etruſcæ Poeſis monumenta, quæ juſtum volumen collecta conficerent, aliquot Elogia Virorum Illuſtrium Gentis Paternioniæ, quæ unà cum aliis lucem, quam primùm publicam aſpicient. Pleniſſimè laudatur à Hyacintho M. Paternionio Bonajuto in Oratione Panegyrica.

*Joſephus Aſmundus Pater. J. C.* XLIII. *Joſephus Aſmundus Paternionius*, quem cap. XV. commendavimus, Catanæ patrocinium, quum in ſupremis Regni tribunalibus ſuſcepiſſet, ad Serici conficiendi jus eidem firmandum, contra Meſſanenſium conatus, doctam edidit *Allegationem*, *qua hujuſmodi Artificium nullimode Catanæ eſſe abrogandum* clariſſimè evicit, & obtinuit. Vivit Regii Fiſci Patronus, ac Regius Conſiliarius. *Franciſcus Arrigus J. C.* *Franciſcus Arrigus* Catanenſis Philoſophiæ, ac Medicinæ, nec non Juris utriuſque Doctor, naturales ſcientias primùm, mox Cęſareas, ac Pontificias Sanctiones ſumma ingenii felicitate didicit, in iiſque mirè profecit. In Catanenſi prętorio ſæpius Judex, ſacrorum Canonum in publico Gymnaſio Interpres, adhuc hodie effulget. Typis dedit *Codicem Arriganum*, in quo ſelectiores, ac difficilliores Juris Quęſtiones reſolvit, doctiſq; Commentariis illuſtrat. Habet prælo paratum ejuſdem argumenti Tomum Secundum.

*Augu-*

XLIV. *Auguſtinus Giuffrida* Catanenſis Artium, & Medicinæ lauream ab ipſa juventute aſſecutus, virtute comite brevì ad ſupremum Archiatri, & Primarii Medicinæ Theoricæ Profeſſoris in patrio Atheneço munus evectus, illud hodie non vulgaris gloriæ laude illuſtrat à Prima Philoſophia, Academiæ Clarorum Medicę promotor, & Protector, nec non Jovialium, & Ætnęorum Socius, Etruſcis, ac Latinis Muſis apprimè charus, utraſque eximiè colit. Emiſit in lucem *Argenidem* Italicis ſcenis accommodatam; Poema, cui titulus *Apollo in Poetas*; Orationes pro ſtudiorum inſtauratione, *Incitamentum ad literarios labores*; *Le rerum recentium ſtudio*; *De Fortuna Medici.* Academicam exercitationem; *An Bruta aliquot præ hominibus ſenſitivas exerceant functiones.* *In Phyſice Medicam Theoriam Compendiariam Expoſitionem*; *Tyrocinium Phyſicum per varias aſſertiones expoſitum.* Alia ingenii monumenta in dies pręlo parat: *Ut Prælectiones Catanenſes in decimam Ariſtotelicorum problematum ſectionem. De Peſte Lectiones in Catan. Univerſitate habitas*: pluresque luſus Academicos.

*Auguſtinus Giuffrida Medicus, & Poeta.*

XLV. *Ignatius Paternionius* Biſcaris Princeps Vincentio, & Anna Maria Scammacca progenitus. Politiores literas, ac Philoſophicas ſcientias in Panormitano Imperiali Nóbilium Ephebęo didicit, atque Etruſcis Muſis præ cæteris animum addixit. In Patriam reverſus, Jovialium Academię Princeps renunciatus, præfecturam ad triennium ſumma cum laude geſſit. Muſæum Paternionium, nullis parcens impenſis, hinc ad animi oblectamentum inſtituit, quod alibi deſcripſimus, ac novi Ætnenſium Cętus, promotor, ejuſdem Coriphæus eligi, communi Paſtorum voto, meruit. Edidit in *Laudem Caroli Borbonii Siciliç, & Neapoleos feliciſſimi Regis*

*Ignatius Paternionius Poeta*

gis

*gis Heroicum Poema*, cui Jovialium non pauca Italica Epigrammata, nec non Latina, Odeſque, & Cantiones adnectuntur.

*Franciſcus Honoratus Columna.* XLVI. *Franciſcus Honoratus Columna* Patre Marco-Antonio Columna ex Catanenſibus Dynaſtis, qui cum uxore Dianira Raymondetta Panormi anno MDCLXXXIII. verſabatur, ibidem exortus, mox Catanam tranſvectus, in S. Nicolai Benedictino Cœnobio literarum ſtipendia fecit. Sacerdotio initiatus, Hiſtoriis evolvendis, perſcrutandiſque veteribus monumentis ſe totum devovit, ſtudiiſque amœnioribus etiam, ac Poeſi ſtrenuè incubuit, maximam idcirco eruditionem conſecutus. Scripſit *Hiſtoricam notitiam Opidi Paternionis. Ideam Hiſtoricam Randatii, Siculæ nobilitatis Inſignium Pinacothecam* Italicè *Gallaria: Vitas Catanenſium Pontificum. Amazonem Columniam, ſeu de Familia S. Agathæ V. M. Catan. De Inſcriptis Lapidibus, olim, ac recenter Catanæ inventis Epiſtolas. Acis Opidi Originem.* Alia in dies molitur.

## CAPUT SEXTUM.

## CIVES ARTE ALIQUA, AUT FAMA CELEBRES.

I. CEres Sicula, & Catanenſis, Lactantio, Alexandro, aliiſque teſtibus, de qua lib. I. quum homines veſci glandibus adverteret, frumenti uſum adinvenit, aratro terram ſcindere, ſemen ſolo mandare, ſegetes colligere, panem denique conficere, ſuos docuit, hinc Orpheus in Hymno Cereris canit:

*Colla Boum, quæ prima gravi ſubjecit aratro*
*Felicemque dedit victum mortalibus.*

Ob

Ob id Vincentius Auria in Sicil. Inventr. cap. 1. §. 1. & Clariſs. Mongitorius in Auctario ad eamdem pag. 78. Inter Siculos Rerum Inventores Cereri primum tribuunt locum; Cererem rurſus Statuta, & Leges ad mores hominum componendos adinveniſſe teſtantur Cicero in Verr. Act. 7. Plinius lib. 7. cap. 56. Diodorus lib. 1. & 5. aliiq: poſt ipſos. Quare Plutarchus Colbrem quemdam arguit, quod auſus ſit Cereri legum inventionem denegare. Legiſeram proinde ob id dictam, ejuſque feſta Theſmophoria appellata volunt. Eam veſana Gentium credulitas Deam putavit, interque præcipua ſua numina repoſuit; in magna idcirco fuit veneratione nedum apud Siculos, quorum Inſula Cereri ſacra, ſed apud Ægyptios, qui ſub Iſidis nomine illam impenſe colere, diviniſque honoribus venerari conſueverunt. Conſule Cartarium Imag. Deor. Natalem Comitem Mythol. lib. 5. cap. 13. Lilium Gregor. Gyraldum Syntag. de Diis Gentium, Voſſium in Theolog: Gentium.

II. *Andronas* Catanenſis, Muſices peritiſſimus, qui morem ſaltandi ad ſonum tibiæ, necnon geſticulandi, rythmoſque canendi induſtriam invenit, ut teſtis eſt Athenæus lib. 1. cui Cęlius Rhodiginus, Goltzius, Fazellus, Pirrus, Auria, Groſſus, Carrera, Raguſa, aliique ſubſcribunt. Verba Athenæi ſunt: *Theophraſtus inquit Andronem Catanenſem tubicinem, primum, quum tibia luderet, corporis motus aptos, & concinnos addidiſſe, indeque veteres Sicelizin ſaltare dixiſſe.* De eo nos lib. 11.

III. *Chromius*, quem ob ſingularem modeſtiam, probitatem, & fortitudinem Hiero Syracuſarum Tyrannus unicè dilexit, & urbi Catanæ, Ætnæ appellatæ, præfecit, Currus agitandi, regen-

dique arte præcipuus; hinc Victor in Pythiis ſemel evaſit, uti Pindarus teſtatur, qui Odem *Chromio Ætnæo Victoriam Adepto Curru* inſcripſit, ubi ejuſdem laudes enarrat, virtuteſque eximias extollit. Illum alibi lib. 11. commendavi.

IV. *Nicolaus* vulgò *Cola Piſcis* Catanæ ortus, vir cunctis ſeculis, ut Fazellus ait lib. 2. dec. 1. cap. 12. Urinator admirandus, qui omnem ferè vitam in freto Meſſanenſi inter piſces peregit, unde illi nomen *Piſcis*. Is plura hominibus naturæ abdita, atque ignota de ipſo illo freto aperuit, quùm veluti marinum animal maxima ejus profunda, ſpatiaque immenſa, fœda etiam tempeſtate reluctantibus aquis, natatu peragraret, navibus hinc ultrò, citroque tranſeuntibus, ſæpe obvius, nautiſque cognitus, iis reſponſa, aut ſibi commiſſos nuntios referebat, ac longiſſima per mare itinera ſuſcipiebat. Quùm porro præcipuo quodam, ſollemnique feſto die, ſpectante populo, Fridericus Rex pateram auream in fretum dejeciſſet, ac Colæ inquirendam commendaſſet, ſemel atque iterum ille è profundo vado eruit, tertiò tandem à Rege projectam, in mare merſus, dum per imam fundi aream indagat, diu expectatus ad vivos numquam emerſit; hinc ſuſpicatum in concavas freti cavernas prolapſum, atque inundantibus undique aquis oppreſſum interiiſſe. De eo Alexander de Alexandro, Pontanus in Chron. Fazellus, Maurolycus, Kircherus, & alii.

V. *Philippa* Catanenſis, inops mulier fullonia, ingenio ſagax, corpore venuſta, Ludovico Regio infanti Roberti Ducis, & Violantæ fillo nutrix adſcita, poſt Violantæ mortem, defuncto quoque puero, Neapolim tranſvecta, in Regiæ domus famulatu perſeveravit, & apud Xanctiam Reginam, quæ ſecunda fuit Roberti uxor, nec non a-

pud

pud Carolum Roberti filium, ejuſque conjugem Mariam optimo in loco habita, Raymundo Campanio, natione Mauro, Regiæ domus Præfecto, ac demum Seneſcalco nupſit, cum quo tres liberos ſuſcepit. Horum primum patris in officio ſucceſſorem, brevi Xanctia filia relicta, è vivis ſublatum, uti & ſecundum amiſit, tertium vero nomine Robertum, qui ad Sacerdotium aſpirabat, in equitatu, boniſque fratrum, habitu depoſito, hæredem, Xanctiamque neptem Marconenſium Comiti in matrimonio collocatam vidit. Quum porro Joannam Caroli Regis, & Mariæ filiam Regni hæredem ſua ſub tutela, & cura, mortuis parentibus, accepiſſet, ex nimia inſolentia fortunam tandem ad indignationem movit. Exortis enim inter Joannam, & Andream ejus conjugem diſſidiis, Philippa cum Roberto filio Regni Seneſcalco jam conſtituto, omnia ad nutum, neglecto Andrea, diſponere cœpit. Audito hinc à Clemente Rom. Pont. decretum fuiſſe, ut Regia adminiſtratio omnino Andreę deferretur; ſibi timens, unà cum aliis in Regem conjuravit. Non diù poſt Andreas in Regia Baſilica Averſæ laqueo ſuffocatus inventus eſt, perque vulgum rumor increbuit, Philippam cum ſuis tanti facinoris authorem fuiſſe; quippe ſub iis, & Regiæ domus, & Regni ſumma conſiſtere. Univerſi itaque, & fautores ipſi Reginæ, ut à ſe crimen repellerent, in Philippæ, ſuorumque interitum converſi ſunt, dataque, communi omnium magno cum conſenſu, inquirendæ rei, ſumendique de noxiis ſupplicium, Ugoni Avellinenſium Comiti provincia; Hic Robertum Seneſcalcum, ejuſq; Matrem Philippam, neptemque Xanctiam in vincula conjecit, mox tormentis ad perpatrati criminis confeſſionem adactos, ſingulos ſingulis plauſtris impoſitos, candentibus forcipibus excarnificari

juſſit.

juſſit. Philippa inter carnificis manus expiravit; Robertus, & Sanctia ad palos cremati ſunt.

VI. *Paulus Canalius* Catanenſis Archipirata celeberrimus, qui Venetis ſtrenuam navavit operam, uti Nicolaus Doglionius teſtatur. Mortuus Venetiis anno MDCCCXCI. in S. Auguſtini cœmeterio conditur.

Pag. 227. lin. 2. poſt *excuſum*, adde: *Franciſcus Aſmundus* nobiliſſimi generis, Clericis Regularibus, quos Minores vocant, ab adoleſcentia acceuſus, ſummus Philoſophus æquè, ac Theologus evaſit. Sacraſque ſcientias ingenti plauſu, ac nominis celebritate in publica Catanenſi Univerſitate ad triginta & amplius annos explanavit. Obiit in patria octogenario major, relictis compluribus ingenii monumentis, quæ mſſ. aſſervantur, anno MDCCXLII.

Pag. 253. lin. 9. poſt *habitam* adde. *Joannes Gaglianus* Artium, & Medicinæ Doctor, Philoſophiæ per complura luſtra primarius in patria Academia profeſſor, morum honeſtate, atque in Deum pietate clarus; obiit plenus dierum anno MDCCXXIV. *Didacus Maurus* Juris Oraculum, Matheſis ſtudiis, literiſque politioribus etiam addictus. Senex, quum Eccleſiaſticæ militiæ nomen dediſſet, ſede Epiſcopali vacante Generalis Vicarius adlectus, ſummæ prudentiæ laude claruit. Deceſſit Octogenarius anno MDCCXXXV.

Pag. 228. lin. 31. poſt *meditatur* adde *Benedictus M. Ricciolus* Societ. Jeſu nobilitate clarus, ingenio clarior, muſiſque chariſſimus, typis dedit Orationem in S. Juliani Epiſ. Cœnomanenſis laudem. *Franciſcus Puglieſius* Sacerdos, Majoris Eccleſ. Pulchripaſſus Canonicus, Poeſi, ſolidiſque ſcientiis excultus, edidit Vitam, & Martyrium S. Agathæ octavo, ut ajunt, rithmo Italico.

FINIS.

A

*Abbas* Panormitan. Vide Nicol. Tedeſchi.
*Academia* Privilegia firmantur pag. 2. 12. 24. Ejuſdem Leges reformantur 9.
*Adamus Aſmundus* J. C. Sicil. Præſes 157. 231.
*Aegidius Columna* Abbas Novælucis 137.
*Aetna* Incendium Anno 1702. pag. 1. Anno 1723. pag. 8. Anno 1733. pag. 20. Anno 1735. & 36. pag. 21. & 22.
*S. Agatha* Eccleſia inſtauratur pag. 4. Ejuſdem Patria aſſeritur pag. 34. & ſeq.
*S. Agatho* Pan. Max. pag. 64. 111. 196.
*Agatha* Platamonia Monialis pag. 76.
*Agathinus Paternionius* Proreg. Vicar. 179.
*Agathinus Tedeſchius* Soc. Jeſ. 229.
*Albanus Cienfuegos* Epiſ. Catan. pag. 7. S. Victorini m. Corpus Catanam tranſmittit 8.
*Albanus Paternionius* Senator pag. 167. 233.
*Albertus de Rocca* Abbas Maniacii 133.
*Albertus Politius* Hiſtor. pag. 244.
*Alexander Burgos* Epiſc. Catan. pag. 8.
*S. Alexander* Catan. Martyr. pag. 70.
*F. Alexander* à Catan. Capuc. pag. 75.
*Alexander Caputus* Epiſc. Mazariæ pag. 130.
*Aloyſius Suppa* Epiſc. Agrigen. pag. 127.
*Aloyſia Vintimillia* Monialis pag. 87.
*Aloyſius Paternionius* M. R. C. Jud. pag. 190.
*Alphonſus Marchesana* Soc. Jeſu pag. 100.
*Alphonſus Paternionius* miles pag. 170.
*Ambroſius Joenius* Piſarum Prior pag. 171.
*Amenanus Amnis* exundat pag. 4. 23.
*Andreas Riggius* Epiſ. Catanam redit pag. 1. Ejus Sepulchrum 3. Majorem Baſilicam inſtaurat 4. 5. Romam contendit ibid. Fit Conſtantinop. Patriarcha 7. Moritur Romæ Ibid. Ejus Cadaver Catan. transfertur. 8.
*Andreas de Minucle* Abbas Noariæ pag. 134.
*Andreas Statella* Carmelita pag. 11.
*Andreas à Catana* Capucc. pag. 81.
*Andreas de Caſtello* Orator ad Regem p. 158.
*Andreas Inguardiola* Siciliæ Quæſtor p. 158.
*Andreas Laus* Theolog: & Script. p. 216.
*Andreas Barbatia* J. C. & Script. p. 232.
*Andreas Rizzus* Poeta p. 244.
*Andreas de Urſo* Theol. p. 205.
*Andreas Veglia* Medicus p. 241.
*Andronus Tubirines* p. 157.
*B. Angelus Scuiſius* Ben. p. 63. 198.
*Angelus de Bonioanne* Ab. S. Nicolai p. 138.
*Anonymi* Catanenſes Scriptores pag. 197.
*Antoninus Aniatus* M. R. C. Jud. pag. 190.
*Antonius Alagona* Epiſ. Melitæ pag. 126.
*Antonius Alexandrano* Legatus ad Reg. pag. 168.
*Antonius de Alexandro* Medicus pag. 230.
*Antonius Cutellus* Fiſci Patron. pag. 170.
*Antonius de Caſtello* Miles Meſſ. Strategus 158.
*Antonius Epiſ. Metropol.* Catan. pag. 121.
*Antonius Bonajutus* M. R. C. Jud. pag. 168.
*Antonius Fazanus* Theol; & Scrip. pag. 205.
*Antonius M. Coltrarus* Soc. Jeſ. Scrip. p. 229.
*Antonius Cammari* Medicus pag. 241.
*Antonius Morerius* Carmel. Theol. pag. 202.
*Antonius Lancea* J. C. pag. 168. 234.
*Antonius Piſtis* Theolog. Script. pag. 201.
*Antonius Platamonius* Epiſ. Melitæ pag. 124.
*Antonius Paternionius* Agyræ Abbas pag. 135.
*Antonius Catania* Medicus pag. 241.
*Antonius Rizzari* S. Nicolai Abbas pag. 137.
*Antonius de Vulpono* Epiſc. Melitæ pag. 124.
*Antonius Platamonius* J. C. pag. 236.
*Apollonia Zuccarello* Monial. pag. 81.
*Artalis de Alagona* Siciliæ Juſtit. pag. 153.
*S. Athanaſius Epiſ.* Methonenſis pag. 64. & ſeq.
*Auguſtinus Nicotra* Theolog. pag. 204.
*Auguſtinus Girfrida* Medicus pag. 254.

B

*Balthaſſar Morabitus* Bened. Scrip. pag. 216.
*Bartholomæus Aſmundus* Poeta pag. 237.
*Bartholomæus Meſtrus* Ab. S. Nicol. pag. 132.
*Bartholomæus de Luna* Ab. S. Nicol. pag. 134.
*Bartholomæus Joenius* Miles pag. 154.
*Bartholomæus Rizzarus* Ab. S. Nicol. pag. 133.
*Bartholomæus Scaleeatus* Ab. S. Nicol. pag. 132.
*Bartholomæus Statella* Miles pag. 164.
*Benedictus Aſmundus* Ab. S. Nicol. pag. 141.
*Benedictus Aſinari* Reg. Capell. pag. 144.
*Benedictus Capunnettus* Theol. pag. 210.
*Benedictus Paternionius* Miles pag. 153.
*Benedictus M. Ricciolus* S. I. Orator pag. 169.
*Berlinghcrius Cruillas* Talaſſiarcha pag. 152.
*Bernardinus Paternionius* Epiſc. Melitę pag. 125.
*Bernardus de Alexandro* Theolog. pag. 199.
*Bernardus Colnagus* Soc. Jeſu pag. 84. 206.
*Bernardus Catan.* Electus pag. 122.
*Bernardus Margariti* Epiſ. Catan. pag. 147.
*Bertamen* Medicus pag. 193.
*Blandinus* Monacus Scrip. pag. 177.
*Blaſius de Alagona* Miles pag. 149.
*Blaſius Lancea* M. R. C. Jud. pag. 168. 234.
*Blaſius Statella* Soc. Jeſu pag. 79.

*Blaſtus Scamacca* Miles pag. 152.
*Bonaventura Bellutus* Theolog. Scrip. pag. 218.
*Bonaventura Lucca* Theolog. pag. 240.
*Bonaventura Paternionius* Capucc. pag. 4. 5.
*Brancas de Branca* Medicus pag. 123.

C

*Cæſar Gravina* Poeta pag. 243.
*Calviſianus* Conſularis Siciliæ pag. 60.
*Camillus Paternionius* Ab. Terranæ pag. 139.
*Carolus II.* Hiſpan. Rex moritur pag. 1.
*Carolus Ant. Spinola* Prorex Catanam venit p. 4.
*Carolus Auſtriacus* Sicil. Rex dicitur pag. 7.
*Carolus Borbonius* Siciliæ Rex pag. 20. Catanæ Privilegia confirmat 23. Legatos excipit pag. 21.
*Carolus Moncata* Ab. S. Spiritus pag. 133.
*Carolus Romanus* Soc. Jeſu pag. 94.
*Carolus Miſſa* Ab. S. Luciæ pag. 142.
*Carolus Paternionius* Soc. Jeſu pag. 213.
*Carolus Mancinus* Hiſt. pag. 246.
*Carmelitæ Strictioris* Obſervantiæ pag. 11.
*Caſimirus Nicoſia* M.R.C. Jud. pag. 185.
*Cataldus Fimia* M.R.C. Jud. pag. 177. 243.
*Catana* Privilegia firmantur pag. 4. 23. Catana à peſte cavit pag. 28. Præreptos ſibi per injuriam illuſtres Cives dolet pag. 33.
*Ceres* pag. 256.
*Charondas* Philoſophus pag. 192.
*Chriſtophorus de Cordyba* Saſtagus Comes Sicil. Prorex Catanam venit pag. 31.
*Chriſtophorus Amicus* Rat. Magiſ. pag. 186. 251.
*Chromius* in Pythiis Victor pag. 257.
*Clara Cajetana* Monialis pag. 92.
*Claudius Capunnellus* S. Nicol. Ab. pag. 141.
*Cola Piſcis* Urinator pag. 258.
*Conſulatus Serici* Catanæ firmatur pag. 10.
*Conradus de Caſtellis* Miles pag. 152.
*Conſtantinus Paternionius* Miles pag. 147.
*Conſalvus Aſmundus* M.R.C. Judex pag. 188.
*Coſmas Neptta* Regni Logotheta pag. 176. 240.

D

*Damianus Tabuſius* Theol. pag. 202.
*Deſiderius la Placa* Theol. Carm. pag. 96.
*Diploma* Caroli Auſtriaci Iura Academiæ firmantis pag. 12. & ſeq.
*Didacus Maurus* J. C. pag. 260.
*Didacus Marotta* Præſes pag. 181.
*Dominicus Conſtantinus* Rat. Magiſ. pag. 189.
*Dominicus Guglielminus* Poeta pag. 249.

E

*Egidius* Epiſcop. Catanenſ. pag. 120.
*Epiphanius* Diacon. Catan. pag. 197.
*S. Everius* Epiſ. Catan. pag. 54. 120.
*S. Euplus* Martyr pag. 56. & ſeq.
*S. Euplus* Diacon. Confeſ. pag. 65.
*Euphemia* Caſagrande S. Nicol. Ab. pag. 140.
*Euſebius Viperanus* S. Nicol. Ab. pag. 137.
*Euſtachius Quintana* Epiſ. in Græcia pag. 137.
*Euſtachius de Bernis* Medicus pag. 237.
*Euſtachius Nicoſia* Poeta pag. 245.
*B. Euſtochium* Monialis pag. 173.
*Euthimius* Catan. Metropol. pag. 121.
*Eutichius Parino* Auguſt. Theol. pag. 227.

F

*Ferdinandus Paternionius* Soc. Jeſ. pag. 82. 208.
*Ferdinandus Joventius* S. Nicol. Ab. pag. 141.
*Fœlix de Leonibus* Theolog. pag. 210.
*Fortis Tedeſchius* Miles pag. 150.
*Fortunatus* Epiſ. Catan. pag. 120.
*Franciſcus Amicus* Ab. S. Luciæ Leon. pag. 145.
*Franciſcus Acciarellus* Cler. Min. pag. 229.
*Franciſcus Arrigus* J. C. Scrip. pag. 254.
*Franciſcus Blanditius* Soc. Jeſu pag. 213.
*Franciſca Cantarella* Monial. pag. 89.
*Franciſcus Aſmundus* Cler. Min. Theol. pag. 25.
*Franciſcus Pugliſius* Poeta pag. 260.
*Franciſcus Cajetanus* S. Nicol. Ab. pag. 140.
*Franciſcus de Catania* Reg. Eccleſiaſ. pag. 144.
*Franciſcus Campixanus* M.R.C. Iudex pag. 173.
*Franciſcus Colle* Senior Rat. Magiſ. pag. 175.
*Franciſcus Colle* Iunior M.R.C. Iud. pag. 175.
*Franciſcus Gaſtonus* Præſes pag. 188. 253.
*Franciſcus Honoratus* Columna Hiſt. pag. 256.
*Franciſcus Iudex* S.R.E. Card. Sicil. Prorex Catanam venit pag. 2.
*Franciſcus Monachus* Hiſt. pag. 246.
*Franciſcus Morabitus* Poeta pag. 248.
*Franciſcus Milanenſis* M.R.C. Iud. pag. 177. 240.
*Franciſcus Pappalardus* Minimus pag. 93.
*Franciſcus Provinzalis* Regens pag. 170. 236.
*Franciſcus M. Paternionius* M.R.C. Iud. 190.
*Franciſcus Romanus* Eccleſiaſtes pag. 213.
*Franciſcus Privitera* Theol. Minor. pag. 223.
*Franciſcus Statella* Miles pag. 158.
*Franciſcus Tedeſchius* Poeta 244.
*Fridericus Campixanus* M.R.C. Iud. 176. 239.

G

*Galeatius Bardaſinus* Miles pag. 159.
*Gaſpar Fridericus* Rat. Magiſ. pag. 179.

*Gaſpar Riera* J. C. pag. 242.
*Georgius Joenius* M. R. C. Jud. pag. 185.
*Gilbertus Cruillas* Talaſſiarca, pag. 152.
*Goffredus Rizzarus* Reg. Conſil. p. 160. 231.
*Græci* Authores de Patria S. Agathæ pag. 82.
Quam fidem mereantur pag. 41.
*Gregorius Caracita* S. Nicol. Abb. pag. 137.
*Gregorius Muſca* S. Nicol. Ab. pag. 140.
*Gregorius Paternionius* Bened. Scrip. p. 212.
*Gualtherius de Manfredo* Prior pag. 144.
*Gualtherius Paternionius* Miles pag. 161. 233.
*Gualtherius Paternionius* Rat. Magiſ. p. 165. 233.
*Guidus de Sancta* Regis Legatus p. 144.
*B. Guillelmus de Tattle* Ab. pag. 69.
*Guillelmus* Ab. Novælucis pag. 134.
*Guillelmus Anſalonius* Ab. pag. 138.
*Guillelmus de Guidone* Prior pag. 144.
*Guillelmus de Trapia* Miles pag. 149.
*Guillelmus de Aſmari* Miles p. 151.
*Guillelmus Bonifacius* Miles pag. 152.
*Gutterres de Nava* Miles pag. 161.

H.

*Henricus Ariſtippus* Archidiac. Cat. p. 143. 147
*Henricus de Aſmari* Miles pag. 148.
*Henricus de Montana* S. Nicolai Ab. p. 154.
*Henricus de Medicis* M. R. C. Jud. pag. 172.
*Henricus Statella* Miles pag. 156.
*Henricus Statella* H. Meſſ. Strategus pag. 165.
*Hercules Statella* Miles pag. 171.
*Hieronymus Anſalonius* M. R. C. Jud. pag. 164.
*Hieronymus* Ord. S. Aug. Magiſt. pag. 205.
*Hieronymus Aſmundus* Epiſ. Patten. pag. 125.
*Hieronymus Dragonetti* Medicus pag. 242.
*Hieronymus de Franchis* Theolog. Dom. p. 204.
*Hieronymus Gatta* S. Nicol. Ab. p. 136.
*Hieronymus Fimia* M. R. C. Jud. p. 178. 237.
*Hieronymus Gravina* Miles pag. 151.
*Honufrius Marlanima* Theolog. pag. 199.
*Horatius la Turre* Regens pag. 182.
*Hyacinthus M. Paternionius Caſtel.* Rhetor p. 253.
*Hyacinthus M. Paternionius Bonajut.* Rhetor p. 228
*Hyacinthus Politus* pag. 210.
*Hyacinthus Ruſſus* Theol. Dom. pag. 229.

J.

Jacobus Epiſ. Mar. Catan. pag. 63.
*Jacobus Troeſchius* Meſſan. Pontif. pag. 118.
*Jacobus* ſive *Jaimus Paternionius* Melitæ Epiſc: pag. 126.
*Jacobus de Soris* S. Nicolai Ab. pag. 132.
*Jacobus* Abbas Maniacenſis pag. 133.
*Jacobus Borellus* Ab. Schalenſis pag. 135.
*Jacobus Paternionius* Ab. Agyrenſis pag. 135.
*Jacobus Criſafulli* Ab. Schalenſis pag. 136.
*Jacobus Gravina* vulgo *Pinus* Miles pag. 154.
*Jacobus Bertinus* M. R. C. Judex pag. 190.
*Jacobus Venetia* Theolog. Dom. pag. 199.
*Jacobus de S. Philippo* Theolog. pag. 202.
*Jacobus Ramundus* M. R. C. Jud. pag. 175. 244.
*Jeſualdus Guerrerius* pag. 113.
*Ignatius Amicus* Epiſ. Agrigen. pag. 130.
*Ignatius Gaſtonus* Præſes pag. 183. 249.
*Ignatius Paternionius Caſtel.* Poeta pag. 255.
*Ignatius Tedeſchi Paternò* Poeta pag. 248.
*Innocentius Ruſſus* S. Nicolai Ab. pag. 140.
*Interdicti* Cenſura ſubiicitur Catana pag. 5. Ab ea liberatur, & abſolvitur pag. 7.
*Joan. Andreas Maſſa* Soc. J. Script. pag. 250.
*Joan. Baptiſta* Capuccinus pag. 93.
*Joan. Baptiſta Platamonius* Ab. S. Nicolai p. 137.
*Joan. Baptiſta Rapiſarda* Ab. Cavenſis p. 142.
*Joan. Baptiſta Paternionius* Legatus pag. 145.
*Joan. Baptiſta Platamonius* Prorex pag. 157.
*Joan. Baptiſta Seminara* Regens pag. 170.
*Joan. Baptiſta Celeſtis* Regens pag. 174.
*Joan. Baptiſta Tedeſchius* M. R. C. Jud. p. 185.
*Joan. Baptiſta Mirri* Theolog. pag. 210.
*Joan. Baptiſta Carambia* Script. p. 211.
*Joan. Baptiſta de Groſſis* Script. pag. 214.
*Joan. Baptiſta Baſilis* Canon. pag. 220.
*Joan. Baptiſta Guglielminus* Poeta pag. 228.
*Joan. Baptiſta Morta* Medicus pag. 248.
*Joan. Baptiſta Guarneri* Poeta Hiſt. pag. 245.
*Joannes Barbutus* Medicus pag. 241.
*Joannes Riera* Medicus pag. 241.
*S. Joannes* Epiſ. Syracuſ. pag. 61. & 121.
*Joannes de Primis* S. R. E. Card. pag. 115.
*B. Joannes de Faleo* Domin. pag. 73.
*Joannes* Epiſ. Pattenſis pag. 122.
*Joannes de Luna* Epiſ. Catan. pag. 122.
*Joannes Cajetanus* Epiſ. Stabienſis pag. 123.
*Joannes Piſcis* Epiſ. Catan. pag. 125. 201.
*Joannes Paternionius* Panor. Pontif. pag. 117. 201.
*Joannes* Primus Abbas Novælucis pag. 133.
*Joannes de Caſtellis* Ab. Schalenſis p. 134.
*Joannes Saſſus* Ab. Engii Ben. p. 138.
*Joannes Platamonius* Abbas Cryptæ pag. 139.
*Joannes Raymondetta* Ab. Novælucis pag. 139.
*Joannes Guerrerius* Reg. Eccleſiaſtes p. 144.
*Joannes de Cutellis* Reg. Eccleſiaſ. pag. 144.
*Joannes Santonocitus* Ab. Montiſreg. pag. 141.

Joan-

*Joannes Gaglianus* Medic. pag. 260.
*Joannes Rizzarus* Vicarius Apoſtol. pag. 141.
*Joannes Prochitas* Miles pag. 148.
*Joannes Tedeſchius* Miles pag. 151.
*Joannes Celſa* Miles pag. 151.
*Joannes Paternionius* Regens pag. 153.
*Joannes Agoretta* Sicil. Quæſtor pag. 159.
*Joannes Abbatelli* Regni Præſes pag. 160.
*Joannes Tedeſchius* Juſt. Locumgerens pag. 160.
*Joannes Rizzari* J. C. & Script. pag. 160. 231.
Joannes *Geſualdus* Reg. Secretar. pag. 161.
Joannes *Vitillinus* Ration. Magiſt: pag. 161.
Joannes *de Taranto* Logotheta Sicil. pag. 162.
Joannes *Filingerius* Poeta, & Miles p. 162. 231.
Joannes *Thomas Moncada* Quæſtor pag. 163. 233.
Joannes *Statella* Miles pag. 164.
Joannes *Bonifacius* Miles pag. 165.
Joannes *Paternionius* Meſſ: Stratagus pag. 165.
Joannes *Celeſtis* Miles pag. 166.
Joannes *de Alexandrano* Miles pag. 168.
Joannes *Thomas Paternò* M.R.C. Iud. pag. 169:
Joannes *Philippus Paternò* M.R.C. Jud. p. 169. 236.
Joannes *Gravina* Miles pag. 171.
Joannes *Platamonius* M.R.C. Jud: pag. 175:
Joannes *Rizzarus* Fiſci Patron. pag. 183. 245:
Joannes *Raymundetta* Regens pag. 184.
Joannes *Platamonius* Eccleſiaſtes pag. 203.
Joannes *de Franchis* Theol. pag. 209.
Joannes *Stephan. Petignanus* Theol. pag. 209.
Joannes *de Auro* Theol. Dom. pag. 240.
Joannes *Anſalonius* J. C. pag. 231.
Joannes *Rainerius* Eccleſiaſ: pag. 247.
Joannes *Dies* Poeta pag. 233.
Joannes *Nicolaus Rizzarus* Poeta pag. 238.
Joannes *Mercurius* Medicus pag. 240.
Joſeph *Aſmundus* M. R. C. Judex pag. 186.
Joſeph *Raymundus* Canon. pag. 106.
Joſeph *Raymundettus* Ration. Magiſt. pag. 183.
Joſeph *Aſmundus* Paternó Fiſci Patr. p: 254. 191.
Joſeph *Ferrera* Theolog. pag. 211.
Joſeph *Licata* Script: pag. 224.
Joſeph *Coco* Script. pag. 225.
Joſeph *Munebria* Poeta pag. 247.
Joſeph *Squillacius* Poeta pag. 246.
Joſeph *Cumia* M.R.C. Jud. pag: 170. 239.
Joſeph *de* Judice Poeta pag. 244.
*Iſidorus de la Cueva* Prorex pag. 3.
*Ivenus* Electus Catan. pag. 122.
*Julianus* Epiſc. Catan. pag. 121.
*Julius Sancius Platamonius* Rat. Mag: pag. 165.
*Juſtinus Fimia* Script. pag. 212.

L

*Laurentius Bolanus* Medicus pag. 239.
*Laurentius Finochiarus* Soc. Jeſ: pag. 80.
*Laurentius Simonetti* Ab. Caſin. p. 145.
*S. Leo* Pontif. Rom. pag. 64. 196. 121.
*S. Leo* Catan. Epiſc. pag. 121.
*Leo* á Catana Capuccin. pag. 77.
*Lis* de Patria S. Agathæ pag. 35.
*Luci Manlius Soſis* pag. 195.
*Ludovicus Batteatus* Bened. 104.
*Ludovicus de Angelo* Reg. Cubic. pag. 161.
*Ludovicus Scotus* Theolog. pag. 224.

M

*Marcellus Columna* Min. Scrip. pag. 219.
*Marcus Anton. Pulvirenti* Ab. Placę p: 140.
*Marcus de Caſtellis* Miles pag. 166.
*Marinus Guerterius* Ab. S. Placidi pag. 133.
*Marius Burgius* M:R:C. Jud. pag. 177. 242.
*Marius Cutellus* Fiſci Patron. pag. 180.
*Martialis* Epiſ. Cat. pag. 123.
*Mauritius* Epiſ. Catan. pag. 121. 197.
*SS. Martyres* Catanenſes pag. 34.
*Matthaus* Epiſ. Pactenſis pag. 124.
*Matthæus de Pompeo* Ab. Novæluc. pag. 136.
*Matthaus Silvagius* Theol. Scrip. 203.
*Matthæus Tomaſellus* Theol. pag. 203.
*Menologium* Baſilii Imp. pag. 46.
*Metaphraſtis Acta* ſuſpecta pag. 50. 45. 47.
*S. Methodii* Epiſc. teſtimonium pag. 51.
*Michael Juvlnus* Hiſtor. pag. 241.
*Michael Florius* Soc. Jeſu pag. 97.
*Michael Corvaja* M. R. C. Jud. pag. 189.
*Michael Jojenius* Script. pag. 222.
*Mons Pietatis* Catanæ ſtatuitur p. 22.

N

S. *Nericia*, & Soc. mm. pag. 61.
*Nicolaus Aſmundus* Theol. pag. 201.
*Nicolaus Ardizonus* M.R.C. Jud. pag. 189.
*Nicolaus Catanutus* Med. pag. 245.
*Nicolaus Coſtarella* M.R.C. Jud. pag. 177.
*Nicolaus Lauria* Miles pag. 151.
*Nicolaus Intrigliolus* M.R.C. Jud. 176. 241.
*Nicolaus de Lucia* Theol. Carm. pag. 201.
*Nicolaus Marinus* Scrip. pag. 199.
*Nicolaus Paternò* Miles pag. 156.
*Nicolaus de Piſcibus* Miles pag. 156.
*Nicolaus Piſcis* Urinator pag. 257.
*Nicolaus Riccioli* Ab. Caſtricen. pag. 142.
*Nicolaus Ritzonus* Scrip. Carm. pag. 198.
*Nicolaus Riccioli* Theol. & Scrip. pag. 220.

Nico-

Digitized by Google

*Nicolaus de Rocca* S. Nicol. Ab. pag. 131.
*Nicolaus de Sbarris* S. Nicol. Ab. pag. 137.
*Nicolaus Stizzia* Epiſ. Cephal. pag. 129 206.
*S. Nicolai de Arena* Monaſt. pag. 21.
*Nicolaus Tedeſchius* S.R.E. Card. pag. 111. 113. 200. & 226.
*Nicolaus M. Tedeſchius* Archiepiſ. pag. 118.
*Nicolaus Tezanus Medicus* pag. 251.
*Nicolaus Spezzapane* Medicus pag. 242.

O

*Obeliſcus Ægyptius* Catanæ pag. 22.
*Octavius Juenius* Prior Barlotta pag. 171.
*Octavius Archangelus Hiſtor.* pag. 240.
*Octavius Sapientia* Ab. de Fico 140. 211.
*Octavius Tedeſchius* Mil. fol. 219.
*Octavius Rizzarus* Poeta pag. 243.

P

B. *Paganus* Monachus Bened. pag. 9.
*Panormus* Patria S. Agathæ falſo dicitur pag. 37. & ſeq. Eidem Græci ſuffragantur pag. 36.
*Patria* S. Agathæ Catana aſſeritur pag. 39. de Patria S. Agathæ antiqua eſt controverſia pag. 34. & ſeq.
*Paſchalis Auguſta* Theol. pag. 203.
*Paulus Camuglia* Eremit. pag. 75.
*Paulus Sigona* Sacerd. pag. 75.
*Paulus à Catana* Capuccin. pag. 77.
*Paulus Gravina* Ab. S. Nicol. pag. 139. 205.
*Paulus Gravina* II. Ab. S. Nicol. pag. 140.
*Paulus Canalins* Pirata pag. 260.
*Peſtis* Meſſanam afflat pag. 24. & ſeq. Ceſſat 27. Ad eam vitandam Catanenſes preces inſtituunt pag. 28. & ſeq.
*Petrus Galletti* Catanæ Epiſ. pag. 10.
*Petri Siculi* de Patria S. Agathæ teſtimonium pagin. 52.
*Petrus Montana* Ab. S. Nicolai pag. 75.
*Petrus Calius* Ab. Licodianus pag. 131.
*Petrus Ruffus* Ab. S. Nicol. pag. 131.
*Petrus Rizzarus* S. Nicol. Ab. 134.
*Petrus Gravina* Ab. S. Philippi Mylor: p. 143.
*Petrus Celeſtis* Miles pag. 160.
*Petrus Celeſtis* II. Miles pag. 166.
*Petrus Rizzarus* Legatus ad Reg. pag. 167.
*Petrus Vivicitus* Legat. ad Reg. pag. 171.
*Petrus Rizzarus* Reg. Conſil. pag. 174. 238.
*Petrus Amicus* Præſes pag. 178. 243.
*Petrus de Gregorio* Regens pag. 181.
*Petrus de Paula* M.R.C. Jud. pag. 190.
*Petrus Morabitus* Poeta pag. 203.
*Petrus Honoratus* Theol. pag. 204.
*Petrus Paternionius* Cler. Teat. pag. 224.
*Petrus Joſeph Lauria* Canon. pag. 207.
*Petrus Squillacius* Hiſt. pag. 246.
*Petrus Pavonus* Poeta pag. 238.
*Petrus Capaci* Poeta pag. 247.
*Petrus Gravina* Poeta pag. 234.
*Petrus Diſcordanus* Hiſtor. pag. 237.
*Philippus V.* Rex inauguratur pag. 1. Catanæ Privilegia confirmat p. 3. Ejuſdem Claſſis Siciliam repetit pag. 7.
*Philippus Sidoti* Epiſc. Catan. deſign. p. 7.
*Philippus Rizzarus* S. Nicolai Ab. pag. 132.
*Philiſton* Medic. & Philoſ. pag. 194.
*Philiander* Medicus pag. 193.
*Philippa* Catanenſis pag. 258.
*Pirronus Jocnius* Miles pag. 155.
*Pirruchius Lanera* Miles pag. 168.
*Pirruchius Joenius* Miles pag. 169.
*Placidus de Aquila* S. Nic. Ab. pag. 133.
*Ptolomæus Gallina* Mathem. pag. 233.
*Python* Poeta, & Orator pag. 195.

R

*Raphael Cannavaus* Theolog. pag. 211.
*Raymundus Rubi* Epiſc. Catan. pag. 9.
*Raymundus Joenius* Miles pag: 165.
*Raymundus Moncada* Cancell. p. 164.
*Raymundus Ramundettus* Regens p. 173. 237.
*Raynaldus Tedeſchius* Miles pag. 154.
*Remigia Scammacca* Monial. pag. 192.
*Riccardus Rizzari* Ab. Scalenſis p. 135.
*Rivibardus* Epiſcop. Militenſis pag. 128.
*Robertus* Epiſc. Catan. pag. 122.
*Rocchus Bertinus* M. R. C. Jud. pag. 185.
*Rogerius Ocho* Epiſ. Catan. pag: 122.
*Rogerius de Bumbello* Ab. S. Nicol. pag. 134.
*Rogerius de Aſmari* Miles pag. 151.
*Romanus Jordanus* Ab. S. Nicol. pag. 140.
*Romualdus Rizzarus* Ab. S. Nicol. pag. 141.
*Romualdus Rizzarus* Eccleſiaſtes p. 227.

S

S. *Sabinus* Epiſc. Catan. pag. 65. 121.
*Santorus Oliva* Canon. J. C. p. 221.
S. *Saturus* Martyr, & Socii pag. 56.
*Scipio Mollica* Theol. pag. 211.
*Scipio Portius* Philoſophus pag. 242.
*Scipio Sapientia* J. C. pag. 243.
*Sebaſtianus Aſmundus* Ab. S. Placidi p. 138.
*Seraphina Portia* Monial. pag: 81.
*Seraphinus Columbus* Erem: pag. 90.

*Seraphinus Ferrerius* Ab. Miſit. pag. 140.
*Serapion* Epiſ. pag. 61. 65. 125.
*Simon de Piſcibus* Prorex Sardin. pag. 163.230.
*Simon Amatore* Theol. pag. 199.
*Sodalitas* Septem Dolorum. B.M.V. pag. 4.
*Sodalitas Chriſtianæ Miſſionis* pag. 22.
*Stephanus Bolanus* Theol. pag. 208.
*Stephanus Lazarus* S. Nicol. Ab. pag. 141.

T

*Teatini Cler.* Regul. Catanæ pag. 9.
*Terræmotus* in Sicilia pag. 14.
*Theodorus* Epiſc. Catan. pag. 121.
*Theodoſius Maſtius* Ab. S. Nicol. pag. 140.
*Thomas de Erbes* Epiſc. Syracuſ. pag. 123. 200.
*Thomas de Aſmari* Theol. pag. 124.
*Thomas de Bonifatio* Preſes pag. 188.
*Thomas de Bonifacio* Ab. Balnear. pag. 138.
*Thomas de Guerreria* Ab. Linguegroſ. pag. 138.
*Thomas de Guerrerio* Apoſt. Scrip. pag. 145.
*Thomas Paternionius* S. Joſeph Ab. pag. 145.
*Thomas Platamonius* Meſſanæ Strategus p. 165.
*Thomas Barreſius* Miles pag. 180.
*Thyrſis Ætneus* Poeta pag. 192.
*Thomas Tedeſchibis* pag. 219.
*Tranquillus Gravina* Poeta pag. 235.

V

*Valerianus de Franchis* Ben. Theol. pag. 213.
*Vaſſallus de Gravina* Miles pag. 166.
*S. Veneria Martyr* pag. 61.
*Veraldus de Rocca* Poeta pag. 237.
*Victorius Amedeus* Siciliæ Rex 5. Catanam venit, ejuſque Privilegia firmat pag. 8.
*Vincentius Raymundus* Soc. Jeſ. pag. 98.
*Vincentius Cultellus* Epiſ. Catan. pag. 128 185.
*Vincentius Paternionius* Legat. ad Reg. pag. 182.
*Vincentius Finochiarius* Præſes pag. 185.
*Vincentius Paternus* Gener. Vicar. pag. 197.
*Vincentius Michaelangelus* M.R.C. Jud. pag. 195.
*Vincentius de Leone* Script. pag. 204.
*Vincentius Finochiarius* Theolog. S. J. pag. 213.
*Vincentius Moncada* Soc. Jeſ. Theol. pag. 228.
*Vincentius Maurus* Hiſtor. pag. 245.
*Vincentius Senchus* J. C. pag. 238.

X

*Xaverius Arcarellus* S. J. Theol. pag. 224.
*Ximenius de Alexandro* Trojanus Epiſcop. pag. 126.

| Pag. | Lin. | Errata. | Corrige. |
|---|---|---|---|
| 12 | 1 | MDCCXXII. | MDCCXXXII. |
| 14 | 9 | Calorum | Carolum |
| 20 | 30 | XVIII. | XV. |
| 25 | 20 | afflatum | afflatam |
| 31 | 35 | paucoſque exceptis | paucíſque exceptis |
| 32 | 23 | conſpiendum | conſpiciendum |
| 45 | 11 | Blonditius | Blanditius |
| 60 | 5 | Aguſtas | Auguſtas |
| 87 | 26 | Aquilera | Aguilera |
| 90 | 29 | Sabato | Sabbato |
| 91 | 5 | Eliſabet | Eliſabeth |
| 93 | 8 | Capucinus | Capuccinus |
| 107 | in marg. | funere | funera. |
| 112 | 17 | interpetratus | interpretatus |
| 125 | 21 | Baſilienſem | Baſileenſem |
| 140 | 21 | Auſtrica | Auſtriaca |
| 187 | 22 | Chriſtoforus | Chriſtophorus |
| 189 | 20 | Catherinæ | Catharinæ |
| 213 | 13 | Geſualdum | Jeſualdum |

*Alia, ſi quæ occurrunt, prudens Lector emendet.*

# FINIS.

005674092

Digitized by Google

48

Digitized by Google